

UDKAST

Jord & Affald
J.nr. MST-7559-00014
Ref. cfm, jabra, kavje, letca, awd,
amlbe, bpc

Den 10. februar 2010

Høringsnotat – ændring af Affaldsbekendtgørelsen

(organisering af affaldssektoren og affaldsrammedirektivet)

Affaldsbekendtgørelsen har været i høring i perioden 6. oktober til 6. november 2009. Miljøstyrelsen har den 2. november afholdt dialogmøde med høringsparterne. Der var tilmeldt ca. 120 deltagere. Miljøstyrelsen har desuden holdt en række oplæg på DAKOFAs seminar over udkast til bekendtgørelse (med ca. 90 deltagere) og 2 seminarer (med i alt ca. 60-70 deltagere), arrangeret af COK for chefer og medarbejder i de kommunale tekniske forvaltninger.

Følgende organisationer m.v. har fremsendt skriftlige høringssvar:

1. DONG
2. AVV I/S
3. Vejle Kommune
4. Skat
5. Halsnæs Kommune
6. Landbrugsraadet
7. Indenrigs- og socialministeriet
8. Dansk Industri
9. Affald Danmark
10. Forbrugerrådet
11. Danmarks Naturfredningsforening
12. Advokatsamfundet
13. Renosyd I/S
14. Kommunekemi A/S
15. Dansk Byggeri
16. Dansk Energi
17. International Transport Denmark (ITD)
18. Forsvarsministeriet
19. KL
20. RenoSam
21. DS Håndværk og Industri
22. NVR Affald I/S
23. Cypsum Recycling International A/S
24. Økonomi- og Erhvervsministeriet + søfartsstyrelsen
25. DAKOFA
26. GEUS
27. Arbejdstilsynet
28. Elretur
29. Danske Regioner
30. Forbrugerstyrelsen
31. Foreningens for Rådgivende Ingeniører
32. 3F
33. Danmarks Rederiforening
34. RenoDjurs I/S
35. Erhvervs- og Byggestyrelsen
36. Foreningen for Statsautoriserede Revisorer
37. Frederikssund Kommune
38. Dansk Erhverv
39. Agger Berg Drews Advokater
40. Billund Kommune
41. Chemtox-Trotters A/S
42. Håndværksrådet
43. Nykøbing Skjern Kommune
44. Boligselskabernes Landsforening
45. Horsens Kommune
46. Danske Havne
47. Plastindustrien i Danmark
48. Helsingør Kommune
49. Genvindingsindustrien
50. Svend Andersen
51. Dansk Transport og Logistik (DTL)

Følgende organisationer m.v. har ikke haft bemærkninger til udkastet til bekendtgørelse:

Skat
GEUS
Danske Regioner
Forbrugerstyrelsen
Foreningen for Rådgivende ingeniører
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen

Nedenfor er de indkomne høringssvar gengivet opdelt efter kapitler i affaldsbekendtgørelsen. For hvert kapitel i bekendtgørelsen er også Miljøministeriets bemærkninger til høringssvarene anført, ligesom indarbejdede ændringer som følge af høringssvarene er beskrevet. Det bemærkes, at henvisninger i høringsnotatet til paragraffer i bekendtgørelsen, er henvisninger til paragrafnummereringen i høringsversionen.

Indhold

Høringsnotat – ændring af Affaldsbekendtgørelsen	1
Indhold	3
Høringsnotat – Generelle bemærkninger	7
Anvendelsesområde (Kapitel 1)	11
Miljøministeriets bemærkninger:	11
Definitioner (Kapitel 2)	11
Generelt om definitioner	11
Kommentarer til konkrete definitioner	12
Affaldsdefinitionen § 2:.....	12
1) Affaldsindehaver.....	13
2) Affaldsproducent.....	13
3) Husholdningsaffald	13
4) Erhvervsaffald.....	14
5) Affaldstype.....	14
6) Anvisningsordning	15
7) Behandling	15
8) Benyttelsespligt	15
9) Bortskaffelse.....	15
10) Dagrenovation	16
11) Farligt affald.....	17
12) Forhandler	17
13) Genanvendelse	17
14) Genbrug	17
15) Håndtering.....	18
16) Indsamling	18
17) Indsamlingsordning.....	18
18) Kildesortering.....	18
19) Kommunale behandlingsanlæg.....	19
20) Mægler	20
21) Nyttiggørelse	20
22) Virksomhed m.v.....	20
Ønsker til supplerende definitioner	21
Affaldsindsamler og affaldstransportør.....	21
Behandlingsanlæg og genanvendelsesanlæg.....	21
Genanvendeligt affald.....	22
Forbrændingseget affald.....	22
Deponeringseget affald.....	22
Kildesorteret genanvendeligt affald.....	22
Bioaffald	22
Genbrugsplads	22
Kommentarer til bilag	23
Bilag 2:	23
Bilag 3:	23
Bilag 6A og 6B.....	24
Øvrige kommentarer i forbindelse med definitioner.....	24
Klassificering (Kapitel 3)	25
<i>Klassificering generelt, myndighedskompetence og klageadgang</i>	26
<i>Affaldsfasens ophør ("End of Waste")</i>	28

Affaldshierarki	29
Klassificering efter kvalitet af genanvendelse	29
Klassificering af skibe	30
Planlægning (Kapitel 4).....	32
Generelle kommentarer:.....	32
Regulativer (Kapitel 5)	35
Kapitel 12 – den nationale regulativdatabase.....	39
Ordninger (Kapitel 6).....	40
Etablering af og krav til ordninger for husholdninger.....	41
Benyttelsespligt for husholdninger.....	45
Etablering af og krav til ordninger for virksomheder m.v.....	46
Generelt.....	46
§ 36 stk. 1	46
Størrelse på køretøj.....	48
Øvrige kommentarer.....	49
Farligt affald på flere genbrugspladser.....	49
Kvittering for modtagelse af farligt affald	50
Benyttelsespligt for virksomheder m.v.	51
Bilag om ”brugerundersøgelser på genbrugspladser”	53
Generelt om brugerundersøgelser.....	53
Samarbejde om genbrugspladser mellem kommuner	54
Initial fordelingsnøgle og en statslig undersøgelse til erstatning for kommunale.....	54
Tidsforbrug og omkostninger ved gennemførelse af brugerundersøgelserne	55
Forslag til ændringer i skabelon for brugerundersøgelser.....	56
Metode	56
Vægt eller volumen ved interview.....	57
Hvornår er undersøgelsen repræsentativ.....	58
Strategisk adfærd for brugere	57
Registrering på alle genbrugspladser i kommunen	57
Ikke alle ugedage og måske flere genbrugspladser	57
Ikke nødvendigt at tømme containerne inden brugerundersøgelsens start	58
Samling af forskellige fraktionstyper.....	59
Elektronisk registrering af genbrugspladsanvendelsen	58
Mere præcision i brugerundersøgelsen.....	58
Forbrænding og deponering (Kapitel 7 og 8).....	60
<i>Generelle kommentarer:</i>	60
Benchmarking af affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg (Kapitel 9)	63
Generelle kommentarer:.....	63
Anlæg der er omfattet af bestemmelser om Benchmarking.....	64
Metode	65
Særligt om benchmarking af forbrændingsanlæg.....	65
Særligt om benchmarking af deponeringsanlæg.....	66
Juridiske bemærkninger.....	68
Multifyrede anlæg	68
Indberetningsfrister:	68
Farligt affald (kapitel 10).....	70
Principper for kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer (Kapitel 11)	72
Generelt	72
Overordnede betragtninger	72
Differentiering og gennemsnitsgebyrer	73

Gebyrberegning ved fraflytning i løbet af året	74
Herreløst affald	74
Beredskabsgebyr for farligt affald	74
Takstblad	75
Benyttelsespligt	75
Gebyrfinansiering af informationskampagner	77
I øvrigt	76
<i>Det kommunale budget og regnskabssystem</i>	77
<i>Forskudsvis dækning af planlagte investeringer</i>	78
Opkrævning via CVR	79
Overordnede betragtninger	79
Opkrævning via CVR-registret fra 1. januar 2010 m.v.	80
Skæringsdato	81
Gebyropkrævning ved dagrenovation/dagrenovationslignende affald	82
I øvrigt	82
Fritagelser	83
Overordnede betragtninger	83
Særligt om gebyrfritagelsen for virksomheder uden egentlig affaldsproduktion	84
Særligt om gebyrfritagelse for virksomheder, der eksporterer alt genanvendeligt affald	85
Generelt om gebyrer for at virksomheder får adgang til genbrugspladsen	86
Overordnede betragtninger	86
Fordelingsnøgler	86
Brugerundersøgelser	87
Hjemkommune	87
Udenlandske virksomheder	88
Fælleskommunale genbrugspladser	88
Gebyrer for affaldsdata- og regulativsystem	89
Affaldsdatasystem (Kapitel 13)	91
<i>Formål</i>	91
<i>Indberetningen</i>	91
<i>Affaldsproducent</i>	91
<i>Dobbeltregistreringer</i>	92
<i>Udtræk og rapporter</i>	92
<i>Data for 2009</i>	93
<i>System-til-system indberetninger</i>	94
§ 62 <i>Indberetninger til affaldsdatasystemet</i>	94
§ 63 <i>Indberetning</i>	98
§ 64 <i>Korrektion af indberetninger</i>	98
<i>Ikrafttrædelse</i>	100
<i>Drift af system og placering</i>	100
<i>Kvalitetssikring af data/Tilsyn</i>	101
<i>Bilag 5 Affaldsdatasystemet</i>	102
Kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald (kapitel 14)	106
Kildesortering	106
Godkendelse af indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald	110
Affaldsregistret (kapitel 15)	111
Oplysningspligter (kapitel 16)	115
Kommunale behandlingsanlæg (kapitel 17)	116
Overensstemmelse med lovens intentioner	116

Standardregulativer – særlig høring	122
Overordnede betragtninger	122
Særligt om arbejdsmiljø, herunder krav til adgangsveje	125
Generel del.....	127
Overordnede betragtninger	127
Formålsbestemmelsen.....	127
Borgere og grundejere	128
Definitioner	128
Benyttelsespligt.....	129
Sortering	130
Opbevaring af affald	130
Kapacitet og fælles beholdere.....	131
Udenlandske virksomheder.....	132
Gebyrer	132
Klageadgang m.v.....	134
Bemyndigelsesbeskrivelse.....	135
Jord	135
Særlig del	135
Særlig del - Husholdningsaffald	137
Særlig del - Erhvervsaffald.....	139

Høringsnotat – Generelle bemærkninger

DI bemærker, at det er tilfredsstillende, at der nu, efter mange års usikkerhed, kommer gang i den konkrete afklaring af rammerne for den fremtidige håndtering af affald. *DI* hilser ligeledes de standardiserede affaldsregulativer for henholdsvis husholdnings- og erhvervsaffald velkommen. Det er *DI*'s forventning, at forenkling af regulativområdet skal bidrage væsentligt til at opfylde regeringens AMWAB målsætninger. Derfor forventer *DI*, at disse indrettes enkelt og med begrænsede kommunale frihedsgrader, til at indføre særlige systemer.

Dansk Byggeri (DB) er meget tilfreds med grundelementerne i affaldsreformen – liberaliseringen og forenklingen af affaldshåndteringen. Imidlertid indeholder det foreliggende udkast til affaldsbekendtgørelse visse barrierer mod at nå målet.

International Transport Danmark (ITD) hilser den nye organisering af affaldssektoren velkommen. Den nye organisering af sektoren understøtter som udgangspunkt det private erhvervsliv og styrker konkurrencen på markedet for foreløbigt det kildesorterede, genanvendelige erhvervsaffald. *ITD* er positiv over for den kommende ordning, hvor virksomheder frit kan overdrage/afsætte dette affald til godkendte aktører på markedet. *ITD* er ligeledes positiv over for de forenklinger af regler og lettelser af transportørernes administrative byrder, som følger af de nye bestemmelser omkring et affaldsdatasystem, et affaldsregister og et regulativsystem.

Genvindingsindustrien (GI) finder det overordnet set positivt, at der endelig sker en udmøntning af den i 2007 indgåede affaldsaftale om ny organisering af affaldssektoren. *GI* finder det svært at se, at der med udkastet vil ske en længe ventet liberalisering og forenkling af affaldssektoren. *GI* tilføjer at der desværre er meget lidt nytænkning og rigtig meget gammelt regelstof. Udkastet er en lettere omskrivning af den gældende affaldsbekendtgørelse fra 2006. *GI* efterlyser derfor den lovede liberalisering af affaldssektoren, som var indeholdt i den aftale der blev indgået på Christiansborg i juni 2007. Bekendtgørelsen giver meget vide rammer for kommunale fortolkninger af teksten. *GI* er bekymrede for om det samlede resultat af hele liberaliseringsprocessen overhovedet vil resultere i en reel liberalisering og *GI* havde gerne set langt mindre rum for kommunale særordninger. *GI* håber dog, at det vil blive tale om administrative forenklinger, og ser frem til at få gennemført en langt større gennemsigtighed i de kommunale gebyrberegninger.

Dansk Transport og Logistik (DTL) ser mange forbedringer med den kommende lovgivning og ser frem til et mere frit marked for i første omgang det kildesorterede genanvendelige affald. *DTL* finder, at der med bekendtgørelsen gennemføres mange nye regler, og *DTL* er bekendt med, at der fra mange interessenters side indsendes omfattende bemærkninger til det nuværende udkast. *DTL* vil opfordre til, at bekendtgørelsen gendules i en "lyn høring" efter, at den er bearbejdet på baggrund af høringssvarene. *DTL* er opmærksom på det tidspres, der er i og med, at loven træder i kraft den 1. januar 2010, men *DTL* finder samtidig, at det er vigtigt, at bekendtgørelsens bestemmelser er klare. Således anbefales det samtidigt, at der indlægges en evaluering af den nye bekendtgørelse ultimo 2011, hvor alle elementer, der følger af bekendtgørelsen, har fungeret i et år.

Dansk Erhverv (DE) mener, at bekendtgørelsen giver meget vide rammer for kommunale fortolkninger af teksten. *DE* mener derimod ikke, at det samlede resultat af hele liberaliseringsprocessen vil resultere i en reel liberalisering. *DE* havde gerne set langt mindre rum

for kommunale særordninger. *DE* anerkender, at der vil blive tale om administrative forenklinger og ser frem til at få gennemført en langt større gennemsigtighed i de kommunale gebyrberegninger.

Håndværksrådet er grundlæggende tilfreds med, at udkastet forsøger at etablere større gennemsigtighed og ensartethed i forhold til gebyrfinansieringen af de kommunale genbrugspladser. *Håndværksrådet* mener dog, at bekendtgørelsens kapitel 11 langt fra lever op til denne målsætning.

Dong Energy mener indledningsvist, at udkastet til affaldsbekendtgørelse opretholder vidtgående myndighedsbeføjelser til kommunerne samtidig med, at kommunale anlæg kan stille kapacitet til rådighed på det konkurrenceudsatte marked for genanvendeligt kildesorteret erhvervsaffald. *Dong Energy* fremhæver, at kommunerne med myndighedskasketten på skal foretage afgørelser om klassificering af stoffer og materialer, ligesom kommunerne skal forestå planlægningen af affaldsområdet gennem affaldsregulativer m.v. *Dong Energy* finder det derfor uhensigtsmæssigt, at kommunerne kan fortsætte med at udbyde kapacitet på det konkurrenceudsatte marked for genanvendeligt kildesorteret erhvervsaffald. Ligeledes finder *Dong Energy* det beklageligt, at kommunerne ikke har fået pligt til at sende andet genanvendeligt affald i udbud.

Vejle Kommune undrer sig over den detaljerede regulering, der ønskes gennemført med bekendtgørelsen, idet det vil betyde, at uforholdsvist mange ressourcer skal bruges til analyser, kortlægning m.m. Dette virker ikke til at være i overensstemmelse med regeringens generelle udmeldinger om administrative forenklinger. *Vejle Kommune* konstaterer endvidere, at der arbejdes med nogle ikrafttrædelsesbestemmelser, som det er umuligt for kommunerne at overholde.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) konstaterer med beklagelse, at bekendtgørelsen har rejst en lang række spørgsmål, da den indeholder en række uklarheder, blandt andet vedrørende de definitioner bekendtgørelsen benytter. *DN* fremhæver at det er en bekendtgørelse om affald der udelukkende omhandler håndtering af affald, men hvad med forebyggelse af affald, som er en central del af affaldshierarkiet – det være i overensstemmelse med EU.

Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste (FBE) mener, at bekendtgørelsens udformning gør reguleringen mindre bevendt som et opslagsværk i forbindelse med borgere/virksomheder/kommuners praktiske affaldshåndtering. Kravene til de forskellige aktører fremgår ikke som samlede kapitler, men findes spredt rundt i bekendtgørelsens kapitler.

RenoSam finder generelt, at Miljøstyrelsen har gjort et godt og stort arbejde med at opdatere bekendtgørelsen. Ikke blot i relation til implementeringen af den politiske aftale og L 152, men også i forhold til bekendtgørelsens opbygning og kobling til affaldsrammedirektivet. *RenoSam* mener, at bekendtgørelsen er mere logisk opbygget end den eksisterende bekendtgørelse, hvilket gør, at den er nemmere at orientere sig i. Samtidig er usikkerheden om en række begreber nu blevet afklaret. *RenoSam* har imidlertid nogle principielle indvendinger i forhold til bekendtgørelsen, der primært vedrører udmøntningen af L 152.

Gypsum Recycling (GR) mener grundlæggende at det er et hensigtsmæssigt udkast, men mener samtidig at det ikke er ambitiøst nok. Specielt set i lyset af regeringens intentioner om at fremme grøn teknologi (genanvendelse) og jobskabelse, samt ønsket om at reducere betydningen af de miljømæssigt mindst korrekte løsninger og lade forureneren betale (bl.a. ved deponering m.v.) burde bekendtgørelsen formuleres noget skarpere.

Boligselskabernes Landsforening (BL) er overordnet og grundlæggende enig i målsætningerne i den nye affaldsbekendtgørelse – at nedbringe tabet af ressourcer i samfundet ved forbrænding og i stedet understøtte og styrke kildesortering med henblik på genanvendelse. *BL* ser dog med bekymring og stor alvor på de korte tidsfrister, der er for implementeringen af bekendtgørelsen, takseringssystemets fordeling af udgifterne mellem virksomheder og private samt konsekvenserne for de almene boligorganisationer i almindelighed.

Helsingør Kommune (HK) finder generelt, at de foreslåede tidsfrister er uacceptable korte. En række af ændringerne kan ikke gennemføres rettidigt, da de ikke er koordineret med de kommunale beslutningsprocesser – herunder budgetlægning og de frister, der eksempelvis gælder for opkrævning af affaldsgebyrer, da disse til dels allerede er overskredet. *HK* påpeger, at bekendtgørelsesudkastet derfor vil resultere i en række alvorlige udfordringer for kommunerne, såfremt ikrafttrædelsesbestemmelserne gennemføres som forslået. *HK* beklager i øvrigt, at reglerne ikke lever op til affaldsreformens intensjon om en lettelse af de administrative byrder.

Affald Danmark mener, at bekendtgørelsen fokuserer på markedsudsættelse af det genanvendelige erhvervsaffald og på forenkling af den kommunale administration. Idet bekendtgørelsen kun implementerer den politiske aftale om det genanvendelige erhvervsaffald, efterlader det branchen i en usikkerhed i 2010 om, hvad der skal ske med det forbrændingsegnede erhvervsaffald. *Affald-danmark* mener, at to reguleringsregimer (statsligt og kommunalt) vil medføre uklare regler, der vil være vanskelige for kommunerne at udmønte og dermed også giver risiko for forskellige fortolkninger kommunerne i mellem. Samtidig mener *Affald Danmark*, at de to affaldsregimer adskiller sig fra EU-reguleringen (og bekendtgørelsen om overførsel af affald). Det medfører bl.a. ulige konkurrencevilkår mellem virksomheder i Danmark og resten af EU og dermed også usikre vilkår for teknologiudvikling.

KL bifalder generelt en ny og mere klar struktur i opbygningen af bekendtgørelsen og tilnærmelsen til fællesskabsretten. *KL* finder dog, at de tidsfrister, der er i udkastet for at gennemføre og implementere omorganiseringen, er helt urealistiske og ikke praktisk mulige for kommunerne. Det vil medføre unødigt bureaukrati og vil give dobbelt administration. Hertil kommer at de statslige, digitale systemer, der skal understøtte den nye organisering, langt fra er klar til brug, og de er endnu ikke gennemtestede. Endelig har kommunerne ikke haft tid til at omstille deres mange eksisterende systemer som følge af de nye regler. *KL* fremhæver at alt dette skaber et meget usikkert retsgrundlag i 2010, såfremt tidsplanen fastholdes. *KL* påpeger, at kommunerne ikke har hjemmel til at fortsætte med en række af de gældende regler på affaldsområdet, mens nye regler og digitale systemer først kan forventes klar i løbet af 2010. *KL* understreger, at såfremt staten gennemfører bekendtgørelsen uændret hvad angår tidsfristerne, så vil hverken *KL* eller kommunerne tage noget som helst medansvar for de konsekvenser, det kan føre med sig.

RenoDjurs læser, helt i overensstemmelse med ordlyden i den politiske aftale affaldsbekendtgørelsen sådan, at det fremover ikke vil være en kommunal forpligtelse at etablere ordninger for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald og at muligheden for at fastsætte benyttelsespligt for sådanne ordninger bortfalder. *RenoDjurs* ser derimod ikke begrænsninger for muligheden for, at kommunerne fortsat stiller ikke-benyttelsespligtige serviceydelser vedrørende genanvendeligt affald til rådighed for virksomheder. Desværre finder *RenoDjurs*, at kommunerne ikke kommer til at opleve regelforenkling og afbureaukratisering som følge af bekendtgørelsen – tværtimod. *RenoDjurs* finder det tankevækkende, at en bekendtgørelse, der som et centralt element begrænser kommunernes ansvar, pålægger kommunerne nye, bureaukratiske foranstaltninger. *RenoDjurs* fremhæver derfor, at affaldsreformen ikke vil resultere i administrative besparelser i kommunerne.

Miljøministeriets bemærkninger

Der henvises til bemærkningerne under de enkelte kapitler, for så vidt angår de generelle bemærkninger, der vedrører emner, der er reguleret i kapitlerne. Eksempelvis findes samtlige bemærkninger om gebyrer under bemærkningerne til det pågældende kapitel. I det følgende er således alene taget stilling til overordnede og generelle bemærkninger i høringssvarene.

Det er Miljøministeriets vurdering, at den foreliggende affaldsbekendtgørelse vil bidrage til at understøtte udviklingen af en velfungerende, effektiv affaldssektor i overensstemmelse med det i 2007 og 2008 politisk aftalte.

Affaldsreguleringen, herunder ikke mindst den EU-retlige regulering af området, er uomtvisteligt juridisk kompliceret. I denne sammenhæng bemærkes, at en række af de nye bestemmelser i bekendtgørelsen er en udmøntning af eksisterende og ny EU-retlig regulering. Miljøministeriet er opmærksom på, at der løbende vil være et behov for, at der sker en nærmere afklaring af indholdet af visse regler, og Miljøstyrelsen er indstillet på, at behovet for vejledende udtalelser afdækkes i dialog med kommunerne og virksomhederne.

Miljøministeriet gør opmærksom på, at den foreliggende bekendtgørelse alene vedrører den såkaldte fase 1, og at der i forbindelse med den videre politiske proces om ny organisering af affaldssektoren (organisering af affaldsforbrændings- og deponeringssektoren) kan blive behov for yderligere ændringer af bekendtgørelsen.

Med den foreliggende affaldsbekendtgørelse reduceres kommunernes ansvar for håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald i meget betydelig grad, når der indføres frit valg i forhold til håndteringen af det kildesorterede genanvendelige erhvervsaffald. En større del af affaldshåndteringen bliver hermed markedsudsat, sådan som det var intentionen med den politiske aftale.

For så vidt angår den kommunale kapacitet på genanvendelses anlæg, er det Miljøministeriets opfattelse, at der med bestemmelserne i affaldsbekendtgørelsens kapitel 17 er lagt de nødvendige men også ganske betydelige begrænsninger på udnyttelsen af den kommunale behandlingskapacitet til genanvendelse af erhvervsaffald, og at der set i forhold til den politiske aftale om mulighed for fortsat udnyttelse af eksisterende kommunal kapacitet ikke er grundlag eller behov for yderligere begrænsninger.

Bestemmelserne i affaldsbekendtgørelsen er i meget vidt omfang rettet mod de kommunale myndigheders administration af affaldsområdet. Borgerne vil således hovedsageligt skulle orientere sig i de kommunale regulativer for at finde ud af, hvilke regler, der gælder for håndtering af deres affald, og hvilke ordninger, kommunen tilbyder. Det samme gælder i et vist omfang for virksomhederne, hvis affaldshåndtering dog også reguleres direkte for så vidt angår det genanvendelige erhvervsaffald og – som hidtil – i forhold til visse pligter til indberetning af farligt affald m.v.

Endeligt bemærkes, at det i den politiske aftale om ny organisering af affaldssektoren er bestemt, at reglerne skal evalueres efter, at de har været i kraft i 3 år.

Anvendelsesområde (Kapitel 1)

Affald Danmark, Dansk Energi og DONG ønsker at restprodukter fra røggasrensning også fremover undtages for kommunal regulering

ITD (International Transport Danmark) ønsker en eksplicit undtagelse fra bekendtgørelsens anvendelsesområde for animalske biprodukter og døde dyr, idet disse produkter efter ITD's opfattelse er undtaget for affaldsreglerne i affaldsrammedirektivet og reguleres af biproduktforordningen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Udgangspunktet i § 1 i udkastet til ny affaldsbekendtgørelse er, at bekendtgørelsen omfatter håndtering af affald, der ikke er reguleret af anden lovgivning. I det omfang håndteringen af affald ikke er omfattet af andre regler, finder affaldsbekendtgørelsens regler altså anvendelse. Det betyder, at kommunalbestyrelsen skal etablere ordninger for eller konkret anvise håndteringen af det pågældende affald. For genanvendeligt affald fra virksomheder gælder dog reglerne i affaldsbekendtgørelsens kapitel 14 og 15 om frit valg af indsamler og/eller genanvendelses anlæg for de affaldsproducerende virksomheder.

Undtagelsen var bortfaldet ved en fejl, men er genindsat i den reviderede affaldsbekendtgørelse.

For så vidt angår håndtering af animalske biprodukter og døde dyr, er de sundhedsmæssige og veterinære forhold reguleret af biproduktforordningen. De animalske biprodukter og døde dyr er, som udgangspunkt undtaget fra affaldsrammedirektivets anvendelsesområde. Det gælder dog ikke biprodukter, som forbrændes, deponeres eller anvendes i biogas- eller komposteringsanlæg. Animalske biprodukter som er affald og undergår en af de nævnte behandlingsformer, vil derfor fortsat være omfattet af de relevante affaldsregler, tilsvarende vil døde dyr være omfattet. Animalske biprodukter kan derfor ikke generelt undtages fra bekendtgørelsens anvendelsesområde.

Definitioner (Kapitel 2)

Generelt om definitioner

Landbrug og Fødevarer mener, at de nye definitioner forudsætter, et grundigt vejledningsmateriale til kommunerne for at skabe rammer for en effektiv og ensartet administration af reglerne.

DI finder det positivt, at definitionerne for biprodukter og affaldsfasens ophør defineres som i affaldsrammedirektivet, men ønsker ikke, at det skal være en kommunal opgave at afgøre, om der er tale om affald.

Affald Danmark finder eksempler i definitionerne forvirrende, særligt i forhold til husholdningsaffald og dagrenovation, hvor der nævnes eksempler. Det foreslås at eksemplerne tages ud, og at det ikke understreges, at affald kan være både farligt og ikke-farligt.

Affald Danmark og Vejle kommune mener, at der er behov for vejledning om biproduktforordningen i forbindelse med § 2 stk. 2 idet der er tale om ny praksis. *Affald Danmark* finder desuden, at det med fordel kunne være en national myndighed, der træffer disse afgørelser.

DI og Vejle kommune mener generelt, at definitionerne bør udformes mere præcist, er uklare eller mangler og skal specificeres yderligere, så de myndigheder, som skal foretage skøn, hjælpes bedst muligt.

Genvindingsindustrien og *DI* mener, at affaldsbekendtgørelsen ikke stemmer overens med lovforslaget, idet de ikke mener at der er hjemmel til særlige regler for kildesorteret og ikke-kildesorteret erhvervsaffald. Organisationerne mener således, at reglerne skal gælde for alt genanvendeligt erhvervsaffald og ikke kun for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er opmærksom på, at flere af definitionerne har en meget teknisk karakter, idet der er tale om direkte gengivelser af affaldsrammedirektivets definitioner.

For så vidt angår den nye definition på biprodukter, er denne indarbejdet, fordi den er fastsat i det nye affaldsdirektiv. Bestemmelsen er en sammenskrivning af, hvad der allerede gælder som følge af EF-Domstolens domme på området. Miljøministeriet finder det derfor rigtigst at præcisere affaldsdefinitionen, så kommunerne anvender de opdaterede definitioner som grundlag for afgørelserne af, om et materiale m.v. er affald. Det bemærkes i denne sammenhæng, at der ikke nødvendigvis er identitet mellem et animalsk biprodukt (omfattet af forordningen om animalske biprodukter) og det biprodukt, som ikke kan klassificeres som affald, se også bemærkningerne under anvendelsesområde.

I aftalen om ny organisering af affaldssektoren (fase I), som er udmøntet med den vedtagne ændring af miljøbeskyttelsesloven forsommeren 2009 og denne affaldsbekendtgørelse, er det lagt til grund, at det fortsat er de enkelte kommuner, som har kendskab til de lokale virksomheder og deres affaldsproduktion, som afgør, hvornår der er tale om affald og klassificerer dette affald som henholdsvis forbrændings- og deponeringsegnet og genanvendeligt.

Flere af definitionerne, herunder definitionerne på husholdningsaffald og dagrenovation er tilrettet på baggrund af høringssvarene. Det er endvidere valgt at opgive begrebet "ikke kildesorteret affald" i stedet anvendes begrebet "blandet affald" som dækker over blandinger af forbrændingsegnet, deponeringsegnet eller genanvendeligt affald, som ikke er kildesorteret, fra virksomheder, og som er det affald, der fortsat er omfattet af den kommunale anvisningsret.

Kommentarer til konkrete definitioner

Affaldsdefinitionen § 2:

Genvindingsindustrien mener, at der er brug for klare definitioner for affald, og at den eksisterende definition er uklar og ikke er tilstrækkelig entydig. *Genvindingsindustrien* mener desuden, at det er uklart, at bekendtgørelsen blot henviser til bilag 2, som ikke er udtømmende.

RenoSam mener at henvisningen til bilag 2 skal rettes til bilag 3.

Danske Havne henviser til, at det i Danmark er besluttet, at havbundssedimenter defineres som affald og derfor skal bortskaffes på anlæg indrettet i overensstemmelse med krav og regler i deponeringsbekendtgørelsen; mens de samme havbundssedimenter kan bortskaffes i andre lande på helt andre vilkår end de vilkår, som de danske myndigheder sætter op.

Danske Havne mener ikke, at havnesediment er at betegne som affald, og dermed at de regler som gælder for alt affald ikke bør gælde for havnesediment. *Danske Havne* mener at det gør det vanskeligt at leve op til affaldsstrategiens mål om at behandle affaldet miljømæssigt forsvarligt og til en fornuftig pris. *Danske Havne* mener ikke, at der er overensstemmelse med princippet om forureneren betaler, idet forureneren er andre end havnene.

Miljøministeriets bemærkninger

Definitionen på affald stammer fra affaldsrammedirektivet – nu tilføjet den nye afgræsning, som følger af affaldsrammedirektivets bestemmelse om biprodukter. Denne definition kan derfor ikke ændres. Henvisningen er dog ændret, da den rettelig bør være til bilag 2.

Det kan oplyses, at deponering af havbundssedimenter på anlæg på landjorden, herunder de såkaldte spulefelter, efter EU-Kommissionens (og Miljøministeriets) vurdering er at betragte som affaldsbortskaffelse, og sedimenterne skal som følge heraf bortskaffes i overensstemmelse med reglerne i deponeringsbekendtgørelsen

1) Affaldsindehaver

Vejle kommune og *KL* påpeger, at begrebet "affaldsindehaver" ikke anvendes i bekendtgørelsen.

Miljøministeriets bemærkninger

Definitionen på affaldsindehaver stammer fra Affaldsrammedirektivet. Definitionen indgår desuden i definitionen på affald og bibeholdes derfor.

2) Affaldsproducent

Affald Danmark mener ikke, at der med definitionen af affaldsproducent tages højde for affald genereret af håndværkere hos private husholdninger.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er ikke enig i, at dette bør fremgå af definitionen af affaldsproducent. Det er dog fortsat ministeriets opfattelse, at affald frembragt af håndværkere hos private husholdninger er erhvervsaffald. Se hertil også definitionen af erhvervsaffald.

3) Husholdningsaffald

Vejle kommune ønsker uddybet, hvorvidt affald der stammer fra kommunens egne institutioner kan betegnes som husholdningsaffald.

Affald Danmark foreslår at teksten "affald der hidrører fra" erstattes med frembragt af husholdninger, *Affald Danmark* og *RenoSam* mener, at eksemplerne forvirrer og bør udgå.

KL ønsker uddybet, hvad "ikke sorterede affaldsfraktioner" er, og at bygge og anlægsaffald mangler i definitionen.

RenoSam har forslag til alternativ definition af husholdningsaffald: Alt affald der frembringes i husholdninger.

Håndværksrådet mener, at affald, som håndværkere afleverer på f.eks. genbrugspladser, skal være indeholdt i definitionen på husholdningsaffald og ikke erhvervsaffald.

Miljøministeriets bemærkninger

Se under de generelle bemærkninger til definitionerne om definitionen på husholdningsaffald og på "ikke-kildesorteret" affald. Om karakteren af håndværkeres affald, se under definitionen på affaldsproducent.

Miljøministeriet kan desuden oplyse, at regler om sortering og genanvendelse af bygge- og anlægsaffald er fastsat i en selvstændig bekendtgørelse, som træder i kraft i januar 2010.

Endelig bemærkes det, at det følger af affaldsbekendtgørelsens bestemmelser, at affald fra kommunernes egne institutioner er erhvervsaffald. I det omfang kommunerne har instruktionsbeføjelse i forhold til de kommunale institutioner og virksomheder, afgør kommunen som hidtil, hvorvidt kommunen selv vil forestå håndtering af affaldet eller overlade dette til andre.

4) Erhvervsaffald

DI understreger, at affald fremkommet i et privat hjem eller på en virksomhed bør betragtes som erhvervsaffald, idet dette affald er fremkommet i forbindelse med en erhvervsservice.

DTL mener, at det bør formuleres tydeligt, at affald fra håndværkervirksomheder er erhvervsaffald, også når håndværksarbejdet er udført i private boliger.

Håndværksrådet mener, at affald som håndværkere afleverer på f.eks. genbrugspladser skal være omfattet af definitionen på husholdningsaffald og ikke erhvervsaffald.

Affald Danmark og *RenoSam* anbefaler at fjerne eksempler fra definitionen.

RenoSam har forslag til alternativ definition af erhvervsaffald: Alt affald der frembringes i virksomheder m.v..

Vejle Kommune spørger, om affald fra virksomheder, der svarer til det affald, der kommer fra husholdninger, er husholdningsaffald.

Miljøministeriets bemærkninger

Der henvises til de generelle bemærkninger til definitionerne for så vidt angår karakteren af håndværkeres affald. Affald fra virksomheder, der svarer til affald, der kommer fra husholdninger – f.eks. dagrenovationslignende affald – er fortsat at betragte som erhvervsaffald

Der er foretaget en mindre justering af definitionen på erhvervsaffald, således at erhvervsaffald er, affald, som er frembragt af virksomheder, herunder dagrenovationslignende affald, have-park-affald, storskrald, bygge- og anlægsaffald, produktionsaffald, industriaffald, kildesorterede affaldsfraktioner og jord. Erhvervsaffald kan enten være farligt eller ikke-farligt.

5) Affaldstype

Danmarks Naturfredningsforening vil gerne have bekræftet, at definitionen på affaldstype stammer fra flere EAK-koder.

DAKOFA og *KL* mener, at der jf. affaldsrammedirektivet er tale om affaldsart. *DAKOFA* anfører desuden, at navnet ikke er konsekvensrettet i bilag 3.

Miljøministeriets bemærkninger

I affaldsbekendtgørelsen anvendes termen "affaldstype" for affald, som er opført på listen over affald (EAK-listen). I den danske oversættelse har "types of waste", som det hedder i den engelske

version, hidtil været oversat med "affaldsart", men fremover anvendes i stedet affaldstype. Der vil blive konsekvensrettet i bilag 3.

6) Anvisningsordning

RenoSam mener, at definitionen, svarende til definitionen for indsamlingsordning bør inddrage hvor ansvaret ligger. Foreslår følgende definition " En regulativbestemt ordning, hvor affaldsproducenten er ansvarlig for, at ansvaret håndteres efter bestemmelserne i det kommunale regulativ.

Genvindingsindustrien mener, at det er en fejl, at anvisningsordningen bibeholdes, da kommunernes anvisningspligt som en del af liberaliseringen bortfalder og erstattes af et nationalt register.

Miljøministeriets bemærkninger

Af definitionen på anvisningsordning fremgår, at affaldsproducenten skal sikre, at affaldet håndteres efter det kommunale regulativ. Det er Miljøministeriets opfattelse, at definitionen tydeligt markerer affaldsproducentens ansvar.

Den kommunale anvisningsret bortfalder alene ift. det genanvendelige kildesorterede erhvervsaffald, som markedsudsættes. Definitionen er derfor bibeholdt.

7) Behandling

KL og *Vejle kommune* ønsker sondringen mellem behandling 10) og forbehandling 19) uddybet. *Renosyd* ønsker ligeledes at det gøres tydeligt hvad der forstås ved forberedelse forud for behandling, menes der f.eks. omlastning?

RenoSam mener, at der bør henvises til D og R operationer jf. bilag 6A og 6B.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er i definitionen af forbehandling præciseret, at denne ligger forud for (den endelige) nyttiggørelse eller bortskaffelse. Derudover er eksemplerne på forbehandling nævnt i fodnoterne til R 12 og D 13 tilføjet. Herved præciseres, at forbehandling er en delmængde af behandling (forstået som de enkelte nyttiggørelses- og bortskaffelsesoperationer).

8) Benyttelsespligt

Affald Danmark bemærker, at definitionen ikke præciserer noget udover, hvad der korrekt fremgår af §§ 35 og 39.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er for så vidt enig heri, men vurderer, at indholdet er centralt og derfor bør fremgå af definitionerne svarende til, at indsamlings- og anvisningsordning er defineret.

9) Bortskaffelse

RenoSam, *Danske Havne*, *Advokatsamfundet*, *Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste* og *Kommune Kemi* samt *KL* mener, at der bør henvises til bilag 6B og ikke bilag 1.

Miljøministeriets bemærkninger

Bilagsnummeret er rettet.

10) Dagrenovation

RenoSam mener, at "posen" under vasken er det som ønskes defineret og at det er en delmængde af husholdningsaffald. *RenoSam* foreslår følgende definition: "Husholdningsaffald, der ikke skal sorteres fra med henblik på genanvendelse eller til storskrald/genbrugsplads samt haveaffald, farligt affald eller lign."

KL mener, at definitionen ikke er tydelig og efterspørger en uddybning af "øvrigt affald" – er der tale om restaffald eller forbrændingseget affald. *KL* foreslår, at det kunne defineres som affald fra husholdninger der ikke er omfattet af andre ordninger.

Ringkøbing Skjern Kommune mener, at definitionen er uhensigtsmæssig og giver indtryk at flere af de affaldsfraktioner der nævnes f.eks. papir, pap, glas og plast som udgangspunkt er genanvendelige materialer. *Ringkøbing Skjern Kommune* foreslår derfor følgende definition: "affald herunder madaffald samt materialer af papir, pap, flasker, glas, plast m.v.. der grundet sammensætning, karakter og eventuelle befugtede, tilsmudsede eller ødelagte tilstand er gjort uegnet til at sortere fra med henblik på genanvendelse". *Ringkøbing Skjern Kommune* mener dermed at dagrenovation hermed omfatter affald af materialer – herunder også genanvendelige materialer, der pga. deres tilstand alligevel er blevet uegnede til genanvendelse.

Affald Danmark mener, at definitionen ikke er præcis idet f.eks. storskrald fra husholdninger er omfattet af begrebet og foreslår følgende definition "Dagrenovation er affald, der hovedsageligt består af køkkenaffald samt mindre emner af kasserede materialer, der naturligt forekommer fra forbrug i private husholdninger og som ikke er omfattet af andre ordninger." *Affald Danmark* foreslår at dette evt. udbygges med "Dagrenovation er f.eks. madaffald og restaffald i form af kartoner til mælk, juice o.l., madholdigt eller snavset pap, papir og plast, udtjent porcelæn, keramik og stentøj i små mængder, udtjente glødepærer, sod, aske samt andet affald som hensigtsmæssigt kan bortskaffes som dagrenovation"

Vejle Kommune spørger, om dagrenovation indeholder emballageaffald

Danmarks Naturfredningsforening mangler, at metaller nævnes eksplicit og påpeger yderligere, at definitionen af dagrenovation ikke afspejler, hvor meget der kan genanvendes f.eks. hvor meget bionedbrydeligt affald som findes i dagrenovationen.

Miljøministeriets bemærkninger

På baggrund af høringssvarene er det præciseret, at dagrenovation er det affald, som borgere afleverer i affaldsbeholderen eller affaldsskunken, og at det derfor ikke omfatter de genanvendelige fraktioner, som ifølge bekendtgørelsen er omfattet af andre ordninger og skal udsorteres og afleveres i særskilte containere, storskraldsrum, kuber eller på genbrugspladsen.

Det følger heraf, at dagrenovation består af køkkenaffald, hygiejneaffald og mindre emner af kasserede materialer, som ikke er omfattet af andre ordninger. Dagrenovation kan således godt omfatte emballageaffald i det omfang, der ikke er særskilte krav i kommunen om udsortering med henblik på genanvendelse. Definitionen udelukker således ikke, at den enkelte kommune kan stille krav om udsortering af kompost, ligesom kommunerne f.eks. kan stille krav til husholdningerne om udsortering af andre emballagetyper end de, der eksplicit er krævet udsorteret efter bekendtgørelsen.

11) Farligt affald

RenoSam, KL, Advokatsamfundet, Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste og Affald Danmark mener, at der ikke henvises til de korrekte bilag og at det bilag 2, der henvises til må være bilag 3 samt at bilag 3 må være bilag 4.

Affald Danmark anbefaler, at der udelukkende henvises til bilag 4 "Egenskaber, der bestemmer om affald er farligt eller ej", og at bilag 3 henvises til som en ikke udtømmende liste.

Miljøministeriets bemærkninger

Henvisningerne er rettet, dvs. bilag 2 ændres til bilag 3 og bilag 3 ændres til bilag 4.

Det er korrekt, at EAK-listen ikke er udtømmende liste. Dette er der taget højde for i definitionen, idet listen er suppleret med en bestemmelse om, at affald kan være farligt ud fra en vurdering af de konkrete egenskaber, der er beskrevet i bilaget om farlige egenskaber.

12) Forhandler

Affald Danmark mener, at det er positivt at affaldsrammedirektivets definitioner for forhandlere og mæglere er indført. *Affald Danmark* mener samtidig at definitionerne bør relateres til den danske regulering således at f.eks. forhandlere godt kan overtage ansvar for genanvendeligt erhvervsaffald.

DTL, KL og Vejle kommune ønsker en klar sondring mellem forhandler og mægler. *DTL* at det er vanskeligt at se, hvorledes de to begreber adskiller sig i praksis ligesom de behandles ens i bekendtgørelsen. *DTL* mener at det centrale er, at forhandlere, mæglere og indsamlere er ens hvad angår ansvaret for affaldet. Mæglere og forhandlere skal således indgå i § 69 om kriterier for at overtage ansvaret for affaldet.

Miljøministeriets bemærkninger

Som det anføres i flere af høringssvarene stammer definitionerne på "forhandler" og "mægler" fra affaldsrammedirektivet, og i overensstemmelse med direktivet forpligter bekendtgørelsen disse virksomheder til at lade sig registrere (i Affaldsregistret).

Ifølge den politiske aftale, som bl.a. udmøntes med affaldsbekendtgørelsen, knyttes der særlige rettigheder og pligter til at være indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald. For at præcisere dette er tilføjet en definition på "indsamlingsvirksomhed for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald". Såfremt en forhandler eller mægler bliver godkendt som indsamlingsvirksomhed, vil forhandleren eller mægleren også opnå disse rettigheder – nemlig retten til at overtage ansvaret fra affaldsproducerende virksomheder for kildesorteret, genanvendeligt erhvervsaffald og for indberetning af data om affaldet til Affaldsdatasystemet.

13) Genanvendelse

KL anbefaler, at sidste sætning bør frigøres fra sætningen om organisk affald, så definitionen tydeliggøres.

Miljøministeriets bemærkninger

Definitionen af genanvendelse stammer fra affaldsrammedirektivet og er derfor ikke ændret.

14) Genbrug

Renosyd mener, at bekendtgørelsens definition af genbrug betyder, at genbrug falder udenfor bekendtgørelsens rammer, hvilket ifølge *Renosyd* ikke er meningen.

Miljøministeriets bemærkninger

Materiale, der kan genbruges, er ikke affald. Genbrug er derfor ikke affaldshåndtering og dermed ikke omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde.

Definitionen af "genbrug" knytter sig til definitionen af "forberedelse til genbrug", som er en typisk ganske kortvarig affaldshåndtering, forud for, at materiale ophører med at være affald og kan genbruges. Definitionerne er derfor bibeholdt.

15) Håndtering

KL og Vejle kommune mener, at det er forstyrrende at efterbehandling af deponeringsanlæg indgår i begrebet håndtering.

RenoSam mener, at da håndtering er defineret som affaldshåndtering i affaldsrammedirektivet bør bekendtgørelsen anvende **affaldshåndtering**.

Miljøministeriets bemærkninger

I bekendtgørelsen anvendes både håndtering og affaldshåndtering.

Definitionen som "håndtering" er bibeholdt. Efterbehandling af deponeringsanlæg er omfattet af definitionen af håndtering i affaldsrammedirektivet og er derfor bibeholdt.

16) Indsamling

KL, Vejle kommune ønsker uddybet, at det, at indledende indsamling og behandling indgår i definitionen på indsamling betyder, at affaldet kan føres til yderligere sortering og oplagring.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er korrekt, at definitionen af "indsamling" indeholder "indledende sortering og indledende oplagring" af affald, og at det følger heraf, at der kan ske yderligere sortering og oplagring, som så vil blive klassificeret som behandling, se under bemærkningerne til definitionen af forbehandling og bilag 6 A og 6 B om behandlingsformer.

17) Indsamlingsordning

RenoSam foreslår, at indsamlingsordning defineres "En regulativbestemt ordning, hvor affaldsproducenten overdrager sit affald til kommunen, hvorved kommunen overtager det videre ansvar for affaldets videre håndtering." Det betyder at definitionen udelukkende omhandler ansvaret og ikke hente-bringe ordninger som *RenoSam* udelukkende anser for at være af praktisk betydning.

Miljøministeriets bemærkninger

Af definitionen på indsamlingsordning fremgår, at "...hvor kommunen overtager ansvaret for affaldets videre håndtering". Det er Miljøministeriets vurdering, at det hermed tydeligt er beskrevet, at kommunen i en indsamlingsordning har ansvaret for den forsvarlige håndtering af affaldet. Det er endvidere ministeriets vurdering, at der med præciseringen af, at en indsamlingsordning kan etableres som en hente- eller bringeordning, er sket en præcisering af begrebet indsamlingsordning, hvilket der ellers løbende har været principielle diskussioner af. Definitionen er derfor bibeholdt uændret.

18) Kildesortering

DI forstår definitionen af kildesortering således, at der åbnes for, at godkendte indsamlere og godkendte genanvendelsesanlæg kan modtage blandet genanvendeligt affald til videre sortering.

Dansk Byggeri ønsker, at definitionen på kildesortering ikke kun betyder, at samtlige fraktioner er sorteret hvor affaldet frembringes, men at kildesortering ligeledes finder sted, selv om der efter sortering er forskellige fraktioner til genanvendelse i samme læs affald.

Affald Danmark ønsker, at begrebet tydeliggøres, hvad angår "kildesorteret genanvendeligt affald" og anbefaler en særlig definition for dette. (se under afsnit om ønsker om nye definitioner)

Ringkøbing Skjern Kommune mener, at kriterierne for kildesortering bør være mere eksplicite, og definitionen præciseres nøjere. *Ringkøbing Skjern Kommune* mener, at der udover opdeling i forbrænding, deponering og genanvendeligt affald skal ske en yderligere opdeling af det genanvendelige affald, som skal udsorteres i hver sin fraktion, evt. med henvisning til et sorteringskriterium eller en sorteringsvejledning efter en liste over relevante genanvendelige affaldsfraktioner. *Ringkøbing Skjern Kommune* har følgende forslag til definition "sortering på det sted, hvor affaldet genereres i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringsegnet affald samt udsortering i affaldsfraktioner, for så vidt angår genanvendeligt affald." *Ringkøbing Skjern Kommune* tilføjer, at såfremt kildesortering ligeledes indbefatter at deponerings- og forbrændingsegnet affald skal udsorteres i fraktioner skal dette fremgå af definitionen.

Vejle kommune savner, at byggeaffald indgår i begrebet kildesortering.

KL mener, at definitionen er uklar og anfører, at kommunerne i praksis opfatter kildesortering som sortering af affald i særskilte fraktioner. *KL* mener ikke, at dette kan omfatte sammenblanding af forskellige genanvendelige affaldsfraktioner. *KL* mener, at sammenblanding medfører, at mulighederne for genanvendelse forringes, såfremt de forskellige fraktioner blandes sammen.

RenoSam mener ikke, at definitionen stemmer overens med lovforslag L152 (§ 44 stk. 4 nr. 2) hvoraf det fremgår "Ved kildesortering forstås sorteringer i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringsegnet affald samt sortering efter materiale og anvendelsesform." *RenoSam* mener dog at dette kan forbedres til "Sortering på det sted, hvor affald genereres i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringsegnet affald. Genanvendeligt affald skal endvidere sorteres på det sted, hvor det genanvendelige affald sorteres i affaldsfraktioner efter reglerne i denne bekendtgørelse eller andre regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse."

Miljøministeriets bemærkninger

Definitionen er central, idet den for så vidt angår genanvendeligt erhvervsaffald, er afgørende for hvilket affald, som markedsudsættes.

På baggrund af høringssvarene er definitionen tilpasset, således at der med kildesorteret genanvendeligt affald forstås affald, som er sorteret "ved kilden" i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringsegnet affald samt sortering efter materiale og anvendelsesform.

19) Kommunale genanvendelses anlæg

Affald Danmark kan ikke finde begrundelsen for, at det netop er 10 % ejerskab der skal definere kommunale genanvendelses anlæg og foreslår anvendelse af samme afgrænsning som anvendes for, hvilke kommunale virksomheder, der kan modtage affald "in house" i henhold til udbudsdirektivet. *Affald Danmark* foreslår følgende alternative definition: "Genanvendelses anlæg hvor en eller flere kommunalbestyrelser tilsammen har afgørende indflydelse på genanvendelses anlæggets drift."

Miljøministeriets bemærkninger

Definitionen er ændret til kommunale behandlingsanlæg, og defineres som anlæg, "hvor en eller flere kommunalbestyrelser til sammen ejer en væsentlig andel af anlægget eller direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af kapitalen i det selskab eller lignende, der ejer anlægget."

20) Mægler

DTL, KL og Vejle kommune ønsker en klar sondring mellem forhandler og mægler. *DTL anfører*, at det er vanskeligt at se, hvorledes de to begreber adskiller sig i praksis ligesom de behandles ens i bekendtgørelsen. *DTL mener* at det centrale er at forhandlere, mæglere og indsamlere er ens hvad angår ansvaret for affaldet. Mæglere og forhandlere skal således indgå i § 69 om kriterier for at overtage ansvaret for affaldet.

Miljøministeriets bemærkninger

Der henvises til bemærkningerne til definitionen på "forhandler".

21) Nyttiggørelse

Kommunekemi A/S mener, at den nye definition på nyttiggørelse er "Enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller affald som bliver forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt" *Kommunekemi* anbefaler, at det præciseres at forbrændingsprocesser på såvel anlæg til farligt som ikke farligt affald er nyttiggørelsesprocesser (R1), når energiproduktionen fra anlæggene substituerer brugen af fossile brændsler.

Miljøministeriets bemærkninger

Når det nye affaldsdirektivs regler skal finde anvendelse december 2010, forventes de fleste danske dedikerede affaldsforbrændingsanlæg at skulle klassificeres som nyttiggørelsesanlæg. I Fodnoten til R 1 træder i kraft samtidig med, at reglerne i det ny affaldsdirektiv skal finde anvendelse. De danske affalds-forbrændingsanlæg vil således – som hidtil - være klassificeret som bortskaffelsesanlæg, indtil det nye affaldsdirektivs regler finder anvendelse.

22) Virksomhed m.v.

Vejle kommune mener, at definitionen af en virksomhed er upræcis og ønsker svar på, hvorvidt begrebet er dækkende for at kræve gebyr for virksomheder, som er beliggende i kommunen. F.eks. hvorvidt der skal betales for 3 Føtex eller om Dansk Supermarked, der er hovedvirksomhed skal betale.

RenoSam og Affald Danmark mener, at definitionen på en virksomhed er upræcis og savner kendskab til, om CVR rummer alle virksomheder. *Affald Danmark* mener desuden, at tilføjelsen "m.v." ikke er tilstrækkelig tydelig til at afdække, om definitionen rummer f.eks. kommunale institutioner.

KL mener, at p-nummeret skal fremgå af definitionen, idet det sikrer, at gebyret opkræves hos samtlige butikker i en kæde og ikke blot i hovedsædet.

Miljøministeriets bemærkninger

"M.v." er slettet i definitionen.

Det er i gebyrbestemmelserne præciseret, at i forbindelse med gebyrberegning og betaling rettes opkrævningen mod virksomhedens produktionsenheder i en kommune (for hvert p-nummer, som er

registreret i registret). Der kan opkræves gebyr for alle p-numre som findes i kommunen, dvs. f.eks. for hver enkelt Føtex. Gebyret skal opkræves på p-nummerets adresse.

Det kan oplyses, at CVR omfatter alle virksomheder, og at listen over CVR-numre ligeledes indeholder kommunale institutioner jf. numrene 84-90 i NACE-koderne, som bl.a. omfatter forskellige typer af offentlige institutioner.

Ønsker til supplerende definitioner

Danmarks Naturfredningsforening ønsker, at definitionen for forebyggelse skal fremgå af bekendtgørelsen, svarende til affaldsstrategien.

KL, Vejle kommune mener at der mangler definitioner for begreberne: Indsamlevirksomhed; Sorteringsanlæg; End-of-waste (affaldsfasens ophør); Erklæring; Dokumentation; Tro og Love erklæring.

Affaldsindsamler og affaldstransportør

KL, Vejle kommune, Ringkøbing-Skjern Kommune, Renosyd, og ITD (International Transport Danmark) ønsker definitioner af affaldsindsamler og affaldstransportør, og at ansvarsområderne indgår i definitionen.

ITD (International Transport Danmark) mener desuden, det er uklart, at der er forskel på de virksomheder der skal registreres jf. § 76 pkt. 2 og 3 – dvs. "virksomheder som erhvervsmæssigt transporterer affald" og "virksomheder der indsamler andet end kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald".

ITD (International Transport Danmark) mener desuden, at indsamlere af kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, mæglere og forhandlere alle bør kunne overtage ansvaret for affaldet til forskel fra affaldstransportøren. *ITD (International Transport Danmark)* mener, at det bør fremgå at disse er underlagt samme rettigheder og forpligtigelser (ansvar, uddannelse, indberetning af affaldsdata)

DTL og Affald Danmark ønsker definition for "Godkendt indsamler" og foreslår "En godkendt og registreret virksomhed, der indsamler kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald og som overtager ansvaret for aflevering af affaldet på et registreret genanvendelses anlæg og for at indberette data om affaldet i affaldsdatasystemet." *Affald Danmark og DTL* mener at indsamlingsvirksomhed skal defineres mere konsekvent og at der anvendes forskellige begreber i eksempelvis § 47 stk. 1 og 2, § 62, § 64, § 68 stk. 4 og 5, § 68 stk. 4 2, § 69 stk. 4 3 samt § 74 stk. 2.

Behandlingsanlæg og genanvendelses anlæg

KL, Vejle kommune, Genvindingsindustrien og Affald Danmark mener, at der mangler definitioner af behandlingsanlæg samt genanvendelses anlæg. *Affald Danmark og Genvindingsindustrien* mener ikke, at genanvendelses anlæg udelukkende skal være anlæg, der reelt genanvender affaldet (R2-R11) og mener ikke, at dette kan fungere med en efter deres mening snæver definition. *Genvindingsindustrien* foreslår at definitionen udvides til eksempelvis "Behandlingsanlæg til håndtering af genanvendeligt affald med henblik på genanvendelse" og at R12 som omhandler forberedelse inden gennemførelse af nyttiggørelsesoperationer medtages. *Affald Danmark og Genvindingsindustrien* mener, at virksomheder som efter R12 presser papir eller en skrotplads også skal kunne komme på listen over genanvendelses anlæg.

Affald Danmark finder desuden, at der anvendes forskellige begreber for affaldsbehandlingsanlæg: behandlingsanlæg, modtageanlæg, affaldsbehandlingsanlæg.

Affald Danmark finder at "et anlæg der behandler kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald (registreret genanvendelses-anlæg)" som angivet i § 76 stk. 1 bør anvendes konsekvent.

Genanvendeligt affald

Affald Danmark ønsker definition for "Genanvendeligt affald" og foreslår "Affald der kan omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer til det oprindelige formål eller til andre formål jf. definitionen af genanvendelse"

Forbrændingseget affald

Dansk Energi og Affald Danmark ønsker definition for "Forbrændingseget affald" og foreslår "Affald der erstatter materialer der kan anvendes til energifremstilling, bortset fra affald der er forbudt at brænde, ikke må brændes jf. bilag 10 samt affald, der efter lovgivningen skal genanvendes eller går til specialbehandling"

Deponeringseget affald

Affald Danmark ønsker definition for "Deponeringseget affald" og foreslår "Affald som ikke er genanvendeligt, forbrændingseget eller anvist til specialbehandling og som lever op til kriterierne for deponering i deponeringsenheder for hhv. inert, mineralsk, blandet eller farligt affald."

Kildesorteret genanvendeligt affald

Affald Danmark og ITD (International Transport Danmark) ønsker at begrebet tydeliggøres hvad angår "kildesorteret genanvendeligt affald" og *Affald Danmark* anbefaler en særlig definition for dette. *Affald Danmark* foreslår følgende definition: Genanvendelige affaldsfraktioner sorteret ved kilden særskilt for hver fraktion eller samlet for flere fraktioner.

DI og KL efterlyser en definition af begrebet "ikke-kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald".

Bioaffald

DONG ønsker, at affaldsrammedirektivets definition af bioaffald indføres i bekendtgørelsens liste over definitioner og foreslår: "Bioaffald: Bionedbrydeligt have-parkaffald, mad og køkkenaffald fra husholdninger, restauranter, cateringfirmaer og detailforretninger samt lignende affald fra fødevareforarbejdningsvirksomheder".

Genbrugsplads

Horsens Kommune, Danske revisorer ønsker, at definitionerne suppleres med en definition af "genbrugsplads" så det beskrives, hvad en genbrugsplads er, og hvilke affaldsfraktioner der som minimum kan afleveres.

Miljøministeriets bemærkninger

På baggrund af de modtagne høringssvar er der indarbejdet følgende ændringer:
"Genanvendelses-anlæg" defineres som "anlæg, hvorpå der foretages genanvendelsesoperationer".
"Indsamlingsvirksomhed for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald", defineres som "en godkendt og registreret virksomhed, som indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, og som overtager ansvaret for aflevering af affaldet på et registreret genanvendelses-anlæg og for indberetning af data om affaldet til affaldsdatasystemet."

Flere af de øvrige ønsker om definitioner er imødekommet ved præciseringer i de enkelte bestemmelser i bekendtgørelsen, f.eks. bestemmelserne om genbrugspladser. Endelig vil enkelte definitioner fra affaldsrammedirektivet, f.eks. en definition på bioaffald, blive indsat i forbindelse med den kommende revision af miljøbeskyttelsesloven og affaldsbekendtgørelsen for at implementere den sidste del af affaldsrammedirektivet, inden direktivet træder i kraft i december 2010.

Kommentarer til bilag

Bilag 2:

Affald Danmark finder det uklart, hvad grundlaget for listen i bilag 2 er, og mener ikke, at der er sammenfald mellem denne liste, og det som skal indberettes efter affaldsdatamodellen. Affald Danmark mener, at listen skal revideres i sammenhæng med det affald som skal indberettes til affaldsdatasystemet.

Gypsum Recycling ønsker, at gipsaffald påføres listen i bilag 2, idet listen indeholder andet typisk forekommende bygningsaffald.

Ringkøbing Skjern Kommune påpeger, at såfremt bilag 2 skal anvendes som sorteringsvejledning eller kriterium for affaldsproducenterne, bør det fremgå af en overskrift på bilag 2, så formålet med dette bilag er tydeligt i forhold til det mere detaljerede bilag 5 der underinddeler fraktioner og anvendes til indberetning. *Ringkøbing Skjern Kommune* påpeger desuden at der bør være en ensartet terminologi i bilag 2 og 5 så det bliver muligt at følge affaldsstrømmen fra producent til behandlingsanlæg.

Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste ønsker at vide, hvornår havbundssediment kategoriseres som affald.

Danske Havne henviser til, at langt hovedparten af de havbundssedimenter, som deponeres i Danmark, er uforurenede i miljøbeskyttelseslovens forstand, mens en mindre del er lettere forurenede. Ifølge bilag 2 til udkast til ny affaldsbekendtgørelse er havbundssediment blevet klassificeret som affald, mens klappmateriale fortsat er omfattet af bilag 3. Det er Danske Havnes holdning, at det er helt forkert at klassificere havbundssediment som affald og derved presse de samme regler, som gælder for mere traditionelle affaldstyper ned over havbundssedimenterne, og herigennem pålægge havnene store økonomiske omkostninger og samtidigt kun opnå begrænsede/forsvindende miljømæssige gevinster.

Miljøministeriets bemærkninger

Definitionen af "kildesortering" er ændret, se ovenfor, ligesom der er indarbejdet krav til udsortering af visse affaldsfraktioner fra det genanvendelige erhvervsaffald i bekendtgørelsens kapitel om det genanvendelige erhvervsaffald.

Om bortskaffelse af havbundssedimenter ved deponering på anlæg på landjorden, se ovenfor under bemærkninger til affaldsdefinitionen.

Bilag 3:

Affald Danmark påpeger at formuleringen i bilag 3 om, hvornår affald er farligt ".. som udviser egenskaber som angivet i bilag 3 mere snæver end affaldsrammedirektivets definition af farligt affald som ".. der udviser en eller flere af de farlige egenskaber, der er anført i bilag III.." *Affald Danmark* mener, at bilag 3 er en ikke udtømmende liste.

DAKOFA anfører, at navnet affaldstype ikke er konsekvensrettet i bilag 3 og påpeger at dette tidligere hed affaldsart.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det fremgår af bilaget om egenskaber, der gør affald farligt, at det både kan være en eller flere egenskaber, der gør affald farligt.

Der er konsekvensrettet i bilag 3.

Bilagets overskrift ændres til "Egenskaber og procentgrænser der gør affald farligt".

Bilag 6A og 6B

DONG ønsker, at affaldsrammedirektivets definition i bilag 6B ændres, således at recirkulering under R3 erstattes med genanvendelse.

RenoSam og Affald Danmark ønsker, at fodnoterne fra affaldsrammedirektivet tages med.

Elretur ønsker, at Miljøstyrelsen sikrer sig, at den nye affaldsbekendtgørelse ikke letter eksporten af brugt elektronisk udstyr eller forringer myndighedernes kontrol med samme. Elretur frygter således at den nye definition om "Forberedelse med henblik på genbrug" betyder, at affaldsbehandlere, skrothandlere og entreprenante privatpersoner får udvidet deres mulighed for at opbygge aktiviteter, hvor elskrot transformeres til brugt udstyr.

Miljøministeriets bemærkninger:

Fodnoterne fra affaldsrammedirektivets bilag II A og B er indarbejdet i bekendtgørelsens bilag 6 A og 6 B.

Definitionen af "forberedelse til genbrug" stammer fra det nye affaldsdirektiv, og er derfor ikke ændret. Tilsynet med, hvorvidt f.eks. elektronik er affald, finder sted i dag og fortsætter uændret.

Øvrige kommentarer i forbindelse med definitioner

Vejle kommune vil gerne vide om der kommer yderligere regler for bygge- og anlægsaffald, samt om farligt affald ligeledes indgår i bekendtgørelsen.

KL mangler konkrete regler for bygge- og anlægsaffald som ikke nævnes i bekendtgørelsen og som skal beskrive regler for brug af genbrugspladser, aflevering af farligt byggeaffald m.v.

Miljøministeriets bemærkninger

En ny bekendtgørelse om sortering og genanvendelse af bygge- og anlægsaffald træder i kraft i januar 2010.

Klassificering (Kapitel 3)

§ 4 stk.3

Helsingør Kommune finder bestemmelsen uklar, idet det ikke er præciseret, hvem virksomheden er – er der tale om affaldsproducent eller affaldsbehandler?

KL ønsker, at det fremgår denne bestemmelse, at affaldet SKAL genanvendes således, at "kan genanvendes" erstattes med "bliver genanvendt"

Affald Danmark mener, at det jf. bestemmelsen er kommunen, der skal klassificere affald som genanvendeligt, hvis virksomheden kan godtgøre, at affald kan genanvendes i overensstemmelse med kravene i § 68. Der kan mere præcist henvises til § 68 stk. 4.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at det er uklart, hvornår affald skal klassificeres som genanvendeligt, hvis kun dele af affaldet er genanvendeligt. Dels er der stor risiko for, at det vil være forskelligt fra kommune til kommune, hvordan affaldet klassificeres. *Danmarks Naturfredningsforening* frygter derfor at det vil have utrolige dårlige konsekvenser for vores affaldsbehandling, at hele ansvaret ligger hos kommunerne.

Gypsum Recycling mener, at det er Miljøcenter Roskilde, der bør klassificere genanvendeligt affald således at lokale hensyn ikke spiller ind på klassificeringen. Alternativ ønskes en mere detaljeret liste f.eks. bilag 10, med affald, der ikke er forbrændingseget, og en tilsvarende liste over affald, der ikke er deponeringseget. Endelig anbefaler *Gypsum Recycling*, at det tilføjes i § 4, at affaldsproducenten ikke må forbrænde eller deponere affald der kan genanvendes. Det er noteret at noget lignende findes i § 68, men at det ville fremme forståelsen, hvis det fremgik her i bekendtgørelsen.

§ 4 stk.5

KL og Helsingør Kommune finder, at de nye regler for affaldsfasens ophør er vanskelige at administrere og mener, at det for at sikre en ensartet klassificering burde ligge på nationalt eller fællesskabsniveau for dermed at undgå forskellige fortolkninger og forskellig praksis.

RenoSam mener, at det bør fremgå tydeligt at bestemmelsen stammer fra affaldsrammedirektivet.

DTL mener, at bestemmelsen bør formuleres klarere, idet *DTL* mener at definitionen af genanvendelse dækker nyttiggørelsesoperationer og at det ikke fremgår at nyttiggørelse også er en parameter for at vurdere om noget er affald.

§ 5

RenoSam, KL og Affald Danmark påpeger, at der henvises til et forkert bilag. *Affald Danmark* påpeger, at der må være tale om EAK-listen bilag 3 og kriterier for farligt affald i bilag 4. *KL og RenoSam* mener, at henvisninger til hhv. bilag 2 og 3 skal ændres til bilag 3 og 4.

Miljøministeriets bemærkninger

Ad § 4, stk. 3

Det bemærkes, at det i den politiske aftale om ny organisering af affaldssektoren er lagt til grund, at kommunerne varetager klassificeringsopgaven. I bestemmelsen er det præciseret, at det er den

affaldsproducerende virksomhed, som kan godtgøre, at affaldet kan genanvendes på et registreret genanvendelsesanlæg, hvorefter kommunalbestyrelsen skal klassificere det pågældende affald som genanvendeligt.

Bestemmelsen går på selve klassificeringen af affaldet – og dermed på affaldets egenskaber. Det er derfor ikke lovteknisk hensigtsmæssigt at tilføje bestemmelsen et krav om, at affaldet *skal* genanvendes for at blive klassificeret som genanvendeligt erhvervsaffald.

Hvis kun dele af affaldet er genanvendeligt, er betingelserne i § 68, stk. 4, ikke opfyldt, og så kan kommunerne ikke klassificere affaldet som genanvendeligt.

Det skal fremhæves, at bestemmelserne er en videreførelse af en eksisterende retstilstand, idet kommunerne også i dag har ansvaret for at afgøre, hvornår noget anses som affald, herunder genanvendeligt, farligt, forbrændingseget osv.

Ad § 4, stk. 5

Kommunerne har ansvaret for at afgøre, hvornår et stof eller en genstand skal anses for affald, se bemærkningerne til § 4, stk. 3.

Bestemmelsen er en implementering af affaldsrammedirektivets artikel 6, og bestemmelsens udformning er i overensstemmelse hermed og derfor fastholdt.

Ad § 5

Henvisningerne er rettet til.

Klassificering generelt, myndighedskompetence og klageadgang

DTL, Plastindustrien finder det problematisk, at det er en kommunal opgave at afgøre, om noget er affald, biprodukt, genanvendeligt affald eller ikke mere affald. Der skabes unødvendige forskellige fortolkninger kommunerne imellem og endda uden klageadgang. Denne kompetence burde ligge i Miljøstyrelsen eller hos Miljøcenteret.

International Transport Danmark (ITD) foreslår, at det er Miljøstyrelsen eller Miljøcentrene, der varetager klassificering og afgørelser om f.eks. genanvendelighed og kildesortering. Hermed sikres en objektiv vurdering. Kommunerne vil herefter kunne tage udgangspunkt i disse vurderinger, når affald klassificeres. Det sikrer lige adgang for virksomheder til at afsætte deres genanvendelige affald.

Dansk Energi og DI mener, at det er problematisk, at det er et kommunalt ansvar at fortolke de to begreber "affaldsfasens ophør" og "biprodukt" idet der således vil være forskellige fortolkninger af begreberne fra kommune til kommune. *DI* anbefaler at kompetencer til afgørelse i forbindelse med klassificering af affald for det område, som er markedsgjort overføres til Miljøcentrene eller Miljøstyrelsen.

Dansk Byggeri og DI mener, at der bør være klageadgang, så det undgås, at der er forskellige fortolkninger af definitioner.

KL og Helsingør Kommune ønsker afklaring af, hvad kommunerne skal klassificere efter og få konkrete retningslinjer for klassificering af erhvervsaffald som genanvendeligt, *Helsingør Kommune* efterspørger eksempelvis hvor mange procent af affaldet, der skal kunne genanvendes, for at blive klassificeret som genanvendeligt.

KL ønsker desuden at få afklaret specifikt, hvad kommunerne skal håndhæve/klassificere efter: - Hvornår affald er genanvendeligt?; Hvad der er genanvendeligt erhvervsaffald? (Er der alt affald der kan genanvendes af et genanvendelses anlæg, er der udarbejdet en fraktionsliste) KL vil ligeledes gerne vide om, der er anvisningspligt for sammenblandet genanvendeligt erhvervsaffald, og hvordan kildesortering defineres.

Affald Danmark mener, at kommunerne med § 4 kan fastlægge retningslinjer for virksomhedernes genanvendelse, men at det ikke fremgår, om kommunen skal klassificere konkret eller generelt. Kan kommunen eksempelvis kun klassificere ved kontakt til den enkelte virksomhed eller melde generelt ud, at madaffald fra storkøkkener over en vis mængde er genanvendeligt i den pågældende kommune. *Affald Danmark* påpeger, at generel eller konkret klassificering hver har ulemper i forbindelse med, at den enkelte kommunes afgørelser vil være forskellige.

Dansk Byggeri mener, at kommunerne ikke udelukkende bør kunne klassificere et parti affald som kildesorteret, såfremt samtlige fraktioner er udsorteret på stedet.

Dansk Erhverv mener, at der skal være retningslinjer for tilladte grader af fejlsortering, og at private virksomheder, der har som forretningsgrundlag at sortere erhvervsaffald, vil miste deres forretning, såfremt kommuner vælger at favorisere deres egne sorteringsanlæg ved at anlægge en meget restriktiv fortolkning af, hvornår affald er tilstrækkelig sorteret til at kunne klassificeres som genanvendeligt erhvervsaffald.

Affald Danmark mener, at der mangler en overordnet afklaring af formål og grundlag for den kommunale klassificering af affald jf. § 4. Der lægges op til to reguleringsregimer for hhv. kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald og øvrigt blandet forbrændings- deponeringsegnet affald. *Affald Danmark* mener, at den kommunale klassificering er både afgørende og vanskelig, når det handler om at vurdere om affaldet er kildesorteret og genanvendeligt og dermed omfattet af statslige regler – eller om der er tale om affald der skal reguleres via de kommunale regler. *Affald Danmark* mener, der mangler klare definitioner (jf. afsnit om definitioner) for at undgå meget forskellige afgørelser i kommunerne. *Affald Danmark* mener, at det skal være muligt at påklage afgørelserne.

Det er *DONG's erfaring*, at virksomhederne oplever, at kommunerne klassificerer samme type affald forskelligt. Det opleves særligt som et problem i forbindelse med import af affald, f.eks. når biomasseaffald og/eller andet importeret affald skal behandles på anlæg i flere kommuner. *DONG* har konkrete ændringsforslag til §§ 5 og 6 med hensyn til disse spørgsmål.

Genvindingsindustrien og Dansk Erhverv mener, at bekendtgørelsen giver så vide rammer for fortolkning af teksten, at der ikke er tale om en reel liberalisering. *Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien* så gerne mindre rum for kommunale særordninger.

Landbrug og Fødevarer ser frem til et grundigt vejledningsmateriale til kommunerne for at sikre en effektiv og ensartet administration af reglerne og mener, at der bør være adgang til at anke kommunens afgørelse til en anden administrativ instans.

KL mener, at det bør præciseres, hvad der er statens kompetencer efter § 4 og 5 og foreslår, at Miljøstyrelsen offentliggør afgørelser efter de to paragraffer på Miljøstyrelsens hjemmeside.

Miljøministeriets bemærkninger

Som nævnt ovenfor, er det kommunerne, der hidtil har afgjort og også fremover afgør, om et stof eller en genstand er at anse for affald. Se i øvrigt bemærkningerne til § 4.

Miljøministeriet vurderer, at det ikke er nødvendigt og hensigtsmæssigt at indføre en klageadgang ved klassificering af affald, idet sådanne afgørelser som altovervejende hovedregel vil være konkret begrundet og baseret på en faktisk vurdering af den konkrete affaldsfraktion. Dertil kommer, at statsforvaltningen behandler en række spørgsmål på affaldsområdet, og at Miljøstyrelsen i større principielle sager ofte er blevet inddraget på foranledning af enten affaldsproducenten eller kommunen. Miljøstyrelsen vil fortsat bidrage til en ensartet praksis ved at afgive vejledende udtalelser i konkrete sager af mere principiel karakter.

Det følger af definitionen på kildesorteret affald, at affald anses som kildesorteret, når affaldet er sorteret "ved kilden" i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringsegnet affald, og der endvidere er sket en sortering efter materiale og anvendelsesform.

Det er ikke Miljøministeriets opfattelse, at der skal – eller meningsfyldt kan – fastsættes regler, der tillader fejlsortering. Dette må reguleres af den generelle bagatelgrænse for ulovligheder i miljøbeskyttelseslovens § 68 og § 85.

Affaldsfasens ophør ("End of Waste")

Affald Danmark mener ikke, det er i overensstemmelse med affaldsrammedirektivet, at kommunerne jf. § 4 også skal klassificere i forbindelse med affaldsfasens ophør. *Affald Danmark* mener samtidig, at der mangler en bestemmelse der afspejler den afrapporteringsforpligtelse som findes i Affaldsrammedirektivet. Samtidig mener *Affald Danmark*, at det ikke er hensigtsmæssigt at overlade afgørelse af, hvorvidt affald ophører med at være affald til kommunerne, særligt når afrapporteringsforpligtelsen udelades helt. *Affald Danmark* foreslår, at rapporteringspligten tilføjes som et stk. 3 til § 5.

Landbrug og Fødevarer mener at affaldsfasens ophør betyder, at tekniske og økonomiske barrierer for nyttiggørelse af biologiske produkter fjernes og nævner bl.a. biomasse til energiproduktion, husdyrgødning og animalsk fedt. *Landbrug og Fødevarer* forventer, at Kommissionens fortolkningsmeddelelse¹ vil være et centralt dokument

Dansk Energi mener, at det er betænkeligt, at kommunerne har kompetencen til at vurdere affaldsfasens ophør og opfordrer til at afgørelser efter § 4 stk. 4 behandles på statsligt niveau, subsidiært med klageadgang til Miljøstyrelsen.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at det er vanskeligt for kommunerne at inddrage EOW-kriterierne i deres klassificering, eftersom de ikke er udviklet endnu.

KL mener at § 4, stk. 5, stiller kommunerne i en urimelig situation i forhold til affaldsfasens ophør og efterspørger klare retningslinjer for affaldsfasens ophør, idet der ellers vil komme uens praksis. Mener at disse vurderinger skal ske på nationalt og fællesskabs niveau.

Miljøministeriets bemærkninger

¹ Fortolkningsmeddelelse af 21.02.2007 om affald og biprodukter (Bilag 2)

Det er korrekt, at der er en rapporteringsforpligtelse i forhold til EU, for så vidt angår afgørelser truffet med hjemmel i § 4, stk. 4 og 5. Der er derfor indsat en bestemmelse, der fastlægger en rapporteringsforpligtelse i forhold til Miljøstyrelsen for disse afgørelser, hvorefter Miljøstyrelsen skal offentliggøre disse afgørelser på sin hjemmeside.

Som nævnt ovenfor er det kommunerne, der – som de også har gjort det efter den hidtidige affaldsbekendtgørelse – afgør, om et stof, et materiale eller en genstand er at anse for affald, herunder om det er ophørt med at være affald. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne ovenfor om kommunernes kompetence til at foretage klassificering af affald.

Affaldshierarki

Affald Danmark påpeger, at affaldshierarkiet i EU-reguleringen skal gælde ved myndighedernes udarbejdelse af politikker og regler. *Affald Danmark* mener, det er uklart hvem der skal følge affaldshierarkiet. *Affald Danmark* ønsker desuden, at det fremgår at affaldshierarkiet kan fraviges hvis livscyklusanalyser understøtter dette, som det fremgår af affaldsrammedirektivet. *Affald Danmark* foreslår at affaldshierarkiet indskrives i en bredere ramme af forebyggelse og håndtering af affald "Følgende affaldshierarki skal tjene som en prioritetsrækkefølge for lovgivning og politikker om affaldsforebyggelse og -håndtering..".

Danmarks Naturfredningsforening, KL, Affald Danmark undrer sig over at forebyggelse udelades i forbindelse med bestemmelsen om affaldshierarki.

Forsvarets bygnings- og etablisementstjeneste anbefaler at § 12 om affaldshierarkiet flyttes til bekendtgørelsens planlægningskapitel, da disse danner grundlag for planlægningen af affaldshåndteringen, og da bestemmelsen ikke har nogen logisk sammenhæng med klassificering af affald.

Miljøministeriets bemærkninger

Der er en pligt for enhver aktør til i ethvert led af affaldshåndteringen, herunder ved planlægning, at tilslutte den størst mulige overensstemmelse med affaldshierarkiet. Det er dog klart, at affaldshåndteringen skal ske *med udgangspunkt* i affaldshierarkiet. I bekendtgørelsen er tilføjet, at udgangspunktet i affaldshierarkiet kan fraviges, hvis en livscyklusanalyse viser belæg herfor. Denne bestemmelse er rettet mod kommunernes tilrettelæggelse og udførelse af deres myndigheds- og driftsherregaver på affaldsområdet.

Bekendtgørelsens anvendelsesområde er håndtering af affald m.v. Affaldsforebyggelse som er rettet mod at undgå, at der er affald, er således ikke omfattet af anvendelsesområdet og derfor heller ikke af bekendtgørelsen.

Klassificering efter kvalitet af genanvendelse

DONG ønsker, at der tages særskilt hensyn til fremtidige "affaldsraffinaderier", således at disse indplaceres højere i det danske affaldshierarki end "anden nyttiggørelse". *DONG* ønsker samtidig, at der gennemføres en LCA for at kunne tilvejebringe det nødvendige beslutningsgrundlag for kommunerne.

DONG foreslår følgende konkrete ændring af § 12 i bekendtgørelsen. "Stk. 1: Affald til behandling af affaldsraffinaderier skal prioriteres som højere i affaldshierarkiet end anden nyttiggørelse, hvis dette er begrundet af hensyn til livscyklus-tankegangen vedrørende de samlede konsekvenser af produktion og håndtering af den type affald"

Miljøministeriets bemærkninger

Efter Miljøministeriets opfattelse, kan der ikke på det foreliggende grundlag tages stilling til forslaget fra *DONG*, idet de nærmere konsekvenser af forslaget ikke er belyst nærmere.

Klassificering af skibe

Danmarks Rederiforening (DR) finder det uacceptabelt at give danske myndigheder hjemmel til at tilbageholde et sødygtigt skib, mens det vurderes, hvorvidt der er tale om affald og at der fastsættes vilkår for ophugning. *DR* finder at dette vil svække skibsredernes retssikkerhed. *DR* tilføjer desuden, at der i forvejen findes kriterier for evt. tilbageholdelse samt klare krav til skibsinspektørernes ekspertise i EU-direktiv samt indenfor BASEL og IMO. *DR* mener ikke det er rimeligt at pålægge ældre skibe en administrativ byrde med at skulle indberette de oplysninger som findes i § 9.

Danske Havne (DH) mener, at det er danske myndigheder som skal tilbageholde skibe, såfremt de er handlede i havnen. Samtidig mener *DH* at myndighederne skal stille sikkerhed for de omkostninger der evt. kan medføre havne som f.eks. skibsafgifter og forbrug. *DH* mener samtidig ikke at danske havne skal fyldes op med tilbageholdte skibe og ønsker mulighed for at forhale skibet for skibets eller myndighedens regning, svarende til reglerne for nødhavn.

Affald Danmark mener, at det bør overvejes at lade Miljøstyrelsen klassificere skibe som affald generelt.

Affald Danmark og *KL* mener, at kommunen har vanskeligt ved at vurdere hvorvidt et skib er affald og om det er over eller under 1.500 t letvægt.

Helsingør Kommune, *Affald Danmark* og *KL* mener desuden, at tre dage til at indhente oplysninger er urealistisk. *KL* mener desuden, at fristen som minimum bør være 5 dage og at konsekvenserne af en overskridelse ikke er beskrevne. *Helsingør Kommune* mener, at fristen bør være hurtigst muligt.

KL mener, at kommunerne pålægges nye opgaver og at der stilles krav til "dybere skibsteknisk" indsigt i forbindelse med at vurdere hvilke materialer skibet er bygget af og hvorvidt der er tale om farligt affald. *KL* mener ikke, at de kommunale medarbejdere har denne indsigt. Desuden mener *KL* at egenvægt er et dårligt mål for hvornår kompetencen til klassificering overgår til Miljøstyrelsen, men at længde i meter er mere praktisk anvendelig end vægt.

KL mener desuden, at § 7 og 8 stiller nye krav til kommunerne, fordi de skal involveres hver gang et skib skal sælges til eksport og hermed skal besigtiges for at skibets tilstand kan vurderes. Endelig mener *KL*, at "stedlige" og "kompetente" ikke bør indgå i teksten, da disse begreber ikke anvendes i resten af bekendtgørelsen.

RenoSam og *Helsingør Kommune* mener, der er tale om en tidskrævende opgave og vil gerne have, at der peges på hvordan kommunerne lovligt kan finansiere løsningen af denne opgave, herunder hvem der kan pålægges et affaldsgebyr.

Miljøministeriets bemærkninger

Kommunerne har hele tiden haft til opgave at vurdere, hvorvidt en genstand, f.eks. et skib er affald. Ligesom kommunerne hele tiden har været forpligtet til at sikre, at transportforordningen overholdes, også i forhold til skibe. Det nye er, at der med bekendtgørelsen sker en forskydning af en del af opgaven fra kommunerne til Miljøstyrelsen. Ændringerne medfører samtidig en nærmere præcisering i § 7 af, hvad kommunerne skal fortage sig for at sikre, at transportforordningen overholdes.

Bekendtgørelsen er en udmøntning af hjemmelsbestemmelser i miljøbeskyttelsesloven og de hertil knyttede lovbemærkninger, der peger på kriteriet skibets egenvægt opgjort i tons letvægt, som afgørende for fordelingen af kompetencen til klassificering. De tre dage til indhentelse af oplysninger er fastsat ud fra et ønske om at begrænse tiden for tilbageholdelse af et skib mest muligt.

Bestemmelserne har tidligere været i høring i flere omgange og er blevet drøftet indgående med bl.a. Rederiforeningen og Søfartsstyrelsen. Klassificering af skibe er i den sammenhæng også blevet DUT-forhandlet, hvorfor spørgsmålene om de økonomiske konsekvenser af opgavefordelingen mellem kommuner og stat er afklaret.

"Den stedlige kommunalbestyrelse" er erstattet af formuleringen "kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor skibet ligger".

Planlægning (Kapitel 4)

Generelle kommentarer:

Affald Danmark påpeger, at behandlingsformer ikke er defineret, og spørger derfor, om det er de "affaldsaktiviteter" der er beskrevet i bilag 5?

Affald Danmark gør ligeledes opmærksom på, at affaldsfraktioner, som er defineret i bilag 2 ikke svarer til de affaldstyper, der anvendes i affaldsdatamodellen. 2. Men disse fraktioner svarer ikke til de affaldstyper, der anvendes i affaldsdatasystemet. Her registreres affaldstypen med EAK-koder - suppleret med de gamle ISAG-fraktioner.

Affald Danmark anfører, at der skal sikres overensstemmelse mellem kravene til kortlægningen og de data der er tilgængelige i affaldsdatamodellen og foreslår, at der i stedet henvises til kortlægning efter affaldstyperne niveau 4 og 5 i affaldsdatasystemet. *Affald Danmark* finder det dog stærkt tvivlsomt om en kortlægning efter de ca. 800 EAK-koder vil have noget formål i de kommunale affaldsplaner.

Horsens Kommune bemærker, at der for kommuner, der ikke er parthavere i anlæg til forbrænding og/eller deponering, der kan redegøres for begrænset af en evt. varighed af en udbudsperiode. Når udbudsperioden er udløbet, er fremtiden temmelig usikker. Så kravet til en detaljeret planlægning ud over en udbudsperiode anses af *Horsens Kommune* som uigennemførlig.

Miljøministeriets bemærkninger

Bilag 2 er udgået, jf. ovenfor om definition af "kildesortering".

Miljøministeriet er enig med *Affald Danmark* i, at der skal sikres overensstemmelse mellem kravene til kortlægningen og de data, der er tilgængelige i affaldsdatamodellen. De relevante bestemmelser er tilrettet således, at der sikres overensstemmelse.

Miljøministeriet gør opmærksom på, at det også efter den hidtidige affaldsbekendtgørelse har været et krav, at der hvert 4. år skal udarbejdes en 12-årig plan for den kommunale håndtering af affald.

§§ 13-14

KL finder, at der mangler en kobling til de nye regulativ- og affaldsdatasystemer, der kan give kommunerne administrative lettelser. I bekendtgørelsens §§ 13-15 er der således opstillet en række krav til den kommunale affaldsplanlægning.

KL savner en kobling til bestemmelserne om kapacitetsplanlægning og ansvaret herfor. *KL* finder at særligt § 14, stk. 1-5 og § 15, stk. 1 og stk. 4-6 burde kunne løses ved "tryk på få knapper" i regulativ- og affaldsdatasystemerne, så kommunerne har de nødvendige oplysninger. Det bør af bestemmelserne fremgå, at det er disse systemer, der skal kunne levere disse data til kommunerne. *KL* påpeger, at det vel også er formålet med de nye systemer, at de skal medvirke til at få et bedre overblik og sikre bedre tilgængelighed af viden på området samt danne grundlag for en bedre affaldshåndtering, eksempelvis overvågning, tilsyn, vurderinger om behandlingskapacitet og prognoser m.v. til for såvel borgere som erhvervsliv. *Vejle Kommune* deler *KL*'s synspunkter.

Miljøministeriets bemærkninger

I forbindelse med udvikling af såvel affaldsdata- som regulativsystemet er kommunerne inddraget i udviklingen af systemet. Der vil blive nedsat en brugergruppe, der løbende bliver inddraget i driften og udvikling af systemerne, så den administrative byrde kan mindskes mest muligt.

§ 15 stk. 1

RenoDjurs fortolker § 15, stk. 1, således, at der ikke er en forpligtelse til at planlægge for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald. Trods benyttelsespligten for kommunale ordninger for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald ophæves, mener *RenoDjurs* fortsat, at der er behov for, at disse mængder inddrages i den kommunale affaldsplanlægning.

RenoDjurs finder det uklart, om kommunerne på den ene side ikke længere skal kortlægge og planlægge for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald og på den anden side forpligtes til at stille kapacitet til rådighed på genbrugspladserne for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald.

Renosyd bemærker, at planlægningsdelen i § 15, stk. 1, nr. 1, skal indeholde en redegørelse for skønnet over de fremtidige affaldsmængder i kommunen, bortset fra kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald. *Renosyd* påpeger imidlertid, at virksomhederne kan benytte de kommunale genbrugspladser. Kommunen skal derfor stille kapacitet til rådighed på genbrugspladserne for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald. *Renosyd* vil i den forbindelse gerne vide hvor kommunerne skal hente deres viden fra i forhold til den kapacitet de skal stille til rådighed.

Affald Danmark ser gerne, at § 15 stk. 2 kun omfatter affald, kommunen selv indsamler og behandler, idet *Affald Danmark* vurderer at virksomheder ikke i fremtiden er forpligtet til at orientere om deres fremtidige planer for import af affald til forbrænding og deponering (sortering)

I forbindelse med § 15, stk. 1, nr. 5, vil *KL* gerne vide, hvor håndfast krav forventet tilførsel til enkelte anlæg skal opfattes? Samt hvorfor dette omfatter krav f.s.v.a. affald, der ikke er forbrændingseget eller deponeringseget, og dermed kræver kapacitetsplanlægning, når tilsvarende ikke skal ske for genanvendeligt erhvervsaffald?

I forhold til § 15 (plandelen) spørger *Affald Danmark*, om det også gælder for jord, og om det i så fald skal beskrives i planerne? Kommunernes planlægning skal også indeholde en oversigt over planlagt import af affald til forbrænding og deponering. *Affald Danmark* mener, at det kun kan omfatte affald, kommunerne selv indsamler og behandler. Virksomheder er ikke forpligtet til at orientere om deres fremtidige planer for import af affald til forbrænding og deponering (eller sortering). *Affald Danmark* mener også det er baggrunden for, at det med stigende import og eksport af affald til nyttiggørelse, bliver stadig vanskeligere for kommunerne at udarbejde en redegørelse for behovet for forbrændingskapacitet, som krævet i § 15, stk. 6.

I forhold til formuleringerne i Affaldsrammedirektivet så er § 15, stk. 8 mere overordnet. *Affald Danmark* påpeger, at det af artikel 28, (2) i direktivet fremgår, at affaldsplaner skal indeholde en "evaluering af hvordan planen vil støtte gennemførelsen af dette direktivs mål og bestemmelser". *RenoSam* finder § 15, stk. 1, nr. 8 uforståelig.

Endelig finder *Affald Danmark*, at planlægningen og muligheden for at henlægge gebyrmidler knyttet tættere sammen, hvorfor denne sammenhæng også burde fremgå af § 15.

§ 16

Vejle Kommune udbeder sig en præcisering af, hvad der betragtes som en ændring af den gældende affaldsplan, jf. § 16.

KL vil gerne have præciseret, hvornår kommunen i henhold til § 16 er forpligtet til at ændre en affaldsplan og dermed sende en ny i høring.

§ 18

I forhold til § 18 undrer det *RenoDjurs*, at betegnelsen "driftsherreopgaver" er anvendt i parentes, idet begrebet "faktisk forvaltningsvirksomhed" er et anerkendt begreb, der dækker andet og mere end drift. Derfor finder *RenoDjurs*, at parentesens er irrelevant.

Helsingør Kommune og *RenoSam* vurderer, at begrebet "faktisk forvaltningsvirksomhed" og "driftsherreopgaver" ikke dækker over det samme. *Helsingør Kommune* påpeger, at "faktisk forvaltningsvirksomhed" også er opgaver som forberedende arbejde i relation til affaldsplaner, regulativer og gebyrer, der gerne må delegeres til et kommunalt selskab. *Helsingør Kommune* fremhæver, at dette ikke er driftsherreopgaver, og at parentesens derfor bør fjernes.

RenoSam påpeger ligeledes at reglerne for hvilke opgaver, der må overføres til fælleskommunale selskaber følger af den kommunale styrelseslov. Så selv hvis bestemmelsen fjernes, må et kommunalt selskab varetage planlægningen.

Miljøministeriets bemærkninger til §§ 13-18

Dataene i Affaldsdatasystemet skal fremover danne grundlag for den kommunale planlægning. Affaldsdatasystemet er designet således, at dataene i systemet kan aggregeres og sammenlignes, og dermed danne grundlag for analyse af udvikling i affaldets omfang og sammensætning. Se nærmere herom i afsnittet om affaldsdatasystemet.

Det kildesorterede genanvendelige erhvervsaffald skal ikke indgå i den kommunale affaldsplanlægning i fremtiden. Det er ikke længere en kommunal forpligtelse at etablere ordninger for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, dette følger direkte af affaldsbekendtgørelsens § 24, stk. 2. Kommunerne har derfor ikke længere hjemmel til at planlægge eller fastsætte ordninger for dette affald. Kommunerne kan alene håndtere kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald i det omfang, at dette er muligt efter reglerne i affaldsbekendtgørelsens § 36 og kapitel 17.

Angivelse af affaldsmængder i affaldsplanen efter affaldsbekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 5, skal være så præcist som muligt.

Miljøministeriet er enig med *Affald Danmark* i, at kommunerne ikke skal pålægges at indsamle data om virksomhedernes forventninger til import af affald, og bestemmelsen i bekendtgørelsens § 15, stk. 1, er rettet til, sådan at det foreslåede nr. 2 om forventet import af affald er faldet bort.

§ 15, stk. 1, nr. 8, er blevet tilrettet i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets artikel 28, stk. 2, således at planlægningsdelen fremover skal indeholde "En vurdering af, i hvilket omfang de af planen omfattede foranstaltninger er i overensstemmelse med affaldshierarkiet, og bidrager til at forebygge eller mindske de negative følger af affaldshåndteringen."

Det er Miljøministeriets opfattelse, at det med tilstrækkelig tydelighed fremgår af bekendtgørelsens gebyrbestemmelser, at gebyrerne skal dække omkostningerne til den kommunale affaldsplanlægning.

Efter Miljøministeriets opfattelse vil enhver materiel (indholdsmæssig) ændring af affaldsplanen indebære, at kravene til inddragelse af offentligheden i affaldsbekendtgørelsens § 16 og § 17 skal følges.

Det er Miljøministeriets indtryk, at kommuner og kommunale fællesskaber i praksis ikke altid har været opmærksom på, at det alene er driftsopgaver, der kan overføres til det kommunale fællesskab. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at faktisk forvaltningsvirksomhed alene omfatter driftsopgaver.

Det er Indenrigs- og Socialministeriets opfattelse, at det kræver særlige holdepunkter i lovgivningen at overføre myndighedskompetence til kommunale fællesskaber i medfør af kommunestyrelseslovens § 60. Miljøbeskyttelseslovens § 47, stk. 3, indeholder hjemmel til, at ministeren kan bestemme, at kommunale affaldsplaner under bestemte forudsætninger kan vedtages som en fælles plan. Det er på den baggrund Miljøministeriets opfattelse, at affaldsbekendtgørelsens § 18 er en forudsætning for, at et kommunalt fællesskab kan varetage og vedtage den kommunale affaldsplanlægning.

For så vidt angår sagsforberedende arbejde med myndighedsopgaver som f.eks. vedtagelse af regulativer, er det Miljøministeriets opfattelse, at kommunalbestyrelsen (kommunen) selv skal varetage alle de elementer, der har afgørelseslignende karakter i forbindelse med vedtagelse af regulativer eller gebyrer. Det er Miljøministeriets vurdering, at kommunen vil kunne indhente teknisk bistand hos kommunale fællesskaber til udarbejdelse af regulativ eller gebyrer, såfremt det er kommunen, der foretager den endelige vurdering og træffer den endelige beslutning. Dette forudsætter altså, at det er kommunen, som på grundlag af den tekniske bistand udfører sædvanlig sagsbehandling - herunder afvejning af modsatrettede hensyn, proportionalitet m.v. - og på dette grundlag og under inddragelse af alle elementer i sagen træffer den endelige afgørelse.

Regulativer (Kapitel 5)

Af kapitel 5 fremgår det, at de kommunale affaldsregulativer fremover skal udarbejdes i to paradigmer for regulativer for henholdsvis husholdnings- og erhvervsaffald. Regulativerne skal lægges ind i den elektroniske nationale regulativdatabase, hvormed alle kommunale affaldsregulativer bliver offentligt tilgængelige, når kommunalbestyrelsen har godkendt dem. De to paradigmer for husholdnings- og erhvervsaffaldsregulativer, som er bilag til affaldsbekendtgørelsen, har været sendt i en selvstændig høring i perioden 2. - 23. november 2009.

DI, ITD, Plastindustrien, GI og Dansk Erhverv hilser de standardiserede affaldsregulativer velkommen, idet *Plastindustrien, GI og Dansk Erhverv* dog mener, at de kommunale frihedsgrader til at skrive egne regulativbestemmelser skal begrænses mest muligt.

Affald Danmark og RenoSam anbefaler, at § 19 skrives om, da formuleringen er uklar bl.a. i forhold til, hvad der forstås ved "ikke-genanvendeligt erhvervsaffald" og "håndtering". Både *Affald Danmark* og *RenoSam* supplerer disse anbefalinger med konkrete tekstforslag til nye formuleringer.

Affald Danmark foreslår videre, at bestemmelsen om offentliggørelse (§ 19, stk. 4) suppleres med oplysning om, at offentliggørelsen af regulativerne skal ske senest på ikrafttrædelsesdagen eller alternativt, at offentliggørelsen skal ske inden ikrafttrædelsestidspunktet.

Omkring offentliggørelse bemærker *KL* i øvrigt, at § 23 må være en fejl. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, at regulativerne skal offentliggøres før den endelige vedtagelse. *RenoDjurs*

bemærker, at det af bestemmelsen bør fremgå, at offentlighedens kommentarer er begrænset til at vedrøre de regulativbestemmelser, som ligger inden for kommunens afgørelseskompetence.

Affald Danmark finder, at bestemmelserne om, at kommunerne i regulativerne skal fastsætte forskrifter om ordningernes omgang (§ 21 og § 22) bør udbygges med formuleringer om brugergruppen og dennes forpligtelser og rettigheder, idet det vil være relevant i forhold til indsamling af dagrenovationslignende affald fra virksomheder. Endvidere foreslår *Horsens Kommune*, at der i § 22, stk. 7 om behandling af affaldet tilføjes "nyttiggørelse".

RenoSam foreslår at lade formuleringen om, at "kommunalbestyrelsen selv vælger, om felter, der er angivet med "frivillig at udfylde" skal udfyldes" udgår, idet de finder den overflødig. Desuden bemærker *RenoSam*, at det er uklart, hvorvidt ændringen i § 21, hvor "fyldning" er erstattet med "kapacitet" og "tømning" med "afhentning" har nogle konsekvenser.

KL anfører, at det er væsentligt, at kommunerne fortsat har mulighed for at fastsætte forskrifter om anmeldelse af affald. I udkastet er denne mulighed udgået.

KL ønsker derudover, at Miljøstyrelsen i en kommende vejledning til bekendtgørelsen uddyber, hvad der i § 22, stk. 2, pkt. 9 forstås ved "deklarering af affald", ligesom *KL* spørger, om der i § 20 kun må etableres de anførte ordninger (indsamlings- og anvisningsordninger)?

Med henvisning til en nyligt udsendt vejledning fra Arbejdstilsynet, som pålægger kommunerne visse forpligtelser i forhold indretning og brug af dagrenovationssystemer (D.2.24), bemærker *RenoSam* og *KL*, at der er behov for en grundig belysning af, hvilke muligheder kommunerne har for i regulativerne at beskrive krav til adgangsvejene, herunder hvilken hjemmel, de har her til.

Affald Danmark anbefaler, at man i regulativsystemet kan skelne mellem vedtagelse, offentliggørelse og ikrafttræden af de nye standardregulativer. Databasen bør endvidere indeholde både historiske og fremtidige regulativer (det vil sige vedtagne regulativer, der endnu ikke er trådt i kraft). Også *RenoSam* har gjort tilsvarende synspunkter gældende.

KL fraråder kravet om 8 ugers høring af regulativerne (§ 23). *RenoSam* og *Helsingør Kommune* mener, at kravet skal begrænses, så "praktiske" ændringer kan gennemføres uden 8 ugers høring. *Affald Danmark* bemærker, at der ikke bør kræves høring af regulativændringer, som alene er udtryk for udmøntningen af ændrede national lovgivning.

Vejle Kommune anfører, at det er uhensigtsmæssigt, at der skal gennemføres høring af første runde med standardregulativer, da kommunerne er forpligtede af indgåede kontrakter. Hvis man fastholder, at der skal ske høring af regulativerne, bør der indføres en undtagelse ved vedtagelsen den 1. juli 2010.

Affald Danmark anfører, at det vil være relevant at begrænse offentlighedskravet (høring) til at gælde regulativer, der fastlægger ordninger, som ikke i forvejen har været i offentlig høring via affaldsplanen. Det vil muliggøre, at de nye standardregulativer ikke skal i høring, hvis der i øvrigt ikke sker indholdsmæssige ændringer i forhold til gældende regler og ordninger i kommunen.

Ifølge *Affald Danmark* kan kravet om offentlig høring medvirke til, at det halve år, som er givet til kommunerne til at udforme regulativforslag, gennemføre høring og vedtage nye regulativer, ikke er tilstrækkeligt. Også *KL* bemærker, at 8 ugers høringen giver problemer i forhold til at kunne opfylde vedtagelse af regulativerne den 1. juli 2010.

RenoSam og Helsingør Kommune foreslår, at fristen for vedtagelsen af regulativerne udsættes til den 1. januar 2011.

Miljøministeriets bemærkninger

Fristen for vedtagelse, offentliggørelse og ikrafttræden af de nye standardregulativer er udskudt i forhold til det, som fremgår af høringsudkastet. Regulativerne skal således træde i kraft første gang den 1. januar 2011.

Som det fremgår af afsnit 2.2.1.1 i de almindelige bemærkninger til L 152 (ændring af miljøbeskyttelsesloven, ny organisering af affaldssektoren), som blev vedtaget forsommeren 2009, er der på nuværende tidspunkt mere end 8000 forskellige kommunale regulativer for kommunale ordninger for affald. De nye regler fastslår, at kommunen skal have et regulativ for henholdsvis husholdnings- og erhvervsaffald. Allerede her opnås en betydelig reduktion i regelsæt og en administrativ forenkling.

Efter bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 5, er det ikke hensigten, at paradigmerne skal indskrænke den enkelte kommunalbestyrelses mulighed for selv at tilrettelægge affaldshåndteringen. En væsentlig del af ensretningen består i, at der fremadrettet vil være standardiserede tekster og formuleringer, ligesom affaldsbekendtgørelsens definitioner vil gå igen i alle kommunale regulativer.

Affaldsbekendtgørelsens § 19, stk. 1, skal ses i sammenhæng med § 24, stk. 1 og 2, hvoraf det fremgår, at kommunerne skal etablere ordninger for affald fra husholdninger og virksomheder, medmindre der er tale om kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald.

Miljøministeriet er enig i, at regulativerne skal indeholde ikrafttrædelsesbestemmelser, der klart angiver forholdet mellem vedtagelse af kommunalbestyrelsen og offentliggørelse og ikrafttræden af regulativet i regulativdatabasen. Det er ministeriets opfattelse, at et regulativ tidligst bør kunne træde i kraft 8 dage efter, at det er vedtaget og offentliggjort af kommunalbestyrelsen. Bekendtgørelsen er rettet til i overensstemmelse hermed.

Det er Miljøministeriets vurdering, at bestemmelserne i bekendtgørelsens § 21, stk. 1, og § 22, stk. 1, muliggør, at kommunalbestyrelsen fastsætter bestemmelser i regulativerne om affaldsproducenternes forpligtelser og rettigheder. Det bemærkes dog, at denne hjemmel hovedsageligt vil blive udmøntet i den generelle del af standardregulativerne, hvor teksten ikke kan ændres af kommunalbestyrelserne. Der er på den baggrund ikke sket nogen tilretning af bekendtgørelsens bestemmelser herom.

Det er efter Miljøministeriets opfattelse vigtigt, at de generelle bestemmelser om standardregulativerne klart fastlægger, hvordan kommunalbestyrelsen skal forholde sig ved vedtagelsen af de nye regulativer, ikke mindst set i lyset af, at det er et nyt system, der introduceres. Med formuleringen om, at kommunalbestyrelsen selv vælger, om frivillige felter skal udfyldes, er der sikret sammenhæng mellem skabelonen i regulativdatabasen og rammer i bekendtgørelsesteksten.

De justerede begreber i § 21, stk. 2, tager ikke sigte på nævneværdige indholdsmæssige ændringer, men tager derimod sigte på at bringe sprogbrugen i bedre overensstemmelse med de forhold, der reguleres.

Muligheden for at fastsætte krav om anmeldelse er begrænset til, at der efter bekendtgørelsen skal ske anmeldelse af farligt erhvervsaffald. Begrænsningen er sket i lyset af den afrapportering af data, der sker i affaldsdatasystemet. Miljøministeriet kan tilføje, at der gælder selvstændige regler om jord og bygge- og anlægsaffald, som omfatter anmeldepligt.

Ved deklarerung nævnt i bekendtgørelsens § 22, stk. 2, nr. 9, forstås beskrivelse af affaldets omfang, sammensætning og indhold.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at kommunalbestyrelsen efter § 21, stk. 1 og stk. 2, nr. 5, har hjemmel til at tilrettelægge en indsamlingsordning således, at grundejeren kan vælge, at beholderen afhentes inde på dennes ejendom. Det er i forlængelse heraf klart, at hvis ordningen er tilrettelagt sådan, at beholderen anbringes inde på grunden, så vil kommunen være nødt til at stille krav til, at dette kan ske i overensstemmelse med arbejdsmiljølovgivningen, altså sådan at renovationsmedarbejderne kan udføre deres arbejde uden at blive udsat for arbejdsmiljømæssige uacceptable risici. Dette indebærer bl.a., at kommunalbestyrelsen kan fastsætte forskrifter om adgangsvejen, der sikrer, at renovatøren uden videre kan overholde arbejdsmiljølovgivningen. Det skal fremhæves, at kravene skal fastsættes i regulativet, der kan altså ikke blot henvises til arbejdsmiljøreglerne generelt.

Hvis borgeren, grundejeren eller virksomheden ikke ønsker at indrette sin ejendom i overensstemmelse med de krav til adgangsveje, som kommunalbestyrelsen har fastsat, kan kommunalbestyrelsen i stedet give mulighed for, at borgeren, grundejeren eller virksomheden kan få hentet affaldet på anden vis, herunder eksempelvis ved at lade borgeren, grundejeren eller virksomheden foranledige beholderen placeret ved skel forud for afhentning.

Det bemærkes, at Kommunalbestyrelsen kan opkræve sæргеbyr for omkostninger, som er forbundet med at afhente affaldet via en længere adgangsvej, der ikke overholder de generelle krav i et regulativ, men som der kan opnås dispensation til.

Regulativdatabasen indrettes således, at borgere, grundejere og virksomheder kun kan se det gældende regulativ. Orientering om kommende regler må således ske i offentlighedsfasen forud for regulativets vedtagelse. Kommunens medarbejdere har imidlertid mulighed for at arbejde i forskellige versioner i regulativdatabasen, ligesom regulativdatabasen vil indeholde historiske versioner af regulativerne.

Kravet om en høringsfase på 8 uger forud for vedtagelse af standardregulativerne vil blive ændret til 4 uger. Miljøministeriet vurderer i lyset af skriftlige og mundtlige hørings svar, at det vil være tilstrækkeligt, og at det også opfylder kravene om offentlighed efter Århus-konventionen m.v.

Det er Miljøministeriets vurdering, at standardregulativerne som den klare hovedregel ikke vil kræve ændringer i kontraktgrundlaget mellem kommunerne og deres renovatører, herunder særligt fordi kommunerne fortsat vil skulle tilrettelægge de enkelte ordninger efter de lokale forhold. Dertil kommer, at kommunernes kontrakter ikke udløber samtidigt, og det i konsekvens heraf er vanskeligt at undgå, at et ikrafttrædelsestidspunkt vil blive ubejleligt for nogle kommuner.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at lige som et samlet regulativ skal i høring, så skal efterfølgende ændringer det også.

Kapitel 12 – den nationale regulativdatabase

Vejle Kommune og *KL* foreslår, at gebyrsatserne for udvikling, drift, vedligeholdelse og administration af databasen over kommunale affaldsregulativer fremsendes til kommunerne. *KL* anfører i øvrigt, at datoen bør tilpasses den øvrige kommunale gebyropkrævning. Videre, at det bør fremgå af bekendtgørelsen, at der nedsættes en brugerorganisation for regulativsystemet.

Affald Danmark, *KL*, *Helsingør Kommune* og *RenoSam* anfører, at gebyret kun kan gælde drift, da der i miljøbeskyttelsesloven ikke er åbent for opkrævning af gebyrer til udvikling af hverken regulativsystemet eller affaldsdatasystemet. *RenoSam* anfører, at der sandsynligvis vil opstå et behov for, at systemet videreudvikles på et tidspunkt. Det bør i givet fald ske efter konkrete overvejelser og aftale mellem Miljøstyrelsen og de kommunale parter, herunder en eventuel aftale om finansiering af udviklingen.

I forhold til kommunernes betaling for drift af regulativdatabasen foreslår *KL* og *Helsingør Kommune* en fordeling, der er afhængig af kommunens størrelse samt en fordeling mellem husholdninger og erhverv evt. i nogle grupper. *Helsingør Kommune* mener, at den type omkostninger med fordel kan indgå i DUT forhandlinger.

Miljøministeriets bemærkninger

Fristen for ikrafttræden af kommunale regulativer på baggrund af standardregulativerne er udsat til den 1. januar 2011.

Se afsnit 11 for Miljøministeriets bemærkninger til opkrævning af gebyrer for omkostninger til drift og udvikling af regulativdatabasen.

Ordninger (Kapitel 6)

§ 24

Affald Danmark ønsker, at begrebet "ordninger" præciseres. Det samme gør sig gældende for begrebet "kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald" i stk. 2.

Renosyd og *RenoDjurs* forstår stk. 2 således, at der ikke er en kommunal forpligtelse til at etablere ordninger for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, men at der er mulighed for at etablere ordninger for dette affald, hvor der blot ikke er benyttelsespligt. *Renosyd* påpeger, at der ikke er overensstemmelse mellem det nye i miljøbeskyttelsesloven og bekendtgørelsen, idet der blot i bekendtgørelsens §§ 19 og 24 er fastlagt, at der ikke er en kommunal forpligtelse til at etablere ordninger for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald. At der ikke eksisterer en kommunal forpligtelse, indebærer ikke i sig selv et forbud, når der i miljøbeskyttelsesloven er en generel adgang til for kommunerne at forestå håndteringen af affald, som i den tidligere miljøbeskyttelseslov. *Renosyd* efterspørger hjemlen herfor og opfordrer til, at det præciseres, at kommunerne har hjemmel til at tilbyde indsamling af kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald uden benyttelsespligt.

I forhold til stk. 2 vil *KL* gerne have præciseret om kommunen kan bestemme, at visse typer eksempelvis skoler og børnehaver er omfattet af den kommunale indsamlingsordning og at andre eksempelvis museer og forvaltninger ikke er omfattet. Derudover vil *KL* gerne have klarlagt, hvad det vil betyde for gebyropkrævningen samt målet om at undgå krydssubsidiering.

RenoSam mener at det sidste pkt. i bestemmelsens stk. 3 er overflødig, idet indsamlingsordning defineres i § 3.

Med hensyn til stk. 4 så udlægger *Affald Danmark* bestemmelsen således, at det ikke gælder kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, hvilket gør det uklart, hvordan kommunerne (og virksomhederne) skal forholde sig til konkrete anvisninger for genanvendeligt affald.

Dansk Naturfredningsforening (DN) mener ikke, at det virker hensigtsmæssigt, at kommunerne i deres ordninger for farligt affald ikke må medtage små mængder genanvendeligt farligt affald. *DN* påpeger, at det kan betyde, at virksomheder skal have flere ordninger for farligt affald eller risikere en dyr afhentning af deres små mængder genanvendelige farlige affald. *DN* fremhæver, at det efterlader en risiko for, at det farlige affald lander de forkerte steder.

Genvindingsindustrien (GI) efterlyser klarhed over formålet med en kommunal ordning for ikke-kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, som virksomheder er forpligtet til at benytte. Det er *GI's* opfattelse, at der for affald fra virksomheder kun skal være kommunale ordninger for forbrændings- og deponeringseget affald.

Miljøministeriets bemærkninger:

For definition af såvel ordninger som kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald henvises der til kapitel 2, hvoraf høringsparternes og Miljøministeriets bemærkninger til definitionerne fremgår.

Det følger af § 24 i affaldsbekendtgørelsen, at kommunerne skal etablere ordninger for affald produceret af kommunens husholdninger og virksomheder, dog ikke for det kildesorterede genanvendelige erhvervsaffald, som markedsudsættes.

Det betyder, at kommunerne pr. 1. januar 2010 ikke længere må etablere ordninger eller tilbyde indsamling af dette genanvendelige erhvervsaffald, udover den ordning med adgang til de kommunale genbrugspladser, som kommunerne efter bekendtgørelsen er forpligtet til at stille til rådighed. Dette gælder også i forhold til det genanvendelige farlige affald. Virksomheder kan aflevere op til 200 kg farligt affald om året på deres genbrugspladser.

Kommunerne kan fortsat vælge selv at håndtere det genanvendelige affald fra kommunens egne institutioner og virksomheder.

Kommunerne skal fortsat etablere ordninger for forbrændings- og deponeringseget affald, herunder farligt affald og for alt affald fra husholdninger.

Etablering af og krav til ordninger for husholdninger

§ 25 – Indsamling af dagrenovation

KL mener, at det bør overvejes at gøre bestemmelsen mere tidssvarende og miljømæssig korrekt, så der etableres tvungen indsamlingsordninger for dagrenovation for samtlige husstande. Såvel veterinære og hygiejnemæssige forhold taler for. KL mener desuden at der er behov for at inkludere blandt andet kolonihaver o.lign., idet der er fokus på opdelingen mellem husholdninger og erhverv. Det bør klarlægges, hvad sådanne steder skal opkræves for, idet man ofte ikke må bo der, men dog benytter genbrugspladsen alligevel.

Boligselskabernes Landsforening (BL) påpeger, at det pålægges kommunerne at etablere hente-/bringeordninger i bebyggelser med 1.000 indbyggere, hvilket er en halvering i forhold til de nuværende bestemmelser. BL understreger at det kan medføre et forøget krav til etablering, drift og vedligeholdelse af affaldsordninger/genbrugspladser.

Miljøministeriets bemærkninger:

Bekendtgørelsen er tilrettet på baggrund af KLs forslag, så det bliver obligatorisk for kommunerne at etablere indsamlingsordninger i form af henteordninger for alle husstande i kommunen. Det følger af gebyrbestemmelserne, at kommunen kan differentiere gebyret for forskellige typer af husholdninger, således at kommunen kan nedsætte gebyret for kolonihaver, kun opkræve i sommerhalvåret eller lignende.

§ 26 Papiraffald fra husholdninger

Affald Danmark finder ikke stk. 2 logisk, at pap medregnes i potentialet, da det ikke er omfattet af denne ordning.

Vejle Kommune mener at der i stk. 4 bør ske en præcisering af hvordan kommunerne sikrer, at affaldet bliver genanvendt. Og spørger videre om, det er ved at skrive i samarbejdsaftalen eller kontrakten at affaldet skal genanvendes, ved tilsyn eller ved brug af anlæg på den nationale liste? Vedrørende stk. 5 mener *Vejle Kommune*, at der bør ske en præcisering af, hvordan virksomheden skal dokumentere, at affaldet afleveres på et anlæg.

KL fremhæver, at der bør laves nye potentiale-tal med jævne mellemrum, således at tallene til stadighed er troværdige og ajourførte, hvis kommunerne fortsat skal måles op mod dette. KL bemærker, at de gældende potentiale-tal er fra 2005 og, at der er sket meget på området siden.

KL vil i forhold til stk. 5 gerne vide om det er i konflikt med Transportforordningen

Dansk Transport og Logistik (DTL) er uforstående overfor nødvendigheden af denne bestemmelse. *DTL* mener at begrebet "virksomhed" må forstås som en godkendt indsamler eller som et behandlingsanlæg, der entrerer med en transportør.

DTL finder datasystemet meget omfangsrigt, hvorfor dette burde kunne dække dokumentation af de kommunalt iværksatte affaldsstrømme såvel som de affaldsstrømme, der er iværksat af private aktører. *DTL* har tilsvarende opfattelse i forhold til §§ 27,28 29, 30, 31 og 32.

Miljøministeriets bemærkninger

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i den hidtidige bekendtgørelse. Dog er papir- og pappotentialerne, som i den gældende bekendtgørelse fremgår af en overgangsbestemmelse, overført til en bestemmelse i kapitlet om ordninger.

Papir- og pappotentialerne anvendes ved vurdering af, om der er opnået en samlet indsamling af papir- og pap affald på 55 %. Bestemmelsen om de 55 % refererer således til både bestemmelsen i § 26 og § 27. Bekendtgørelsen er justeret i overensstemmelse hermed.

Miljøministeriet er enig med KL i, at papir- og pappotentialerne bør opdateres med jævne mellemrum. Miljøministeriet forventer således i 2010 at opdatere de nuværende opgørelser af papir- og pappotentialerne.

Miljøministeriets bemærkninger til §§ 26-30 – kravet om at sikre genanvendelse

Kravene til henholdsvis indsamling og sikring af genanvendelse af væsentlige dele i §§ 27 – 30 er en sammenskrivning af bestemmelserne i §§ 42 og 43 i den hidtidige affaldsbekendtgørelse. Dog præciseres det i bekendtgørelsen, at kravet om sikring af genanvendelse gælder *væsentlige dele* af det pågældende affald.

Der er således ikke intentionen at indføre nye krav til håndteringen af de enkelte genanvendelige fraktioner, idet de gældende bestemmelser også stiller krav om, at der etableres indsamlingsordninger, og at disse ordninger etableres med det sigte, at væsentlige dele af det genanvendelige erhvervsaffald udnyttes til genanvendelse. Ordlyden er sine steder forskelligt for de enkelte ordninger. Dette er tilfældet, hvor der allerede i den eksisterende bekendtgørelse er fastsat krav til, hvordan genanvendelsen skal finde sted, som f.eks. for plastaffald og dunke, hvor plastemballagen skal oparbejdes og genanvendes som plastemballage.

Affaldsbekendtgørelsen indeholder imidlertid et nyt krav om, at hvis kommunen indgår en aftale med en virksomhed om genanvendelse af den genanvendelige fraktion, skal kommunen i aftalen sikre sig, at virksomheden dokumenterer, at affaldet afleveres på et anlæg, som kan genanvende den genanvendelige fraktion. Bestemmelsen, der går igen for alle fraktionerne i §§ 26-30 tager sigte på de tilfælde, hvor kommunen ikke indgår aftale direkte med et anlæg, men i stedet indgår aftale med en transportør, indsamler og/eller et sorteringsanlæg.

Det er miljøministeriets opfattelse, at kommunen for affald omfattet af en indsamlingsordning har et særligt ansvar for, at affaldet gennemgår en miljømæssig forsvarlig genanvendelse. Kommunen kan derfor ikke blot overgive affaldet til en transportør eller et sorteringsanlæg, men må sikre sig, at affaldet når den korrekte slutbehandling. Hvis kommunen indgår aftale med en mægler, indsamler eller lignende om eksport af det genanvendelige erhvervsaffald, skal kommunen ligeledes i aftalen med denne virksomhed sikre sig, at affaldet gennemgår en miljømæssig forsvarlig genanvendelse. Dette er efter Miljøministeriets opfattelse i fuld overensstemmelse med EU's regler om import og eksport af affald.

Virksomheden kan dokumentere, at affaldet er genanvendt, bl.a. ved udtræk fra affaldsdata-systemet eller ved en kvittering fra det genanvendelses anlæg, som affaldet er afleveret på.

§ 27 - 30 Emballageaffald af papir og pap; glas, metal samt plast

Affald Danmark finder, at §§ 27,28,29 og 30 er unødige bestemmelser, da kommunen i forvejen i stk. 2 i de samme bestemmelser er pålagt at sikre, at det pågældende affald bliver genanvendt.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) mener, i forhold til §§ 27, 28, 29 og 30, at kravet til indsamling bør være ens beskrevet for de forskellige affaldsfraktioner. *DNF* mener at teksten bør lyde således *"Kommunalbestyrelsen skal etablere en indsamlingsordning for genanvendeligt X. Ordningen skal sikre, at væsentlige dele af det genanvendelige X bliver indsamlet"*. *DN* mener, at man derved sikrer, at både landkommuner og kommuner med store sommerhusbebyggelser sikrer en ordning.

KL finder at det i forhold til bestemmelserne §§ 27-29 virker ulogisk med forskellige undtagelser for forskellige fraktioner. Der bør være ens krav.

KL vil i forhold til stk. 3 gerne vide om det er i konflikt med Transportforordningen

RenoSam foreslår at formuleringen *"ordningen skal sikre, at væsentlige dele af affaldet bliver indsamlet"* fjernes generelt fra de bestemmelser, hvor den indgår. *RenoSam* fremhæver, at begrebet *"væsentlige dele"* er for luftigt og stort set umuligt at håndhæve. *Jf. § 28 mener RenoSam* at der bør stå *"emballageaffald af glas"* og ikke *"glasaffald"*. Tilsvarende fremhæver *RenoSam*, at der bør stå *"forberedelse med henblik på genbrug"* og ikke *"forberedt til genbrug"* *Jf. § 30 foreslår RenoSam*, at bestemmelsen ændres således, at der blot står at *plastemballagerne skal genanvendes* og ikke som nu hvor der står, at *plastemballager skal genanvendes som plastmaterialer*.

Miljøministeriets bemærkninger

Se under Miljøministeriets bemærkninger til § 26 for så vidt angår kravet om, at væsentlige dele indsamles og, at kommunerne skal sikre genanvendelsen.

Bestemmelserne er tilrettet sådan, at terminologien anvendes konsekvent.

For så vidt angår det særlige krav om, at plastemballager skal genanvendes som plastmaterialer, kan det oplyses, at dette krav er specificeret som led i Danmarks implementering af emballagedirektivet, hvor det specifikt er anført, at der til genanvendelsesmålsætningen på 22,5 % for plastemballage kun medregnes materiale, som er genanvendt som plast. Kravet fremgår også af den hidtidige affaldsbekendtgørelse.

§ 31 PVC-affald

Affald Danmark mener, at der bør åbnes for den mulighed at man indsamler de to fraktioner (genanvendeligt/ikke-genanvendeligt PVC) samlet og efterfølgende sorterer i de relevante fraktioner. *Affald Danmark* påpeger, at der i bestemmelsen stilles et konkret krav om separat indsamling, men at det kan være svært at kende forskel på genanvendeligt og ikke-genanvendeligt PVC.

RenoSam finder bestemmelsen uklar og fremhæver, at erfaringerne viser, at det er meget svært at få brugerne til at skelne mellem genanvendeligt og ikke-genanvendeligt PVC-affald, og påpeger endvidere, at selv om der laves to ordninger, så skal der typisk eftersorteres fra begge ordninger. *RenoSam* foreslår, at sidste punktum fjernes. Det følger allerede af stk. 2, hvad der skal ske med PVC-affaldet. *RenoSam* påpeger at, såfremt kommunen/selskabet vil lave to ordninger eller eftersortere, bør de selv beslutte det.

Miljøministeriets bemærkninger

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i den hidtidige bekendtgørelse, som har skullet sikre bedst mulig sortering, før affaldet blev overgivet til slutbehandling. På baggrund af de indkomne høringssvar er bestemmelsen tilrettet, således at det nu er muligt at foretage samlet indsamling og efterfølgende sortere affaldet med henblik på, at væsentlige dele af det genanvendelige PVC-affald genanvendes og væsentlige dele af det ikke-genanvendelige PVC-affald deponeres.

§ 32 Imprægneret træ

Vejle Kommune bemærker i stk. 2, at kommunen frem til den 1. januar 2011 fortsat kan deponere affaldet og spørger om det vil fremgå af affaldsregistret, hvor affaldet kan afsættes efterfølgende på de givne vilkår samt, om der er sikret behandlingskapacitet.

RenoSam mener ikke at der i stk. 2 bør stilles krav om, hvordan metallet skal opkoncentreres/udvindes, men alene at det skal ske. *RenoSam* forstår bestemmelsen således, at man enten skal genanvende metal og træ eller brænde det (udnytte energiressourcen). *RenoSam* mener, at bestemmelsen bør formuleres mere åbent.

Renosyd mener, med hensyn til bestemmelsens stk. 4, at forbrændingen bør ske med energiudnyttelse.

Affald Danmark finder bestemmelsen uklar, idet der ikke er angivet hvilke behandlingsmetoder der tænkes på. *Affald Danmark* påpeger, at bestemmelsen kan læses som om, at man fremover bliver nødt til at eksportere alt imprægneret træ til forbrænding i udlandet, da Danmark ikke selv har anlæg, der kan leve op til kravet. *Affald Danmark* foreslår, at såvel Regeringen og Miljøstyrelsen genovervejer kravet til behandlingen af imprægneret træ.

Miljøministeriets bemærkninger

Behandlingskravet for imprægneret træ tager afsæt i en analyse af forskellige behandlingsmetoder for dette. Bestemmelsen er formuleret således, at det ikke er en konkret behandlingsmetode men miljømæssige krav, der skal opfyldes. Dette giver mulighed for forskellige typer af behandling.

Det kan oplyses, at det er Miljøministeriets klare forventning, at der inden udløbet af 2010 vil være behandlingsteknologier i Danmark, som kan opfylde kravene i bekendtgørelsen. På baggrund af høringssvarene er fristen dog forlænget, således at imprægneret træ kan deponeres indtil 1. januar 2012.

Det tilføjes, at neddelte kreosotbehandlet affald kan "forbrændes med energiudnyttelse", hvor kommunalbestyrelsen fastsætter bestemmelser herom.

§ 33 Indsamlingsordninger for farligt affald

KL og *Vejle Kommune* finder det hensigtsmæssigt at tilføje en særlig bestemmelse om klinisk risikoaffald. *KL* tilføjer, at der kunne indføres et afsnit om medicinaffald.

Miljøministeriets bemærkninger

§ 33 omfatter farligt affald, som ikke er omfattet nogle af de øvrige ordninger. Krav til disse ordninger er fastsat efter, at der fra statslig side er taget stilling til, hvilke behandlingskrav, der skal gælde for fraktionerne. For så vidt angår klinisk risikoaffald og medicinaffald, er håndteringen af affaldet forskelligt fra kommune til kommune. F.eks. har en del kommuner indgået aftale om aflevering af medicinrester m.m. på de lokale apoteker. Det er derfor Miljøministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt, at det er i de kommunale regulativer – baseret på standardregulativteksten – der fastsættes krav til håndtering af disse affaldsfraktioner.

§ 34 Adgang til genbrugsplads

Vejle Kommune, KL og Affald Danmark, RenoSam og Helsingør Kommune samt NVR affald mener, at stk. 2 bør udgå, idet det ikke vurderes til at være noget, der skal reguleres i en bekendtgørelse. *RenoDjurs* mener desuden, at det må være afgørende i forhold til bestemmelsens stk. 2, at alt affald uanset emballage skal være synligt for pladsmændene ved adgangen til genbrugspladsen og foreslår, at bestemmelsen bør formuleres i overensstemmelse hermed.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) mener, at § 34, stk. 2 samt § 36, stk. 2 bør have samme formulering.

Horsens Kommune vil gerne have klarlagt hvilke fraktioner, der som minimum skal kunne afleveres på genbrugspladsen.

Miljøministeriets bemærkninger

Sigtet med kravet om emballering i klare plasticsække er, at alt affald skal være synligt for pladspersonalet på genbrugspladserne.

Det kan oplyses, at mange kommuner i forvejen har krav om, at der skal anvendes klare sække. Forslaget vil sikre, at sorteringen vil forbedres i kommuner, der endnu ikke har indført dette. Endelig skal det bemærkes, at der i bestemmelsen er tale om emballering af affaldet, når det eksempelvis lægges i containere. Med andre ord skal glasflaskerne op af papkassen og i den rigtige container og papkassen i den dertil indrettede beholder.

Det er en kommunal beslutning, hvordan den ordning, som en genbrugsplads udgør, tilrettelægges herunder i forhold til åbningstider, serviceniveau, modtagelse af forskellige affaldsfraktioner m.v..

Benyttelsespligt for husholdninger

§ 35 Benyttelsespligt

Affald Danmark antager, at regulativet både skal være vedtaget og offentliggjort før benyttelsespligten gælder, og ønsker at få klarlagt hvilken offentliggørelse der er den afgørende – når den er offentliggjort i regulativdatabasen og/eller når den er annonceret i lokale blade.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) ønsker at få klarlagt hvorledes borgeren skal godtgøre, at deres affald er håndteret i overensstemmelse med, de af kommunalbestyrelsen fastsatte og etablerede ordninger. *DN* spørger om borgeren i fremtiden skal have en kvittering når de afleverer affald?

KL påpeger at der bør stå "vedtaget" i stedet for "fastlagt".

Miljøministeriets bemærkninger:

Benyttelsespligten for husholdninger følger af vedtagne og offentliggjorte regulativer. Med offentliggørelse forstås i denne sammenhæng, når regulativet er offentliggjort i regulativdatabasen.

Det er ikke intentionen, at borgere og grundejere skal dokumentere al deres affaldshåndtering, men bestemmelsen giver kommunen mulighed for at pålægge en borger at godtgøre, at affaldshåndteringen er sket i overensstemmelse med regulativerne. Det kunne f.eks. være ved mistanke om, at borgeren eller grundejeren ikke benytter ordningerne – at bede borgeren eller grundejeren sandsynliggøre, at denne benytter ordningerne. Det vil f.eks. være vanskeligt at sandsynliggøre, hvis der på ejendommen ophober sig store mængder affald.

Etablering af og krav til ordninger for virksomheder m.v.

Generelt

KL understreger, at der bør være kommunal frihed til at bestemme hvilke genbrugsstationer, der er åbne for virksomheder. Af hensyn til bl.a. kapacitet, pladsforhold og miljøgodkendelser bør der være pladser som er forbeholdt for husholdninger. *KL* mener, at der bør være samme vilkår for husholdninger og virksomheder, men at kravene fastlægges lokalt. *KL* mener desuden, at de private virksomheder sættes i en klemme ved at få adgang til genbrugspladserne på et ureguleret grundlag.

Dansk Erhverv lægger vægt på, at der er ensartede regler i hele landet for brug af genbrugspladser.

Håndværksrådet finder ikke, at intentionen om ensartede gebyrerne er opfyldt og påpeger, at der sker konkurrenceforvridning, idet gebyret for at benytte genbrugspladserne ikke er ens.

Miljøministeriets bemærkninger:

Den politiske aftale, der blev indgået i juni 2007, er udgangspunktet for såvel lovændringerne fra forsommeren 2009 som for bekendtgørelsen. Den overordnede målsætning er, at virksomhederne skulle have adgang til genbrugspladser i deres kommune mod betaling. Dette skal sikre ens vilkår for virksomhederne i hele landet. Der er ligeledes udformet ens principper for beregning af gebyret for virksomheders anvendelse af genbrugspladserne og dermed ensartes gebyrerne. Se ligeledes høringsnotatets afsnit om gebyrer.

§ 36 stk. 1

DTL, *DI* og *International Transport Danmark (ITD)* så gerne, at reglerne suppleres med en yderligere regel om at adgangen til kommunale genbrugspladser skal ske på lige vilkår med husholdningerne, så der kun er mulighed for at aflevere samme typer og mængder affald som husholdningerne og med samme adgangs- og sorteringskrav. *DI* ser gerne at dette punkt drøftes med forligskredsen igen. *International Transport Danmark (ITD)* mener, at virksomhederne vil øge brugen af genbrugspladser, og at virksomhedernes tilskyndelse til at anvende en privat aktør reduceres.

Affald Danmark mener, at § 36 bør suppleres med "Denne adgang bør ske på lige fod med husholdninger, dvs. med mulighed for at aflevere de samme fraktioner og med samme adgangs- og sorteringskrav og samme mængdegrænser som gælder for husholdningerne" *Affald Danmark* begrundes tilføjes med at genbrugspladserne oprindeligt er etableret til husholdningerne og understreger vigtigheden af, at bekendtgørelsen ikke kan læses sådan, at virksomheder får ret til at levere affaldsfraktioner, som ikke tidligere er modtaget på pladserne. *Affald Danmark* tilføjer at det bør være sådan at mængdegrænser for særlige fraktioner pga. begrænsning i kapacitet samt f. eks. ordensregler skal gælde både husholdninger og virksomheder.

RenoSam påpeger, at der af bemærkningerne i L152 fremgår at "kommunalbestyrelserne skal.. sikre, at alle virksomheder har adgang til en genbrugsplads på lige vilkår med husholdningerne" og mener dermed at denne formulering lægger op til at der skal gælde samme vilkår for virksomheder og borgere. Samtidig læser *RenoSam* § 36 stk. 1 som at der ikke nødvendigvis skal gælde de samme vilkår for borgere og virksomheder. Eksempelvis skal virksomheders adgang begrænses til køretøjer på max. 3500 kg, men det skal borgernes adgang tilsyneladende ikke.

RenoSam er usikker på om virksomhederne har adgang til at aflevere genanvendeligt erhvervsaffald, men mener at det bør fremgå af reglerne, at dette er tilladt. *RenoSam* foreslår, at der tilføjes stk. 2. med ordlyden " Virksomhederne m.v.. må aflevere (kildesorteret?) genanvendeligt, forbrændingseget og deponeringseget affald på genbrugspladserne.

Miljøministeriets bemærkninger:

Den politiske aftale, som er udmøntet i ændringen af miljøbeskyttelsesloven og i bekendtgørelsen, indebærer, at virksomhedernes adgang til genbrugspladserne fastlægges ensartet og ret præcist, herunder er der taget stilling til konkrete adgangsbegrænsninger. Af ordlyden til § 36, stk. 1 fremgår således, at kommunerne skal sikre, at virksomhederne har *adgang til samme genbrugspladser som husholdningerne*. Dette er ikke det samme som, at virksomhederne skal have adgang på alle de samme vilkår som husholdningerne.

Størrelse af køretøj

KL og Frederikssund Kommune mener, at der er tale om en øget adgang til genbrugspladserne, idet *KL og Frederikssund Kommune* mener, at langt den overvejende del af genbrugspladserne hidtil har haft lavere vægtgrænser end de 3.500 kg/køretøj. *KL og Frederikssund Kommune* mener derfor, at adgangen for virksomheder udvides. Samtidig forudsætter *KL*, at adgangen for store og tunge køretøjer giver ekstra omkostninger til opsyn, tilrettevisning og afhjælpning af gener, og at denne udgift til f.eks. øget bemanning pålægges erhvervsaffaldsgebyret.

Frederikssund Kommune og RenoSam gør opmærksom på at størrelse af køretøj på max. "3500 kg" og "trailer" ikke er entydige størrelser. Derfor er mulighederne for valg af køretøj og trailer mange. *Frederikssund Kommune og RenoSam* ønsker at der indføres en bestemmelse der giver kommunerne lejlighed til at skærpe kravene til virksomhedernes adgang, hvis det kan dokumenteres, at der er drifts-, kapacitetsmæssige eller trafikikkerhedsmæssige begrundelser herfor.

Horsens Kommune mener, at adgangen for virksomheder og husholdninger skal være ens og anbefaler dermed en generel adgangsbegrænsning for både husholdninger og virksomheder. *Horsens Kommune* ønsker at der skal være max. grænse for trailere på 750 kg, så genbrugspladserne ikke omdannes til omlastestationer.

RenoDjurs mener, at konsekvensen af reglerne er, at en traktor (under 3500 kg) har adgang til genbrugspladsen kan være problematisk af trafikale og sikkerhedsmæssige årsager. Anbefaler, at det af disse årsager bliver muligt at begrænse adgangen for traktorer med vogn.

Dansk Erhverv mener, at størrelsen af køretøjet ikke er en begrænsning af affaldsmængderne, idet antallet af gange virksomhederne kan komme på genbrugspladsen ikke begrænses. *Dansk Erhverv* foreslår, at adgangen begrænses, svarende til det gebyr der betales.

DTL bemærker, at der er en indirekte mængdebegrænsning via begrænsningen af køretøjet. DTL mener, at det er helt centralt, at der er en mere eksplicit begrænsning af adgangen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Begrænsningen af køretøjets vægt følger af såvel den politiske aftale som miljøbeskyttelsesloven. Bekendtgørelsen udmønter her, hvad der er politisk besluttet. Også spørgsmålet om trailerstørrelse har været drøftet politisk, og beslutningen er, at der ikke skal sættes grænser for dette.

Miljøministeriet bemærker at lokale adgangsforhold m.v. kan begrænse adgang til pladserne for visse køretøjer. Miljøministeriet skal fremhæve, at bestemmelserne ikke fastlægger serviceniveauet på alle genbrugspladser i en kommune, men at det følger af bestemmelserne, at mindst en plads skal sikre adgang for de beskrevne køretøjer, og at der ikke kan tillades adgang for køretøjer på 3500 kg og trailer fra husholdninger, hvis der ikke er det for sådanne køretøjer fra virksomheder.

Øvrige kommentarer

Helsingør Kommune og *RenoSyd* påpeger, at det, at der ikke er mængdebegrænsninger for virksomhederne betyder, at det bliver vanskeligt for kommunerne at forudse, hvilke affaldsmængder som virksomhederne vil aflevere. *Helsingør Kommune* anbefaler, at der indsættes en mængdegrænse på 2 tons, hvilket kan være medvirkende til at dæmme op for misbrug.

RenoSyd påpeger, at der kun er adgang på genbrugspladserne for de virksomheder, som er beliggende i kommunen. *RenoSyd* mener, at det er en god service for virksomheder i andre kommuner at kunne anvende genbrugspladsen nær deres arbejdssted, og at der er en god service for virksomhederne. *RenoSyd* henleder opmærksomheden på deres erhvervskort, hvor genanvendeligt affald er billigere at komme af med end andet affald.

Miljøministeriets bemærkninger:

I de politiske forhandlinger om adgang til genbrugspladserne er der lagt vægt på, at betingelserne for adgang er enkle og administrativt håndterlige. Bekendtgørelsens bestemmelser er fastsat i overensstemmelse hermed. At supplere med yderligere bestemmelser om adgang m.v. vil gøre ordningerne mere administrativt tunge

§ 36 stk. 2 - Anvendelsen af klare plastsække på genbrugspladser

Helsingør Kommune, RenoDjurs, NVR affald, RenoSam, KL, Affald Danmark, DI, Vejle Kommune, AVV affaldsselskabet Vendsyssel Vest mener, at kravet om klare plastsække er unødvendig detaljestyling. De kommunale parter fremhæver, at det ikke stemmer overens med den kommunale selvbestemmelse jf. også parternes bemærkninger til § 34 stk. 2.

Helsingør Kommune, RenoDjurs og NVR affald mener, at bestemmelsen ikke er tilstrækkelig præcis og ønsker ikke, at borgere og virksomheder der besøger genbrugspladsen begår lovbrud, hvis glas og flasker medbringes i en papkasse.

Miljøministeriets bemærkninger:

Der henvises til ministeriets bemærkninger til § 34.

§ 36 stk. 3 - 200 kg grænse for farligt affald

DTL og *International Transport Danmark (ITD)* finder det positivt, at der findes en max. grænse for hvor meget farligt affald, virksomheder må aflevere til genbrugspladsen.

DTL frygter at grænsen i praksis kommer til at fungere som en hensigtserklæring til virksomhederne om, hvordan de skal agere. *DTL* mener, at det er afgørende vigtigt, at private transportører ikke fortrænges fra affaldsmarkedet. *DTL* mener, at en alternativ formulering af bestemmelsen kan være således " genbrugspladserne ikke må modtage mere end 200kg farligt affald årligt fra hver virksomhed.

Vejle Kommune mener ikke, at kommunerne kan begrænse adgangen for aflevering af 200 kg/ år og mener samtidig, at det bør præciseres, hvorvidt at der skal kunne modtages 200 kg på alle genbrugspladser i kommunen – eller om det er tilstrækkeligt at dette kan ske på en genbrugsplads.

Affald Danmark mener, at kravet om kvittering kun bør omfatte egentligt olie- og kemikalieaffald, idet kravet ikke passer til f.eks. WEE, imprægneret træ og mineraluld.

KL mener ikke, at kommunerne kan føre tilsyn med, om virksomhederne anvender flere genbrugspladser, og dermed hvor store mængder farligt affald virksomheder samlet leverer på genbrugspladsen.

DAKOFA referer, at det må være et kommunalt skøn, hvorvidt virksomhederne overskrider grænsen, idet der ikke indføres krav om vægte.

KL frygter, at virksomhederne vil udnytte, at de kan aflevere de "dyre" affaldstyper på genbrugspladsen.

DAKOFA mener ikke, at det er klart hvorvidt farligt affald, der er omfattet af producentansvar (f.eks. elskrot og batterier) er omfattet af den 200 kg grænse, som findes for farligt affald i øvrigt fra virksomhederne.

Miljøministeriets bemærkninger

Bestemmelsen er præciseret, så det fremgår, at batterier og elskrot, der er omfattet af producentansvar, ikke omfattes af 200 kg. grænsen.

Der findes i dag mængdegrænse for mængden af farligt affald på genbrugspladser i mange kommuner. Grænsen blev foreslået under høringen af lovforslaget og blev medtaget for at sikre, at genbrugspladserne ikke når op over deres kapacitetsgrænse for farligt affald.

Farligt affald på flere genbrugspladser

KL og *Affald Danmark* ønsker, at retten til at aflevere farligt affald bør kunne begrænses til de genbrugspladser, som i forvejen modtager farligt affald fra husholdninger, hvilket i nogle tilfælde er en af flere genbrugspladser som kommunen anviser til.

KL tilføjer desuden, at ikke alle genbrugspladser er godkendt til at måtte modtage farligt affald. Dertil kommer, at det er et kommunalt valg hvorvidt en given genbrugsplads skal modtage farligt affald eller ikke og at denne afgørelse baserer sig på en vurdering af lokale forhold.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er miljøtilladelsen for den enkelte genbrugsplads, der regulerer, hvorvidt der kan modtages farligt affald. Det følger alene af bestemmelserne om genbrugspladser, at kommunen skal sikre, at der kan afleveres farligt affald på (mindst) en genbrugsplads i kommunen.

Det er præciseret, at 200 kg. grænsen er en begrænsning af den enkelte virksomheds brug af genbrugspladsordningen.

Kvittering for modtagelse af farligt affald

Helsingør Kommune, KL, Affald Danmark og Vejle Kommune mener ikke, at det er kommunens ansvar at sikre, at virksomhederne får en kvittering for aflevering af det farlige affald.

RenoSam mener, at det efter bestemmelsen er kommunen, der sikrer at virksomheder, der afleverer farligt affald, modtager en kvittering. *RenoSam* og *RenoDjurs* mener, at det bør være virksomhedens ansvar at den får kvittering, når der afleveres farligt affald på genbrugspladsen.

Affald Danmark tilbyder, at kommunerne kan tilbyde virksomhederne at få kvittering, hvis de selv henvender sig og supplerer med, at kommunerne vil få svært ved at begrænse virksomhedernes aflevering af farligt affald, hvis de ikke henvender sig selv i forbindelse med levering af farligt affald. Tilsyn med et sådan mængdekrav vil derfor delvist være overladt til kommunernes tilsyn med virksomhederne.

KL mener, at der skal udvikles et nyt system til håndtering af kvitteringer, så det sikres, at virksomhederne ikke afleverer over 200 kg. pr. år. *KL* mener desuden, at det er uklart hvilke krav der stilles til kvitteringen og tilføjer desuden, at virksomhederne kan få en kvittering, når de afleverer farligt affald på modtagestationerne.

RenoDjurs efterspørger et standarddokument, som virksomhederne kan udfylde på forhånd i forbindelse med at opnå kvitteringen.

DAKOFA læser bestemmelsen således at, det er kommunalbestyrelsen der skal sikre at virksomheder, der afleverer farligt affald, modtager en kvittering. *DAKOFA* opfordrer til en mere hensigtsmæssig formulering så det centrale bliver, at virksomheden har retskrav på en kvittering og at der findes et EU-krav om sporbarhed, som søges indfriet gennem kvitteringsudstedelsen.

Affald Danmark supplerer med, at modtagelse af farligt affald fra virksomheder vil betyde øgede krav til uddannelse af genbrugspladsens personale.

RenoSyd anbefaler, at der på sigt arbejdes på et landsdækkende standarddokument med web-applikation og udskrivningsmuligheder, så virksomhederne kan udfylde nødvendige data i kvitteringen forud for besøget på genbrugspladsen.

DTL finder det afgørende, at kommunerne og genbrugspladsernes personale sikrer, at der udarbejdes kvitteringer og at disse kontrolleres.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er præciseret, at kommunalbestyrelsen skal udstede en kvittering ved aflevering af farligt affald, ikke sikre, at virksomheden har den. Det er virksomhedens ansvar og forpligtelse.

§ 37 PVC affald

Affald Danmark påpeger, at bestemmelsen i stk. 2 kan forstås således, at der skal være en indsamlingsordning. *Affald Danmark* anmoder om, at det klargøres, at en sådan ordning kan være en anvisningsordning. Med hensyn til stk. 3 vil *Affald Danmark* gerne have tydeliggjort hvilken type aftale der skal indgås med transportør/indsamler eller anlæg. *Affald Danmark* mener, at det klart

bør fremgår af bestemmelsen, såfremt kommunen kan opfylde forpligtelsen ved enten at lave en indsamlings- eller en anvisningsordning.

KL vil gerne have klarlagt om anvisning til genbrugsplads for ikke-genanvendeligt PVC-affald fra erhverv er tilstrækkeligt, samt hvorfor krav om indsamler i stk. 3, når der kun er krav om aftale med virksomhed m.v. i blandt andet §§ 31 og 32. Dette finder *KL* ikke logisk.

Miljøministeriets bemærkninger

Bestemmelsen bibeholdes, da det følger af den hidtidige bekendtgørelse, at der skal etableres en ordning for ikke-genanvendeligt PVC-affald fra virksomheder, der sikrer, at væsentlige dele af det ikke-genanvendelige PVC-affald deponeres. Det følger af § 14, at kommunerne har mulighed for selv at vælge, om de vil etablere en indsamlings- eller en anvisningsordning for dette affald.

Benyttelsespligt for virksomheder m.v.

§ 39 Benyttelsespligt

DI fremhæver, at bekendtgørelsen mangler et punkt fra den politiske aftale fra 2007 om, at det dagrenovationslignende erhvervsaffald skal kunne fritages fra den kommunale anvisningsordning, hvis det håndteres på anden vis. *DI* forventer, at der kommer et punkt ind i bekendtgørelsen, eksempelvis et nyt § 39, stk. 3. *DI* mener ikke, at § 39 er i overensstemmelse med lovens intentioner. Markedsgørelsesgrænsen går ikke mellem det kildesorterede og ikke kildesorterede erhvervsaffald, men derimod mellem genanvendeligt og andet erhvervsaffald, så det bør rettes til. *DI* bemærker, at begrebet "ikke-kildesorteret genanvendeligt affald" ikke er defineret.

Affald Danmark mener, at bestemmelsen bør suppleres med "*i henhold til de vilkår for benyttelsespligt, som er fastlagt i regulativet*"

KL ønsker at få præciseret, om der med ikke-kildesorteret genanvendeligt affald menes blandet affald, samt om det kun er blandet genanvendeligt affald, og hvad med blandet affald, der også består af ikke genanvendeligt affald. *KL* mener derudover, at det bør sikres, at virksomheden skal fremvise dokumentation for afleverede mængder.

RenoSam forstår bestemmelsen således, at kommuner og affaldsselskaber må lave regulativfastsatte ordninger for eksempelvis genanvendeligt papir, pap og plast, der ikke er kildesorteret.

Helsingør Kommune anmoder om, at begrebet kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald og ikke-kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald bliver klart defineret.

Miljøministeriets bemærkninger

Rammerne for den politiske aftales endelige udmøntning blev fastlagt med ændring af miljøbeskyttelsesloven forsommeren 2009. Denne lovændring omfatter ikke en fritagelse fra benyttelsespligten for dagrenovationslignende erhvervsaffald. En fritagelse fra benyttelsespligten for det dagrenovationslignende affald vil endvidere betyde, at de kommende politiske forhandlinger om en organisering af forbrændingssektoren foregribes. Bekendtgørelse indeholder derfor ikke en sådan fritagelsesmulighed.

For så vidt angår det kildesorterede genanvendelige erhvervsaffald henvises til bemærkningerne til afsnittet herom samt til bemærkningerne til definitionen heraf.

§ 40

KL og Vejle Kommune ønsker at få præciseret, om bestemmelsen også omfatter farligt affald til forbrænding og deponering.

Affald Danmark finder, at det i bestemmelsen bør klarlægges, hvorvidt kommunen kan eller skal give fritagelser for farligt affald. *Affald Danmark* fremhæver, at Miljøstyrelsen tidligere har meddelt, at kommunerne skal give denne fritagelse, såfremt virksomheder godtgør, at affaldet håndteres miljømæssigt forsvarligt.

Helsingør Kommune (HK) finder bestemmelsen uklart formuleret med hensyn til, hvorledes virksomheder skal godtgøre, at affaldet håndteres forsvarligt.

Miljøministeriets bemærkninger

Bestemmelsen er præciseret, så det tydeligt fremgår, at den alene omhandler forbrændings- og deponeringseget farligt affald, idet kommunerne ikke kan etablere ordninger for genanvendeligt farligt affald, udover genbrugsplads-ordningen.

Det er endvidere præciseret, at kommunerne skal fritage virksomheder fra benyttelsespligten, såfremt virksomheden kan godtgøre – f.eks. i form af en aftale med et anlæg, som kan behandle den pågældende type farlige affald i overensstemmelse med en godkendelse efter IPPC-reglerne, – at det farlige affald kan håndteres miljømæssigt forsvarligt ved virksomhedens foranstaltning.

§ 41

Vejle Kommune vil gerne vide, om virksomheder i al almindelighed skal underrette kommunen generelt ved væsentlige ændringer samt, hvad der betragtes som væsentlige ændringer.

KL spørger om bestemmelsen betyder, at virksomheder skal rette henvendelse til kommunen, hvis mængde m.v. ændrer sig eller er bestemmelsen knyttet op på § 41, for så bør det vel egentlig være stk. 2.

Miljøministeriets bemærkninger

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den anmeldtepligt for farligt affald, der følger af den hidtidige bekendtgørelse, og bl.a. på baggrund af høringssvarene videreføres for farligt affald i den nye affaldsbekendtgørelse. Oplysninger om mængde og karakter af det pågældende affald, kan kommunerne anvende i deres fastsættelse af relevante ordninger, kapacitetsplanlægning og tilsyn.

Bekendtgørelsens § 41 pålægger virksomhederne at underrette kommunerne om væsentlige ændringer i mængden eller sammensætningen af affald med henblik på, at kommunen kan revurdere sin klassificering af affaldet som farligt og/eller anwise en ny behandlingsform.

Bilag om ”brugerundersøgelser på genbrugspladser”

Generelt om brugerundersøgelser

Genvindingsindustrien og Boligselskabernes Landsforening er generelt tilfredse med, at der gennemføres standardiserede principper for gebyrberegningen og fordelingen af omkostninger mellem husholdninger og erhverv.

Dansk Byggeri finder det vigtigt, at der sikres en høj kvalitet af brugerundersøgelsen, idet de danner grundlag for fordelingen af omkostninger mellem husholdninger og virksomheder.

Affald Danmark, KL, Helsingør Kommune, DAKOFA, Processor og RenoSam mener, at principperne for brugerundersøgelser skal være vejledende. *KL* mener i den forbindelse, at der er tale om unødigt detailregulering, at der skal være krav til hvorledes brugerundersøgelser udføres på genbrugspladserne og at dette strider mod principperne om kommunalt selvstyre.

Affald Danmark, DAKOFA og *Processor* mener, at det vil være hensigtsmæssigt at inddrage praktikere med erfaringer fra gennemførelse af brugerundersøgelser på genbrugspladserne.

DAKOFA påpeger, at der er kommunal bekymring over det tidsforbrug som angives at skulle bruges på undersøgelserne. Samtidig mener et af *DAKOFAS* medlemmer, at tidsestimaterne er overvurderede.

RenoSam mener, at de administrative ressourcer der skal anvendes for at gennemføre brugerundersøgelser er ganske voldsomme, idet undersøgelser á 5 minutter af alle brugere på genbrugspladser på en normal uge vil betyde dels store omkostninger og dels at det ikke kan nås at supplere med egne spørgsmål om eksempelvis brugertilfredshed, oplevelse af pladspersonalet om information om genbrugspladserne. *RenoSam* anbefaler, at kommuner og affaldsselskaber bør have frihedsgrader til selv at udvikle de bedste og billigste metoder til at gennemføre brugerundersøgelser og på denne baggrund fastlægge fordelingsnøglen mellem husholdninger og virksomheder. Dette kan evt. ske efter nogle overordnede parametre, der fremgår af bekendtgørelsen.

RenoSam bemærker desuden, at kommunerne hele tiden har været underlagt de almene kommunalretlige principper ved fastsættelse af gebyrer. Mistanke om overtrædelse af gebyrprincipperne afprøves ved Statsforvaltningen.

RenoSam og Helsingør Kommune bemærker, at en fastfrysning af undersøgelsesmetoden vil ødelægge mulighederne for at udvikle nye og billigere måder at gennemføre brugerundersøgelser på.

DAKOFA mener ikke det er klart, hvorvidt virksomheder må anvende genbrugspladser udenfor deres kommune.

Håndværksrådet påpeger, at det langt fra er tilfredsstillende, at virksomhederne kun må benytte genbrugspladsen i hjemkommunen og foreslår at der er adgang til alle landets genbrugspladser såfremt der betales gebyr i hjemkommunen.

Miljøministeriets bemærkninger

Et centralt element i den politiske aftale og dens udmøntning i ændring af miljøbeskyttelsesloven er, at gebyrprincipperne ensrettes i hele landet. Selv om kommunerne på nuværende tidspunkt skal fordele omkostningerne efter forureneren betaler princippet, er omkostningsfordelingen mellem virksomheder og husholdninger baseret på meget forskellige data. Dette betyder bl.a. uens konkurrencevilkår for virksomhederne.

På den baggrund er det fastholdt, at fastsættelse af gebyr for genbrugspladsordningerne skal ske efter de samme principper i alle kommuner, herunder skal fordelingen af omkostninger mellem husholdninger og erhverv ske på grundlag af brugerundersøgelser.

Miljøministeriet kan oplyse, at bilaget med skabelonen for brugerundersøgelser er inddraget efter forslag fra de kommuner, som indgik i Finansministeriets VAKKS-analyse². De ønskede alle en skabelon for en brugerundersøgelse for at sikre, at de rigtige oplysninger var til rådighed i forbindelse med beregning af gebyret. Analysen anbefalede, at der fra centralt hold blev udarbejdet en skabelon for gennemførelse af brugerundersøgelser på genbrugspladser. Med en skabelon for gennemførelse af brugerundersøgelser, lettes gennemførelsen af brugerundersøgelserne, da der i skabelonen allerede er taget stilling til signifikans, frekvens, relevant dataproduktion osv. Kommunerne vil derudover kunne supplere med brugertilfredshed, adgangsforhold, pladspersonales service m.v.

På baggrund af høringssvarene har Miljøministeriet vurderet, at skabelonen for brugerundersøgelsen mere hensigtsmæssigt kan udstedes i form af en vejledende udtalelse. Bestemmelsen om pligten til at gennemføre en brugerundersøgelse er i konsekvens heraf præciseret, så det fremgår, at kommunerne *kan anvende anvisningerne i Miljøstyrelsens vejledning om brugerundersøgelser*.

Samarbejde om genbrugspladser mellem kommuner

Processor anbefaler, at der i skabelonen indgår principper for udligning af omkostninger, for de kommuner der har indgået aftale om at deres virksomheder og borgere kan benytte genbrugspladser i nabokommuner. Konkret kan det løses, ved at registrere hjemkommune i interviewene og efterfølgende trække dette fra i omkostningsberegningen.

Frederikssund Kommune mener, der i skabelonen bør tages højde for, at brugere fra andre kommuner skal registreres, så de kan trækkes ud af gebyropgørelsen.

Miljøministeriets bemærkninger

Det følger af den politiske aftale, at virksomhederne skal have adgang til en genbrugsplads i deres kommune. Er opgaven med at drive genbrugspladser overført til et kommunalt fællesskab, vil der være adgang til genbrugspladser i det område, fællesskabet dækker. Der er ikke adgang til genbrugspladser, der ikke betales gebyr for benyttelsen af.

Initial fordelingsnøgle og en statslig undersøgelse til erstatning for kommunale

Frederikssund Kommune anbefaler, at der fra centralt hold gennemføres én brugerundersøgelse, der skal anvendes af alle kommuner til at fastlægge gebyrerne.

Boligselskabernes Landsforening Håndværksrådet, Frederikssund Kommune og Genvindingsindustrien ønsker mulighed for at fortsætte 15/85 nøglen.

² Hvad vil lovforslaget om ny organisering af affaldssektoren betyde for kommunernes administration og selvstyre, KREVI januar 2009

Miljøministeriets bemærkninger

Det følger af den politiske aftale, at den midlertidige fordelingsnøgle udelukkende kan anvendes ved gebyrberegningen i 2010 og i de tilfælde, hvor kommunerne ikke allerede har gennemført brugerundersøgelser, der kan afdække fordelingen mellem husholdning og virksomheder.

Det kan oplyses, at det er Miljøministeriets vurdering, at der er en meget betydelig forskel på anvendelsen af genbrugspladserne kommunerne imellem. Dels er der stor forskel i fordelingen mellem husholdningers og virksomheders brug af genbrugspladserne, dels er der forskelle i serviceniveau og tilgængelighed, og endelig er der stor forskel i erhvervssammensætningen og erhvervsintensiteten i kommunerne. En generel statslig undersøgelse ville således ikke være retvisende i forhold til omkostningsfordelingen på de konkrete pladser.

Tidsforbrug og omkostninger ved gennemførelse af brugerundersøgelserne

RenoSam og RenoDjurs mener, at de administrative omkostninger til at gennemføre brugerundersøgelserne på genbrugspladserne er ganske voldsomme.

RenoSam vurderer, at det vil koste mellem 285.000 – 801.000 kr. at gennemføre en brugerundersøgelse for de største genbrugspladser. Hertil kommer omkostninger til de øvrige pladser og analyseomkostninger etc.

Affald Danmark mener, at udgifterne til brugerundersøgelserne vil være meget høje hvis skabelonen følges og anbefaler at skabelonen kommer til at indeholde anbefalinger til stikprøve-brugerundersøgelser.

Affald Danmark, KL og Vejle Kommune har beregnet at med 5 minutter per interview, vil det kræve mellem 10 og 15 interviewere at gennemføre undersøgelsen i den valgte uge.

Frederikssund Kommune, Affald Danmark og KL bemærker, at dette vil medføre kødannelse og dermed at f.eks. virksomheder vælger en anden genbrugsplads i kommunen.

Frederikssund Kommune mener, det muligvis tager mere end 5 minutter at gennemføre de beskrevne interviews, dermed vil der angiveligt også være behov for opmarcharealer til ventende køretøjer.

Processor vurderer, at det i gennemsnit tager 30 – 60 sekunder at gennemføre interviewene, i modsætning til skabelonens angivelse af omkring 5 minutter. Dette er baseret på Processors erfaringer med gennemførte brugerundersøgelser.

Miljøministeriets bemærkninger

Det bemærkes, at estimatet på 5 minutter per interview, er baseret på et udvalg af erfaringer, der ligger til grund for skabelonen. Det er et skøn, og der vil være nogle læs, som hurtigt kan skønnes f.eks. et læs haveaffald, hvorimod en trailer med mange fraktioner vil tage længere tid. Det vurderes, at det tager 30-60 sekunder at interviewe og skønne mængderne er i underkanten. Såfremt det tager under 60 sekunder, anvendes der langt færre ressourcer.

De interviewere, der skal gennemføre undersøgelsen, skal vejledes af en konsulent med erfaring i brugerundersøgelser og estimering af mængderne. Dermed behøver de interviewere, der står på pladserne ikke nødvendigvis koste 600 til 1000 kr. i timen, men kan i praksis være nogle af genbrugspladsens faste medarbejdere. Interviewundersøgelser gennemføres ofte med brug af f.eks. studerende, hvilket også er udgangspunktet for arbejdet med skabelonen. Dermed er det

rimeligt at antage, at brugerundersøgelserne ikke nødvendigvis behøver at blive så dyre at gennemføre, som flere af høringsparterne har beregnet på baggrund af skabelonens data.

Forslag til ændringer i skabelon for brugerundersøgelser

Metode

Affald Danmark og Processor anbefaler en stikprøvemethode i stedet for princippet om, at alle brugere skal interviewes og vurderes, at en stikprøve er repræsentativ, hvor hver 10.ende kunde udtages til et interview som objektiv udvælgelsesmetode. Dette foreslås i stedet for 30 registreringer pr. fraktion som ikke er godtgjort giver statistisk signifikante data. *Processor* anbefaler at også konsulenter får adgang til accessdatabasen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet tager udgangspunkt i, at skabelonen og Accessdatabasen stilles til rådighed for alle.

Undersøgelsens statistiske signifikans afhænger ikke af antallet af interviewpersoner men om, at der skal foretages 30 registreringer pr. fraktion. Det skal der, fordi gebyrberegningen er baseret på de fraktioner, der afleveres. Tallet 30 er den nedre grænse for at opnå statistisk signifikans for en type undersøgelse som denne - praksis viser, at når antallet af observationer (registreringer af afleverede fraktioner) er min 30 - så bliver gennemsnittet normalfordelt). Når det i skabelonen er anbefalet (ikke krævet), at samtlige besøgende interviewes, er det fordi, det er meget vanskeligt at gøre op hvornår "man" har nået de 30 registreringer pr. fraktion.

Når det er vigtigt at fastholde registreringsprincippet (registrering pr. fraktion), skyldes det, at brugerundersøgelserne skal anvendes til at fastlægge gebyr for brugerne, hvorfor det er vigtigt, at den gennemføres således, at den er repræsentativ for brugergruppens benyttelse/belastning (afleverede fraktioner) af genbrugspladserne.

Skabelonen for brugerundersøgelsen er tilvejebragt for at sikre, at kommunerne har et ensartet grundlag at beregne gebyrer på. Derfor er databasen frit tilgængelig.

Vægt eller volumen ved interview.

Affald Danmark påpeger at skabelonen fastlægger at opgørelsen skal ske efter volumen og anbefaler, at kommunerne selv kan vælge om opgørelsen skal ske på baggrund af vægt eller volumen. *Affald Danmark* mener det blot er et spørgsmål om oplæring af interviewereren.

Dansk Byggeri er bekymret over, om det er muligt at estimere mængderne af affald blot ved visuel bedømmelse. *Boligselskabernes Landsforening* mener ikke, at affaldsmængderne kan skønnes.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet bemærker, at det er anbefalingen fra de konsulenter, der har erfaring med brugerundersøgelser er, at estimerer for volumen er mere retvisende end estimerer for vægt. Erfaringerne ved gennemførelse af brugerundersøgelser peger på, at det er muligt at skønne mængderne i kg ved visuel bedømmelse. Det forudsætter vejledning og øvelse, men det er ikke en umulig opgave. Der lægges ikke op til at alle biler vejes, idet tidsforbrug og ressourcer ikke står i rimeligt forhold til, at det er belysning af forholdet mellem brugere/fraktioner, der er hovedformålet med undersøgelsen.

Hvornår er undersøgelsen repræsentativ?

Frederikssund Kommune efterspørger anvisninger for, hvornår en brugerundersøgelse kan betragtes som repræsentativ.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det vurderes, at såfremt der gennemføres en brugerundersøgelse efter de angivne principper, er brugerundersøgelsen som udgangspunkt repræsentativ.

Strategisk adfærd for brugere

Affald Danmark vurderer, at virksomheder har større indsigt i konsekvenserne ved afgivelse af oplysninger til brugerundersøgelserne, og derfor har en større tilskyndelse end borgere, til at afgive forkerte oplysninger. Dermed er der risiko for, at virksomhedernes belastning af genbrugspladserne bliver registreret for lavt.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er vurderet, at de administrative omkostninger til at kontrollere om en bruger reelt er virksomhed eller husholdning, ikke står mål med den forventede lave andel fejloplysninger.

Korrekt affaldsproducent

Dansk Byggeri og *Håndværksrådet* er bekymret for, hvorvidt det er muligt at afgøre, om det er den rigtige affaldsproducent, når der er tale om affald fra husholdninger eller virksomheder, særligt når der er tale om affald fra håndværksaktiviteter udført i private hjem.

Miljøministeriets bemærkninger

Det bemærkes, at definitionen på erhvervsaffald også omfatter affald, som er fremkommet i private hjem i forbindelse med håndværksservices. Dette betyder, at affaldsproducenten ikke er vanskelig at identificere i forbindelse med brugerundersøgelserne.

Registrering på alle genbrugspladser i kommunen

Processor anbefaler, at det ikke er nødvendigt at gennemføre registrering af fordelingen mellem virksomheder og husholdninger på samtlige genbrugspladser. I kommuner med f.eks. ti genbrugspladser, burde det ikke være nødvendigt at registrere på samtlige genbrugspladser.

Miljøministeriets bemærkninger

Baggrunden for at der er krav til, at undersøgelsen gennemføres på alle genbrugspladser i kommunen er, at fordelingen af erhverv på de enkelte pladser er forskellig. Dette vil såfremt der ikke tages højde herfor give en fejlagtig gebyrberegning.

Ikke alle ugedage og måske flere genbrugspladser

Processor anbefaler, at de kommuner der f.eks. har tre nogenlunde lige store genbrugspladser, får mulighed for, at kommunen over færre dage kan gennemføre brugerundersøgelser på alle tre. *Processor* anbefaler ligeledes, at der kan udvælges én weekend dag og færre hverdage at gennemføre undersøgelse på, da hhv. hverdagene og weekenddagene er temmelig ens i forhold til fordelingen af brugere.

Miljøministeriets bemærkninger

Erfaringer fra en række genbrugspladser viser at fordelingen af kundetyper henover ugen er forskellige afhængig af ugedagen. Det kan derfor få indflydelse på gebyrberegningen hvilken ugedag, man vælger at gennemføre undersøgelsen. Anbefalingen fastholdes derfor i vejledningen.

Ikke nødvendigt at tømme containerne inden brugerundersøgelsens start

Processor anbefaler, at det ikke er nødvendigt at tømme samtlige containere på genbrugspladsen inden brugerundersøgelsens start, da kortlægningen afdækker den procentvise fordeling i affaldsfraktioner mellem brugergrupper. Den procentvise fordeling skal sammenholdes med de årlige/månedlige mængder på de enkelte fraktioner, og dermed er det ikke relevant at kende de faktiske mængder i undersøgelsesugen. Dermed kan omkostningerne begrænses.

Miljøministeriets bemærkninger

For at sikre en større nøjagtighed i beregningen anbefales det at sikre en registrering af de faktiske mængder, som er indsamlet i analyseperioden. Omkostningerne til de ekstra tømninger er vanskelige at beregne, men der er måske tale om 20 ekstratømninger af 1.000 kr. pr. stk. svarende til 20.000 kr.

Samling af forskellige fraktionstyper

Processor og Affald Danmark anbefaler, at visse fraktionstyper bliver samlet, så det bliver lettere at registrere.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er uklart hvilke kriterier, det foreslås kan danne grundlag for en sammenlægning, og det er uklart hvilke fraktioner, der henvises til. Såfremt fraktionerne er af samme type og har samme behandlingsomkostninger, kan affaldsfraktioner godt slås sammen.

Elektronisk registrering af genbrugspladsanvendelsen

Renosyd anbefaler, at Miljøstyrelsen indgår i et udviklingsarbejde for at etablere elektronisk registrering af virksomhedernes anvendelse af genbrugspladser, der er baseret på registrering af noget af det elektroniske udstyr, der anvendes af erhvervene i dag, f.eks. mobiltelefoner osv. Registreringen skal anvendes til gebyropkrævning efter brug.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet vurderer, at forslaget er mere ambitiøst end behovene tilsiger.

Mere præcision i brugerundersøgelsen

Boligselskabernes Landsforening mener, der med de foreslåede undersøgelsesprincipper er for store usikkerheder, og foreslår mere præcise undersøgelsesmetoder og nævner bl.a. skøn over fraktioner og mængder, ugen for undersøgelsen er måske ikke repræsentativ, benyttelsen af erhverv og husholdninger ændres hen over året og mængderne ændres måske i løbet af den 4-årige periode.

Boligselskabernes Landsforening foretrækker, at affaldsmængderne bliver målt og vejede som del af brugerundersøgelserne i brugerundersøgelserne, for at imødekomme usikkerhederne i skøn af affaldsmængder.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det er erfaringen fra allerede gennemførte brugerundersøgelser, at det er muligt at skønne mængderne ved visuel bedømmelse. Det forudsætter vejledning og øvelse, men det er ikke en umulig opgave. Valget af principper for undersøgelsen er en balancering mellem hensynet til præcise data og omkostninger til undersøgelserne. Miljøministeriet vurderer, at den foreslåede metode giver tilstrækkeligt præcise data, og hvis der blev krav om brug af vægte til at bestemme de præcise mængder, vil undersøgelserne blive for dyre, set i forhold til om der er gavn af mere præcise vægtangivelser.

Forbrænding og deponering (Kapitel 7 og 8)

Generelle kommentarer:

Affald Danmark anbefaler, at overskriften bør ændres til "Forbrænding af affald" i stedet for "Forbrænding af affald fra virksomheder", idet bestemmelserne også gælder for affald fra husholdninger der skal brændes.

Miljøministeriets bemærkninger:
Overskriften er rettet.

§ 42

KL mener, at det bør fremgå, at forbrændingseget affald skal nyttiggøres på de anlæg, der lever op til kravene i affaldsrammedirektivet. *KL* efterspørger svar på om stk. 2 udelukker udenlandske anlæg? og mener desuden, at denne bestemmelse er svær at forstå.

Miljøministeriets bemærkninger:

Regulering af godkendelsen af forbrændingsanlæg sker efter reglerne i forbrændingsdirektivet, som er implementeret i dansk ret ved Miljøbeskyttelseslovens kap. 5 og forbrændingsbekendtgørelsen. Af bilag 1 til affaldsrammedirektivet fremgår formlen for, hvornår anlæg er nyttiggørelsesanlæg. Henvisningen i § 42 til "dertil godkendte anlæg" er derfor korrekt. Fodnoten til R1 i bilag 6 B træder i kraft samtidig med, at affaldsrammedirektivets bestemmelser skal finde anvendelse i december 2010, og er derfor ikke medtaget i denne bekendtgørelse.

Det følger af bestemmelsen i § 42 stk. 2, at kommunen er forpligtet til at sikre, at det forbrændingsegnete affald forbrændes på et godkendt genanvendelsesanlæg også, når kommunen i første omgang overdrager affaldet til et forbehandlingsanlæg.

§ 42 stk. 3

Affald Danmark mener, at bestemmelsen kan læses, så det underforstås at kommunerne kun kan anvise til et forbrændingsanlæg og ikke flere. *Affald Danmark* anbefaler, at bestemmelsen præciseres og foreslår følgende: "*Hvis kommunalbestyrelsen har etableret en anvisningsordning, skal kommunalbestyrelsen opfylde forpligtelsen efter stk. 1 ved at indgå aftaler med et eller flere forbrændingsanlæg, som er godkendt jf. kapitel 5 i lov om Miljøbeskyttelse, til at behandle forbrændingseget affald og/eller flere anlæg som forbereder affaldet til forbrænding.*"

KL mener, at denne bestemmelse er svær at forstå.

Miljøministeriets bemærkninger:

Bestemmelsen er rettet til, så det fremgår tydeligt, at der kan anvises til mere end et forbrændings- og/eller forbehandlingsanlæg

§ 43 stk. 4

Affald Danmark anbefaler, at dette stk. flyttes til § 39 i afsnittet om benyttelsespligt for virksomheder.

Miljøministeriets bemærkninger:

Der er tale om en undtagelse fra den generelle pligt til at anvise til forbrænding, som er møntet på de særlige tilfælde af driftsstop eller uheld, der er ikke tale om en generel fritagelsesbestemmelse. Bestemmelsen er bibeholdt.

§ 42 stk. 5

KL og Vejle Kommune spørger om bestemmelsen betyder, at der ikke længere er hjemmel til at afbrænde haveaffald fra husholdninger og at affaldet dermed skal genanvendes. *KL* antager, at kommunerne har mulighed for at fastsætte regler om dette i regulativerne så det bliver muligt for borgerne at brænde f.eks. Sankt Hans bål af legalt, samtidig med, at det sikres, at det ikke bliver muligt at brænde hvad som helst i baghaven. *KL* anbefaler, at kommunerne får mulighed for at tilføje en hjemmel i regulativet for husholdninger.

RenoDjurs og *KL* mener ikke, at der er forbud i stk. 1 men et krav om at brænde på godkendte anlæg. *KL* påpeger desuden, at kommunen kan tillade afbrænding af haveaffald fra virksomheder, men ikke for husholdninger.

Affald Danmark anbefaler at stk. 5 flyttes til § 39 i afsnittet om benyttelsespligt for virksomheder.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det er reguleret i en ny bestemmelse om have-parkaffald, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte bestemmelser om, at det er tilladt for virksomheder at afbrænde haveaffald, parkaffald og haveaffaldslignende affald fra gartnerier m.v. Af samme paragraf fremgår, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte bestemmelser om, at borgere og grundejere kan afbrænde haveaffald m.v. under nærmere omstændigheder.

§ 43 stk. 2.

Affald Danmark mener, at det skal overvejes juridisk, om anlæggene skal anvise affald til midlertidig oplagring i stedet for kommunerne. *Affald Danmark* mener, at det vil være hensigtsmæssigt, idet anlæggene alligevel er ansvarlig for den daglige drift og styrer til- og fraførsel af affald. *Affald Danmark* ønsker, at anlæggene overtager styring af den daglige regulering af forbrændingen vha. kortvarig mellemlagring.

Dansk Energi og *Affald Danmark* mener, at det bør overvejes også at give dispensationsmulighed for mellemlagring mere end 1 år, såfremt andre tvingende hensyn tilsiger det f.eks. hensynet til at udnytte de begrænsede affaldsressourcer mest muligt dvs. ved afbrænding om vinteren. Der ønskes, at det skal være muligt at mellemlagre over længere tid (f.eks. 3 år). *Affald Danmark* ønsker at der tilføjes følgende i stk. 2: ”..eller hvis andre tungtvejende hensyn taler for det og det kan sikres, at det ikke får uacceptable konsekvenser.”

Miljøministeriets bemærkninger

Bestemmelserne af bibeholdt. Det er ikke muligt at overføre kompetencen til at træffe afgørelse om mellemlagring i længere tid end et år til anlæggene, da anlæggene ikke er myndigheder. Det kan oplyses, at Miljøministeriets erfaringer med periodevis mellemdeponering af store mængder affald peger på, at det betyder tab af ressourcer som følge af, at affaldet mister brændværdi. Set i lyset af de miljø- og klimapolitiske mål er det ikke hensigtsmæssigt at mellemdeponere mere affald nationalt set end højst nødvendig.

§ 43 stk. 3

RenoSyd mener, at der er en fejl, idet der ikke synes at være sammenhæng mellem nye deponietaper og forbrænding af affald på godkendte anlæg som § 42 omhandler.

Miljøministeriets bemærkninger:

Der er sket en fejl ved redigering af bestemmelsen i udkastet til bekendtgørelsen, fejlen er rettet og det vil fortsat være muligt at anvise husholdningsaffald til anvendelse som et lag mellem membran og øvrigt affald på enheder for blandet affald.

§ 43 stk. 5

Indenrigs og socialministeriet ønsker, at bestemmelsen formuleres som følger:

"Kommunalbestyrelsen i Bornholms Regionskommune kan..."

Miljøministeriets bemærkninger:

Der er rettet som ønsket.

§ 45

KL mener, at der i nr. 2 er en forkert henvisning, så henvisningen til bilag 3 bør erstattes med bilag 4. *KL* mener samtidig, at det jf. punkt 4) ikke bør være muligt at deponere cykeldæk og store dæk, men at disse bør brændes eller genanvendes.

Miljøministeriets bemærkninger:

Bestemmelsen er baseret på artikel 5, stk. 3, litra a), i deponeringsdirektivet, som stort set enslydende er gengivet i affaldsbekendtgørelsen dog således, at adgangen til at deponere cykeldæk er fjernet i overensstemmelse med *KL*'s anbefalinger. Med henblik på overensstemmelse med deponeringsdirektivets ufravigelige krav er der endvidere indført et forbud mod deponering af ituskårne brugte dæk.

Benchmarking af affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg (Kapitel 9)

Generelle kommentarer:

Dansk Byggeri finder det positivt, at der i medfør af § 46 fremover skal ske en Benchmarking af affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg. Det anbefales, at der bliver lagt mindre vægt på diverse kvalitative beskrivelser og forklaringer, og at det centrale bliver en simpel sammenligning af priser og takster.

Dansk Energi er uforstående overfor krav om Benchmarking, idet det forventes, at det forbrændingsegne affald konkurrenceudsættes som følge af fase 2 af organisering af affaldssektoren.

RenoSam mener, at der bør være en tættere dialog om formål, indhold og tilrettelæggelse af benchmarking, før der fastlægges alt for detaljerede regler om dette. *RenoSam* ønsker, at målgruppe og præsentation af resultaterne drøftes yderligere.

Helsingør Kommune bemærker, at der bliver brugt mange ressourcer på Benchmarking og ønsker, at bekendtgørelsen fastlægger, at RenoSams værktøj kan anvendes til indrapportering.

Danske Havne påpeger, at havbundssediment er defineret som affald og sedimentdepoter/spulefelter som følge heraf er omfattet af Benchmarkingen i bilag 7. En naturlig konsekvens vil ifølge *Danske Havne* være, at havbundssedimenterne også optræder i affaldsdatasystemet.

Miljøministeriets bemærkninger:

Benchmarking af affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg er et element i den politiske aftale, som blev indgået i 2007. Dermed udfylder disse bestemmelser samt bilag 7 den ramme, som udover den politiske aftale findes i miljøbeskyttelsesloven. Det er således hensigten at foretage Benchmarking af affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg, uanset at det i nærmeste fremtid skal drøftes, hvorledes forbrændingssektoren skal organiseres i fremtiden.

Målgruppen for Benchmarkingen er politikere i Miljø- og Planlægningsudvalget samt andre, der ønsker et overblik over affaldsmængder, økonomi og miljø på anlæg, der forbrænder og deponerer affald. Det drejer sig både om 29 forbrændingsanlæg, de få anlæg der medforbrænder affald, og ca. 60 deponeringsanlæg. Miljøministeriet har været og er løbende i dialog med branchen omkring form af afrapportering af Benchmarkingen.

Formulering af spørgsmål og data, der skal ind i modellen, samt indhold af afrapporteringen, har således allerede været drøftet indgående med *RenoSam*, *Affald Danmark* og andre aktører. Der er, så vidt det har været muligt, anvendt samme formulering og definition af data som i *RenoSams* Benchmarking. Således kan data i vid udstrækning overføres direkte for de ca. 8 anlæg, der deltager heri.

Det skal endvidere bemærkes, at det er tilstræbt at balancere forholdet mellem at opnå brugbare data og at begrænse anlæggenes ressourceforbrug ved indsamlingen. Samtidig skal det i øvrigt bemærkes, at formålet med og indholdet af den vedtagne Benchmarking og *RenoSams* Benchmarking er vidt forskellige. Benchmarking skal ifølge bekendtgørelsen give et overblik over branchens miljømæssige og økonomiske situation, mens *RenoSams* Benchmarking også skal

kunne anvendes til en meget detaljeret sammenligning af økonomien for anlæggenes processer. RenoSams Benchmarking opdeler således anlæggenes økonomi meget detaljeret (med en fælles kontoplan), men indeholder ikke oplysninger om hverken takster eller miljø. Miljøministeriet har imidlertid arbejdet tæt sammen med RenoSam for at sikre, at så meget som muligt kan overføres direkte

Sedimentdepoter/spulefelter vil ikke være omfattet af Benchmarkingen. Dette er præciseret i de relevante bestemmelser.

Anlæg der er omfattet af bestemmelser om Benchmarking

Dansk Energi og Affald Danmark mener ikke, at det er relevant at benchmarkinge mellem dedikerede forbrændingsanlæg og medforbrændingsanlæg, hvor affald indgår som et af flere brændsler. Omkostningerne kan ikke opgøres sammenligneligt - heller ikke imellem de multifyrede anlæg.

Affald Danmark mener derfor, at benchmarking kun skal omfatte de dedikerede affaldsforbrændingsanlæg.

DAKOFA påpeger, at benchmarking også omfatter medforbrændingsanlæg, der ikke er omfattet af "hvile i sig selv-princippet" og som derfor er konkurrenceudsatte. Benchmarking skal 'træde i stedet for' traditionel konkurrence, og det kunne derfor synes overflødig med for medforbrændingsanlæg, der tilmed kunne antages at have konkurrencemæssige grunde til ikke at lade deres omkostninger udstille i en offentlig benchmarking. Endelig vil kvote-belagte medforbrændingsanlæg i perioder med høje kvotepriser have et incitament til at brænde CO₂neutrale affaldsbrændsler til reducerede priser for at undgå kvote-køb, hvilket giver en skævt benchmarking i forhold til de dedikerede anlæg der er underlagt hvile i sig selv.

Kommunekemi anfører, at ideen med benchmarking er at sammenligne sig med tilsvarende anlæg på miljø, energi og økonomiområdet for at finde de bedste anlæg miljø og energimæssigt og økonomisk. *Kommunekemi* anerkender, at for ensartet og homogent affald kan dette være en god ide. Det giver imidlertid ingen mening at sammenligne *Kommunekemi* med øvrige affaldsforbrændingsanlæg, ligesom *Kommunekemis* deponeringsanlæg er helt unikt i forhold til andre deponier i Danmark. *Kommunekemi* anbefaler derfor, at § 46 suppleres med sætningen "Dette gælder ikke for specialanlæg til forbrænding og deponering af farligt affald".

Dansk Energi mener ikke, at deres to deponeringsanlæg bør indgå i benchmarkingen, idet disse anlæg modtager restprodukter fra DONGs egne kraftværker. Endelig er oplysninger, der foretages benchmarking på baggrund af, tilgængelige i grønne regnskaber, hvor oplysningerne burde kunne trækkes fra.

Miljøministeriets bemærkninger:

Formålet med Benchmarkingen er at skabe et overblik over økonomi og miljø for anlæg, der brænder og deponerer affald. For at sikre et overblik over hele sektoren, er det nødvendigt at inddrage anlæg, der medforbrænder affald i analysen, således at det fulde billede vises. Det er korrekt, at der kan være vanskeligheder ved at opgøre specifikke data for f.eks. medforbrændingsanlæg, men dette er der taget højde for, idet disse anlæg kun skal afgive en meget begrænset mængde oplysninger. Analysen fokuserer således på de dedikerede forbrændingsanlæg, og andre anlæg indgår som alternativ. Endelig er det vigtigt at inddrage alle anlæg i forbindelse med analyser af kapacitet, så denne del af forbrændingssektoren belyses fuldt ud. Dette er ligeledes tilfældet for farligt affald, hvorfor bestemmelsen ikke vil blive ændret som foreslået.

Metode

Affald Danmark mener ikke, at reguleringen er fuldstændig, idet der mangler regler om, hvilke parametre benchmarkingen skal omfatte, og hvordan disse måles, opgøres og tilvejebringes. Det følger således af loven, at der skal fastsættes regler om "metoden", og det er således ikke nok, at Miljøstyrelsen offentliggør denne.

Dansk Energi og *DONG* mener, at det er uklart, om der i medfør af § 46 skal indberettes nøgletal eller basistal til benchmarking, samt om det er ejerne eller Miljøstyrelsen, der skal udføre Benchmarkingen. Endelig påpeger *DONG*, at metoden bør offentliggøres snarest, såfremt det er ejerne, der skal foretage benchmarkingen.

Dansk Energi mener desuden, at hvis der alene skal leveres nøgletal, savnes der en frist for metoden hertil. Denne bør offentliggøres snarest under alle omstændigheder, da den bør være kendt således, at data for 2010 kan sættes op til dette.

Dansk Energi mener, at anlæg bør defineres og herunder beskrives, hvorledes der tages højde for anlæg med flere ovne med flere brændsler enten fordelt på hver sin ovn eller på tværs af dem.

Dansk Energi mener, at brændværdi skal have en klar metode til beregningen. Det er i realiteten umuligt at beregne brændværdi uden at måle direkte på ovne, der ikke bruger andet end affald. Alternativt bør der anvendes standardværdier.

Miljøministeriets bemærkninger:

De data, som indgår i Benchmarkingen, er overvejende data fra anlæggenes økonomiske eller miljømæssige regnskab. Det er således basistal, der skal indberettes.

Det fremgår af den politiske aftale samt bemærkningerne til det lovforslag om gennemførelse af aftalen, der blev vedtaget forsommeren 2009, at det er branchen, der skal gennemføre benchmarkingen efter en metode, som er udviklet af Miljøministeriet og branchen i fællesskab. Miljøministeriet har derfor haft en indgående dialog med branchen om udarbejdelse af benchmarking-spørgeskemaet, som på nuværende tidspunkt er klart til at blive brugt til at indsamle data. Endvidere vil den planlagte efterfølgende afrapportering ske i tæt dialog med branchen.

Dataindsamlingen vil blive gennemført af en arbejdsgruppe med deltagere fra branchen og Miljøministeriet. Det gøres i praksis ved, at anlæggene får tilsendt følgebrev fra de centrale aktører i branchen samt en fil med spørgeskemaet. Efter anlæggenes tilbagemelding udarbejder brancherepræsentanterne i arbejdsgruppen den aftalte afrapportering, som endelig godkendes af Miljøstyrelsen, som også offentliggør resultatet af Benchmarkingen i en rapport.

For allerede nu at skabe et godt overblik over affaldsforbrænding og deponering i Danmark, lægger Miljøministeriet op til, at der bliver gennemført en dataindsamling med data for 2007 og 2008. På den måde kan Benchmarkingen også blive testet og evt. tilrettet inden den efterfølgende dataindsamling.

Særligt om Benchmarking af forbrændingsanlæg

Affald Danmark påpeger, at Benchmarkingen bør hentes i de eksisterende regnskaber – økonomiske og grønne, men er af den opfattelse, at der stilles krav om mere detaljerede data, end det er relevant. Som eksempel nævnes, at der kræves der oplysninger om vilkårsoverskridelser, som anlæggene i forvejen oplyser til miljøcentre, og som centrene lige så nemt kunne levere til

benchmarkingen. Ordet "vilkårsoverskridelser" er efter *Affald Danmarks* opfattelse i øvrigt for bredt, da det dækker over f.eks. for sent afsendte rapporter til tilsynsmyndigheden. Derfor bør ordet "vilkårsoverskridelser" erstattes af "overskridelser".

RenoSam mener, at bilag 7 bør begrænse sig til hovedoverskrifter for, hvilke oplysninger forbrændings- eller deponeringsanlæggene skal indberette til Miljøstyrelsen. Der er efter *RenoSams* vurdering stadig tvivl om, hvordan anlæggenes grænseflader defineres. *RenoSam* henviser i øvrigt til det brev, som er sendt til Miljøstyrelsen om benchmarkingen den 1. oktober 2009.

Affald Danmark mener, at der – siden Affald Danmark sidst har set benchmarkingen – er stillet yderligere oplysningskrav om:

- flere "andre driftsområder": Slagge håndtering og fjernvarmetransmission
- under kapacitet: "den miljøgodkendte kapacitet"
- under etableringsår: årstal for levetidsforlængelser
- under hensættelser: hvor hensættelser optræder i resultatopgørelsen

DONG mener, at spørgsmålet om brændværdi giver problemer på både de dedikerede anlæg såvel som for medforbrændingsanlæg. Der bør være en klar metode for beregningen. I praksis er det umuligt at beregne, uden at foretage målinger direkte på ovne, der udelukkende bruger affald.

DONG anfører, at priser og takster bør tage højde for forskellige fraktioner med forskellig pris og mængde, samt at henvisningen til affaldsafgiften for forbrænding er forældet.

Miljøministeriets bemærkninger:

Flere interessenter har tilkendegivet, at de ønsker mere detaljerede oplysninger, mens andre interessenter på den anden side ønsker en mere overordnet opgørelse. Ministeriet har på den baggrund besluttet, at niveauet fastholdes, fordi Benchmarking har været genstand for en langvarig og omfattende dialog med aktørerne, og fordi den efter ministeriets opfattelse repræsenterer en afbalanceret løsning.

Ministeriet er enig i, at der i stedet for "vilkårsoverskridelser" bør stå "overskridelser", og bekendtgørelsen er ændret i overensstemmelse hermed.

Brændværdi: Anlæggene har forskellige tilgange til opgørelse af brændværdi (målt eller ovenns specifikation). Derfor er der overalt i benchmarkingspørgeskemaet mulighed for at skrive specifikke kommentarer til de afgivne oplysninger, herunder altså også anlæggenes opgørelser af brændværdien.

Henvisningen til affaldsafgiften er ændret, idet denne efter 1. januar 2010 er en energiafgift.

Særligt om benchmarking af deponeringsanlæg

Affald Danmark gør opmærksom på, at der er sket ændringer af oplysningerne for deponeringsanlæg. *Affald Danmark* oplyser dog, at de bakker op om ændringerne vedrørende kapacitetsundersøgelser.

Affald Danmark påpeger desuden, at det efter deres opfattelse er u hensigtsmæssigt at opdele deponeringsanlæggenes økonomi på blandet affald og andet affald. Der bør i stedet ske en opdeling efter de 4 forskellige enheder – inert, mineralisk, blandet og farligt affald.

Det er herudover *Affald Danmarks* opfattelse, at midlertidig oplagring af forbrændingseget affald bør anføres som en sideaktivitet i starten af skemaet og ikke som en del af deponeringsanlæggets drift.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at deponeringsanlæg – i lighed med forbrændingsanlæg – skal gøre rede for, hvor mange procent af læssene der tages stikprøvekontrol af. Det fremgår af deponeringsbekendtgørelsen, at der er krav til stikprøvekontrol af blandet affald, som skal udtages minimum én gang om måneden af et tilfældigt udvalgt læs blandet affald. *Danmarks Naturfredningsforening* mener i den forbindelse, at det ved at anvende et procent-opgørelseskrav vil fremgå, hvor mange anlæg som kun benytter minimumskravet, som i øvrigt efter *Danmarks Naturfredningsforenings* opfattelse er for lavt sat.

Horsens Kommune påpeger, at det ikke er tilstrækkeligt defineret, hvad der menes med sideordnede aktiviteter og mener, at det bør præciseres, hvornår en aktivitet er sideordnet. Hvis aktiviteterne er beliggende på arealer, som ikke er deponeringsarealer, og som har en selvstændig miljøgodkendelse og i øvrigt ikke er underlagt reglerne for, at der skal betales affaldsafgift for deponeringsanlæg, bør disse aktiviteter efter kommunens opfattelse ikke betragtes som sideordnede aktiviteter, men derimod som selvstændige anlæg.

Miljøministeriets bemærkninger

Ministeriet har besluttet at fastholde spørgsmålene i relation til midlertidig oplagring af forbrændingseget affald, dog således at der suppleres med et enkelt spørgsmål i benchmarkingen herom. På baggrund af kommentarerne om stikprøver er der indføjet et spørgsmål for deponering, som findes tilsvarende for forbrænding. Spørgsmålet er formuleret således: "Ca. hvor mange % af læssene tager I ud til stikprøvekontrol af det blandede affald?"

Det er endvidere præciseret, hvad der menes med sideordnede aktiviteter på en sådan måde, at det afgørende er, at økonomien alene skal omfatte den relevante aktivitet.

Juridiske bemærkninger

Affald Danmark mener, at der mangler en regel om, at benchmarkingens resultater og konklusionerne herfra udarbejdes og præsenteres af branchen, som det fremgår af lovbemærkningerne til § 50 a i miljøbeskyttelsesloven, hvorimod det er Miljøstyrelsen, som kontrollerer arbejdet og offentliggør resultaterne. *Affald Danmark* mener, at forpligtelsen bør fremgå af bestemmelsen og ikke af bilag 7.

Affald Danmark mener desuden, at regulering om benchmarking bør ske i deponeringsbekendtgørelsen og i bekendtgørelsen om anlæg, der brænder affald, idet kravene retter sig imod bekendtgørelsens målgrupper.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det indarbejdes i bekendtgørelsens bestemmelser om, at benchmarkingen udarbejdes af branchen og offentliggøres af Miljøstyrelsen.

Multifyrede anlæg

Affald Danmark påpeger, at der findes multifyrede anlæg, hvor affald kun udgør en del af brændslet og mener, at der ikke er sammenligningsgrundlag i forhold til dedikerede anlæg. *Affald Danmark* eksemplificerer dette med, at affald udgør 68 % på Måbjerg, mens 89 % af energien i Horsens stammer fra affald.

Dansk Energi og *Affald Danmark* mener ikke, at 20 % af brændslet er en rimelig grænse, og foreslår, at grænsen skal være anlæg, hvor affald leverer mindre end 90 % af den producerede energi. *DONG* påpeger, at afgrænsningen på de 80 % muligvis kan være problematisk for de anlæg, hvor der også findes andre kedler, overheder m.v.. Benchmarkingen bør forholde sig til, hvad der menes med anlæg, herunder hvordan der tages højde for anlæg med flere ovne med flere brændsler, enten fordelt på hver sin ovn eller på tværs af dem.

DAKOFA mener supplerende, at det forekommer uklart, hvordan anlæg, der brænder andet end affald, skal forholde sig.

Miljøministeriets bemærkninger:

Anlæg, hvor mere end 80 % af energien stammer fra affald, bør deltage fuldt ud i benchmarkingen, idet disse anlæg må betragtes som væsentlige i forbindelse med overblikket over forbrænding af affald. Et anlæg defineres i benchmarking som ét anlæg, såfremt der sker produktion af energi på anlægget. Det vil f.eks. sige anlæg med flere kedler, hvortil der er koblet samme el- og/eller varmeproduktionsanlæg. Miljøstyrelsen kan i tvivlstilfælde vurdere, hvorvidt der er tale om anlæg, der skal afgive få eller alle oplysninger.

Indberetningsfrister:

Dansk Energi og *DONG* påpeger, at fristen bør flyttes til efter godkendelse af årsregnskabet f.eks. 1. juni.

Miljøministeriets bemærkninger:

Fristen er ændret.

Farligt affald (kapitel 10)

§ 47

Det er *affald danmark*s opfattelse, at hvis tanken er, at de virksomheder, som ikke skal indberette til affaldsdatasystemet, skal føre et særskilt register, vil *affald danmark* anbefale, dette præciseres. *Affald Danmark* foreslår i den forbindelse, at bestemmelsen affattes således; "virksomheder, der erhvervsmæssigt transporterer farligt affald, samt forhandlere og mæglere af farligt affald, som ikke skal indberette til affaldsdatasystemet jvf. § 62, skal føre register over transporteret mængde og type af farligt affald (EAK-koden), det farlige affalds producent og afleveringssted."

RenoSam fremhæver, at virksomheder, som frembringer farligt affald, skal anmelde affaldet til kommunalbestyrelsen. En anmeldelse bør efter *RenoSams* opfattelse omfatte oplysninger om affaldets art, emballering, sammensætning og egenskaber svarende til §§ 57 og 58 i den nuværende bekendtgørelse.

Miljøministeriets bemærkninger:

Bestemmelsen er tilrettet i overensstemmelse med affald danmark's hørings svar. Herudover er der nu i bekendtgørelsen fastlagt en pligt for virksomhederne til hvert år at anmelde farligt affald til kommunalbestyrelsen.

§ 48

Vejle Kommune ønsker det præciseret, hvorvidt reglen også gælder for forhandlere af fyrværkeri.

KL antager, at denne bestemmelse betyder, at forhandlere af fyrværkeri selv har ansvaret for at sikre en korrekt bortskaffelse af kasseret fyrværkeri.

Miljøministeriets bemærkninger:

Ministeriet er enig i, at bestemmelsen skal forstås som anført af *KL*.

§ 49

Affald Danmark påpeger, at der i bekendtgørelsen fastlægges et forbud mod fortynding eller blanding af affald, men at den eksisterende § 67, stk. 2, hvorefter man kan få tilladelse til blanding, ikke er taget med. Dette er efter *Affald Danmark*s opfattelse et problem, fordi håndteringen på modtageanlæggene ofte indbefatter blanding.

Affald Danmark og *Genvindingsindustrien* mener, at man bør implementere de krav, der fremgår af affaldsrammedirektivet, hvilket vil sige et generelt blandings- og fortyndingsforbud, men med tilladelse til blanding, hvis der er indhentet tilladelse hertil; dog forudsat at det ikke er til skade for menneskers sundhed eller miljøet, og hvis der er tale om bedst tilgængelig teknik.

Affald Danmark finder det også hensigtsmæssigt, at det præciseres, hvad det er, der ikke må sammenblandes - om det f.eks. er affald med forskellige EAK-koder.

Miljøministeriets bemærkninger:

Bestemmelsen i § 62 stk. 2, i den hidtidige bekendtgørelse er indsat i den nye bekendtgørelses § 49. Herudover er bestemmelsen tilrettet således, at det også fremover vil være muligt for kommunalbestyrelsen at dispensere for forbuddet.

§ 51

Affald Danmark påpeger, at der i den nye formulering af bestemmelsen ikke er medtaget opblødningen fra den eksisterende affaldsbekendtgørelse, som er sålydende: "hvor dette ud fra tekniske, økonomiske og organisatoriske hensyn er muligt". *Affald Danmark* mener i den forbindelse, at man bør lægge sig op af affaldsrammedirektivets artikel 21, hvilket vil sige, at olieaffald skal indsamles særskilt, når det er teknisk muligt, at det skal behandles, jf. affaldshierarkiet, og uden at skade menneskers sundhed eller miljøet, samt at det skal holdes adskilt, hvis det er teknisk muligt og levedygtigt.

Miljøministeriets bemærkninger:

Bestemmelsen er rettet til, så det fremgår, at virksomheder, som frembringer olieaffald skal sikre, at *væsentlige dele* af olieaffaldet håndteres med henblik på regenerering som baseolie.

Bilag 4

DAKOFA fremhæver, at bekendtgørelsesudkastet viderefører stort set de gældende regler for farligt affald, herunder de nuværende bilag 3 og 4, der nu er samlet i et bilag 4. Det efterlader efter *DAKOFAS* opfattelse imidlertid en uløselig problemstilling, som hænger sammen med, at EU's kemikalielovgivning, hvortil den hidtidige klassificering af farligt affald har været snævert knyttet, er blevet ændret (nu REACH, som udtrykkeligt ikke gælder for farligt affald). Bilag 4 bør derfor efter *DAKOFAS* opfattelse ikke referere til, at farligt affald skal klassificeres i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler for klassificering af farlige stoffer, eftersom der ikke længere eksisterer et sådant link, og eftersom bilaget anvender termer fra den "gamle" lovgivning.

Indtil det på EU-plan beslutes, hvorledes denne problemstilling løses, anbefaler *DAKOFA*, at affaldsbekendtgørelsen blot refererer til de senest gældende regler for klassificering af farlige stoffer under den tidligere regulering. I modsat fald vil de oplistede egenskaber i bilag 4 ikke give nogen mening, og der vil heller ikke være noget retligt grundlag for at klassificere farligt affald efter disse.

Endelig bemærker *DAKOFA*, at affaldsbekendtgørelsens bilag 4 viderefører "R40" som risikosætning for Mutagen, kategori 3. Sådan er det ikke mere. R40 er nu (seneste gældende klassificeringsregler efter "gammel lovgivning") reserveret fuldt ud til Kræftfremkaldende, kategori 3, og Mutagen, kategori 3 har nu risikosætning R68. Selv om det ikke er rettet i EU's "2000-beslutning", vil det efter *DAKOFAS* vurdering være det rigtigste at benytte lejligheden til at rette i den danske bekendtgørelse nu. *DAKOFA* mener i den sammenhæng, at det ikke giver mening at fastholde R40 .

Miljøministeriets bemærkninger:

Fodnote 1 i bilag 4 er ændret, således at der henvises til de seneste gældende regler for klassificering af farlige stoffer under den tidligere regulering (før reach). Desuden ændres Mutagen Kategori 3 (R40) til Mutagen Kategori 3 (R 68)

Principper for kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer (Kapitel 11)

Generelt

Overordnede betragtninger

Vejle Kommune mener, at detailreguleringen af gebyrerne udgør en stor administrativ opgave for kommunerne. *Kommunen* mener, at det er vanskeligt at gennemføre den skitserede differentiering, og det foreslås, at gebyrreguleringen gøres mere overordnet, idet kommunen mener, at der så opnås bedre mulighed for at give borgerne og virksomhederne de oplysninger, der vedrører de kommunale ordninger.

Affald Danmark mener, at der for husholdninger opstilles mere konkrete retningslinjer for gebyrer for husholdninger, end der er lagt op til i den politiske aftale. Det anerkendes dog, at principperne i de fleste tilfælde er logiske. *Affald Danmark* forudsætter, at kommunerne fortsat selv formulerer retningslinjer for gebyrfastsættelsen, hvor andet ikke fremgår af affaldsbekendtgørelsen.

KL mener, at der sker overdreven detailregulering af et økonomisk mindre betydende område i den samlede kommunaløkonomi. Detailregulering er administrativ tungt, og *KL* mener, at der er sikret tilstrækkelig gennemsigthed med miljøbeskyttelseslovens § 48.

RenoSam mener, at de foreslåede regler går langt videre end den politiske aftale i bestræbelserne på øget gennemsigthed. *RenoSam* mener, at de kommunalretlige principper om, at gebyrer skal fastsættes i overensstemmelse med de forvaltningsretlige principper om lighed og hvile i sig selv, er tilstrækkelige til at sikre den ønskede gennemsigthed.

Affald Danmark mener, at der skal være mulighed for at opkræve specifikke gebyrer for særlige ordninger for visse fraktioner af farligt affald, herunder eksempelvis klinisk risikoaffald og tømning af olieudskillere.

International Transport Danmark bifalder fastsættelsen af principper for gebyrfastsættelse, som skal modvirke krydssubsidiering og øge gennemsigtheden.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien mener, at det er en vigtig og positiv ændring, at der sættes faste rammer for kommunernes beregning af affaldsgebyrer.

Affald Danmark mener, at kommunerne skal forpligtes til at opkræve gebyr for anvisningsordninger for forbrændings- og deponeringsegnet farligt affald.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er intentionen med ændringen af miljøbeskyttelsesloven (ny organisering af affaldssektoren) og affaldsbekendtgørelsen at fastsætte de overordnede rammer og principper for den kommunale gebyrfastsættelse, men det er fortsat kommunerne, som skal udfylde disse rammer. Det er således intentionen at supplere de eksisterende principper for gebyrfastsættelse med principper, der skal sikre en øget gennemsigthed og ensartethed i gebyrfastsættelsen.

Gebyrbestemmelserne i bekendtgørelsen er udformet i overensstemmelse med de principper, der er beskrevet i forarbejderne til ændringen af miljøbeskyttelsesloven og på baggrund af den politiske aftale om sektorens organisering.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen fastsætte et særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab. Dertil kommer, at det fremgår af affaldsbekendtgørelsens § 54, stk. 7, og § 55, stk. 6, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr for hver indsamlingsordning, som tilbydes i kommunen, hvilket også omfatter eventuelle ordninger for klinisk risikoaffald og tømning af olieudskillere.

Miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3, omfatter også gebyrer for anvisningsordninger, og kommunalbestyrelserne er således allerede i dag forpligtede til at vedtage gebyrer herfor.

Differentiering og gennemsnitsgebyrer

RenoSam tilslutter sig, at der skal fastsættes gebyrer for de enkelte ordninger, og at kommunerne skal kunne dokumentere gebyrernes størrelse, herunder differentierede gebyrer. *RenoSam* kan imidlertid ikke tilslutte sig, at det fastlægges i bekendtgørelse, at der skal fastsættes et gennemsnitsgebyr, eller at der skal differentieres på fastlagte parametre. *RenoSam* mener, at det vil bryde med hensigten i den politiske aftale og vil være en unødvendig inddækning af det kommunale råderum, hvis kravet om gennemsnitsgebyr og differentieret gebyr på bestemte ordninger fastholdes. *RenoSam* mener desuden, at den tætte regulering afskærer kriterier for gebyrfastsættelse, der kan skabe en højere grad af overensstemmelse med forurenere betaler-princippet.

RenoDjurs I/S mener, at begrænsningen af parametre til differentiering af gebyrer for dagrenovation og dagrenovationslignende affald er uhensigtsmæssig.

KL mener ikke, at der bør opregnes udtømmende kriterier for differentieringen af gebyrer efter § 54, stk. 2.

Boligselskabernes Landsforening mener, at de nye regler skaber betragtelige usikkerheder om beregningsmetoden vedrørende gebyrfastsættelsen i forhold til ugevalg og skøn over affaldstyper og affaldsmængde.

Miljøministeriets bemærkninger

Det fremgår af bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, at det er intentionen med lovforslaget, at der skal gælde et princip om gennemsnitsgebyrer for ordninger for bl.a. papir, pap, glas, genbrugsplads og farligt affald, og at dagrenovation kan differentieres i lyset af eksempelvis containerstørrelse, tømningfrekvens og vægt. Affaldsbekendtgørelsens bestemmelser om gennemsnitsgebyrer og differentiering er således fastsat i overensstemmelse med lovforslagets intentioner.

Ministeriet er enig i, at det er uhensigtsmæssigt, at differentieringskriterierne i § 54, stk. 2, og § 55, stk. 2, er begrænset til vægt, volumen eller tømningfrekvens eller en kombination af de tre, hvorfor det er tydeliggjort, at der skal differentieres efter minimum (et af) disse kriterier, men at der også kan differentieres efter andre egnede kriterier. Det er endvidere tydeliggjort, at dagrenovationsgebyret for både husholdninger og virksomheder fastsættes ” på baggrund af den service, der med ordningen stilles til rådighed”.

Gebyrberegning ved fraflytning i løbet af året

Vejle Kommune mener, at det bør fremgå af affaldsbekendtgørelsen, hvordan der skal ske regulering af gebyrer, når virksomheden fraflytter i løbet af året.

KL mener, at det bør tilkendegives, om der skal lave flytteopgørelse, når en virksomhed flytter efter at have betalt affaldsgebyr for et helt år eller, om det skal forstås som et "kontingent".

Miljøministeriets bemærkninger

Ministeriet er enig i overvejelserne. Det fremgår derfor nu af bestemmelserne, at en virksomhed skal betale sit årlige erhvervsaffaldsgebyr til den kommune, hvor virksomheden havde adresse 1. januar. Der skal i konsekvens heraf ikke udarbejdes "flytteopgørelse".

Herreløst affald

Halsnæs Kommune mener, at alt herreløst affald skal kunne gebyrfinansieres. Dette begrundes i hovedsagen i, at lovens bemærkninger til § 48, stk. 1, ikke efter kommunens opfattelse tager klart stilling til gebyrfinansiering af herreløst affald.

Danmarks Naturfredningsforening mener ikke, at det af affaldsbekendtgørelsen fremgår tilstrækkeligt klart, at kommunerne kan gebyrfinansiere herreløst affald. *KL* vurderer, at det vil være økonomisk uoverskueligt, hvis kommune med store arealer i det åbne land og/eller en lang kyststrækning ikke kan gebyrfinansiere bortskaffelsen af herreløst affald.

Miljøministeriets bemærkninger

Det fremgår af bemærkningerne til § 48 i ændringen til miljøbeskyttelsesloven om ny organisering af affaldssektoren, at udgangspunktet for finansieringen af den kommunale affaldshåndtering er gebyrfinansiering, men at finansieringen af indsamling, behandling og administration af herreløst affald fortsat vil kunne skattefinansieres. Dette skal imidlertid ses i sammenhæng med grundlovens § 43, hvorefter "ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov...". Ved begrebet "skat" forstås normalt en offentligretlig bestemt ydelse til det offentlige, der ikke kan ses under synspunktet af vederlag for en særlig modydelse fra det offentliges side.

Det er således en forudsætning, at brugerkredsen er veldefineret og at de, der betaler, også nyder godt af ordningen (får en modydelse). Det er ministeriets opfattelse, at ydelsen i form af indsamling og håndtering af herreløst affald på rasteplasser, strande m.m. ikke har en tilstrækkelig defineret brugerkreds. På den baggrund finder ministeriet det særdeles tvivlsomt, om et sådant gebyr er i overensstemmelse med grundlovens § 43, og vurderer derfor, at renholdelsen af kommunens natur- og parkområder må skattefinansieres i lighed med renholdelse af andre offentlige arealer som f.eks. kommunens veje.

Beredskabsgebyr for farligt affald

Affald Danmark mener ikke, at der fremover kan opkræves et beredskabsgebyr, der dækker det genanvendelige farlige affald. *Affald Danmark* mener derfor, at Miljøstyrelsen må forestå dette beredskab.

Danmark Naturfredningsforening og *KL* finder det problematisk, at kommunerne ikke kan gebyrfinansiere et beredskab for modtagelse af farligt affald.

RenoSam mener, at kommunerne efter § 55, stk. 3, er berettigede til at opkræve et gebyr, der dækker udgifterne til beredskab for farligt affald.

Miljøministeriets bemærkninger

Efter ministeriets opfattelse, har der ikke været og er der ikke hverken før eller efter vedtagelsen af lov nr. 513 af 12. juni 2009 om ændring af miljøbeskyttelsesloven hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 48 til at afholde omkostninger til et særligt beredskab for farligt affald.

Uheld eller andet, som kræver øjeblikkeligt indgreb for at afværge fare for miljøet eller sundhed, skal kommunen håndtere med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 70, hvorefter kommunen kan foretage det fornødne for den ansvarliges regning.

Takstblad

KL mener ikke, at der i § 52 bør nævnes vedtagelse af takstblade, da dette krav ikke følger af loven.

RenoSam mener ikke, at der bør anføres i § 52, stk. 1, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte gebyrstørrelsen i et særskilt takstblad. RenoSam opfatter det som overflødig vejledning til kommunerne. RenoSam foreslår alternativt, at takstbladet benævnes gebyrblad.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det er ministeriets opfattelse, at der i miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, er hjemmel til at fastsætte krav om, at kommunerne skal offentliggøre et særskilt takstblad, der angiver gebyrernes størrelse. Bestemmelsen i affaldsbekendtgørelsen skal ses i sammenhæng med, at det vil være uhensigtsmæssigt, hvis der blev fastsat krav om, at gebyrernes størrelse skal fremgå af de kommunale regulativer, som så vil skulle ændres hver gang gebyrernes størrelse ændres.

Ministeriet er enig med RenoSam i, at det vil være mere retvisende, at takstbladet benævnes gebyrblad, og det er derfor ændret i bekendtgørelsen.

Benyttelsespligt

KL mener, at der er behov for at præcisere, at der kun skal opkræves gebyr for dagrenovationslignende affald hos de virksomheder, der deltager i ordningen.

RenoDjurs I/S og Helsingør Kommune mener, at formuleringen "anvendelse" i § 54, stk. 2, kan give anledning til forvirring, idet juridisk ukyndige borgere kan få den forståelse, at man ikke skal betale gebyr, hvis man ikke anvender ordningen. Helsingør Kommune mener, at gebyret bør opkræves på baggrund af de ordninger, der stilles til rådighed.

RenoSam mener ikke, at gebyrer for dagrenovation og dagrenovationslignende affald bør fastsættes på baggrund af affaldsproducentens benyttelse af de ordninger, der stilles til rådighed. RenoSam mener, at gebyret alene skal fastsættes på baggrund af de ordninger, der stilles til rådighed, og RenoSam ønsker således at fastholde den retstilstand, der er fastslået af domstolene, hvorefter kommunerne kan opkræve gebyr, selv om en affaldsproducent ikke benytter ordningen.

Miljøministeriets bemærkninger

Det følger af bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, at det med lovforslaget er intentionen, at gebyrerne for dagrenovation og dagrenovationslignende affald skal differentieres på baggrund af f.eks. containerstørrelse, tømningfrekvens og vægt. Tanken hermed er således, at gebyrerne skal afspejle den service, der bliver ydet affaldsproducenten.

Hvis kommunen etablerer en ordning for dagrenovationslignende affald fra virksomheder, følger det af affaldsbekendtgørelsens § 39, stk. 1, at virksomheden er forpligtet til at betale gebyret for den service, der dermed er stillet til rådighed.

Gebyrfinansiering af informationskampagner

Danmarks Naturfredningsforening mener, at det er uklart, om kommunerne kan gebyrfinansiere informationskampagner, og påpeger, at det bør være tilfældet.

KL mener, kommunerne skal have mulighed for at gebyrfinansiere informationskampagner.

Affald Danmark finder det uklart, om kommunerne kan gebyrfinansiere information og vejledning af virksomheder.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er ministeriets opfattelse, at informationskampagner om håndtering af affald, omfattet af de kommunale ordninger, må anses som et element i den almindelige administration og drift af affaldsområdet, og at der følgelig er hjemmel til at gebyrfinansiere informationskampagner på dette område i medfør af affaldsbekendtgørelsens § 54, stk. 1, og § 55, stk. 1. Kommunerne vil således også kunne gebyrfinansiere information om korrekt sortering på og brug af de kommunale genbrugspladser til genanvendeligt erhvervsaffald, mens kommunerne ikke kan gebyrfinansiere informationskampagner som bredt informerer om håndteringen, herunder behandlingsmetoder for, genanvendeligt erhvervsaffald.

I øvrigt

RenoSam mener, at forholdet mellem § 54, stk. 1-7, og stk. 8 er uklart, og at det er svært at forstå indholdet af bestemmelsen. *RenoSam* foreslår derfor, at § 54, stk. 8, samt henvisninger dertil slettes eller omformuleres.

DAKOFA finder det uklart, om § 54, stk. 8, skal anses som en undtagelse til de almindelige bestemmelser om gennemsnitsgebyr.

DAKOFA mener, at det er uklart, om der i § 54, stk. 7, og § 55, stk. 6, er taget stilling til, om der skal fastsættes gennemsnitsgebyrer, hvor dette ikke fremgår direkte af bekendtgørelsen.

RenoDjurs I/S påpeger, at formuleringen "tilbydes" i § 55, stk. 6, er uheldigt i lyset af benyttelsespligten.

Frederikssund Kommune påpeger, at det er uklart, hvordan forholdet er mellem opkrævning af gebyr for 2010 og vedtagelse af standardregulativer senest pr. 1. juli 2011. *Frederikssund Kommune* undrer sig over, at der ikke er taget detaljeret stilling til denne problemstilling, når så mange andre detaljer er reguleret i bekendtgørelsen.

Horsens Kommune påpeger, at miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 6, tager sigte mod den, der har tinglyst adkomst på ejendommen, mens bekendtgørelsens § 54, stk. 1, omhandler husholdninger.

Miljøministeriets bemærkninger

Affaldsbekendtgørelsens § 54, stk. 8, er en udmøntning af bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, hvoraf det fremgår, at det skal være muligt for kommunalbestyrelserne at fastsætte forskrifter om den nærmere fordeling af omkostninger mellem forskellige typer af ejendomme, så f.eks. sommerhusejere betaler et mindre gebyr end øvrige

boligejere. Bestemmelsen er således ikke en undtagelse til de almindelige regler om gennemsnitsgebyr, men derimod en regel om, at gebyret – gennemsnitsbaseret eller ej – kan nedsættes, hvis en ejendom eksempelvis ikke benyttes til helårsbeboelse. Det er præciseret, at der med forskellige typer af husholdninger menes f.eks. enfamiliehuse og etageejendomme.

Der er ikke i affaldsbekendtgørelsens § 54, stk. 7, eller § 55, stk. 6, taget stilling til, hvordan gebyrer efter bestemmelserne mere præcist skal fastsættes.

Ministeriet er enig med RenoDjurs I/S i, at formuleringen af affaldsbekendtgørelsens § 55, stk. 6, skal ændres i lyset af reglerne om benyttelsespligt. I stedet for "tilbydes" er "etableret" indsat.

Gebyrer for 2010 skal opkræves på baggrund af de gældende regler herom i miljøbeskyttelsesloven og affaldsbekendtgørelsen. Det optimale ville være, at opkrævningsgrundlaget var vedtagne kommunale tillægsregulativer i alle kommuner. Det er imidlertid blevet klart, at ikke alle kommuner vil nå dette, og der er derfor indsat overgangsbestemmelser i affaldsbekendtgørelsen, der kan danne grundlag for disse kommuners fastsættelse og opkrævning af gebyrerne i 2010.

Miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 6, tager sigte på husholdningsaffald, og det er derfor i god overensstemmelse hermed, når 54, stk. 1, omhandler husholdninger.

Det kommunale budget og regnskabssystem

Affald Danmark mener, at det burde tydeliggøres, at det generelle administrationsgebyr også må dække omkostninger til håndtering/udfyldning af standardregulativer samt tilsyn og håndhævelse af regulativer over for borgerne.

Affald Danmark undres over, at der skal opkræves særskilt gebyr for haveaffald og storskrald, når det ofte indsamles i den samme ordning. *NVR Affald* mener, at kravet om særskilte gebyrer for henholdsvis storskrald og haveaffald er overflødige, da det er den samme gruppe i det kommunale budget- og regnskabssystem.

KL mener, at det er uklart, om opdelingen af affaldsgebyret skal følge konti i budget- og regnskabssystemet eller den enkelte ordning.

RenoDjurs I/S mener ikke, at § 53, stk. 1 og 2, tager højde for, at opgaven kan løses af et fælleskommunalt selskab, og at visse omkostninger afholdes af det fælleskommunale selskab på en måde, så de ikke figurerer i det kommunale budget- og regnskabssystem.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er ministeriets klare opfattelse, at det generelle administrationsgebyr omfatter omkostninger forbundet med udarbejdelse og vedtagelse af regulativer, og at det fremgår tilstrækkeligt klart. Bestemmelsen er således ikke præciseret yderligere.

Udgangspunktet for gebyrfastsættelsen er efter miljøbeskyttelsesloven, at der skal fastsættes et særskilt gebyr, der afspejler de omkostninger, der figurerer på de enkelte konti for affaldshåndtering i det kommunale budget- og regnskabssystem. Efter miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, kan miljøministeren imidlertid supplere dette udgangspunkt ved at fastsætte nærmere regler om gebyrfastsættelsen. Særskilte gebyrer for ordninger, omfattet af hver konto i det kommunale budget- og regnskabssystem, må således opfattes som et minimumskrav, som skal opfyldes, hvis miljøministeren ikke har fastsat yderligere regler herom. Dette er i et vist omfang sket i affaldsbekendtgørelsen, og for sådanne ordninger, der ikke allerede har en "egen" konto i det

kommunale budget- og regnskabssystem, skal der oprettes underkonti til den relevante hovedkonto for den pågældende ordning. I lyset af eksempelvis affaldsbekendtgørelsens § 54, stk. 5, vil der således skulle etableres underkonti til kontoen storskrald og haveaffald, hvis begge ordninger er etableret i kommunen, og der vil følgelig skulle opkræves særskilt gebyr for hver ordning.

Opgørelsen af omkostninger ved den enkelte indsamlings- eller anvisningsordning skal følge opdelingen i det kommunale budget- og regnskabssystem, uanset om visse driftsmæssige opgaver varetages af et kommunalt fællesskab.

Forskudsvis dækning af planlagte investeringer

Dong Energy og *Dansk Energi* mener, at det bør fremgå klart af § 56, at henlæggelserne ikke omfatter henlæggelser omfattet af henlæggelsesbekendtgørelsen 175/1991 efter varmeforsyningsloven.

Vejle Kommune og *KL* mener, at henlæggelser bør tilføjes under § 15, hvor indholdet af affaldsplanen beskrives.

Affald Danmark, *KL* og *Helsingør Kommune* mener, at det bør sikre, at anlæg med en lang afskrivningsperiode kan henlægge til nye investeringer i en længere periode end de foreslåede 5 år. *RenoSam* og *Helsingør Kommune* foreslår, at 5 år forlænges til 7 år for at sikre en jævn udvikling i gebyrerne.

Affald Danmark påpeger, at det bør præciseres, om det er en eller alle betingelser i § 56, der skal opfyldes, før der kan foretages henlæggelser. *Affald Danmark* mener desuden, at det bør være tilstrækkeligt som grundlag for gebyrfastsættelse, at der henvises til de aktuelle investeringsplaner.

Renosyd mener, at det må være en fejl, at planlagte investeringer skal fremgå af affaldsplanen, før der kan opkræves gebyrer til hensættelser.

Affald Danmark mener ikke, at der er holdbart, at en ændring i investeringsplanen i et fælleskommunalt selskab skal medføre ændringer af interessentkommunernes affaldsplaner.

RenoDjurs I/S mener, at kommunalbestyrelsen kun skal beskæftige sig med gebyrer, og at det er naturligt, at det fælleskommunale selskab er ansvarligt for fællesskabets økonomi, herunder foretagelse af nødvendige investeringer. *RenoDjurs I/S* finder det u hensigtsmæssigt og råderumsindskrænkende, at det er kommunalbestyrelsen, som skal træffe beslutninger om forhold, som er kompetenceoverdraget til fællesskabets styringsorgan. *RenoDjurs I/S* påpeger derfor, at det ikke er hensigtsmæssigt, at en investering skal fremgå af den kommunale affaldsplan, idet løbende tilpasning af investeringsbehovet ikke kan ske, når affaldsplanen kun vedtages hvert 4. år.

Genvindingsindustrien finder det positivt, at der er lagt begrænsninger på kommunernes adgang til henlæggelser til fremtidige investeringer.

Miljøministeriets bemærkninger

Ministeriet finder det unødvendigt at præcisere, at affaldsbekendtgørelsen ikke regulerer midler opkrævet med hjemmel i varmeforsyningsloven.

Ministeriet er enig med *Vejle Kommune* og *KL* i, at kravet om, at investeringer skal fremgå af affaldsplanen i affaldsbekendtgørelsens bestemmelser om affaldsplanlægning. Bestemmelserne er ændret i overensstemmelse hermed.

Efter varmforsyningsloven er perioden, hvor der kan foretages henlæggelser også 5 år, og det er vurderet, at det er en passende lang opsparingsperiode.

Efter § 56 kan henlæggelser foretages i en periode på op til 5 år, hvis nr. 1 eller 2 er opfyldt sammen med nr. 3. Nr. 4 er omformuleret til en almindeligt gældende begrænsning.

Betingelserne for forskudsvis henlæggelser til investeringer fremgår af bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 9, hvor det bl.a. er beskrevet, at investeringen skal fremgå af den gældende affaldsplan.

Uagtet at visse driftsmæssige kompetencer måtte være overført til kommunale fællesskaber, følger det direkte af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, nr. 3, at kommunalbestyrelsen fastsætter gebyrer til dækning af udgifter til forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, ligesom det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 9, at miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens beslutning om henlæggelser efter lovens § 48, stk. 1, nr. 3. På den baggrund er det ministeriets opfattelse, at det ikke kan overdrages til kommunale fællesskaber at træffe beslutning om henlæggelser, og at affaldsbekendtgørelsens § 56 således er i god overensstemmelse med miljøbeskyttelsesloven og lovens forarbejder.

Opkrævning via CVR

Overordnede betragtninger

KL mener, at opkrævning af gebyrer gennem CVR-registret er udtryk for unødigt detailregulering. *KL* påpeger, at CVR-registret ikke er egnet som grundlag for offentlig administration, og at det vil virke fordyrende på administrationen af affaldsområdet.

Affald Danmark, Helsingør Kommune, Horsens Kommune og Frederikssund Kommune påpeger endvidere, at opkrævningen efter CVR-registret kræver store administrative omlægninger i kommunerne, og at det ikke er holdbart med forskellig gebyrstruktur i 2010 og 2011.

DI mener, at der er en række praktiske problemer forbundet med opkrævning af erhvervsaffaldsgebyr gennem CVR-registret, hvilket især gør sig gældende i 2010. Det anbefales, at der igangsættes et samarbejde mellem de relevante parter med henblik på at afklare spørgsmålene, og at det overvejes, at bruge BBR-registret i 2010 for at sikre en gnidningsfri overgang til brug af CVR-registret.

Miljøministeriets bemærkninger

CVR-registret er etableret ved lov nr. 417 af 22. maj 1996 og har siden december 1996 været det offentlige stamregister for virksomhedsoplysninger. Formålet med CVR-registret er at tilgodese offentlige myndigheder og privates behov for virksomhedsoplysninger, samtidigt med at det undgås, at virksomhederne skal indberette disse oplysninger til en lang række myndigheder. Derfor følger det af CVR-lovens § 15, at offentlige myndigheder ved etablering af nye it-systemer skal anvende data fra CVR-registret.

CVR-registret indeholder en række grunddata om såvel juridiske enheder som produktionsenheder. De grunddata, der er optaget i CVR om juridiske enheder, omfatter eksempelvis CVR-nummer, navn, virksomhedsform, adresse, branche, antal ansatte og p-nummer for tilknyttede produktionsenheder. Grunddata om produktionsenheder (p-enheder) i CVR omfatter ligeledes p-nummer, navn, adresse, branche, antal ansatte.

Oplysningerne i CVR-registret bliver ikke indberettet direkte, men overføres til CVR fra følgende myndigheder, som modtager data fra indberetningspligtige virksomheder: SKAT, Erhvervs- og Selskabsstyrelsens selskabsregister, Dansk Statistik. Det er således i lovgivning, som disse myndigheder administrerer, og ikke i CVR-loven, at der er pligter til at holde virksomhedsoplysninger opdateret.

Erhvervs- og selskabsstyrelsen har oplyst, at oplysninger fra CVR-registret allerede anvendes af mange myndigheder som led i deres myndighedsudøvelse. KMD, som databehandler for samtlige landets kommuner, er CVRs største kunde. KMD modtager daglige opdateringer af oplysningerne i CVR. Data anvendes bl.a. som led i indberetning af sygedagpenge, udbetalinger via Nemkonto, som led i diverse kontrolarbejder m.v. Derudover anvender visse myndigheder oplysningerne i forbindelse med udsendelse af breve til virksomhederne. Eksempelvis anvendes data fra CVR-registret til udsendelse af den årlige opkrævning for optagelse i Næringsbasen, ligesom Direktoratet for FødevarerErhverv anvender data fra CVR-registret til udsendelse af oplysninger om EU støtte.

Anvendelse af CVR-registret er således uomgængeligt ved opkrævning af gebyrer direkte hos virksomhederne.

Opkrævning via CVR-registret fra 1. januar 2010 m.v.

KL finder tidshorisonten problematisk.

KL og *RenoDjurs I/S* mener, at det vil være mest hensigtsmæssigt, hvis bestemmelserne i § 55 tidligst træder i kraft pr. 1. januar 2011.

RenoSam og *Helsingør Kommune* mener, at Miljøstyrelsen skal give en generel dispensation fra lovens § 48. *RenoSam* påpeger, at kommuner og affaldsselskaber pålægges unødigt administration ved at leve op til kravet i loven.

KL, *Frederikssund Kommune*, *Helsingør Kommune*, *Horsens Kommune*, *RenoDjurs I/S*, *DAKOFA* og *RenoSam* mener, at der overgangsbestemmelsen i § 96 er uhensigtsmæssig, da der efter lovens § 48, stk. 7, allerede skal opkræves via CVR-registret pr. 1. januar 2010.

Affald Danmark er tilfreds med overgangsbestemmelsen for affaldsgebyrerne, men påpeger, at opkrævning efter CVR-registret skal ske pr. 1. januar 2010.

Affald Danmark, *Helsingør Kommune*, *Horsens Kommune* og *Frederikssund Kommune* påpeger endvidere, at det ikke er holdbart med tidsfristerne i bekendtgørelsen.

Det er *Affald Danmarks* og *Horsens Kommunes* opfattelse, at kommunerne vil skulle udmelde gebyrer, der ikke er ordentligt forberedt på baggrund af et register, der indeholder rigtig mange fejl. *Helsingør Kommune* påpeger, at der er risiko for, at kommunen må opkræve gebyr på ulovligt grundlag.

Affald Danmark mener ikke, at det er muligt at få vedtaget de nødvendige regulativændringer pr. 1. januar 2010.

Miljøministeriets bemærkninger

Det følger direkte af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 7, at gebyrer efter bestemmelsen, der opkræves hos virksomheder, skal opkræves hos den i CVR-registret registrerede ejer af virksomheden. Efter § 4 i lov nr. 513 af 12. juni 2009 om ændring af miljøbeskyttelsesloven træder bestemmelsen i kraft den 1. januar 2010. Kommunerne har således siden vedtagelsen af ændringsloven haft mulighed for at forberede omlægningen af opkrævningen af erhvervsaffaldsgebyret.

En eventuel udskydelse af fristen for opkrævning af erhvervsaffaldsgebyrer hos virksomhedernes CVR-registrerede ejere vil kræve en ændring af miljøbeskyttelsesloven.

CVR-registret er alene et register, hvor kommunerne henter oplysninger om, hvem der skal modtage opkrævningen af gebyrerne.

Det er ministeriets vurdering, at den primære udfordring i forhold til opkrævning af gebyrer hos virksomhederne er administrationen af de gebyrfritagelser, der er beskrevet i bemærkningerne til ændringen af miljøbeskyttelsesloven.

Gebyrer for 2010 skal opkræves på baggrund af reglerne i miljøbeskyttelsesloven og affaldsbekendtgørelsen. Det optimale ville være, at opkrævningsgrundlaget var vedtagne kommunale tillægsregulativer i alle kommuner. Det er imidlertid blevet klart, at ikke alle kommuner vil nå dette, og der er derfor indsat overgangsbestemmelser i affaldsbekendtgørelsen, der kan danne grundlag for disse kommuners fastsættelse og opkrævning af gebyrerne i 2010.

Virksomhederne opnår efter affaldsbekendtgørelsens § 36 adgang til de kommunale genbrugspladser fra den 1. januar 2010, og de skal følgelig også betale gebyr herfor. En række virksomheder vil dog ikke have behov for at benytte genbrugspladserne, og bestemmelserne om gebyrfritagelser træder derfor også i kraft den 1. januar 2010.

Skæringsdato

Affald Danmark, Frederikssund Kommune, RenoDjurs I/S, DAKOFA, RenoSam, NVR Affald og Renosyd mener, at det er vigtigt for fastsættelse af gebyret, at der fastsættes en skæringsdato for opgørelsen af antallet af registrerede ansatte i CVR.

Vejle Kommune mener, at det bør fremgå af affaldsbekendtgørelsen, hvornår virksomheden skal sikre, at oplysningerne i CVR-registret er opdateret.

Dansk Byggeri påpeger, at CVR-registret ikke er opdateret med hensyn til antallet af ansatte, og det kan blive problematisk i forhold til korrekt gebyropkrævning.

KL mener, at det er af afgørende betydning, at virksomhederne får en mulighed for at sikre, at registreringerne i CVR-registret er korrekte, før der gennemføres en opkrævning.

KL påpeger, at CVR-registret ikke kan vise, hvornår en virksomhed er ophørt, flyttet, har ændret antallet af ansatte eller branchekode.

Horsens Kommune mener, at der bør fastsættes et fast tidspunkt på året, hvor der opkræves betaling for benyttelse af genbrugspladserne.

Miljøministeriets bemærkninger

Ministeriet er enig med en række høringsparter i, at der bør angives en skæringsdato for, hvornår de oplysninger i CVR-registret, som skal lægges til grund for opkrævning af erhvervsaffaldsgebyr, skal trækkes.

Der er derfor indsat en bestemmelse i affaldsbekendtgørelsen, hvorefter kommunerne skal lægge de oplysninger, der fremgår af CVR-registret den 1. januar til grund ved årets gebyropkrævning.

I øvrigt henvises til Miljøministeriets bemærkninger under "Overordnede betragtninger".

Gebyropkrævning ved dagrenovation/dagrenovationslignende affald

Horsens Kommune og *Helsingør Kommune* påpeger, at der for dagrenovation og dagrenovationslignende affald bør kunne opkræves på samme måde, da det vil være den samme ordning. *Helsingør Kommune* savner en beskrivelse af, hvordan dette problem løses.

KL mener, at der gebyret for dagrenovation/dagrenovationslignende affald i begge tilfælde skal opkræves på baggrund af BBR-registret.

Affald Danmark mener, at der er en særlig problemstilling for dagrenovationslignende affald fra erhverv, idet en lang række virksomheder ofte er beliggende i boligejendomme, hvor de benytter den samme ordning som husholdningerne. Der bør efter *Affald Danmarks* opfattelse i sådanne tilfælde ske opkrævning hos den, der har tinglyst adkomst på ejendommen, hvorefter omkostningerne kan kræves dækket gennem huslejen.

Affald Danmark påpeger, at det ikke svarer til de gældende regler i mange kommuner, når kommunerne efter affaldsbekendtgørelsen skal fastsætte et erhvervsaffaldsgebyr for indsamlingsordninger for dagrenovationslignende affald.

NVR Affald påpeger, at det efter § 55, stk. 2, ikke må være et krav, at der opkræves gebyr via CVR-registret, da de kommunale ordninger for dagrenovation bygger på BBR. Det kan efter *NVR Affald's* opfattelse være administrativt umuligt, hvis et kontorhus med fælles beholder indeholder mange virksomheder.

Miljøministeriets bemærkninger

Det følger direkte af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 6, at gebyrer for så vidt angår husholdninger opkræves hos den, der har tinglyst adkomst på ejendommen, mens miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 7, foreskriver, at gebyrer for så vidt angår virksomheder opkræves hos den i CVR-registret registrerede ejer. Uanset om dagrenovation og dagrenovationslignende affald for henholdsvis husholdninger og virksomheder håndteres i samme ordning, skal det sikres, at gebyropkrævningen sker i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 6 og 7.

Det bemærkes, at miljøministeren ikke kan fravige miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 6 og 7, i affaldsbekendtgørelsen.

I øvrigt

KL mener desuden, at der mangler en sanktionsmulighed, hvor en virksomhed bevidst forsøger at undgå at betale affaldsgebyr ved en fejlregistrering i CVR-registret.

Affald Danmark, *RenoSam* og *KL* påpeger desuden, at der er uoverensstemmelse mellem CVR-grupperinger og affaldsbekendtgørelsens grupperinger af ansatte.

Helsingør Kommune påpeger, at virksomheder betaler affaldsgebyr over husleje, og at omlægningen til opkrævning via CVR-register indebærer, at de kommer til at betale affaldsgebyr 2 gange.

Miljøministeriets bemærkninger

Hvis en virksomhed indberetter fejlagtige oplysninger til et register med henblik på at undgå at betale erhvervsaffaldsgebyr, vil dette som udgangspunkt skulle straffes som en overtrædelse af den lovgivning i henhold til hvilken, indberetningspligten gælder. Dertil kommer, at der formentlig vil være tale om en overtrædelse af straffeloven.

Grupperingerne for ansatte er beskrevet i bemærkningerne til ændringen af miljøbeskyttelsesloven. Erhvervs- og selskabsstyrelsen har desuden oplyst, at det er muligt for kommunerne at trække de nødvendige oplysninger fra CVR-registret og se det nøjagtige antal ansatte for hver virksomhed.

Hvis en virksomhed bliver opkrævet en for høj husleje, fordi denne husleje, før ændringen af affaldsbekendtgørelsen træder i kraft, dækkede omkostninger til affaldsgebyrer, er dette et forhold, som virksomheden bør tage op med sin udlejer.

Fritagelser

Overordnede betragtninger

Genvindingsindustrien opfordrer til et klarere grundlag for gebyrfritagelser.

DAKOFA mener, at overgangsreglerne for gebyrerne er uklare, men konstaterer, at Miljøstyrelsen har oplyst, at gebyrfritagelserne gælder fra 1. januar 2010.

Landbrug & Fødevarer oplyser, at der er 10-12.000 CVR-registrerede ejendomme, der er omfattet af fritagelsen i § 55, stk. 7, nr. 1, og at der bør findes en mere systematisk og administrativ enkel måde at fritage virksomhederne på. Det påpeges, at en individuel sagsbehandling vil være krævende for både kommuner og virksomheder. Det påpeges endvidere, at det nøje bør beskrives i affaldsbekendtgørelsen, hvad der forstås ved omsætning.

Affald Danmark påpeger, at fritagelserne indebærer en kombination af CVR, BBR og et register hos SKAT, hvilket er en tung administrativ opgave. *Affald Danmark* mener derfor, at kravet om opkrævning gennem CVR-registret bør udsættes til 2011. *Affald Danmark* mener, at fritagelsen i relation til branchekoder bør begrænses til det foreslåede - med den yderligere betingelse, at den kun omfatter virksomheder med 0-1 ansatte.

KL finder det rimeligt at fritage visse virksomheder for gebyrer, men det skal udelukkende være virksomheder, som ikke har en egentlig affaldsproduktion. Det er *KL*'s vurdering, at en række af de virksomheder, der findes på bilag 8, må forventes at producere affald. *KL* har lavet en stikprøve, der viser, at store virksomheder, som AaB med 100-199 ansatte og Dansommer med 200-499 ansatte vil blive fritaget. *KL* påpeger, at det næppe var intentionen at fritage sådanne virksomheder, og bilag 8 derfor bør kombineres med antallet af ansatte, så det kun er virksomheder med 0 ansatte, der bliver gebyrfritaget. *DAKOFA* tilslutter sig dette synspunkt.

KL mener, at fritagelsen bør rumme mulighed for, at gebyrfritagede virksomheder kan få adgang til kommunens ordninger mod betaling. *KL* mener, at bilag 8 omhandler gebyrfritagelser i forhold til genbrugspladserne, men efter § 55, stk. 7, omfatter fritagelsen affaldsgebyrer generelt. *KL* vil foretrække ensartet gebyrfritagelse.

DAKOFA påpeger, at der ikke synes at være hjemmel til at fritage virksomheder for at betale gebyr for ordninger for ikke-genanvendeligt farligt affald fra erhverv, selv om det er muligt at opnå fritagelse fra benyttelsespligten eller ved eksport af affaldet.

RenoSam og RenoDjurs I/S mener kun, at § 55, stk. 7, giver mening, hvis det er genbrugspladsgebyret, der skal meddeles fritagelse for, idet virksomhederne omfattet af bilag 8 bør bidrage til planlægning og administration.

KL efterlyser redskaber til at identificere virksomhederne omfattet af § 55, stk. 7, nr. 1. KL påpeger, at det er vanskeligt at kombinere oplysninger fra SKAT, CVR og BBR, og at det er uklart, hvordan eksempelvis årsregnskaber kan udgøre dokumentationen. KL og NVR Affald mener, at kr. 50.000-grænsen bliver en administrativ tung og manuel opgave, der ikke står mål med det økonomiske sigte bag forslaget. KL påpeger desuden, at gebyrfritagelsen ifølge den politiske aftale kun skulle gælde virksomheders adgang til genbrugspladser.

Affald Danmark spørger, om gebyrfritagelserne også omfatter den del af gebyrerne, som skal dække kommunens udgifter til administration og planlægning samt affaldsdatamodellen og regulativdatabase.

Dansk Erhverv påpeger, at fritagelserne bør tage højde for, at visse virksomheders fysiske placering, eksempelvis detailhandelsvirksomheder i storcentre, betaler for at deltage i storcentrets affaldshåndteringsordning, og de kommer derfor til at betale gebyr to gange, når de også opkræves erhvervsaffaldsgebyr direkte.

Miljøministeriets bemærkninger

Ministeriet har på baggrund af en række af høringsparternes bekymringer i forhold til en potentielt meget belastende - ressourcekrævende administration af de foreslåede fritagelsesbestemmelser, haft møder med Erhvervs- og selskabsstyrelsen, KL og udvalgte kommuner, ligesom emnet er blevet drøftet på Miljøstyrelsens informationsmøder og DAKOFAs og COKs seminarer om høringsudkastet til affaldsbekendtgørelsen.

På baggrund af disse drøftelser er der indarbejdet følgende ændringer:

I forhold til fritagelsen for bestemte branchekoder og virksomhedsformer, se de justerede bilag 8 og 9, er der tilføjet den yderligere betingelse, at fritagelsen kun gælder for virksomheder med 0-1 henholdsvis 0 ansatte. Dette bygger på gode erfaringer fra bl.a. Århus Kommune. Denne gebyrfritagelse er generel – dvs. der kan ikke opkræves gebyr, heller ikke administrations- og planlægningsgebyr, fra de virksomheder, der er omfattet af bestemmelsen. Det er tilføjet en yderligere bestemmelse, der giver kommunerne mulighed for at opkræve et gebyr hos de fritagne virksomheder, hvis de alligevel anvender en eller flere af kommunens indsamlingsordninger.

Hvis en virksomhed er beliggende i et storcenter, hvor der som en del af lejemålet er en pligt til benytte en intern affaldshåndteringsordning mod betaling, er dette et forhold mellem storcentret og virksomheden, som i udgangspunktet er kommunen uvedkommende.

Særligt om gebyrfritagelsen for virksomheder uden egentlig affaldsproduktion

Danmarks Naturfredningsforening mener, at der på branchelisten for gebyrfritagelser findes en række virksomheder, der belaster kommunens budgetter på linje med alle andre virksomheder, og

at disse virksomheder bør omfattes, så listen kun omfatter virksomheder, der reelt ikke belaster affaldshåndteringen.

Dansk Byggeri påpeger, at der bør være en fritagelse for CVR-numre uden affaldsproduktion.

RenoSam mener, at fritagelser for affaldsgebyr skal være meget nemme at administrere. *RenoSam* mener, at gebyrfritagelserne alene bør omfatte virksomheder, som Miljøstyrelsen kan dokumentere ikke frembringer affald.

Dansk Erhverv hilser det velkomment, at der er mulighed for fritagelse for erhvervsaffaldsgebyr, når en virksomhed kan dokumentere, at virksomheden ikke genererer affald.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er hensigten, at alene virksomheder, der ikke benytter de kommunale affaldsordninger skal opnå fritagelse for at betale erhvervsaffaldsgebyr.

Der er tilføjet en bestemmelse, hvorefter kommunerne får mulighed for at fritage virksomhederne fra en eller flere affaldsgebyrer, hvis kommunalbestyrelsen kan lægge til grund, at virksomheden ikke har en egentlig affaldsproduktion.

Særligt om gebyrfritagelse for virksomheder, der eksporterer alt genanvendeligt affald

Affald Danmark påpeger, at der lægges op til fritagelse for kun udenlandske virksomheder ved eksport af alt genanvendeligt affald. Uanset om dette er korrekt, mener *Affald Danmark*, at der bør tages stilling til kravet til dokumentation, og om det skal overlades til kommunalbestyrelsen at beslutte dokumentationskravet.

Renosyd mener, at det er forkert, at en virksomhed, der eksporterer alt sit genanvendelige affald, kan aflevere sit ikke-genanvendelige affald på genbrugsstationen gratis, herunder især fordi forbrændingsegnet og deponeringsegnet affald er omkostningstunge fraktioner.

KL mener ikke, at fritagelseskriterierne er tilstrækkeligt objektive. *KL* nævner som eksempel, at *KL* vanskeligt kan forestille sig, hvordan en virksomhed skal dokumentere, at alt affald eksporteres. Dertil kommer, at *KL* ikke kan se, hvorfor der skal gøres forskel på dem, som sender deres affald til Sverige henholdsvis Jylland.

KL, *RenoDjurs I/S*, *DAKOFA*, *Horsens Kommune*, *Helsingør Kommune* og *RenoSam* mener, at det er ulogisk, at virksomheder, der eksporterer deres genanvendelige affald, skal gebyrfritages, da de fortsat har ret til at benytte genbrugspladserne til forbrændingsegnet, deponeringsegnet og farligt affald. Det er *KL*'s opfattelse, at alene virksomheder, der eksporterer alt deres affald skal gebyrfritages. Det er *RenoSam*'s opfattelse, at bestemmelsen bør udgå.

Miljøministeriets bemærkninger

Fritagelse for betaling af genbrugspladsgebyret ved dokumentation for, at alt en virksomheds affald til nyttiggørelse eksporteres er efter Konkurrencestyrelsens vurdering nødvendig af hensyn til EU's konkurrenceregler.

Fritagelsesmuligheden er dog nu ændret, således at fritagelsen kan opnås, hvis virksomheden kan dokumentere, at den selv forestår håndtering af alt affald til nyttiggørelse, det gælder uanset, om håndteringen sker i Danmark eller udenlands. Det er dog en betingelse for fritagelsen, at virksomheden ikke benytter indsamlingsordninger i kommunen, herunder genbrugspladsen.

Generelt om gebyrer for at virksomheder får adgang til genbrugspladsen

Overordnede betragtninger

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien konstaterer, at det er vigtigt, at gebyrerne for brug af genbrugspladser er gennemsigtige og forståelige.

Håndværksrådet er grundlæggende tilfreds med, at der søges skabt større gennemsigthed og ensartethed i forhold til gebyrfinansieringen af de kommunale genbrugspladser. *Håndværksrådet* mener dog, at der bør gøres mere for at forfølge målsætningen, efter deres opfattelse er intentionen om at ensarte finansieringen og adgangen til genbrugspladserne på tværs af kommunegrænsen ikke lykkes. *Håndværksrådet* forudser, at genbrugspladserne vil blive dyre at drive, fordi flere vil bruge dem, hvilket vil føre til store stigninger i genbrugspladsgebyrerne.

KL er i tvivl om, hvorvidt opkrævning af gebyr gennem CVR-registret for virksomheders adgang til genbrugspladsen i lyset af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 7, kun må ske hos CVR-registrerede virksomheder i kommunen. Alternativt om der må opkræves gebyr for CVR-registrerede virksomheder i kommunen og for p-nummerregistrerede virksomheder i kommunen, hvor regningen sendes til adressen ifølge CVR eller evt. adressen ifølge P-nummeret. Efter KL's opfattelse er opkrævning hos den P-nummerregistrerede virksomhed bedre i overensstemmelse med forurenere-betaler-princippet, som dog ikke spiller sammen med affaldsbekendtgørelsens undtagelseskriterier.

Miljøministeriets bemærkninger

Ministeriet er enig med KL i, at opkrævningen af erhvervsaffaldsgebyret skal rettes mod virksomhedernes produktionsenheder (virksomhedernes p-numre, i CVR), dette er tydeliggjort i de relevante bestemmelser.

Fordelingsnøgler

Processor mener, at det er vigtigt, at der fastslås et princip for, hvordan administrative omkostninger kan fordeles på de forskellige fraktioner på genbrugspladsen.

DAKOFA finder det uklart, om administrationsomkostningerne ved driften af genbrugspladserne skal fordeles efter nøglen i § 55, stk. 4, eller § 55, stk. 1.

Håndværksrådet finder det uforståeligt, at gebyrsatser for genbrugspladserne skal baseres på antallet af ansatte frem for affaldsproduktion.

Håndværksrådet forudser, at håndværkerne vil vælte gebyrbetalingen over på forbrugerne, og *Håndværksrådet* mener herefter, at forbrugerne vil komme til at betale gebyr 2 gange for det samme affald. *Håndværksrådet* og *Genvindingsindustrien* mener, at den initiale fordelingsnøgle, hvor husholdningerne betaler 85 % og erhverv 15 %, bør fastholdes.

Miljøministeriets bemærkninger

Administrationsomkostninger for virksomheder, herunder for genbrugspladsen, skal dækkes af gebyrer opkrævet i medfør af affaldsbekendtgørelsens § 55, stk. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, at gebyrsatserne for genbrugspladserne (blandt andet) fastsættes på baggrund af antallet af ansatte.

Affald, som afleveres af en virksomhed, og hidrører fra et projekt, som håndteres af en virksomhed, betragtes som erhvervsaffald. Der skal derfor betales erhvervsaffaldsgebyr, når dette affald håndteres gennem kommunale ordninger.

Brugerundersøgelserne har til formål at fastslå, om fordelingsnøglen afspejler den reelle belastning af genbrugspladsen som henholdsvis husholdninger og virksomheder giver anledning til. I den politiske aftale om gebyrerne for genbrugspladser blev anvendelse af den initiale fordeling begrænset til det tidspunkt, hvor der er opnået et erfaringsgrundlag på baggrund af brugerundersøgelser for en mere sikker fordeling af omkostningerne mellem husholdninger og erhverv.

Brugerundersøgelser

Vejle Kommune mener, at gennemførelse af brugerundersøgelser på genbrugspladsen skal indgå i genbrugspladsgebyret, da deres beregninger viser, at der er betydelige omkostninger forbundet med gennemførelsen heraf.

KL mener ikke, at der skal være pligt til at følge reglerne om brugerundersøgelser i affaldsbekendtgørelsen. Det bør efter *KL's* opfattelse overlades til kommunerne. *KL* finder desuden behov for en indkøringsperiode på minimum et halvt år, og at det er tvivlsomt, om der kan foretages retvisende brugerundersøgelser til genbrugspladserne inden budgetlægningen for 2012.

NVR Affald mener, at fordelingen mellem husholdninger og erhverv efter § 53, stk. 4, også bør være gældende i 2011, da der efter virksomhedens opfattelse ikke vil foreligge retvisende brugerundersøgelsesresultater, før budgetlægningen i 2012.

Miljøministeriets bemærkninger

Der henvises til bemærkningerne om virksomhedernes adgang til genbrugspladser.

Hjemkommune

Affald Danmark mener, at det vil være svært at fastslå hvilken "hjemkommune", der har krav på gebyr fra virksomheden, hvis den arbejder i flere kommuner.

NVR Affald mener, at det bør fremgå af bekendtgørelsen, at erhvervsvirksomhederne i princippet kun har adgang til genbrugspladser i den kommune, hvor virksomhederne betaler.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at det er i strid med affaldsreformen, hvis kun virksomheder, der er hjemmehørende i kommunen, kan benytte kommunens genbrugspladser.

KL mener ikke, at der er tilstrækkelig sammenhæng mellem § 55, stk. 4, og bilag 9. *KL* spørger, om bestemmelsen åbner mulighed for at modtage affald fra virksomheder, som er hjemmehørende i en anden kommune, men som har frembragt affald i kommunen.

Håndværksrådet foreslår, at gebyrsatserne for husholdninger og erhverv bliver de samme, og at virksomhederne får mulighed for at benytte nærmeste genbrugsplads, idet det under *Håndværksrådet*, at håndværkere skal benytte genbrugspladsen i deres hjemstavnskommune.

Miljøministeriets bemærkninger

Virksomheder skal betale gebyr i den hjemkommune/de hjemkommuner, hvor virksomhedens produktionsenheder (p-nummer i CVR) er beliggende.

Virksomheden må således også kun benytte genbrugspladsen i den/de kommuner, hvor virksomheden betaler gebyr for, at produktionsenhederne kan benytte genbrugspladsen.

Udenlandske virksomheder

KL, Vejle Kommune, Helsingør Kommune og DAKOFA mener, at det er vanskeligt at se, hvordan kommuner skal opkræve gebyr direkte hos udenlandske virksomheder, der benytter genbrugspladsen.

Affald Danmark mener, at det for udenlandske virksomheder skal være muligt at opkræve et gebyr for en kortere periode end et år, der svarer til den periode, som virksomheden arbejder i landet.

Danmarks Naturfredningsforening frygter, at gebyropkrævning for udenlandske virksomheders brug af kommunale genbrugsstationer kan medføre en forøgelse af henkastet affald i naturen.

Miljøministeriets bemærkninger

Ministeriet er enig i, at det kan være vanskeligt at sikre, gebyrbetaling fra alle de udenlandske virksomheder (uden adresse i Danmark), der benytter genbrugspladsen.

Der er derfor indsat en bestemmelse, der forpligter udenlandske virksomheder, der benytter genbrugspladsen, til at registrere sig hos kommunalbestyrelsen.

Det er i bekendtgørelsen endvidere præciseret, at kommunerne fastsætter kriterierne for udenlandske håndværkeres gebyr for adgang til genbrugspladser i én kommune. Efter ministeriets opfattelse bør gebyret afspejle den belastning, som virksomheden forventer at medføre for genbrugspladsen, hvilket typisk vil afspejle sig i den periode, som virksomheden er aktiv i Danmark. Kommunen bør således kun opkræve ¼ af et gebyr, hvis virksomheden kun er aktiv 3 måneder i løbet af et år.

Eftersom de udenlandske virksomheder som udgangspunkt ikke er sikret adgang til de kommunale genbrugspladser i dag, forventer ministeriet, at denne adgang vil være med til at begrænse forekomsten af herreløst affald i naturen.

Fælleskommunale genbrugspladser

DAKOFA finder det uklart, hvordan gebyrfastsættelsen for genbrugspladser skal foregå, hvor disse drives af et fælleskommunalt affaldsselskab på vegne af en række kommuner. *DAKOFA* konstaterer, at Miljøstyrelsen har tilkendegivet, at ensartet serviceniveau indebærer, at der kan fastsættes ensartet gebyr for alle kommunerne, men *DAKOFA* påpeger, at der kan være et problem i forhold de kommuner, der har etableret en storskraldsordning, hvilket aflaster den fælleskommunale genbrugsplads betydeligt.

Affald Danmark mener, at det skal være muligt at foretage brugerundersøgelser og beregne gebyrer i et fællesskab mellem kommuner, hvor borgere har adgang til alle pladser på tværs af kommunegrænser.

Miljøministeriets bemærkninger

Efter ministeriets opfattelse må der fastsættes et ensartet gebyr for de enkelte virksomhedstyper for alle kommuner i det kommunale fællesskab, der driver genbrugspladserne. Såfremt deltagende kommuner måtte etablere særlige ordninger, der supplerer genbrugspladsen, må dette afspejles ved et højere gebyrniveau for et højere serviceniveau i de pågældende kommuner.

Efter ministeriets opfattelse følger udgifterne til brugerundersøgelser de øvrige omkostninger forbundet med driften af genbrugspladsen.

Gebyrer for affaldsdata- og regulativsystem

Vejle Kommune spørger, om gebyrsatserne for regulativdatabase ikke bør fremsendes til kommunerne.

Affald Danmark, Helsingør Kommune, DAKOFA, RenoSam og KL mener ikke, at der er hjemmel til at gebyrfinansiere udvikling af den nationale regulativdatabase og affaldsdatasystemet. *DAKOFA* konstaterer imidlertid, at Miljøstyrelsen har tilkendegivet, at det kun er fremtidige udviklingsomkostninger, der vil blive finansieret over gebyrerne.

KL mener, at kun virksomhederne skal betale for affaldsdatasystemet, og at der skal være forskellige gebyrstørrelser baseret på differentiering mellem husholdninger og erhverv og kommunernes størrelse. *RenoSam* tilslutter sig synspunktet om differentiering mellem husholdninger og erhverv, og det foreslås, at gebyret fordeles med 1/5 til husholdninger og 4/5 til virksomheder.

Helsingør Kommune mener generelt, at der bør ske differentiering efter kommunernes størrelse.

KL mener, at gebyrsatserne for regulativ- og affaldsdatasystem skal fremsendes elektronisk til kommunerne, og at opkrævningen skal spille sammen med datoerne for den kommunale gebyropkrævning.

RenoSam mener, at en eventuel videreudvikling af systemet må finansieres ved en aftale mellem Miljøstyrelsen og de kommunale parter.

Helsingør Kommune mener, at regulativsystemet bør finansieres med en halvdel til husholdninger og en halvdel til erhverv, mens husholdningerne ikke bør bidrage til finansieringen af affaldsdatasystemet, da dette etableres for af hensyn til erhverv. Hvis det fastholdes, at affaldsdatasystemet skal finansieres af gebyrer til kommunerne, bør dette efter *Helsingør Kommunes* opfattelse DUT-forhandles.

Miljøministeriets bemærkninger

Gebyrer til dækning af udvikling, drift, vedligeholdelse og administration af affaldsdata- og regulativsystem vil blive opkrævet én gang årligt. Med udvikling forstås løbende videreudvikling og tilpasning af systemerne, som må anses som omfattet af driften af systemerne. Dette har ministeren da også tilkendegivet i et svar til FMPU under behandlingen af lovforslaget om ny organisering af affaldssektoren. Miljøministeriet finansierer selve etableringen og udviklingen af affaldsdata- og regulativsystemer.

Gebyrerne for både affaldsdata- og regulativsystemet vil blive opkrævet hos kommunalbestyrelserne og differentieret forholdsmæssigt efter indbyggertal pr. 1. januar 2010.

Miljøministeriet er ikke enig i, at kommunerne skulle kunne overvælte gebyret for affaldsdatasystemet på erhvervsaffaldsgebyrerne. Systemet etableres ikke udelukkende med henblik på erhvervsaffald, men skal først og fremmest tjene som grundlag for den kommunale affaldsplanlægning for alle affaldsstrømme omfattet af de kommunale ordninger, herunder

husholdningsaffaldet. Omkostningerne skal derfor fordeles mellem såvel husholdninger som virksomheder.

Gebyrfinansierede aktiviteter skal ikke DUT-forhandles.

Affaldsdatasystem (Kapitel 13)

ITD og Plastindustrien i Danmark er positiv over de forenklinger af regler ved oprettelsen af et affaldsdatasystem. *ITP* mener, at de nye bestemmelser omkring affaldsdatasystemet vil give lettelse af transportørernes administrative byrder.

Formål

Affald Danmark bemærker til § 61, at formålet ikke afspejler det egentlige formål. Formålet kan præciseres til:

Formålet med affaldsdatasystemet er at sikre data om produktion, genanvendelse, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald i Danmark til brug for:

- det kommunale tilsyn
- kommunal affaldsplanlægning
- en landsdækkende affaldsstatistik
- indberetninger til EU
- virksomheders oversigt over egen affaldshåndtering

Miljøministeriets bemærkninger

Formålet med affaldsdatasystemet fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 46 stk. 1 og 2. Dette er derfor ikke ændret i affaldsbekendtgørelsen.

Indberetningen

Dansk Byggeri og DTL bemærker, at det er problematisk, at kommuner ikke skal registrere oplysninger om affald, som de modtager på samme niveau som de private aktører. *Dansk Byggeri* finder det konkurrenceforvridende i forhold til de private virksomheder, som har modtagekontrol ved hvert parti. *Dansk Byggeri* mener, at det bør indføres i § 61 og § 62, at kommuner også skal foretage indberetninger om de mængder af affald, som de modtager.

Dansk Erhverv og GI bemærker, at affaldsdatamodellen er meget ambitiøs og med for stort detaljeringniveau. Dataindberetningen bør reduceres til de mest nødvendige data. Der er ikke sikkerhed nok for at dobbeltindberetninger undgås. *Dansk Erhverv* mener desuden, at med åbning for erhverv på genbrugspladserne - uden indberetningspligt – kommer der et stort hul i datagrundlaget, hvorfor de mener, at det forekommer voldsomt at kræve et så detaljeret niveau for det resterende erhvervsaffald, der skal indberettes.

Miljøministeriets bemærkninger

Interessenternes synspunkter er noteret. Det bemærkes, at Miljøministeriet ved udformningen af affaldsdatasystemet løbende har drøftet indhold af systemet med repræsentanter fra erhvervssiden og kommunale interesser som medlemmer af den af Miljøministeriet nedsatte styregruppe og følgegruppe i tilknytning til udviklingen af affaldsdatasystemet.

Affaldsproducent

Landbrug & Fødevarer bemærker, at det ikke fremgår af bekendtgørelsen, om de affaldsproducerende virksomheder får nye registreringsforpligtelser og i givet fald i hvilket omfang.

Miljøministeriets bemærkninger

Affaldsproducerende virksomheder skal kun indberette til affaldsdatasystemet, hvis de selv foretager slutbehandling af affald, eller hvis de foretager import eller eksport af affald. Virksomheder, der anvender transportør til aflevering af deres affald på et modtageanlæg, skal endvidere sørge for, at modtageanlægget har de fornødne oplysninger om virksomheden - f.eks. CVR-nr, P-nr., branchekode og evt. EAK-kode på affaldet. Sammenholdt med i dag indebærer de nye regler, at de affaldsproducerende virksomheder ikke længere skal udarbejde stamkort samt transportindberetninger til kommunerne.

Dobbeltregistreringer

Landbrug & Fødevarer bemærker, at indberetningen til affaldsdatasystemet bør indrettes, så det på sigt kan være medvirkende til at undgå dobbeltregistreringer. Som eksempler nævnes grønne regnskaber og de It-systemer, der udvikles i dette regi.

Miljøministeriets bemærkninger

Affaldsdatasystemet indrettes således, at der kan hentes oplysninger om affald fra affaldsdatasystemet til It-systemet for grønne regnskaber.

Udtræk og rapporter

Affald Danmark bemærker, at der ikke i bekendtgørelsen er taget stilling til, hvilke statistiske udtræk, der vil være adgang til i affaldsdatasystemet. *Affald Danmark* anbefaler, at der sikres adgang til statistiske udtræk i videst mulig omfang – inden for kravene til fortrolighed. Her er det især vigtigt at begrænse adgangen til affaldsdatasystemet til de myndigheder, som skal føre tilsyn med, at indsamlerne overholder lovgivningen. Det er ikke nødvendigt for affaldsproducenten at kende indsamlerens afsætningskanaler for det genanvendelige affald, da de jo netop har overdraget ansvaret til en godkendt indsamler. Data på regionniveau kan f.eks. være relevante for både kommuner, virksomheder og offentligheden generelt. Det bør også fortsat være muligt for kommuner at bemyndige fælleskommunale selskaber til at kunne trække data fra systemet til f.eks. kapacitetsplanlægning.

Konkurrencestyrelsen peger i sit høringssvar på risikoen for konkurrenceforvridding i relation til det nye Affaldsdatasystem, hvor alle aktørerne indberetter data til. Konkurrencestyrelsen påpeger i den forbindelse, at det er vigtigt, at der er vandtætte skotter mellem fortrolige oplysninger, der er tilgængelige for kommunen ved dennes varetagelse af myndighedsrollen, og fortrolige oplysninger, der relaterer sig til kommunernes opgaver ved driften af de kommercielle anlæg. Med hensyn til Affaldsdatasystemet er det i bilag fastsat, hvilke oplysninger der skal indberettes, hvilket primært drejer sig om mængder og affaldsfraktionskoder. Styrelsen forudsætter, at disse oplysninger ikke er fortrolige.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er opmærksom på, at der er konkurrencefølsomme oplysninger og følger de generelle regler om sikring af fortrolighed. Derfor er der i forbindelse med brugerrettighedsstyringen overvejet, hvilke myndigheder og aktører der har adgang til hvilke data. I den forbindelse er konkurrencehensyn og konsekvenser af hvilke aktører, der har adgang til fortrolige oplysninger en afgørende faktor.

Efter Miljøministeriets opfattelse er detaljer om rapportering ikke bekendtgørelsesstof; men Miljøstyrelsen oplyser, at bl.a. følgende rapporter forventes at blive stillet til rådighed i affaldsdatasystemet:

- Tilsynsrapport for producent
- Tilsynsrapport for indsamlere

- Tilsynsrapport for modtageanlæg
- Kortlægningsrapport for udvikling af affaldsmængder i kommuner
- Kortlægningsrapport for udvikling af behandlingsformer i kommuner.

Derudover vil det være muligt at udtrække data i Excel, hvorefter brugeren selv kan bearbejde relevante data. Desuden forventes det, at der løbende vil blive justeret på affaldsdatasystemet eksempelvis i forhold til udtræk m.v.

I affaldsdatasystemet vil Miljøstyrelsen og Miljøcenter Roskilde have adgang til at se alle data, der er indberettet fra henholdsvis affaldsproducenten, affaldsindsamlere, affaldsmodtagere, slutbehandlere og aggregerede data.

- Kommuner vil have adgang til indberettede data fra affaldsproducenter, indsamlere, affaldsmodtagere samt slutbehandlere, der er beliggende i den pågældende kommune. De vil altså ikke have adgang til data fra virksomheder beliggende i andre kommuner. Kommuner skal have adgang til landsdækkende og kommunale aggregerede data, der ikke er fortrolige.
- Miljøcentre skal have adgang til indberettede data fra affaldsproducenter, indsamlere, affaldsmodtagere samt slutbehandlere, som de fører tilsyn med. Miljøcentre skal have adgang til landsdækkende og kommunale aggregerede data, der ikke er fortrolige.
- Indsamlere skal have adgang til de data, som de har indberettet i affaldsdatasystemet for afhentet affald hos affaldsproducenterne. Desuden skal de have adgang til landsdækkende og kommunale aggregerede data, der ikke er fortrolige.
- Affaldsmodtagere skal have adgang til de data, som de har indberettet for modtagne affaldsmængder og fraktioner fra henholdsvis affaldsindsamlere, affaldsproducenter, importerede affaldsmængder og data om afleverede og slutbehandlede affaldsmængder. Herudover skal affaldsmodtagere have adgang til data om de affaldstyper, som de har afleveret til henholdsvis andre affaldsmodtagere inkl. slutbehandlet affald. Desuden skal de have adgang til landsdækkende og kommunale aggregerede data, der ikke er fortrolige.
- Affaldsproducenter skal have adgang til at se de data, der er indberettet fra deres virksomhed fra henholdsvis indsamlere, affaldsmodtagere og slutbehandlere. De skal også have adgang til landsdækkende og kommunale aggregerede data, der ikke er fortrolige.

Data for 2009

KL bemærker, at der i § 96, stk. 3 kun nævnes ISAG tal. Der mangler en hjemmel til at kommuner, som ikke benytter ISAG tal, men selv indsamler data om erhvervsaffald, har mulighed for at indhente data for 2009 hos hhv. virksomheder, transportører og modtageanlæg.

Affald Danmark bemærker, at der mangler en overgangsbestemmelse, for at kommuner fortsat kan hente affaldsdata for året 2009. Det kan f.eks. være, at det tilføjes i § 96 stk. 3, at den gamle bekendtgørelses § 13 stk. 2 og § 14 stk. 2 skal gælde for kortlægningen af affaldsmængder for 2009.

KL anbefaler også, at det bør sikres, at kommunerne efter en konkret anmodning hos anlæg og virksomheder efter stk. 1 vedrørende en bestemt affaldsproducent kan få oplysninger vedrørende mængder, affaldsfraktion, type/art og afleveringssted uanset, om oplysningerne er indberettet til affaldsdatasystemet - f.eks. hvis der i løbet af året opstår en sag, hvor den affaldsproducerende

virksomhed ikke kan dokumentere afleveringen jf. § 39 stk. 2, er der behov for at kunne få oplysninger fra transportøren/indsamleren/anlægget/eksportøren med kort varsel. *KL* bemærker, at de ikke mener, at der ved at afgrænse til konkrete tilfælde åbnes op for generel mulighed for, at kommunerne kan anmode om oplysningerne.

Miljøministeriets bemærkninger

Der er indsat en overgangsbestemmelse, således at kommunerne kan indhente affaldsdata for 2009. Det kan i øvrigt oplyses, at kommunalbestyrelsen har adgang til i tilsynsøjemed – jf. miljøbeskyttelseslovens § 72 - at indhente yderligere oplysninger om affald, hvis disse oplysninger ikke indgår i affaldsdatasystemet, eller hvis oplysningerne endnu ikke er inddaterede i affaldsdatasystemet.

System-til-system indberetninger

Affald Danmark og *KL* bemærker, at ifølge Miljøstyrelsens orientering til kommunerne i juli 2009 (hyrdebrevet), skal indberetning ske fra 1. april 2010. Dette fremgår ikke af bekendtgørelsen. Det påpeges samtidigt, at indsamlingsvirksomheder og behandlingsanlæg skal have mindst et halvt år til at omlægge deres egne registreringssystemer for at kunne registrere de krævede data. Omlægningen kan ikke sættes i gang, før både datakrav og format-krav til indberetning er fuldt afklaret.

DI bemærker, at da affaldsdatasystemet ikke er færdigudviklet, og at det derfor ikke er muligt for virksomhederne at omlægge deres EDB-systemer, så de herved kan levere de nødvendige data. *DI* anser det ikke for værende realistisk, at data kan sikres for hele 2010. Det kan forventes, at system-til-system løsningen tidligst kan være funktionsdygtig fra sommeren 2010.

Miljøministeriets bemærkninger

Det vil være muligt i affaldsdatasystemet at foretage en system-til-system indberetning fra anlæggenes økonomistyringssystemer/vejesystemer til affaldsdatasystemet. Det er virksomhederne selv, der skal foretage ændringer i deres økonomistyringssystemer / vejesystemer, hvis de ikke ønsker at anvende en manuel indberetning. Miljøstyrelsen i starten af 2010 lægge oplysninger i form af "oio-xml skemaer" ud på hjemmesiden samt udsende nyhedsbrev herom.

Indberetninger - herunder system-til-system indberetninger - skal foretages senest 31. januar 2011 til affaldsdatasystemet. Virksomhederne forventes at kunne indberette manuelt til affaldsdatasystemet fra 1. april 2010.

§ 62 Indberetninger til affaldsdatasystemet

KL anbefaler i § 62 at bruge definitionerne fra § 3.

FBE bemærker, at det - for at undgå fortolkningstvivel - bør fremgå af § 62 nr. 1-3, at der er tale om virksomheder, hvis hovedaktivitet er omfattet af de i nr. 1-3 nævnte aktiviteter.

RenoDjurs I/S bemærker til § 62, stk. 1, at bestemmelsen ikke giver klarhed over hvilke virksomheder og anlæg, der er indberetningspligtige, og spørger om en genbrugsplads er indberetningspligtig.

Affald Danmark bemærker, at der i § 62 fremgår hvilke virksomheder, der skal indberette til affaldsdatasystemet. *Affald Danmark* mener, at det i 1) bør præciseres, at det er godkendte indsamlere, der skal indberette til systemet. Endvidere bemærker *Affald Danmark*, at kommuner også skal indberette til systemet for det kommunalt indsamlede affald.

Dansk Byggeri bemærker, at der i § 62, pkt. 3 angives: "virksomheder, som sorterer affald". Det bør tydeliggøres, at det drejer sig om virksomheder, der har sortering af affald som forretningsområde; men derimod ikke om håndværkere, der kildesorterer affald på byggepladsen.

DAKOFA bemærker, at det fremgår af § 61, stk. 1 nr. 2, at affaldsregisteret indeholder en registrering af bl.a. virksomheder, der producerer affald, mens det fremgår af § 62, stk. 4, at kun en begrænset andel af de affaldsproducerende virksomheder skal indberette til affaldsdatasystemet nemlig sådanne, der a) selv behandler affald, eller b) eksporterer affaldet direkte til behandling på et udenlandsk anlæg. Det er således ikke generelt alle affaldsproducenter, der skal stå i affaldsregistret endside indrapportere til affaldsdatasystemet.

Affald Danmark foreslår, at dataindberetningskravet i § 62, stk. 2 præciseres Anlæg og virksomheder m.v., som er omfattet af stk. 1, skal indberette oplysninger om "indsamlet eller modtaget affald fra hver virksomhed i henhold til bilag 5. Oplysningerne angives som samlede mængder i indberetningsperioden - for hver producent og affaldstype".

Affald Danmark bemærker også, at udgangspunktet er, at indsamlere skal kunne indberette indsamlet affald fra virksomheder, hvor indsamleren har indgået aftale herom med virksomheden. Det er typisk ruteindsamling af forbrændingseget erhvervsaffald, hvor det er indsamleren og ikke anlægget, der sender faktura for affaldsbehandling til affaldsproducenten. Det foreslås derfor, at der tilføjes et nyt stk. 4, som der henvises til i stk. 3. Hvis anlægget modtager affald fra en transportør, skal anlægget indberette til affaldsdatasystemet. Transportøren skal til dette formål aflevere en erklæring fra virksomheden m.v. med oplysninger til anlægget om, hvorfra affaldet stammer, dog jvf. stk. 4. Godkendte indsamlere kan foretage indberetning for indsamlet forbrændingseget affald, såfremt der er indgået en aftale mellem indsamleren og virksomheden jvf. § 68 stk. 6, 2) om indberetning af data. Det forudsættes, at indsamleren i så fald leverer dokumentation til virksomheden for affaldsbehandlingen.

KL og Vejle Kommune bemærker til § 62, stk. 3, at transportøren skal aflevere en erklæring fra/til virksomheden. *Vejle kommune* ønsker at få oplyst hvordan der informeres om de nye regler samt hvad erklæringen skal indeholde? og hvordan ved anlægget, om det er en transportør eller en indsamler, der holder på vægten?

Affald Danmark bemærker, at § 62 med "virksomheder" i stk. 1 4) menes affaldsproducenterne – ikke indsamlere og anlæg. I det omfang indsamlere og anlæg selv producerer affald, må de være omfattet af samme regler som "virksomheder."

DTL bemærker, at systematikken for hvem der skal indberette data for kildesorteret genanvendeligt affald er tænkt således, at den aktør, der sender fakturaen for bortskaffelsen til affaldsproducenten, er den, der skal indberette data. Dette fremgår ikke af bekendtgørelsen. Ligeledes fremgår det heller ikke, at affaldsproducenten kvalitetsstempler arten og mængden af affald gennem sin betaling af fakturaen.

Affald Danmark vurderer, at det skal være muligt i affaldsdatasystemet at skelne mellem primære eller sekundære producenter – således at der kan foretages en opgørelse af samlede generede affaldsmængder i Danmark. De samme virksomheder – f.eks. indsamlere - kan til et genanvendelsesanlæg levere både affald fra primære producenter og sekundære producenter (behandlingsanlæg, sorteringsanlæg etc.). Og hvordan registreres det affald, der leveres fra en indsamler til en anden indsamler. *Affald Danmark* mener, at det er uklart, hvad forskellen er

mellem: 1) indsamlere, 2) affaldsanlæg og 3) sorteringsanlæg. Sorteringsanlæg findes ikke som en kategori i bekendtgørelsen, og det er som nævnt uklart, i hvilket omfang sorteringsanlæg er indsamlere eller anlæg.

KL bemærker, at det er uklart, hvordan oplysninger på producentniveau registreres på modtageanlæg, når en indsamler afleverer brændbart affald eller deponiaffald (eller ikke genanvendeligt erhvervsaffald). Det er ligeledes uklart, hvordan ruteindsamlet ikke genanvendeligt affald bliver registreret på producentniveau.

Affald Danmark bemærker, at hvis en kommune indsamler affald og selv behandler det, skal kommunen foretage en indberetning - f.eks. ved ruteindsamling af farligt affald skal kommunen indberette, hvilke virksomheder affaldet er afhentet fra. Hvis en kommune får en transportør til at indsamle affald og transportøren afleverer dette på et affaldsanlæg, skal anlægget indberette, at det er modtaget fra kommunen. Hvis en kommune anvender en indsamler til at håndtere affaldet, er det indsamleren, der skal indberette, at affaldet kommer fra kommunen.

Affald Danmark bemærker også, at det fremgår af høringsbrevet, at godkendte indsamlere også skal kunne indberette indsamlet affald til forbrænding, selv om de ikke kan overtage ansvaret for dette affald. Dette fremgår ikke af bekendtgørelsen.

Affald Danmark bemærker endvidere, at dokumentation kan være en kvittering eller f.eks. vejedataudtræk, der udveksles elektronisk og dermed nedsætter manuelt papirarbejde. Endeligt bemærker *Affald Danmark*, at det ikke fremgår klart, om indberetningerne skal ske for de enkelte anlæg (P-numre) – eller samlet for en virksomhed med flere anlæg.

DI bemærker, at der ifølge reglerne i affaldsdatasystemet er krav om, at importører og eksportører af affald skal indberette navn på "udenlandsk virksomhed", dvs. det udenlandske modtageanlæg. *DI* finder ikke, at der hverken er grundlag eller behov for denne oplysning til hverken tilsyn eller planlægning. Denne oplysning angives til myndighederne i forbindelse med anmeldelse eller i følgedokumentet ved eksport. Det er kun i tilfælde af kontrol af grænseoverskridende affaldstransport, at oplysninger om udenlandske anlæg er relevante. Denne oplysning i affaldsdatasystemet er derfor en unødvendig dobbeltindberetning, og da den samtidigt typisk er en konkurrencefølsom oplysning, skal oplysningen ikke indgå i affaldsdatasystemet. *DI* forventer derfor, at dette indberetningsbehov bliver fjernet fra affaldsindberetningsreglerne.

Miljøministeriets bemærkninger

Definitionerne er rettet til efter definitionerne i § 3.

Affaldstransportører, som ønsker at indberette data om affald, skal lade sig godkende som indsamlere af genanvendeligt kildesorteret erhvervsaffald.

Affaldsbekendtgørelsens § 62, stk. 1, nr. 3, omfatter anlæg, der har til formål at sortere affald. Der er ikke medtaget en definition på et sorteringsanlæg i bekendtgørelsen, da sorteringsanlæg er at betragte som indsamlere, affaldsbehandlingsanlæg eller evt. begge dele alt efter hvilken type af affald, de håndterer. Det er dog præciseret, at der er tale om "anlæg, som har som forretningsområde at sortere affald".

I § 62, stk. 1, nr. 4, er *virksomheder* ændret til *affaldsproducerende virksomheder*. Indsamlere og anlæg, der selv producerer affald, betragtes som affaldsproducenter.

§ 62, stk. 2, i affaldsbekendtgørelsen er præciseret således, at det tydeligere fremgår, hvilke oplysninger, som i overensstemmelse med bilag 5, skal indberettes, samt at oplysningerne skal angives som samlede mængder i indberetningsperioden for hver affaldsproducent på P-nummer niveau.

Som det fremgår af ovennævnte, vil det blive præciseret i § 62, stk. 2, at indberetninger skal ske til de enkelte anlæg på P-numre. Dette betyder, at der ikke kan ske samlet indberetning for en virksomhed med flere anlæg.

Der er tilføjet et nyt stk. 5, til § 62, hvoraf det fremgår, at indsamlingsvirksomheder for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald kan indberette oplysninger om alle former for affald, herunder genanvendeligt, forbrændings- og deponeringsegnet affald, som virksomheden indsamler eller transporterer. Transportører, kan således indberette data om affald, som de transporterer, hvis de har gennemgået uddannelsen for indsamlere.

I affaldsdatasystemet skelnes der ikke mellem primære og sekundære producenter af affald, der leverer affald på et anlæg. Det er dog hensigten, at Miljøstyrelsen og Miljøcenter Roskilde kan udtrække de samlede "behandlede mængder af affald i Danmark". F.eks. skal der i en rapport over de samlede mængder af affald i Danmark være taget højde for, at f.eks. forbrændingsegnet affald tilført et forbrændingsanlæg tilsvarende skal fratrækkes affald, der er fraført anlægget til henholdsvis deponering eller genanvendelse. Denne type rapport skal anvendes til statistik over nationalt indsamlet og behandlet affald i Danmark.

Genbrugspladser skal ikke indberette til affaldsdatasystemet. Indsamlere og modtageanlæg, der håndterer affald fra genbrugspladser, skal indberette, at de har modtaget affald fra genbrugspladserne (med angivelse af P-nr.).

Der vil ikke med hensyn til det anmeldte affald være tale om dobbeltindberetninger da transportdatabasen ikke nødvendigvis har indberetninger pr. år men på forskudte år. Det betyder, at data ikke kan anvendes til statistik pr. år altså fra januar til januar for import for f.eks. et enkelt anlæg. Affaldstransportsystemet er et administrativt system, der er lavet for at kunne styre transporterne og hvad der transporteres af affald, hvor affaldsdatasystemet er et system til statistik, tilsyn, planlægning mm.

Derudover vil en indberetning kun for grønlistet affald være mangelfuldt til brug for Grønne regnskaber, idet der skal bruges data fra både orange og grøn listet affald til disse. Miljøstyrelsen vil trække data fra affaldsdatasystemet på import og eksport til databasen for grønne regnskaber, idet transportdatabasen ikke er egnet til dette. På sigt kan det være hensigtsmæssigt at anmeldelser af transporter under import og eksport sker via affaldsdatasystemet.

Det følger af bekendtgørelsens § 62, stk. 3, at hvis en affaldsproducent anvender en affaldstransportør, der alene transporterer affald fra punkt A til punkt B, så skal affaldstransportøren ikke foretage indberetninger. I dette tilfælde er det affaldsmottageren, som ved tilført affald skal foretage indberetning af data.

Miljøstyrelsen vil løbende udsende nyhedsbreve, informationsmateriale og vejledningsmateriale om indhold og fremdrift i udvikling af affaldsdatasystemet.

§ 63 Indberetning

Med henvisning til § 63, stk. 2 forventer *KL* og *Vejle Kommune*, at opgaven omkring indberetning er svarende til indberetning, der sker i dag til ISAG. Altså at der kan ske dataudveksling mellem *virksomheder.dk* og anlæggenes vejesystemer. Omkring brancher forventes det, at der alene skal oplyses CVR-nr til *virksomheder.dk*. Branchekoden forventes at blive tilknyttet databasen.

Vejle Kommune ønsker at få at vide, jf. § 66 i hvilke situationer, der skal anvendes en tro- og love erklæring.

Da havbundssediment er defineret som affald og sedimentdepoter/spulefelter som følge heraf er omfattet af Benchmarkingen i bilag 7, må en naturlig konsekvens ifølge *Danske Havne* være, at havbundssedimenterne også optræder i affaldsdatasystemet.

Miljøministeriets bemærkninger

§ 63, stk. 2: Det vil være muligt med affaldsdatasystemet at foretage en system-til-system indberetning fra anlæggenes økonomistyringssystemer/vejesystemer til affaldsdatasystemet. Det er virksomhederne selv, der skal foretage ændringer i deres økonomistyringssystemer / vejesystemer, hvis de ikke ønsker at anvende en manuel indberetning. Miljøstyrelsen vil lægge oplysninger i form af "oio-xml skemaer" ud på hjemmesiden samt udsende nyhedsbrev om disse samt link til skemaerne i begyndelsen af 2010.

Affaldsdatasystemet vil hente oplysninger i CVR vedrørende branchekoder. Branchekoder vil kunne ses ved opslag i affaldsdatasystemet.

Der skal indberettes både på CVR-nr og på P-nr niveau. Nogle virksomheder har mange p-numre tilknyttet deres CVR-nr, og det er derfor nødvendigt, at indberetteren oplyser hvilket P-nummer, indberetningen er gældende for.

Sammenholdt med den hidtidige regulering indebærer de nye regler, at de affaldsproducerende virksomheder ikke længere skal udarbejde stamkort samt transportindberetninger til kommunerne.

Idet havbundssedimenter er affald, skal de anlæg, som håndterer affaldet, indberette dette til affaldsdatasystemet.

§ 64 Korrektion af indberetninger

Affald Danmark bemærker, at § 64 giver kommuner og Miljøcenter Roskilde adgang til at rette direkte i de indberettede data, og at det er vigtigt, at sådanne ændringer så vidt muligt sker efter aftale med den indsamler eller det anlæg, der har foretaget indberetningen, således at det kan medvirke til forbedringer i forhold til fremtidige indberetninger.

KL bemærker til § 64, stk. 2, at de forventer at affaldsdatasystemet har en integreret løsning, der sikrer, at den der indberetter orienteres ved rettelser af kommunen.

Dansk Byggeri bemærker, at § 64 ændres ved rettelse i data til, at myndigheder ikke kan ændre i data uden forudgående drøftelse med den, der har foretaget indberetningen.

Affald Danmark anbefaler, at både de indberettende virksomheder og kommuner gives tilladelse til at ændre i data frem til 1. maj. Her skal man være opmærksom på, at dataændringer i systemet skal kvalitetssikres i forhold til den dokumentation, som er leveret til virksomheden – det er ofte fakturaen med bilag, der er dokumentationen for virksomhedens affaldshåndtering. Efter 1. maj må

data anses som afsluttede, og der må som udgangspunkt være adgang til systemet. Derefter bør kun Miljøcenter Roskilde kunne foretage eventuelle helt nødvendige korrekturer – stadig efter kontakt til de indsamlere og anlæg, der har indberettet disse data. I den forbindelse kan der være behov for at præcisere en pligt til – ikke blot at indberette data – men at indberette rigtige data, således, at det er muligt at føre tilsyn med og håndhæve krav om korrekt indberetning af data.

KL ønsker oplyst, jf. § 64, stk. 3, om det styres i databasen, så når en kommunalbestyrelse har rettet data, så låses databasen for ændringer, eller skal der føres tilsyn med, at der ikke sker ændringer?

Miljøministeriets bemærkninger

En kvalitetssikring af data foretaget af Kommunerne, Miljøcenter Roskilde eller Miljøstyrelsen bør i videst muligt omfang ske i samarbejde med den, som indberetter data. Denne kan be- eller afkræfte, om der er tale om en fejlindberetning.

Ved ændringer/rettelser i affaldsdatasystemet vil den som indberetter data blive orienteret automatisk via en mail. Det anbefales, at kommunen/Miljøcentre og Miljøstyrelsen tager en dialog med den, som indberetter data inden ændringer/rettelser af data.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at det er unødvendigt at præcisere en pligt til at indberette korrekte data, da det er en naturlig forudsætning, at de data, der indberettes, skal være korrekte. Bevidst indberetning af fejlagtige data vil kunne straffes i medfør af affaldsbekendtgørelsens § 95, stk. 1, nr. 17. Det kan desuden være strafbart efter straffeloven.

Affaldsdatasystemet låses for indberetninger den 31. januar. Der vil blive fastsat en periode, hvor kommuner kan kvalitetssikre og rette data. Det er endnu ikke fastlagt hvilken skæringsdato, der skal være for kvalitetssikring af data i affaldsdatasystemet. Virksomheder vil ikke kunne ændre data medmindre, der er åbnet specifikt for deres P-nr.

§ 65

Affald Danmark bemærker, at der i § 65 foreslås tilføjet "Affaldsbehandlingsanlæg, godkendte indsamlere, importører og eksportører samt virksomheder m.v. skal opbevare dokumentation for mængder og fraktioner af affald, der er afleveret til en indsamler af genanvendeligt affald, et modtageanlæg, en importør eller eksportør, i 3 år.

Miljøministeriets bemærkninger

Formuleringen af § 65 er ændret.

§ 66

Affald Danmark, *GI* og *KL* spørger om, hvad der ligger i opgaven med, at det i § 66 pålægges virksomheder, der erhvervsmæssigt transporterer affald ved aflevering af affald at afgive en tro- og love erklæring overfor anlægget om, at kommunen anviser affaldet til det pågældende anlæg.

Affald Danmark mener ikke, at affaldsanlæg er myndigheder og derfor hverken har ret eller pligt til at kontrollere, om modtaget affald er anvist til deres anlæg. Anlæggene modtager data om, hvor affaldet stammer fra, som det kommunale tilsyn derefter anvender i tilsynet af, om virksomheder leverer til de anviste anlæg. *Affald Danmark* foreslår på denne baggrund, at § 66 slettes. *Affald Danmark* bemærker endvidere, at det er et krav, som kun kan opfyldes ved aflevering af en erklæring ved hvert enkelt læs. Det burde for det første være overflødig, da det alene er en tro- og love erklæring om, at virksomheden agerer lovligt – og for det andet vil det være praktisk umuligt på

f.eks. forbrændingsanlæg, at der skal afleveres papirer manuelt ved indvejning. Det ville forlænge indvejningskøen drastisk i "myldretiden". Hvis kravet fastholdes, skal der kun være krav om aflevering af en erklæring én gang.

Miljøministeriets bemærkninger

Når en transportør afleverer affald til et modtageanlæg f.eks. et forbrændingsanlæg skal transportøren oplyse, at han er transportør, og hvor affaldet stammer fra på affaldsproducenten/producenterne han har hentet affaldet fra. Hvis det er en indsamler, der vælger at aflevere affaldet, skal indsamleren oplyse, at han er indsamler til anlægget. Anlægget skal herefter indberette, at de har modtaget affaldet fra indsamleren.

Ikrafttrædelse

Landbrug & Fødevarer bemærker, at det forventes, at affaldsdatasystemet er funktionsdygtigt den 1. januar 2010.

DAKOFA bemærker, at der ikke i bekendtgørelsen er fastsat en dato for, hvornår affaldsaktørerne kan påbegynde indberetningen til systemet.

Dansk Byggeri, KL og Affald Danmark bemærker, at da der er mange bemærkninger til såvel bekendtgørelsens beskrivelse af affaldsdatasystemet som det foreløbige udkast til datakrav i bilag 5, vurderer de, at der skal bruges noget tid til at færdiggøre de datakrav og formatkrav, der skal endeligt udmeldes. Optimistisk kan det vel tidligst forventes at ske fra 1. januar 2010, hvorefter virksomhederne og anlæggene ikke vil kunne indberette data for mere end sidste halvår af 2010.

GI finder, på grund af de mange bemærkninger til affaldsdatasystemet, at indberetningerne første gang er færdige 31. januar 2012 og ikke som foreslået 2011.

Affald Danmark anbefaler derfor, at man allerede nu erkender, at 2010 kun kan blive et prøveår, og at egentlig indberetning først skal gennemføres for året 2011. Dette er mere realistisk og vil give den nødvendige tid til at sikre, at systemet bliver gennemtænkt og kommer fornuftigt fra start.

Miljøministeriets bemærkninger

Der er indsat en bestemmelse i affaldsbekendtgørelsen om, at affaldsdatasystemet er i drift 1. april 2010, og at der herefter kan ske indberetninger til systemet. Indberetninger til systemet for 2010 skal ske senest 31. januar 2011. Det skal bemærkes, at indberetningerne først kan ske fra og med 1. april 2010. Der er ikke krav om indberetning til f.eks. ISAG med data for 2010.

Drift af system og placering

DI bemærker, at driften af affaldsdatasystemet planlægges placeret i Miljøcenter Roskilde. *DI* finder endvidere, at det er vigtigt, at systemet placeres med tætte relationer til Miljøstyrelsens affaldsenhed, da erfaringer med ISAG-systemet viser, at stor distance mellem regulator og operatør af datasystemet er problematisk.

Miljøministeriets bemærkninger

Placeringen af affaldsdatasystemet vil ske være hos Miljøcenter Roskilde. Der vil være en tæt kontakt med Miljøstyrelsen om udvikling, vedligeholdelse af systemet og udtræk af data.

Kvalitetssikring af data/Tilsyn

KL bemærker, at der er et stort administrativt arbejde med kvalitetssikring af data, ligesom det er uklart, hvem der skal foretage kvalitetssikring af data. *KL* oplyser, at det er afgørende for kommunernes brug af data i forbindelse med tilsyn, planlægningsarbejde m.v., at der er forholdsvis nye og opdaterede data til rådighed, og at disse data er valide og tilstrækkeligt detaljerede. Det er derfor særdeles vigtigt, at der afsættes ressourcer til, at data kvalitetssikres. *KL* ønsker oplyst, hvad der sker, hvis en virksomhed ikke indberetter til tiden - hvad er sanktionsmulighederne?

KL ønsker oplyst, om det er kommunerne, der skal føre tilsyn med, at indsamlingsvirksomhederne har indberettet data (til tiden), og at det er kommunerne, som skal stå for opfølgningen. *KL* mener ikke, at dette er kommunernes opgave, og som følge heraf skal det tilføjes i bekendtgørelsen, at det er Miljøcenter Roskildes ansvar. *KL* bemærker, at der kan opkræves brugerbetaling til affaldstilsynet, men at resten skal ske via DUT.

RenoSam bemærker til § 64, stk. 2, at de ikke anser det for kommunernes opgave at kvalitetssikre de data, der ligger i affaldsdatasystemet.

Miljøministeriets bemærkninger

Kommunerne skal foretage tilsyn og kvalitetssikring af affaldsdata fra virksomheder beliggende i kommunerne, som hidtil er sket i forbindelse med kommunernes transportørregistrering til brug for deres planlægningsopgaver og deres tilsynsforpligtelser. Miljøstyrelsen/Miljøcenter Roskilde vil foretage overordnet kvalitetssikring af data, men forventer ikke umiddelbart at foretage kvalitetssikring på forudbestemte anlæg/indsamlere/producenter, da dette - som det er tilfældet i dag - er kommunernes opgave.

Bilag 5 Affaldsdatasystemet

Kommunekemi A/S og Affald Danmark bemærker, at indførelse af matrikelnummer til geografisk stadfæstelse af affaldsproducenten virker meget ambitiøst og problematisk bl.a. pga., at der kan være mange adresser samt producenter knyttet til et matrikelnummer mm.

Chemtox-Trotters A/S bemærker, at de gamle ISAG affaldsfraktioner (niveau 1 og 2) nu er lagt som niveau 4 og 5 til EAK-koderne. De mener, at det er misvisende at referere til dansk lovgivning under overskriften til en europæisk lovgivning – også selv om det specificeres, at det kun er punkt a) til c), der henviser til EAK i forhold til, at nummereringen er fjernet på niveau 4 og 5. Det ville være hensigtsmæssigt med nummerering eller tal ved f.eks. henvisning.

Kommunekemi anbefaler, at de nuværende kodebetegnelser for niveau 4 og 5 fastholdes.

GI anbefaler, at brugere af affaldsdatasystemet kun får en fraktionsliste med én affaldskode pr. fraktion.

Ringkøbing-Skjern Kommune bemærker, at der bør være en sammenhæng mellem de i Bilag 2 nævnte fraktioner – og de i Bilag 5 nævnte fraktioner, således at det bliver muligt at følge affaldsstrømmen fra producent til behandlingsanlæg.

KL bemærker, at anvendelsen af EAK-koder efter deres opfattelse vil give anledning til mere usikre tal og at materialefraktioner efter samme overordnede inddeling som hidtil bør videreføres. Hvis EAK-koderne fastholdes, bør det være som supplement til materiale-fraktionerne. EAK-koderne kan lettes, hvis der alene anvendes overordnede branchegrupperinger på niveau 1 eller 2, hvor identifikation af materialet sker i kombination med angivelse af materialefraktionen.

KL bemærker, at det ikke tydeligt fremgår, at mængde og affaldstype skal angives for affaldsproducenten.

Affald Danmark bemærker, at udkast til bilag 5 betragtes som meget foreløbigt. Der mangler specifikationer af, hvilke data, der skal indberettes for de anlæg, som affaldet leveres til, og det er ikke klart, om afsnit 2 indeholder stamdata om virksomhed, der indberetter (jf. overskriften) eller data for de virksomheder, som affaldet stammer fra (som indholdet indikerer). *Affald Danmark* forventer, at de får et mere færdigt udkast til kommentering, inden systemet kan anses som færdigudviklet.

Affald Danmark bemærker endvidere, at kravene til indberetning ændres meget i forhold til de indberetningssystemer, som anvendes i dag. Udgangspunktet for registreringssystemerne er i dag og vil også fortsat være, at der modtages meget få (typisk 3) oplysninger fra kunden – enten ved bestilling af affaldsafhentning eller ved indvejning på et anlæg. Der er ikke tid til mere i situationen. Sådanne basisoplysninger er f.eks. "vareart" og "kunde-identifikation" samt evt. data om, hvor affaldet kommer fra. Disse grundregistre vil blive indrettet, så der derudfra kan genereres de nødvendige data om affaldstype, kilde etc. Detaljeringsgraden bliver derfor ikke bedre, end hvad der kan rummes i disse få "grunddata". På det grundlag vil f.eks. EAK-koder, fraktioner, indberetningstype og affaldsaktivitet blive genereret, som beskrevet i bilag 5. EAK-koder vil f.eks. blive genereret ud fra "varearten" samt brancheoplysninger på den pågældende virksomhed. Derfor er en fælles omsætningsnøgle vigtig for at sikre, at alle fortolker sammenhængen på samme måde. Det vil også være nødvendigt, at der ved generering af EAK-koderne er adgang til CVR for at hente brancheoplysninger på de enkelte kunder (P-numre). Den funktion kan udvikles, og vil blive

udviklet, hvis krav om registrering på EAK-koder fastholdes. *Affald Danmark* vil dog gentage, at kravet om EAK-koder er unødigt detaljeret i forhold til det besvær, der er forbundet med at registrere data fordelt på de ca. 800 EAK-koder. Fastlæggelsen af hvilke data, der skal indberettes, skal ses i forhold til formålet med affaldsdatasystemet.

Affald Danmark bemærker også, at indberetning til EU skal ske på et væsentlig mere overordnet niveau, og i forhold til de 3 andre opgaver vil EAK-koder i bedste fald være uanvendelige og i værste fald reducere overblikket. De kan f.eks. ikke anvendes til overblik over affaldsstrømme, da de ikke kan bruges til at identificere affaldsfraktioner. Derfor er der nu også indføjet et niveau 4 og 5 (de gamle ISAG-fraktioner), som naturligt vil være den relevante opdeling i forhold til affaldsstatistik, kommunal kortlægning og sandsynligvis også det kommunale tilsyn. Generelt vil det være rigtig fornuftigt at revurdere de gamle fraktioner med tilhørende affaldstype (nu indberetningstype). Det vil også være relevant at revurdere de gamle affaldstyper og behandlingsform (nu indberetningstyper og affaldsaktivitet) i forhold til det aktuelle registreringsbehov.

Miljøministeriets bemærkninger

Matrikelnummer skal anvendes i det tilfælde, at der ikke er en adresse til brug for at kunne identificere, hvor affaldet er opstået. Ligesom at kommuner ved tilsyn på f.eks. byggepladser kan se, at affaldet er håndteret korrekt.

Det er besluttet, at der skal anvendes EAK-koder ved indberetning til affaldsdatasystemet. EAK-koder er det detaljeringsniveau, der gør data brugbare i tilsynsøjemed og ved indberetning til EU. Samtidig anvendes EAK-koder i forbindelse med grænseoverskridende transport af affald.

På de forberedende workshops har kommunerne efterspurgt mere detaljerede koder end ISAG-koderne hidtil har kunnet levere for at sikre, at kommunerne kan føre et mere kvalificeret tilsyn med affaldsproducenten og affaldsbehandlere.

Niveau 4 og 5 i den tidligere affaldsbekendtgørelse har vist sig for omfattende at anvende, og det er derfor valgt at gå bort fra niveau 4 og 5 og i stedet anvende en udvidet indberetningstype, som fremgår af bilag 5, for at gøre indberetningen mere enkel for virksomhederne. I nedenstående tabel kan ses hvilke indberetningstyper, der skal indberettes i stedet for den foreslåede indberetningstype samt i stedet for niveau 4 og 5.

Indberetningstype husholdninger	Indberetningstype erhverv
Husholdningsaffald	Erhvervsaffald
Dagrenovation	Dagrenovationslignede affald
Organisk affald	Organisk affald
Forbrændingseget	Forbrændingseget
Deponeringseget	Deponeringseget
Papir inkl. Aviser	Papir inkl. aviser
Pap	Pap
Glas	Glas
Plast	Plast
Emballage papir	Emballage papir
Emballage pap	Emballage pap
Emballage glas	Emballage glas
Emballage metal	Emballage metal
Emballage plast	Emballage plast
PVC	PVC

Træ	Træ
Imprægneret træ	Imprægneret træ
Haveaffald	Haveaffald
Køleskabe med freon	Køleskabe med freon
Uforurennet jord	Jern og metal
Lettere forurennet jord	Uforurennet jord
Stærkt forurennet jord	Lettere forurennet jord
Jern og metal	Stærkt forurennet jord
Batterier	Batterier
Elektronik	Elektronik
Bygge- og anlægsaffald	Bygge- og anlægsaffald
Jord og Sten	Jord og Sten
Farligt affald	Slam < 10% TS (flydende)
Storskrald	Slam 10-30% TS (blødt)
Gips	Slam >30% TS (fast)
Øvrigt affald	Farligt affald
	Gips
	Øvrigt

Der skal være et rimeligt forhold mellem de ressourcer, der anvendes til indberetningen og behovet for data. Detaljeringsniveauet for affaldsfraktioner skal være tilstrækkelig højt til, at kommunerne kan anvende data til affaldsplanlægning og kan føre et ordentligt tilsyn med affaldsproducenter og affaldsbehandlere, og detaljeringsniveauet skal endvidere være tilstrækkeligt detaljeret til, at Danmarks rapporteringsforpligtelse for affaldsstatistik over for EU kan opfyldes. I den forbindelse kan det oplyses, at Danmark er det eneste land i EU, der anvender ISAG koder, og det gør det derfor svært at sammenligne affaldsmængder fordelt på fraktioner med andre EU-lande.

Målet er et affaldsdataindberetningssystem, som er let at anvende for alle brugere og som opfylder myndigheders, virksomheders og andre aktørers behov for affaldsdata af en tilstrækkelig kvalitet til bl.a. planlægning. Det er vigtigt, at det er muligt at følge udviklingen for de forskellige affaldsfraktioner på nationalt, regionalt, lokalt, og på virksomhedsniveau. De enkelte virksomheder skal kunne trække egne data ud af systemet for at dokumentere virksomhedens affaldsproduktion/miljøbelastning, f.eks. i forbindelse med grønne regnskaber. Målet er endvidere, at affaldsdatasystemet har en fleksibilitet, så nye krav til data løbende kan indarbejdes uden væsentlige omkostninger.

Der vil blive stillet en mapningstabel til rådighed, der foretager mapning mellem primær CVR branchekode og niveau 1+2 EAK koder. Mapningstabellen er en vejledning i anvendelsen af EAK koderne, men kan ikke betragtes som en resultatliste. Formålet med mapningstabellen er at hjælpe brugerne af affaldsdatasystemet med at anvende de korrekte EAK koder (første 4 dimensioner) i forbindelse med levering af data til systemet. Dette gør systemet lettere at anvende og øger kvaliteten af data. Mapningstabellen består i at skabe sammenhæng mellem branchekoder og EAK koder. Der tages således udgangspunkt i branchekoderne og denne kobles op på den EAK kode som er relevant for den enkelte branchekode. Såfremt der er flere EAK koder, som refererer til en branchekode, vil der blive oplyst de EAK koder, som er relevante. Udgangspunkt for mapningstabellen er branchekoderne i Dansk Branchekode 2007 (DB07) samt EAK kodelisten i Affaldsbekendtgørelsen bilag 3.

For at lette udvælgelsen af EAK koden, og da de første to niveauer af EAK præciserer producentens art, skal valget af niveau 1 og niveau 2 for EAK koden vælges på baggrund af producentens branchekode i CVR. Dette skal gælde for følgende indberetninger:

- Indsamler indberetning
- Indsamler- og Modtager indberetning samt
- Modtager indberetning

Kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald (kapitel 14)

Kildesortering

Hjemmelsspørgsmål

DI og Affald Danmark mener ikke, at der er hjemmel til at sondre mellem kildesorteret og ikke-kildesorteret genanvendeligt affald, som får den konsekvens, at kun det kildesorterede genanvendelige erhvervsaffald konkurrenceudsættes. *DI* anfører endvidere, at det bør fremgå af bekendtgørelsen, at yderligere udsortering i genanvendelige fraktioner af det kildesorterede genanvendelige erhvervsaffald kan medføre en fraktion, der skal behandles via nyttiggørelse som brændsel, eller evt. en fraktion som skal deponeres.

Kildesortering og kommunal klassificering

Derudover finder *Affald Danmark, KL, Danmarks Naturfredningsforening* at det er uklart, hvornår der skal kildesorteres, og hvornår der leves op til, at "væsentlige dele" af affaldet genanvendes. *Affald Danmark* mener, at der fra centralt hold bør meldes ud, hvad der er genanvendeligt og hvad der ikke er genanvendeligt affald, især fordi der ikke kan klages over Miljøcenter Roskildes afgørelse om optagelse på listen over genanvendelsesanstalt /godkendte indsamlere. Dette kan ifølge *Danmarks Naturfredningsforening* give mindre affald til genanvendelse, især i kommuner der har en blød fortolkning af begrebet og især ved de svære fraktioner og de mindre mængder affald. *KL* fremhæver endvidere, at der bør være en henvisning i § 68 til Bilag 2 som en liste over hvilke fraktioner, der omfattes af begrebet genanvendeligt erhvervsaffald. *KL* understreger, at listen skal være dynamisk, da mulighederne for genanvendelse ændrer sig jævnlige.

Dansk Energi finder at kravet i § 68, stk. 1 om at "virksomheder skal kildesortere deres affald.." bør modereres til, at "virksomheder m.v. skal sikre en sortering af deres affald..", idet sorteringen ligeså effektivt kan foregå på et modtageanlæg. Kildesortering er som defineret i udkastet ingen garanti for, at affaldet kan genanvendes. *RenoSam* foreslår, at § 68, stk. 1 formuleres således "Virksomheder m.v. skal sikre at deres kildesorterede genanvendelige affald genanvendes. En ikke-udtømmende liste over fraktioner, der skal genanvendes findes i bilag 2". *RenoSam* fremhæver, at bilag 2 i den forbindelse skal justeres, så den indeholder de fraktioner der er nævnt i den nuværende bestemmelse samt de fraktioner fra bilag 2, der også skal kildesorteres.

Gypsum Recycling anbefaler at § 68 generelt strammes op. Bestemmelsens nuværende formulering om, at "væsentlige dele sorteres fra", åbner op for mange forskellige fortolkningsmuligheder. *Gypsum Recycling* anbefaler derfor, at bestemmelsen tilføjes kvantitative krav, eksempelvis kildesortering (i 3 typer; forbrændingsegnet, deponeringsegnet og genanvendeligt affald) skal foretages, såfremt virksomheden samlet har mere end 10 tons affald årligt. Hver fraktion/affaldstype af genanvendeligt affald, hvoraf der haves mere end 3 tons pr. år, skal ud- og kildesorteres separat.

I forhold til § 68, stk. 5 og § 69 mener *Gypsum Recycling* at bestemmelserne formuleres således, at det fremgår, at godkendelse og registrering af virksomheden skal ske for hver enkelt affaldsfraktion defineret under samlebetegnelsen "kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald", således at en godkendelse ikke automatisk bliver et carte blanche til at modtage enhver form for genanvendeligt erhvervsaffald.

Plastindustrien i Danmark finder udkastet overvejende positivt, men anmoder dog om en præcisering af begrebet kildesortering. *Plastindustrien* opfatter begrebet sådan, at kildesorteringen ikke nødvendigvis skal være mere detaljeret end en udsortering i de 3 affaldsfraktioner genanvendelse/forbrænding/deponi og mener at yderligere sortering kunne foregå hos indsamlere eller på genanvendelsesvirksomheden.

Genvindingsindustrien (GI) er bekymret for, om der anlægges forskellige niveauer for graden af kildesortering i forskellige kommuner, således at der ikke opnås ensartethed landet over i denne type afgørelser. *GI* mener derfor at det klart bør fremgå, at kildesortering er sortering i genanvendelig-, deponerings- eller forbrændingseget affald. Samtidig mener *GI* at der fastlægges retningslinjer for tilladte grader af fejlsortering. *GI* finder det endvidere uklart, hvornår der skal kildesorteres, og hvornår der leves op til, at "væsentlige dele" af affaldet genanvendes. *GI* mener, at man ikke skal begrænse muligheden for genanvendelse til det der kan kildesorteres og fremhæver at der i nogen tilfælde opnås øget genanvendelse og bedre kvalitet ved sortering af affald på et sorteringsanlæg, hvor der er ekspertise til at kende forskel på de forskellige typer affald, eksempelvis ved plastaffald, hvor det er svært at se forskel på genanvendeligt og ikke-genanvendeligt plastaffald. Med hensyn til bestemmelserne om godkendelse og registrering af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald mener *GI*, at de bør præciseres og gennemskrives.

DTL ønsker en præcisering af, at der med kildesortering menes "væsentlige dele sorteres fra til genanvendelse", idet det er afgørende for, om affaldet er omfattet af fritvalgsordningen. Ligeledes finder *DTL*, at det er centralt at få præciseret, i hvilken grad der må være en fejlsortering.

Dansk Erhverv (DE) påpeger, at bekendtgørelsen pålægger kommunerne at klassificere affald, hvilket også betyder at det er kommunen, som afgør, om affald er kildesorteret i en grad, så det kan klassificeres som genanvendeligt erhvervsaffald. Dette øger muligheden for at anlægge forskellige niveauer for graden af kildesortering i forskellige kommuner, hvilket giver manglende ensartethed landet over i denne type afgørelser. *DE* fremhæver, at det er vigtigt, at der i kravet om sortering efter materiale og anvendelsesform fastlægges retningslinjer for tilladte grader af fejlsortering.

DAKOFA finder ikke definitionen af kildesorteret, genanvendeligt affald fra virksomheder m.v. særlig klar og ønsker en præcisering heraf. *DAKOFA* fremhæver derudover, at Miljøstyrelsen har oplyst, at der bliver udarbejdet kvalitetskrav for genanvendelse og spørger herefter, om man alene vil kunne klassificere, de anlæg og operationer der kan honorere disse kvalitetskrav, som genanvendelse? Med hensyn til kildesortering da bemærker *DAKOFA*, at Miljøstyrelsen tidligere har antydnet at opdelingen i fraktioner i den daværende affaldsstrategis bilag E (udkastets bilag 2) kunne tages som rettesnor for, til hvilket niveau affald skulle være kildesorteret for at kunne klassificeres som kildesorteret. *DAKOFA* fremhæver at Miljøstyrelsen har tilkendegivet at der vil blive tilstræbt at skabe en tydeligere kobling i bekendtgørelsen mellem kildesorteringskravet og fraktionsopdeling i bilag 2. *DAKOFA* understreger at det således ikke vil være tilstrækkeligt blot at sortere i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringsseget, men til gengæld tilstrækkeligt at udsortere på fraktionsniveau efter bilag 2, dvs. i eksempelvis emballager.

Skriftlig aftale

DTL er bekymret for, at formuleringen i § 68, stk. 6 vil give juridiske samt praktiske problemer. *DTL* fremhæver, at det klart bør fremgå *hvem* af parterne der er forpligtet til at sikre en skriftlig aftale. Dog bifalder *DTL*, at der ikke er fremsat formkrav til, hvorledes en aftale skal udformes. *DTL* påpeger dog, at Miljøstyrelsen kunne udarbejde en aftaleformular, som virksomhederne frivilligt kan vælge at anvende, eller alternativt kunne der i bekendtgørelsen opstilles en liste over de

oplysninger, som skal være til stede for, at ansvaret for affaldet er overdraget. *DTL* fremhæver, at det er vigtigt for både markedets aktører og tilsynsmyndigheder, at der er klarhed om, hvornår ansvaret er overdraget.

Service direktivet

Dansk Transport og Logistik (DTL) påpeger, at det i forbindelse med Miljøcenter Roskildes frist for godkendelse og registrering af godkendt indsamler samt registrering i Affaldsregistret, bør overvejes, hvad der skal ske, hvis fristen overskrides. Miljøcenter Roskilde har en frist på 21 dage til behandling af ansøgninger om optagelse i Affaldsregistret og 21 dage til at få foretaget registreringen.

I henhold til § 68, stk. 6, gælder kravet om aftaleindgåelse kun genanvendeligt, kildesorteret affald. § 86, stk. 3, vedrører udtrykkeligt ikke-genanvendeligt affald, og *Renosyd I/S* anmoder derfor om en præcisering.

Øvrige bemærkninger

KL mener, at § 69 bør omfatte en pligt for indsamlingsvirksomheder til at indgå aftale med anlæg og dokumentere genanvendelsen i lighed med den tilsvarende kommunale pligt, der følger af §§ 26-32.

Danske Havne påpeger, at skibe, der anløber danske havne, sorterer deres affald efter de internationale MARPOL-regler. Det er ikke altid i overensstemmelse med kommunens og dermed havnens krav til sortering, hvilket gør, at havnene ganske ofte har en større sorteringsopgave. *Danske havne* påpeger, at der findes særskilte regler for havnenes affaldsmodtagelse. *Danske Havne* går derfor ud fra, at det ikke er at sidestille med en virksomhed, der indsamler kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald (og dermed skal betale gebyr).

RenoSam, *Renosyd I/S* og *RenoDjurs I/S* påpeger, at det med ordlyden af § 68, stk. 4 ikke vil være muligt for en virksomhed selv at levere sit genanvendelige affald til hverken et privat genanvendelses anlæg eller en kommunal genbrugsplads. *Renosyd I/S* og *RenoDjurs* foreslår, at bestemmelsen udvides med disse muligheder. *RenoSam* mener, at det bør fremgå af § 68, stk. 4, nr. 3, at virksomheder m.v. kan aflevere deres kildesorterede affald på genbrugspladser.

Kommunernes tilsyn med fritvalgsordningen

DI finder det uhensigtsmæssigt, at der i udkastet er lagt op til, at såvel de godkendte indsamlere som genanvendelses anlæggene har deres hjemkommune som tilsynsmyndighed, da disse anlægstyper vil operere på tværs i mange kommuner. Derfor anmoder *DI* om, at godkendelse og tilsyn med disse områder overføres til de statslige miljøcentre.

Miljøministeriets bemærkninger

Ad Kildesortering og kommunal anvisning

Høringssvarene påpeger, at det med udkastet er vanskeligt for virksomheder og kommuner at fastlægge præcis, hvad der er omfattet af markedsudsættelsen, og hvad der fortsat er omfattet af det kommunale kapacitetsansvar og den kommunale anvisningsret. Bekendtgørelsens definition er bl.a. på denne baggrund præciseret i overensstemmelse med bemærkningerne til lov nr. 513 (ændring af miljøbeskyttelsesloven vedrørende ny organisering af affaldssektoren). Se nærmere under bemærkningerne til definitionen af kildesortering. En affaldsproducerende virksomhed skal derfor sikre, at affaldet sorteres på det sted, hvor affaldet genereres, i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringseget affald samt, at affaldet sorteres efter materiale og anvendelsesform, herunder i de fraktioner, som fremgår af § 72.

Det præciseres i § 4, stk. 3, at kommunalbestyrelsen skal klassificere affald som kildesorteret genanvendeligt affald, hvis den affaldsproducerende virksomhed kan godtgøre, at affaldet kan genanvendes på et registreret genanvendelses anlæg. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal klassificere sammenblandinger af genanvendeligt affald som kildesorteret genanvendeligt affald, hvis den affaldsproducerende virksomhed kan dokumentere, at sammenblandingen ikke forringer genanvendelsen for hvert enkelt materiale. Det vil sige, at kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, herunder sammenblandinger, som ikke forringer genanvendelsen for hvert enkelt materiale, omfattes af markedsudsættelsen, men at kommunerne fortsat skal anvise blandet affald fra erhverv forstået som blandinger af forbrændingsegnet, deponeringsaffald eller genanvendeligt affald, som ikke er kildesorteret, til rette forbehandling med henblik på endelig behandling af affaldet.

Ad hjemmelspørgsmål

Af § 45, stk. 1, i lov nr. 513 af 12. juni 2009 fremgår, at kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Der er ikke i loven fastsat regler om, at kommunerne ikke skal forestå håndteringen af genanvendeligt erhvervsaffald. Derimod indeholder § 44, stk. 4, nr. 1 og 2, hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald og regler om overdragelse af virksomheders ansvar for håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald og indberetning af data til en tilmeldt og godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Tilsvarende fastslår § 45, stk. 6, at benyttelsespligten til de kommunale ordninger efter § 54, stk. 3, ikke finder anvendelse på indsamlingsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald.

Det er på den baggrund Miljøministeriets opfattelse, at der i miljøbeskyttelsesloven er hjemmel til at fastsætte regler om, at kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald skal omfattes af særlige regler og ikke den kommunale ordning.

Ad skriftlig aftale

Med kravet i § 68, stk. 6 om en skriftlig aftale mellem indsamlingsvirksomhed og affaldsproducent og to indsamlingsvirksomheder imellem er det intentionen at sikre, at ansvaret for affaldet er klart placeret. Det er i bestemmelsen præciseret, at den, der råder over affaldet, har ansvaret for, at der bliver indgået en aftale.

Ad forbehandling

Der vil fortsat være behov for videre sortering og forbehandling af genanvendeligt affald på sorteringsanlæg m.m. Disse anlæg er blot ikke omfattet af det frie valg med mindre, de har status af indsamlingsvirksomhed. Desuden præciseres, at affaldsproducerende virksomheder har mulighed for at aflevere genanvendeligt erhvervsaffald på genbrugspladser.

Ad servicedirektivet

Bestemmelserne i bekendtgørelsen om Miljøcenter Roskildes frist for behandling af ansøgning om godkendelse af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, og om registrering i affaldsregisteret, er en implementering af servicedirektivets artikel 13. Bestemmelserne har alene karakter af at være ordensforskrifter, som ansøgeren ikke kan støtte ret på. For så vidt angår godkendelse af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, betyder det, at en godkendelse ikke kan anses for meddelt, hvis fristen overskrides. Dette følger i øvrigt også af affaldsbekendtgørelsens § 70, stk. 4, hvoraf det fremgår, at en ansøger ikke må påbegynde indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, før Miljøcenter Roskilde har meddelt godkendelse.

Miljøministeriet er enig i, at § 86, stk. 3, vedrører virksomheder, som får indsamlet ikke-genanvendeligt erhvervsaffald, og hvor der således ikke stilles krav om indgåelse af en skriftlig aftale. Henvisningen i § 86, stk. 3, til § 68, stk. 6, er derfor slettet og bestemmelsen i øvrigt tilrettet i overensstemmelse hermed.

Øvrige bemærkninger

Det er Miljøministeriets opfattelse, at genanvendelsen af affald, som indsamlingsvirksomheder overtager ansvaret for, er tilstrækkeligt sikret ved § 68, stk. 5, hvoraf fremgår, at en indsamlingsvirksomhed skal aflevere affaldet til et registreret genanvendelses anlæg eller til en anden godkendt indsamler, som så tilsvarende vil være forpligtet til at aflevere affaldet til et registreret genanvendelses anlæg eller til en anden godkendt indsamler. Det følger desuden af § 68, stk. 7, at indsamlingsvirksomheder skal dokumentere, at affaldet er afleveret på et genanvendelses anlæg, hvis kommunen eller Miljøstyrelsen beder om det.

Det bemærkes, at bekendtgørelsen alene regulerer håndtering af affald, som ikke er reguleret i andre bekendtgørelser.

Det kan oplyses, at henvisningen i § 68, stk. 4, nu er til § 76, nr. 1 (om genanvendelses anlæg), som omfatter både private og kommunale anlæg.

Den politiske aftale om ny organisering af affaldssektoren og det efterfølgende lovforslag (L 152) omfatter ikke nogen ændring af den eksisterende fordeling af hverken afgørelses- eller tilsynsmyndighed på affaldsområdet. Den eksisterende opgavefordeling er derfor fastholdt.

Godkendelse af indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald

Dansk Transport og Logistik (DTL) mener, at det i relation til muligheden for tilbagekaldelse af den godkendte indsamlers registrering bør præciseres, at der skal være tale om overtrædelser af miljøbeskyttelseslovens regler om affaldshåndtering, og hvor der er sket skade på natur og miljø. *DTL* finder det uklart, hvem der kan tilbagekalde en registrering, og tilføjer, at dette burde ske ved domstolene. Såfremt der bliver tale om administrative tilbagekaldelser, skal der være en klageadgang.

DTL mener, at § 69, stk. 4, nr. 3 bør formuleres således, at indsamlingsvirksomheden skal oplyse, hvilke affaldsfraktioner den ønsker at blive godkendt til at indsamle. Bestemmelsen bør således være fremtidsrettet og ikke stationær.

Miljøministeriets bemærkninger

Det følger af bemærkningerne til lov nr. 513 (ændring af miljøbeskyttelsesloven vedrørende ny organisering af affaldssektoren), at der i bekendtgørelsen vil blive fastsat regler om, at indsamlergodkendelsen kan tilbagekalde, såfremt ansøgeren eller den godkendte indsamlingsvirksomhed har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed *i forbindelse med virksomheden for indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald*. Dette vil efter Miljøministeriets opfattelse relatere sig til overtrædelser af miljøbeskyttelsesloven og regler udstedt i medfør af loven. Ifølge bemærkningerne til lovens § 44, stk. 5, forventes adgangen til at tilbagekalde en godkendelse f.eks. udnyttet, hvis indsamlingsvirksomheden gentagne gange bliver straffet for at overtage ansvaret for ikke-genanvendeligt erhvervsaffald, ikke at overholde gældende

regler om eksport af affald eller at aflevere det genanvendelige erhvervsaffald til behandling på et forbrændingsanlæg. Dette gælder uanset, om der er sket en egentlig skade på natur og miljø. Det følger direkte af lovens § 44, stk. 5, at "en afgørelse om tilbagekaldelse af en godkendelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene og om fristen herfor og om, at indbringelse vil have opsættende virkning."

Det er præciseret i § 69, stk. 4, at indsamlingsvirksomheden skal oplyse, hvilke fraktioner virksomheden ønsker godkendelse til at indsamle.

Affaldsregistret (kapitel 15)

I kapitel 15 fastsættes regler om det nye Affaldsregister, som skal indeholde en liste over alle godkendte virksomheder, der indsamler kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, og anlæg, som behandler genanvendeligt erhvervsaffald. I registret optages desuden virksomheder, der indsamler andet affald end genanvendeligt erhvervsaffald, og transportører samt mæglere og forhandlere af affald.

Generelt

Plastindustrien i Danmark finder opbygningen af et landsdækkende affaldsregister meget positivt.

Affald Danmark finder § 75 misvisende og foreslår bestemmelsen ændret til "*Miljøministeren fører et register over virksomheder, der transporterer, indsamler, behandler eller forhandler affald*". Derudover mener *Affald Danmark* ikke, at § 76 egentlig afspejler formålet med affaldsregistret. *Affald Danmark* læser § 78 således, at det i praksis bliver genanvendelsesanlæggene, der definerer hvad der er genanvendeligt affald.

Kl og Vejle Kommune fremhæver, at de nævnte anlæg i § 77, stk. 2, bør fremgå af registret, idet det er i registret, at en affaldsproducent skal hente hjælp, hvis han er i tvivl om, hvordan han skal håndtere sit affald.

AggerBergDrews Advokatfirma og *DAKOFA* påpeger, at der i § 83 alene ses at være tale om en anmeldelses- og registreringsordning og ikke en godkendelsesordning, som bestemmelsen lægger op til, idet udkastet anvender formuleringen "...godkendte...efter reglerne i dette kapitel". *DAKOFA* understreger, at det kun er indsamlere, der skal godkendes, mens de øvrige blot skal registreres.

Virksomhedstyper i registret

DI mener, at definitionen for genanvendelsesanlæg, der er indsat i udkastet, er for snæver og bør udvides til også at omfatte R12-anlæg.

Affald Danmark fremfører, at reformen er baseret på, at der skelnes mellem godkendte indsamlere, der må overtage ansvaret for genanvendeligt erhvervsaffald, samt transportører, der ikke kan overtage et sådant ansvar. *Affald Danmark* understreger, at selv om godkendte indsamlere, jf. § 69, kun kan overtage ansvaret for genanvendeligt erhvervsaffald, kan de godt indsamle andet affald – det er de samme virksomheder i registret.

KL finder det uklart, hvordan Miljøstyrelsen vil sikre, at der sker en kontinuerlig opdatering af affaldsregistret, samt hvad kommunernes præcise rolle er, idet de ikke er nævnt yderligere i kapitlet. *KL* mener, der må være tale om en nyskabelse, når der i § 76, nr. 3, står, at affaldsregistret skal indeholde oplysninger om "virksomheder, der indsamler andet affald end kildesorteret genanvendeligt affald". Hvilken slags indsamlere og hvilke krav stilles der til disse? *KL* bemærker,

at begrebet ikke nærmere er defineret, samt at der ikke er angivet, hvilke forpligtelser og ansvar disse virksomheder har?

Affald Danmark fremhæver endvidere, at der er indført et nyt begreb, som ikke er defineret, nemlig indsamler af andet affald end genanvendeligt erhvervsaffald.

GenvindingsIndustrien (GI) fremhæver, at det er vigtigt, at muligheden for at blive registreret i Affaldsregistret ikke kun begrænses til virksomheder med gyldig godskørselstilladelse. Derudover skal det stadig være muligt for virksomheder med orange tilladelse og virksomheder med biler med en totalvægt på under 3.500 kg at lade sig registrere, således at disse virksomheder stadig kan transportere eget genanvendeligt erhvervsaffald, selv om de ikke har en godstilladelse og derfor ikke kan blive godkendt som transportører eller indsamlere.

Dansk Transport og Logistik (DTL) påpeger, at skellet mellem virksomheder, der erhvervsmæssigt transporterer affald, og virksomheder, der indsamler andet affald end kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, er uklar, idet begge parter erhvervsmæssigt vil transportere affald. I forhold til §§ 79 og 80 påpeger *DTL*, at Færdselsstyrelsen allerede har registreret virksomheder, der har gyldige tilladelser, og oplysninger herom er offentligt tilgængelige på Færdselsstyrelsens hjemmeside. *DTL* mener derfor ikke, at virksomheder skal indsende oplysninger til myndigheder, som myndighederne allerede ligger inde med. Dette anses for at være en ekstra administrativ byrde for virksomhederne.

Gebyrer for optagelsen i Affaldsregistret

International transport Danmark (ITD) hilser administrative lettelser for f.eks. transportører velkommen, men *ITD* henstiller til nøje overvejelser om, hvorvidt gebyrniveauet modsvarer et givent formål med affaldsregistret – og om det overhovedet er samfundstjenligt at opkræve et sådant gebyr hos den enkelte virksomhed. *ITD* kan derfor ikke støtte forslaget om, at der opkræves et engangsgebyr for registrering og årlige gebyrer for at forblive i Affaldsregistret.

Ikrafttræden af Affaldsregistret

DI finder, at det er et stort problem, at der indføres en fritvalgsordning fra 1. januar 2010, mens det tilknyttede affaldsregister først forventes i funktion i efteråret 2010. *DI* foreslår derfor, at der åbnes for et affaldsregister, hvor alle kan melde sig ind fra 1. januar 2010. Når godkendelsesordningen herefter er kommet på plads, kan Miljøcenter Roskilde, der skal forestå driften, ændre registret til kun at omfatte de godkendte indsamlings- og genanvendelses anlæg.

Dansk Byggeri finder det problematisk, at den centrale liste over godkendte indsamlingsvirksomheder og genanvendelses anlæg m.fl. først er klar et års tid efter, at liberaliseringen er trådt i kraft. *Dansk Byggeri* mener derfor, at det er vigtigt, at det tydeligt fremgår, hvordan virksomhederne skal forholde sig.

Helsingør Kommune (HK) finder det problematisk, at registret først bliver tilgængeligt for affaldsproducenterne den 1. november 2010, og anmoder Miljøstyrelsen om at forholde sig til, om kommunerne stadig skal anvise affaldet, og om kommunerne stadig skal føre tilsyn med dette. Derudover mener *HK*, at der ikke er hjemmel til, at kommunerne kan kræve oplysninger om virksomhedernes affaldshåndtering samt kræve oplysninger om transporten. *HK* beder derfor Miljøstyrelsen om at udarbejde retningslinjer for kommunerne i forhold til det kildesorterede, genanvendelige erhvervsaffald, frem til affaldsregistret er tilgængeligt.

DAKOFA ønsker en præcisering af, hvad det er for "indsamlere", affaldsproducenterne frit kan vælge imellem fra 01.01.10-28.02.11. DAKOFA påpeger, at indsamlere dog skal lade sig registrere i affaldsregistret senest den 01.09.10, men uden at være godkendt som indsamlere.

Øvrige bemærkninger

DAKOFA fremhæver, at formuleringen af § 68, stk. 5, sidste pkt., kun levner mulighed for én omlastning mellem to godkendte indsamlere, førend affaldet skal afleveres på et registreret genanvendelsesanlæg, og finder det ikke tydeligt, om det har været lovgivers hensigt eller er en fejl.

Miljøministeriets bemærkninger

Ad generelt

Beskrivelsen af Affaldsregistret er præciseret på baggrund af høringssvarene fra Affald Danmark og AggerBergDrews Advokatfirma.

Bestemmelsen i § 72, stk. 2, omfatter aktiviteter, som er omfattet af f.eks. den kommende bygge- og anlægsbekendtgørelse, genanvendelsesbekendtgørelsen og slambekendtgørelsen. Det er intentionen, at disse regler fortsat skal regulere genanvendelsen af f.eks. jord, der bruges til støjvolde, og slam, der udbringes på landbrugsjord. Der er således ikke tale om anlæg, som løbende kan modtage genanvendeligt affald fra affaldsproducerende virksomheder eller indsamlingsvirksomheder, men enkeltstående genanvendelsesprojekter, som derfor ikke skal være en del af Affaldsregistret.

Ad virksomhedstyper i Affaldsregistret

I forhold til, hvilke anlæg der vil kunne registreres som genanvendelsesanlæg i Affaldsregistret, kan Miljøministeriet oplyse, at dette gælder for anlæg, som genanvender affald, jf. definitionen af genanvendelse i affaldsrammedirektivet. Miljøministeriet forventer endvidere, at anlæg som foretager visse forbehandlingsaktiviteter - i form af at forberede affald til genanvendelse - som ikke blot består i at ompakke, emballere eller sortere, vil kunne registreres som et genanvendelsesanlæg i Affaldsregistret. Miljøcenter Roskilde vil dog skulle foretage en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde af, hvilken aktivitet anlægget udfører.

Affaldsregistret er baseret på virksomhedernes egne registreringer i registret. Det er Miljøministeriets opfattelse, at virksomhederne vil have en stor egeninteresse i at sikre, at eventuelle adresseændringer m.m. bliver opdateret, idet registret er det sted, hvor affaldsproducerende virksomheder kan finde virksomheder og anlæg, som må håndtere deres affald. Kommunerne vil således ikke have nogen opgave i forhold til at kvalitetssikre data, opdatere oplysninger m.m.

Miljøministeriet er enig med affald danmark i, at godkendte indsamlingsvirksomheder godt kan indsamle forbrændings- og deponeringsegnede affald. De vil blot agere som almindelige transportører eller indsamlere, som ikke kan overtage ansvaret for håndteringen af affaldet.

I Affaldsregistret skal også "indsamlere, der indsamler andet affald end kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald" lade sig registrere. Efter Miljøministeriets opfattelse vil der formentlig være stort overlap mellem denne kategori og kategorien transportører. Ifølge affaldsrammedirektivet er medlemslandene imidlertid forpligtet til at godkende eller registrere både indsamlere og transportører, hvorfor der også er registreringspligt for virksomheder, der indsamler andet affald end kildesorteret genanvendeligt affald. Ifølge udkastet til affaldsbekendtgørelse er det

alene godkendte indsamlingsvirksomheder af genanvendeligt affald, som kan overtage ansvaret for en miljømæssig forsvarlig håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald. Det vil sige, at hverken transportører, indsamlere, der indsamler andet affald end kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, eller forhandlere og mæglere tillægges rettigheder i forhold til den nye ansvarsmodel.

På baggrund af bemærkningerne fra Genvindingsindustrien er det præciseret i bekendtgørelsen, at indsamlere, der indsamler andet affald end kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, ikke behøver at have en godskørselstilladelse. Ligesom for indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald er det ikke en forudsætning for at blive godkendt som indsamler, at disse virksomheder selv udfører transporten. Det skal være muligt at drive indsamlingsvirksomhed, hvor selve indsamlingen varetages af en transportørvirksomhed, som indsamlingsvirksomheden har indgået en aftale med. Miljøministeriet skal i forlængelse heraf understrege, at det ikke er intentionen, at affaldsproducerende virksomheder, som selv håndterer deres affald, skal optages i registret.

Af § 79 fremgår, at transportørvirksomheder skal lade sig registrere og herunder oplyse om virksomhedens CVR-nr., og om virksomheden har en gyldig godskørselstilladelse. Miljøministeriet har fra Færdselsstyrelsen fået oplyst, at Færdselsstyrelsens register over virksomheder med godskørselstilladelse ikke giver mulighed for at foretage samkøring med andre systemer. Miljøministeriet anser det for en ubetydelig ekstra byrde for transportørvirksomheder, at de udover at oplyse CVR-nr. også i forbindelse med registreringen i Affaldsregistret skal oplyse, om de har en gyldig godskørselstilladelse.

Ad gebyrer for optagelse i Affaldsregistret

Af bemærkningerne til lov nr. 513 (ændring af miljøbeskyttelsesloven vedrørende ny organisering af affaldssektoren) fremgår, at de fulde omkostninger ved etablering, drift, vedligeholdelse og administration af Affaldsregistret skal gebyrfinansieres, herunder omkostninger forbundet med gebyropkrævningen og tilsynet med overholdelse af reglerne om pligt til registrering m.v.

Ad idriftsættelse af Affaldsregistret

Miljøministeriet er enig med DI i, at det ville være optimalt, hvis Affaldsregistret var i drift fra 1. januar 2010. Dette kan imidlertid ikke lade sig gøre, der vil derfor i perioden indtil registret er i drift kunne ske anmeldelse til Miljøstyrelsen, der vil offentliggøre oplysninger om anmeldte genanvendelses anlæg, indsamlere m.v. på www.Miljostyrelsen.dk. Det er frivilligt for virksomhederne, om de ønsker at registrere sig i det midlertidige affaldsregister.

Fra 1. januar 2010 er det kildesorterede genanvendelige erhvervsaffald markedsudsat. Det vil sige, at kommunerne ikke længere skal anviser og etablere ordninger for kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald til behandling. Indtil virksomhederne er registreret i Affaldsregistret 1. september 2010, vil affaldsproducerende virksomheder kunne aflevere deres affald på miljøgodkendte genanvendelses anlæg og hos indsamlingsvirksomheder.

Ad øvrige bemærkninger

På baggrund af DAKOFAs bemærkninger præciseres det i bekendtgørelsens § 68, stk. 5, at det genanvendelige erhvervsaffald kan overdrages i flere led, så længe det sker mellem godkendte indsamlingsvirksomheder og/eller registrerede genanvendelses anlæg.

Oplysningspligter (kapitel 16)

Affald Danmark fremhæver, at der i forhold til § 85, stk. 2, og § 86, stk. 2, er behov for klarhed over, hvad der menes med, at der skal oplyses om de faglige regler, der gælder for udførelsen af erhvervet, og hvordan man får adgang til dem.

KL undrer sig over formålet med bestemmelserne §§ 85 og 86 og fremhæver, at der mangler en nærmere forklaring på denne nyskabelse. Derudover ønsker *KL* en præcisering af, hvad der menes med "faglige regler". *KL* spørger til, hvorfor der er særlige regler for mæglere, samt om disse regler ikke også omfatter forhandlere.

Genvindingsindustrien (GI) mener, at kapitlet helt bør udgå, idet de finder det uhørt, at der stilles krav om sådanne oplysninger, da *GI* mener, det vil medvirke til at skabe en konkurrenceforvriddning på markedet.

RenoDjurs I/S fremhæver, at kapitlet savner en bestemmelse analog til den nuværende § 49, som giver virksomhederne oplysningspligt. Derudover mener *RenoDjurs*, at det ikke kan være tilsigtet, at de skal afgive oplysninger til de virksomheder, *RenoDjurs* indsamler f.eks. dagrenovation for. Dernæst vil *RenoDjurs* gerne have præciseret, hvilke faglige regler der er tale om i § 86, stk. 2. I forhold til § 86, stk. 3, spørger *RenoDjurs*, hvilken skriftlig aftale der er tale om, idet § 86 udtrykkeligt vedrører ikke-genanvendeligt erhvervsaffald.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet skal hertil bemærke, at reglerne i bekendtgørelsens kapitel 16 om oplysningspligt er en implementering af reglerne i servicedirektivets artikel 22 om oplysninger om tjenesteydere og deres tjenesteydelser. Kravet om, at en tjenesteyder på opfordring fra en tjenestemodtager er forpligtet til blandt andet at oplyse om de faglige regler, der gælder for udførelsen af erhvervet, og hvordan man får adgang til dem, følger af direktivets artikel 22, stk. 3, litra b. De regler, der hentydes til, er de regler, der specifikt gælder for indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald, hvilket i hvert fald vil sige reglerne i affaldsbekendtgørelsen og reglerne i den kommende bekendtgørelse om uddannelse af personer på virksomheder, der indsamler kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald.

Til spørgsmålet om, hvorfor der er særlige regler for mæglere, men ikke for forhandlere, skal Miljøministeriet oplyse, at dette ligeledes er en følge af servicedirektivet, der ikke regulerer køb og salg af varer. Forhandlere er derfor ikke at betragte som serviceydere i direktivets forstand, og der skal derfor ikke være regler om oplysningskrav for disse.

For så vidt angår spørgsmålet om sammenhængen til bekendtgørelsens øvrige oplysningsforpligtelser, skal Miljøministeriet bemærke, at reglerne i bekendtgørelsens kapitel 16 som anført er en implementering af et direktiv. Disse regler har som følge deraf et helt særligt sigte i relation til forholdet mellem tjenesteydere og tjenestemodtagere, og der er derfor ikke nogen naturlig sammenhæng til de øvrige oplysningsforpligtelser i bekendtgørelsen.

Miljøministeriet er enig i, at bekendtgørelsesudkastets § 86 vedrører ikke-genanvendeligt erhvervsaffald, og at der derfor ikke stilles krav om indgåelse af en skriftlig aftale. Henvielsen i § 86, stk. 3, til § 68, stk. 6, er derfor slettet, og bestemmelsen tilrettet i øvrigt i overensstemmelse hermed.

Endelig skal Miljøministeriet bemærke, at reglerne i bekendtgørelsesudkastets kapitel 16 som anført er en implementering af et direktiv, som skal implementeres i alle EU-landene. Reglerne

formodes derfor ikke at påvirke danske virksomheders konkurrencemæssige situation i forhold til de øvrige aktører på det europæiske marked.

Kommunale genanvendelses anlæg (kapitel 17)

Generelt

Konkurrencestyrelsen peger i sit høringssvar på risikoen for krydssubsidiering mellem de områder, hvor de kommunale anlæg ikke opererer på markedsvilkår, og de områder, hvor de kommunale anlæg helt eller delvist er på samme marked som private anlæg. *Konkurrencestyrelsen* noterer sig i den forbindelse, at det foreliggende udkast til bekendtgørelse indeholder bestemmelser, der har til formål at begrænse risikoen for krydssubsidiering. Der er således indført krav om en regnskabsmæssig opdeling, hvor de kommunale anlæg skal føre særskilt regnskab for anlæggets aktiviteter, herunder for de aktiviteter, der udbydes i konkurrence med private anlæg. *Konkurrencestyrelsen* påpeger, at en regnskabsmæssig udskillelse af de enkelte aktiviteter ikke i sig selv indebærer en garanti for, at der ikke sker krydssubsidiering, men ifølge bekendtgørelsen skal regnskabet udarbejdes efter nærmere fastlagte regler og indsendes til Miljøstyrelsen. Endelig har *Konkurrencestyrelsen* fokus på, at de kommunale genanvendelses anlæg skal fastsætte prisen på en sådan måde, at prisen som minimum dækker de omkostninger, som opgøres i regnskabet, til behandling af dette affald, og at priserne skal indberettes til Miljøstyrelsen. På den baggrund har *Konkurrencestyrelsen* ingen bemærkninger til den foreslåede model for regulering af kommunale genanvendelses anlæg.

International transport Danmark påpeger, at der vil blive ført et opsøgende økonomisk tilsyn med, at der er sikret en fuldstændig regnskabsmæssig adskillelse af det kildesorterede, genanvendelige erhvervsaffald fra de øvrige kommunale affaldsaktiviteter. Dette tiltag bifalder *International transport Danmark*, idet det vil hindre krydssubsidiering mellem husholdningerne og erhvervsaffaldsproducenterne, således at private aktører alene møder fair konkurrence fra kommunale anlæg.

KL ønsker en præcisering af betydningen af kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, jf. § 88. Samtidig ønsker *KL* en præcisering af, at det affald, som afleveres på genbrugspladserne inkl. den del, der kommer fra erhverv, er omfattet af den mængde, som er "genanvendeligt erhvervsaffald fra kommunens eller kommunernes egne institutioner".

DAKOFA anfører, at overgangsreglerne er uklare mht. lovligheden af at fortsætte modtagelse af kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, indtil hhv. ansøgning herom er indgivet rettidigt 1. februar 2010, og registrering i affaldsregistret er på plads. *DAKOFA* finder det ikke indlysende klart, hvornår et genanvendelses anlæg er kommunalt, dvs. hvor stor en andel, der skal være kommunalt ejet, førend det er kommunalt. *DAKOFA* henviser til lov 548, som opererer med en omsætningsgrænse på 25 % (hvor stor en andel der må være baseret på ikke-kommunale tjenesteydelser, førend OPP-projekter helt skal overdrages til en privat partner). *DAKOFA* mener dog ikke selv, at denne grænse lader sig overføre på denne situation.

AggerBergDrews Advokatfirma spørger til, hvorledes Miljøstyrelsen sikrer kommunerne og de kommunale fællesskaber, at denne "anmeldelsesgodkendelse" ikke i realiteten bliver til en "anlægs- eller driftsgodkendelse" (en formel procedureregel).

Overensstemmelse med lovens intentioner

Det er *Affald Danmarks* opfattelse, at det i § 88, stk. 3, tillades kommunale genanvendelses anlæg at behandle genanvendeligt erhvervsaffald, hvis de godkendes hertil. *Affald Danmark* mener ikke,

at miljøbeskyttelseslovens § 46 b, stk. 1, lægger op til en godkendelsesordning. Anlæggene har krav på at fortsætte, hvis 2 betingelser er opfyldt: De havde en miljøgodkendelse og var i drift pr. 26. februar 2009. Herefter foreslås der en omformulering af hele § 88 samt § 89, stk. 1.

RenoSam stiller spørgsmålstejn ved, om Miljøministeriet har hjemmel til at pålægge kommunale anlæg de kapacitetsbegrænsninger, som fremgår af udkastet. *RenoSam* har vedlagt et responsum fra Bech-Bruun, hvori det vurderes, at de kapacitetsbegrænsninger, der pålægges de kommunale anlæg, er i strid med intentionerne bag miljøbeskyttelseslovens § 46 b. Derudover er det Bech-Bruuns vurdering, at sagen bør indbringes for ombudsmanden, hvis bestemmelserne opretholdes i den endelige udgave af bekendtgørelsen.

AVV mener, at der med bestemmelserne i den foreslåede affaldsbekendtgørelse reelt er lagt store hindringer for driften af de kommunale genanvendelses anlæg, hvilket efter AVVs mening strider mod Folketingets beslutning om, at de eksisterende kommunale genanvendelses anlæg fra før 26. februar fortsat skal kunne modtage og behandle kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald. AVV mener ikke, at loven om ny organisering af affaldssektoren giver miljøministeren hjemmel til at indføre så skrappe restriktioner på den fortsatte drift af de kommunale genanvendelses anlæg for så vidt angår kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald som foreslået. AVV opfordrer til, at teksten bliver ændret, således at der også i praksis bliver mulighed for at udnytte de store investeringer og den store ekspertise, der ligger i de kommunale genanvendelses anlæg, og hermed samtidig give plads til en ligeværdig konkurrence mellem private og offentlige behandlere på det kildesorterede genanvendelige erhvervsaffald til fordel for erhvervsvirksomhederne.

Helsingør Kommune fremhæver, at det af kapitlet fremgår, at kommunale genanvendelses anlæg ikke kan behandle kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, bortset fra genanvendeligt erhvervsaffald fra kommunens egne virksomheder. Bestemmelserne har store økonomiske konsekvenser for kommunernes anlæg, ligesom det må forventes, at der kommer behandlingskapacitetsproblemer for det affald, det private ikke vil investere i udviklingen af. *Helsingør kommune* foreslår, at der skabes mulighed for at få dispensation fra bestemmelsen.

Opgørelse af kapaciteten for erhvervsaffald

KL mener ikke, at det kan være rigtigt, at kommunale anlæg ikke må udnytte den behandlingskapacitet, miljøgodkendelsen er meddelt til.

Affald Danmark fremhæver, at anmeldelsen ifølge udkastet skal indeholde mængder af modtaget affald i 2007 og 2008 samt oplysninger om omkostninger for hver affaldstype for 2007 og 2008.

Affald Danmark mener, at det kan være vanskeligt at foretage en sådan opdeling bagud, hvor det ikke har været krævet. I § 90, stk. 4, foreslår *Affald Danmark*, at man sletter sætningen ”såfremt de rettidigt har indsendt deres ansøgning”.

Det Økologiske Råd og Forbrugerrådet finder det uhensigtsmæssigt, når det i § 90 bestemmes, at kommunale genanvendelses anlæg ikke må udvide i forhold til den mængde genanvendeligt affald, de hidtil har modtaget. *Rådene* mener, at det vil kunne begrænse den samlede genanvendelse.

RenoSam anbefaler, at bestemmelserne, der vedrører begrænsninger på udnyttelsen af den kommunale kapacitet, helt udgår.

Renosyd I/S og RenoDjurs I/S mener at § 90, stk. 3, må betyde, at et kommunalt genanvendelses anlæg skal lukke porten for yderligere modtagelse af genanvendeligt erhvervsaffald i det øjeblik, den godkendte kapacitet nås. Uagtet om ydelsen tilbydes i et

konkurrenceudsat marked, hvor *Renosyd I/S* er villig til at måle sig op mod de private aktører og køre med særskilte regnskaber.

Billund Kommune foreslår, at ordene "og udnyttede til" i § 90, stk. 2, tages ud af bestemmelsen, således at den eksisterende kapacitet på kommunale genanvendelses anlæg fortsat må stilles til rådighed for genanvendeligt erhvervsaffald. Derudover er det *Billund Kommunes* opfattelse, at § 90, stk. 2, i udkastet er en skærpelse af § 46 b i miljøbeskyttelsesloven. *Billund Kommune* fremhæver, at Miljøministeren gentagne gange har svaret Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, at det ud fra værdispildbetragtninger bliver muligt at udnytte eksisterende kapacitet til genanvendeligt erhvervsaffald på de kommunale anlæg.

I forhold til § 90, stk. 2, finder *Vejle Kommune* det uhensigtsmæssigt, at kommunale anlæg ikke må udnytte den behandlingskapacitet, som anlægget havde miljøgodkendelse til 26. februar 2009, og dermed gøre driften mere rentabel. Derudover mener *Vejle Kommune*, at § 90, stk. 3, bør udgå.

Markedsvilkår

Mht. § 92 finder *Renosyd I/S* ikke, at definitionen af markedsvilkår har noget med markedsvilkår at gøre. Og stiller spørgsmål ved, hvad der reelt menes – menes der markedsvilkår, eller menes der blot, at ordningen ikke må give underskud.

RenoSam kritiserer § 92, idet bestemmelsens krav betyder, at kommunale anlæg ikke stilles lige med private anlæg. Anlæggene skal have lige konkurrencevilkår, hvorfor *RenoSam* skal anmode om, at sidste pkt. i bestemmelsen slettes.

Derudover vil *AggerBergDrews Advokatfirma* gerne have præciseret, hvad der forstås ved begrebet "markedsvilkår", idet en overtrædelse af bestemmelsen er strafsanktioneret i henhold til § 95, stk. 1, nr. 49.

Regnskabskrav

For så vidt angår § 91, stk. 3, i udkastet, mener *Indenrigs- og Socialministeriet* ikke, at det forekommer hensigtsmæssigt at tillade, at kommunale genanvendelses anlæg ejet af en kommunalbestyrelse eller et kommunalt fællesskab alene aflægger regnskab efter årsregnskabsloven. *Indenrigs- og Socialministeriet* påpeger, at det ikke vil være i overensstemmelse med § 1 i bekendtgørelse om kommunernes budget- og regnskabsvæsen, revision m.v. og "Budget- og regnskabssystem for kommuner". Derudover godkender *Indenrigs- og Socialministeriet* ikke, at det i vedtægter for et kommunalt fællesskab efter § 60 i lov om kommunernes styrelse fastsættes, at fællesskabet alene aflægger regnskab i overensstemmelse med årsregnskabslovens regler.

Indenrigs- og Socialministeriet foreslår ny formulering til § 91, stk. 3: "Udarbejdelse af regnskaber skal ske efter reglerne i bekendtgørelse om kommunernes budget og regnskabsvæsen, revision m.v."

Vejle Kommune finder det urimeligt, at kommunale genanvendelses anlæg skal indberette priser, når et sådan krav ikke også gælder for private anlæg. Derfor mener de, at det bør udgå af paragraffen, og fremhæver, at fremsendelse af regnskab til Miljøstyrelsen må kunne give de nødvendige oplysninger.

RenoDjurs finder ikke, at dokumentationskravet i § 89, stk. 2, nr. 6, er gennemtænkt, og fremhæver, at det formentlig er de færreste kommunale genanvendelses anlæg, som har selvstændigt regnskab med egen balance. Resultatet er et markant øget bureaukrati. Med hensyn til § 91 finder *RenoDjurs*, at rækkevidden af bestemmelsen er uklar. *RenoDjurs* mener, at kravet om særskilte regnskaber er udtryk for en kunstig og bureaukratisk iscenesættelse af virkeligheden. Derudover anmoder *RenoDjurs* om en præcisering af, hvad der reelt menes med markedsvilkår.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) påpeger, at et kommunalt genanvendelses anlæg kan behandle genanvendeligt affald fra såvel virksomheder som husholdninger, men alene skal føre særskilte regnskaber for anlæggets aktiviteter i forbindelse med behandlingen af kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald. *FSR* fremhæver, at det vil bevirke, at et genanvendelses anlæg overordnet skal føre 2 regnskaber, hvilket er muligt for driftsdelen, hvorimod det ikke giver mening for anlæggsdelen og finansieringen heraf, der jo er fælles for de 2 aktiviteter. *FSR* fremhæver, at sidste pkt. i § 92 følger bestemmelsen i § 53, men gør kravet om en prisfastsættelse på markedsvilkår umulig, da et frit markeds prisdannelse er baseret på, at der ved prisfastsættelsen indregnes en fortjeneste. Derudover påpeger *FSR*, at bestemmelsen om, at der skal aflægges regnskab efter årsregnskabslovens regler, ikke hænger sammen med, at der her er tale om en prisregulerende lov med mulighed for henlæggelser. *FSR* fremhæver afslutningsvist, at der, som udkastet til bekendtgørelsen ser ud nu, ikke er fastsat overgangsbestemmelser, der klargør, hvorledes en eventuel adskillelse mellem affaldsforbrændings- og deponerings anlæg samt affalds- og genbrugspladser skal foretages, herunder hvorledes overgangen til ny regnskabsaflæggelse skal håndteres.

Miljøministeriets bemærkninger

Ad generelt

Miljøministeriet noterer sig, at Konkurrencestyrelsen ikke har nogle konkurrencemæssige indvendinger mod de nye bestemmelser, der regulerer de kommunale genanvendelses anlæg.

Se under bemærkningerne til definitionen på kildesortering for bemærkninger til, hvilket affald de kommunale behandlings anlæg, som opfylder kravene i kap. 17, får adgang til at behandle. Miljøministeriet præciserer endvidere definitionen på et kommunalt behandlings anlæg. Se nærmere herom under bemærkningerne til definitionen på kommunale behandlings anlæg.

Udkastets bestemmelser om en anmeldeordning, hvor Miljøstyrelsen påser, at betingelserne for fortsat behandling af genanvendeligt erhvervsaffald er opfyldt, er fastholdt.

Det kan oplyses, at genanvendeligt erhvervsaffald, som afleveres på genbrugspladserne, vil indgå i det kommunale affald, jf. § 88, stk. 2, som ikke tæller med i kapaciteten for erhvervsaffald på det kommunale anlæg.

Ordlyden af § 92 er præciseret, således at det fremgår, at "et kommunalt genanvendelses anlæg, der behandler andet kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald end affald, omfattet af § 88, stk. 2, skal udbyde denne behandling på markedet".

Ad overensstemmelse med lovens intentioner

Formålet med kapitlet, som regulerer kommunale behandlings anlæg, har været at etablere en regulering, som på samme tid, ud fra værdispildsbetragtninger, tillader, at kommunale behandlings anlæg fortsat kan udnytte kapacitet på de kommunale anlæg til behandling af

kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald i det omfang, det hidtil er sket, og på den anden side at sikre en reel konkurrence mellem de private aktører og de kommunale behandlingsanlæg.

Ifølge § 46 b i lov nr. 513 (ændring af miljøbeskyttelsesloven vedrørende ny organisering af affaldssektoren) bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om, at kommunale anlæg, der er godkendt til behandling af genanvendeligt affald og godkendt og sat i drift inden den 26. februar 2009, fortsat kan behandle genanvendeligt erhvervsaffald. I stk. 2 bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte de nærmere vilkår for driften af de i stk. 1 nævnte anlæg, herunder vilkår om regnskabsmæssig adskillelse. Ifølge Miljøministeriets vurdering indeholder den brede bemyndigelse i stk. 2 også adgang til at fastsætte en anmeldeordning og til i vilkår at stille krav om en række oplysninger for at kunne fastsætte kapaciteten for erhvervsaffald, uanset at disse elementer ikke fremgår eksplicit af lovbemærkningerne til bestemmelsen.

Ad opgørelse af kapaciteten for erhvervsaffald

Miljøministeriet skal indledningsvist understrege, at sigtet med bestemmelserne i kapitel 17 om de kommunale behandlingsanlæg er at sikre, at genanvendelsen af erhvervsaffald på de kommunale anlæg sker i det omfang og på den måde, som det er aftalt politisk og forudsat ved ændringen af miljøbeskyttelsesloven. Der er ingen begrænsninger i de kommunale behandlingsanlægs behandling af genanvendeligt husholdningsaffald. Det står således de kommunale behandlingsanlæg frit for f.eks. at indgå i kommunale fællesskaber om udnyttelse af "husholdningskapacitet" med andre kommuner.

Det følger af § 90, stk. 2 og 3, at Miljøstyrelsen ikke kan godkende en anmeldelse af en behandlingskapacitet, der overstiger den mængde af kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, som anlægget behandlede i februar 2009. Bestemmelsen forenkles, på baggrund af hørings svarene, så de kommunale anlæg indenfor rammerne af den kapacitet, de rådede over den 26. februar 2009, kan udbyde kapacitet til behandling af kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald på markedet, så længe erhvervsaffaldet ikke fortrænger husholdningsaffald, som kommunen har kapacitetsansvar for. Det præciseres i den sammenhæng, at for at blive betragtet som et anlæg, som behandler kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald, skal minimum 80 % af det affald, som anlægget modtager til behandling, genanvendes.

Det er endvidere præciseret, at i tilfælde af, at de kommunale anlæg effektiviserer og derved får en større behandlingskapacitet indenfor rammerne af de udledningskrav m.v., som følger af anlæggets miljøgodkendelse, kan anlæggene også udbyde denne kapacitet til behandling af genanvendeligt erhvervsaffald på markedet, så længe erhvervsaffaldet ikke fortrænger husholdningsaffald, som kommunen har kapacitetsansvar for. Der kan i den sammenhæng enten være tale om anlæg, som kommunen selv driver, eller anlæg som kommunen driver i samarbejde med andre kommuner. Det er altså en forudsætning, at anlæggene til enhver tid prioriterer behandlingen af husholdningsaffald, førend de udbyder ledig kapacitet til kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald på markedet.

Der vil ikke efter reglerne i kapitel 17 i affaldsbekendtgørelsen kunne ske behandling af genanvendeligt erhvervsaffald på eventuelle nye kommunale behandlingsanlæg, ligesom det ikke vil være i overensstemmelse med reglerne at etablere nye behandlingsanlæg til genanvendeligt husholdningsaffald med henblik på at tilvejebringe yderligere kapacitet til behandling af kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald på de eksisterende anlæg.

Genanvendeligt husholdningsaffald omfatter i denne sammenhæng genanvendeligt affald fra kommunens (eller kommunernes) egne institutioner.

Miljøministeriet er enig i, at bekendtgørelsen indebærer en begrænsning i den kapacitet, som de kommunale behandlingsanlæg må udbyde til behandling af genanvendeligt erhvervsaffald. Dette er i overensstemmelse med den politiske aftale. Miljøministeriet er derimod ikke enig i, at dette vil betyde en begrænsning i den samlede genanvendelse, idet det netop er tanken med det samlede regelsæt at markedsudsætte det genanvendelige erhvervsaffald. Det er således intentionen, at private genanvendelses anlæg skal have mulighed for at komme ind på markedet for behandling af genanvendeligt erhvervsaffald, og de kommunale behandlingsanlæg primært ud fra en værdispildsbetragtning skal have mulighed for fortsat at udnytte – men ikke øge – den eksisterende kapacitet til behandling af genanvendeligt erhvervsaffald på de kommunale behandlingsanlæg.

Ad regnskabskrav

Regnskabskravet i § 91, stk. 3, er præciseret på baggrund af høringsvaret fra Indenrigs- og Socialministeriet og FSR.

Miljøministeriet vurderer, at oplysningerne om behandlingspriser for genanvendeligt erhvervsaffald er nødvendige for at kunne føre et effektivt økonomisk tilsyn med de kommunale anlæg for at sikre en reel konkurrence på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald.

Standardregulativer – særlig høring

Følgende organisationer har fremsendt skriftlige høringssvar:

1. GEUS
2. Forbrugerstyrelsen
3. EBST
4. Økonomi- og Erhvervsministeriet
5. Assens Forsyning A/S
6. Genvindingsindustrien
7. Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
8. Dansk Erhverv
9. SKAT
10. Horsens Kommune
11. Odense Kommune
12. Indenrigs- og Socialministeriet
13. Dansk Industri
14. Godkendt Teknologisk Service
15. Dansk Byggeri
16. Hvidovre kommune
17. Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste
18. Affald Danmark
19. Realkreditrådet
20. Landbrug og Fødevarer
21. RenoSam
22. KL
23. Arbejdstilsynet
24. Advokatsamfundet

Det bemærkes, at bemærkninger til standardregulativerne, der er en gentagelse af høringssvar afgivet til affaldsbekendtgørelsen, ikke er gentaget her, da standardregulativerne blot afspejler affaldsbekendtgørelsen på disse punkter.

Overordnede betragtninger

KL mener, at regulativdatabasen skal testes i kommunerne, før den tages i brug.

Økonomi- og Erhvervsministeriet anfører, at det p.t. er vanskeligt at vurdere, om standardregulativerne vil medføre lettelser i erhvervslivets byrder. Det oplyses, at standardregulativerne vil indgå i Miljøministeriets AM.V.AB-måling.

Dansk Erhverv og *Affald Danmark* støtter indførelsen af ensartede kommunale regulativer, som alene adskiller sig på områder, der er betinget af særlige lokale forhold. *Dansk Erhverv* finder det hensigtsmæssigt med forskellige regulativer for husholdningsaffald og erhvervsaffald.

Dansk Erhverv, Affald Danmark og Genvindingsindustrien beklager, at ensretningen ved regulativerne ikke er tilstrækkelig. *DI* så gerne, at fritekstmulighederne i den særlige del blev indsnævret.

DI, RenoSam og Affald Danmark mener, at regulativerne kunne gøres mere umiddelbart tilgængelige, og at regulativerne flere steder virker mere rettet mod kommunalbestyrelsen end borgere, grundejere og virksomheder. *Affald Danmark, KL og RenoSam* mener, at regulativerne kun skal indeholde regler, der er direkte rettet mod borgere, grundejere og virksomheder.

Odense Kommune mener, at den generelle del er ens for alle kommuner, og at den derfor kun bør stå i bekendtgørelsen.

KL påpeger, at kommunerne vil skulle vedtage nye regulativer hver gang, at der ændres i den faste tekst. *Affald Danmark* mener ikke, at det er logisk, at kommunalbestyrelsen skal vedtage regulativer, hvor en stor del af teksten er fastsat på forhånd i bekendtgørelsen.

KL mener, at der er for meget tekst under de enkelte bestemmelser i regulativerne.

RenoSam og KL synes, at det er en rigtig god idé med en læsevejledning til regulativerne. Umiddelbart foreslår *RenoSam* dog, at den generelle del indarbejdes i læsevejledningen, hvor den generelle del udgør en gengivelse af allerede gældende regler. *KL* mener, at læsevejledningens status er uklar, og at det bør tilkendegives, om den er juridisk bindende.

KL kan ikke gennemskue, om det er affaldsbekendtgørelsen eller regulativet, der skal håndhæves, når der er gentagelser.

KL og Odense Kommune anbefaler, at regulativerne opbygges på grundlag af bygningsreglementet. *Odense Kommune* foreslår desuden, at der integreres en vejledningstekst i standardregulativerne på samme måde som bygningsreglementet.

KL finder det uklart, hvordan fritekst og valgfri tekst skal bruges.

KL ønsker, at det skal være muligt at bruge betegnelsen *byråd*.

Godkendt Teknologisk Service bemærker, at der ikke findes forskrifter for indretning og placering af affald, og at der bør fastsættes bestemmelser herom i overensstemmelse med gældende retningslinjer, hvis det ligger inden for regulativernes område.

Genvindingsindustrien mener, at det er udtryk for unødvendig detailregulering, når Miljøstyrelsen vælger at blande sig i opbevaringsforhold, beholderstørrelse, tømningfrekvenser m.v.

Genvindingsindustrien ville foretrække, hvis det klart fremgik, hvad der ikke kunne reguleres i regulativerne.

Affald Danmark mener, at regulativerne bør tage stilling til, hvordan de tidligere anmeldeskemaer for bygge- og anlægsaffald skal indgå i tilsynsopgaven.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøstyrelsen har løbende inddraget kommunerne, og der har været afholdt workshops, hvor kommunale medarbejdere har haft mulighed for at teste systemet, hvorefter de har givet deres bemærkninger.

I lyset af, at der før standardregulativernes indførelse, eksisterer mere end 8000 forskellige kommunale regulativer, må formodningen være for, at det bliver nemmere for virksomhederne at finde ud af, hvad der gælder i kommunerne, når de kun må have to regulativer, der er udformet med ensartet struktur og formuleringer. Dertil kommer, at kommunerne skal udforme den særlige del af regulativerne inden for rammerne af den fastsatte generelle del.

Som det fremgår af bemærkninger til miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 5, har det ikke været intentionen med loven, at kommunerne ikke skulle have mulighed for selv at tilrettelægge affaldshåndteringen, men derimod blot at sikre en højere grad af ensretning end i dag.

Standardregulativerne er udformet på en måde, så borgere, grundejere og virksomheder ved at finde regulativerne frem får et godt overblik over både de enkelte ordninger og det generelle administrationsgrundlag, som regulativerne udgør for kommunerne. Dette indebærer, at visse regler fra affaldsbekendtgørelsen og miljøbeskyttelsesloven gentages i regulativernes generelle del. Dertil kommer, at det ikke er meningen, at borgerne skal føle sig forpligtet eller berettiget af samtlige bestemmelser i regulativerne, men derimod at borgeren, grundejeren eller virksomheden i regulativet kan se grundlaget og rammerne for de afgørelser og ordninger, som kommunen har truffet og fastsat. Det er Miljøministeriets opfattelse, at regulativernes udformning er egnet til dette formål.

Regulativerne er udformet på grundlag af en række gældende regulativer, som Miljøstyrelsen vurderede levede op til intentionerne i lovgivningen. Kommunerne er således i større eller mindre udstrækning vant til at administrere på baggrund af regler udformet på tilsvarende måde som de foreliggende udkast til standardregulativer.

Læsevejledningen har samme status som enhver anden vejledning, orientering eller tilkendegivelse fra en regelfortolkende myndighed. Den er udtryk for Miljøstyrelsens overordnede og generelle opfattelse af, hvordan bestemmelser og spørgsmål skal fortolkes og håndteres. Det bemærkes, at vejledninger ikke er juridisk bindende, idet enhver administration af reglerne bygger på de egentlige retskilder (loven eller bekendtgørelsen), og at der ved udformning af afgørelser eller regulativer altid skal laves en konkret vurdering i forhold til retskilden. Vejledninger er således kun fortolkningsbidrag.

Håndhævelsen af regulativerne adskiller sig ikke fra situationen i dag, hvor affaldsregulativerne håndhæves med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. Når bestemmelser i regulativerne indskræmpes, bør der således henvises til både regulativerne, affaldsbekendtgørelsen og miljøbeskyttelsesloven.

Det elektroniske regulativsystem vil indeholde en introduktionsside, hvor de kommunale medarbejdere bliver introduceret til systemet, herunder brugen af henholdsvis faste tekster, valgfri tekster og fritekster. Her vil det ligeledes blive forklaret, hvad der forstås ved begreberne "skal udfyldes" og "frivillig at udfylde". Det skal samtidig bemærkes, at paragraffer i paradigmet, som er anført som værende frivillige at udfylde, og hvor den enkelte kommune ikke har noget at fylde på, ikke vil komme til at fremgå af kommunens endelige regulativ. Hvis en kommune f.eks. ikke ønsker at have en bestemmelse om renholdelse af beholdere, kan denne springes over. Nummereringen

tilpasses automatisk. Det er Miljøministeriets vurdering, at regulativdatabasens brugerflade vil afklare enhver tvivl om systematikken, når det er integreret i regulativdatabasen.

På baggrund af indstilling fra Indenrigs- og Socialministeriet skal det ikke være muligt at betegne det kompetente kommunale organ efter regulativerne som byråd. Kommunalbestyrelsen er den gængse betegnelse, herunder efter kommunestyrelsesloven.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at kommunalbestyrelserne ved tilrettelæggelsen af den enkelte ordning må tage stilling til, om det er relevant at stille krav om særlige foranstaltninger til sikring mod brandfare. Dette kunne eksempelvis være relevant ved visse fraktioner af farligt affald. Det er dog Miljøministeriets opfattelse, at fastsættelse af sådanne krav bør ske under hensyntagen til udformningen af den enkelte ordning og således ikke fastlægges generelt. Kommunerne kan dog med fordel tage udgangspunkt i generelle forskrifter, når der tages stilling til den enkelte ordning.

Standardregulativerne regulerer ikke opbevaringsforhold (udover hvad der allerede følger af loven), beholderstørrelse eller tømningfrekvenser, som overlades til beslutning ved den enkelte ordning og kommunalbestyrelse.

Miljøministeriet finder det ikke hensigtsmæssigt at angive, hvad der ikke kan reguleres i regulativerne, idet kommunerne i forvejen er begrænset af hjemmelsgrundlaget, og det vil ofte bero på en konkret vurdering alt efter den enkelte ordnings omfang og tilrettelæggelse, om der er hjemmel til at regulere et givent forhold.

Særligt om arbejdsmiljø, herunder krav til adgangsveje

RenoSam mener ikke, at der er hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at regulere adgangsveje i regulativerne.

Arbejdstilsynet påpeger, at det er vigtigt, at arbejdsmiljøet tænkes ind i udformningen af regulativerne, og at kommunerne generelt tager højde for arbejdsmiljøet. *Arbejdstilsynet* påpeger, at alle de involverede aktører bør medvirke til, at arbejdsmiljøet hensyn inddrages i tilrettelæggelsen af affaldsindsamlingen, og at kommunalbestyrelsen efter *Arbejdstilsynets* opfattelse er forpligtet til at sikre, at arbejdsmiljølovgivningen fremgår direkte af og integreres i regulativerne.

Arbejdstilsynet påpeger, at kommunalbestyrelsen i regulativernes særlige del bør forholde sig til ethvert relevant aspekt af de arbejdsmiljømæssige forhold, herunder særligt beholdertype og – kapacitet, anbringelse og anvendelse af beholdere, fyldning og renholdelse af beholdere samt afhentning af affald.

Arbejdstilsynet mener, at kommunerne skal fastsætte regler om adgangsveje i regulativerne.

Assens Kommune mener, at der i den generelle del af regulativet bør henvises til de til enhver tid gældende krav fra *Arbejdstilsynet* til uhindret adgangsvej.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er Miljøministeriets opfattelse, at kommunalt regulativfastsatte krav til adgangsvejen ved afhentning af affald i en beholder anbragt inde på en ejendom hovedsageligt er begrundet i hensynet til at sikre en velfungerende indsamlingsordning, hvilket er et af de miljømæssige formål med regulativerne.

Som det fremgår af § 1 i standardregulativerne har disse bl.a. til formål at fastsætte regler om de kommunale affaldsordningers omfang og tilrettelæggelse m.v. med henblik på at tilgodese miljøbeskyttelsen, herunder hensigtsmæssig og effektiv affaldshåndtering. Miljøministeriet er dog enig med Arbejdstilsynet i, at det hensigtsmæssigt kan præciseres i formålsbestemmelsen, at formålet med regulativerne også er at etablere og skabe rammerne for velfungerende kommunale ordninger, herunder normere de praktiske forhold i forbindelse med afviklingen af affaldsindsamlingen og -håndteringen

Ordninger, der er tilrettelagt således, at affaldet afhentes i en beholder placeret inde på ejendommen, sikrer en mere regelmæssig og effektiv afhentning af affaldet. Hvis en ordning er tilrettelagt på en måde, så borgeren eller grundejeren skal bringe affaldet til skel, er der øget risiko for, at affaldet ikke bliver afhentet, når borgere og grundejere er forhindrede eller af andre årsager undlader at opfylde kravet herom. Uregelmæssig afhentning af affaldet fører til ophobning af affaldet, som igen fører til forhold, der kan medføre forurening og uhygiejniske forhold.

Hvis en kommune vurderer, at tilrettelæggelsen af en ordning, så den bygger på afhentning af beholderen inde på ejendommen, sikrer en mere hensigtsmæssig og effektiv affaldshåndtering, er det naturligt, at der fastsættes de nødvendige bestemmelser i regulativet, der sikrer, at ordningen bliver velfungerende. Ved kommunens tilrettelæggelse af en sådan ordning, er det således vigtigt, at kommunen fastsætter krav, der sikrer, at ordningen kan fungere i praksis. Det er derfor også klart, at kommunalbestyrelsen i sådanne tilfælde bør stille krav til adgangsvejen, der sikrer, at afhentning af beholdere inde på ejendommen er betinget af, at kommunens medarbejdere kan færdes på ejendommen uden at komme til skade. Det bemærkes, at borgeren eller grundejeren skal have et alternativ til at bringe sin ejendom i overensstemmelse med kravene, herunder eksempelvis ved betaling af sæргеbyr til dækning af ekstraudgifter ved afhentning via en uhensigtsmæssig adgangsvej eller mulighed for at placere beholderen ved skel forud for afhentning.

Det er på den baggrund Miljøministeriets opfattelse, at kommunalbestyrelsen som et led i fastsættelsen af en ordnings omfang og tilrettelæggelse m.v. har hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 4, og affaldsbekendtgørelsens § 21, stk. 1, og stk. 2, nr. 4. Det bemærkes, at det ikke er usædvanligt, at der på miljøområdet findes hjemler, der overlapper anden lovgivning. Eksempelvis kan nævnes, at både byggeloven og jordforureningsloven hjemler afhjælpning af indeklimaproblemer som følge af jordforurening, selv om byggelovens egentlige formål er bygningers konstruktion.

Det beror dog på den konkrete udformning af en ordning, i hvilken udstrækning det er relevant at regulere forhold med en arbejdsmiljømæssig begrundelse. Det er endvidere Miljøministeriets opfattelse, at der ikke kan henvises til arbejdsmiljøreglerne generelt, da det er vigtigt for kommunalbestyrelsens mulighed for at fastsætte og håndhæve reglerne, at de er konkret begrundede og integrerede i den enkelte ordnings udformning. Det er således også Miljøministeriets opfattelse, at det ikke altid vil være relevant at fastsætte krav til adgangsveje, idet sådanne krav forudsætter, at beholderen skal hentes inde på ejendommen, hvilket ikke alle kommuner har valgt.

Generel del

Overordnede betragtninger

KL mener, at det af generel del bør fremgå, at det er virksomheder på p-nummer-niveau, der er forpligtede.

KL påpeger, at det bør fremgå af regulativerne, at det er kommunen, der afgør, om et stof eller en genstand er affald/genanvendeligt affald, jf. affaldsbekendtgørelsens § 4.

RenoSam mener, at det er overflødig at angive i regulativernes § 4, at kommunen har etableret de ordninger for henholdsvis borgere og grundejere og virksomheder, der fremgår af den særlige del.

KL påpeger, at der ikke er regler om mærkning i standardregulativets § 5.3, selv om det fremgår af bestemmelsens overskrift.

RenoSam påpeger, at det ikke følger af affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 27, at virksomhederne skal kildesortere, og at henvisningen hertil i § 5.2 i erhvervsaffaldsregulativet bør udgå.

Affald Danmark påpeger, at det udsendte udkast til bekendtgørelse om sortering og genanvendelse af bygge- og anlægsaffald også bør fremgå af husholdningsregulativets afsnit om lovgrundlag.

Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste mener, at der bør fremgå en anmeldepligt for farligt affald af regulativerne.

Miljøministeriet er enig med *KL* i, at det bør fremgå af regulativet, at der skal ske opkrævning på P-nummer niveau, og dette justeres både i affaldsbekendtgørelsen og regulativerne.

Miljøministeriets bemærkninger

Standardregulativerne er tilrettet, sådan at det fremgår, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om klassificering, jf. affaldsbekendtgørelsens § 4.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at regulativernes § 4 er egnet til at angive pligtsubjektet for det pågældende regulativ.

mærkning er udgået af overskriften i regulativernes § 5.3.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at henvisningen i regulativernes § 5.2 har til formål at oplyse, hvad der forstås ved den kildesortering, som bestemmelser forpligter henholdsvis borgere, grundejere og virksomheder til.

Miljøministeriet er enig med *Affald Danmark* i, at bekendtgørelse om sortering og genanvendelse af bygge- og anlægsaffald bør fremgå af husholdningsregulativets afsnit om lovgrundlag. Dette er derfor rettet til i afsnittet.

Der følger en anmeldepligt for farligt affald af affaldsbekendtgørelsen.

Formålsbestemmelsen

KL påpeger, at § 1 bør formuleres, så det fremgår, at kildesorteret genanvendeligt affald, der ikke afleveres på genbrugspladsen, ikke er omfattet.

Affald Danmark mener, at der i formålsbestemmelsen bør henvises til definitionen af husholdningsaffald. *Affald Danmark* foreslår endvidere en justering af formålsbestemmelsen, så det mere tydeligt fremgår, at regulativet skal regulere borgeres og grundejeres håndtering af affald, benyttelse af kommunens ordninger og betaling herfor.

RenoSam noterer sig, at arbejdsmiljøet ikke er nævnt i regulativernes formålsbestemmelse.

Arbejdstilsynet foreslår, at arbejdsmiljøet nævnes i formålsbestemmelserne, og der foreslås en konkret formulering.

Miljøministeriets bemærkninger

Formålsbestemmelsen er justeret, så det fremgår, at ordningens bestemmelser for genanvendeligt erhvervsaffald, der afleveres på genbrugstationen, skal følges.

Der henvises nu til definitionen af husholdningsaffald i husholdningsaffaldsregulativet.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at formålsbestemmelsen er dækkende for, at arbejdsmiljømæssige hensyn kan inddrages, hvor dette er relevant for at sikre en velfungerende affaldsordning.

Borgere og grundejere

Affald Danmark påpeger, at grundejerbegrebet ikke kan anvendes, da disse kan bo i en anden kommune, og at de derfor ikke producerer affald i kommunen. *Affald Danmark* mener, at der bør sondres mellem grundejers pligt til at sikre en ejendoms tilmelding til en kommunal ordning og borgerens pligt til at aflevere affaldet til de ordninger, som grundejeren er tilmeldt.

KL påpeger, at begrebet borger og grundejer ikke er defineret.

Affald Danmark påpeger, at kravet om, at borgere og grundejere skal kunne godtgøre, at affaldet er håndteret i overensstemmelse med de fastsatte ordninger, kan være vanskeligt at leve op til. Eksempelvis kan det være vanskeligt at dokumentere, at flasker er afleveret i flaskekuberne.

Affald Danmark mener, at det er unødvendigt at pålægge borgere og grundejere at sikre, at der er tilstrækkelig kapacitet.

Affald Danmark mener, at der er sammenfald mellem den, der har tinglyst adkomst på ejendommen og grundejer.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er Miljøministeriets opfattelse, at de korrekte pligtsubjekter efter husholdningsregulativet er en kombination af borgere og grundejere. "Borgere og grundejere" er en kendt terminologi efter miljøbeskyttelsesloven, som efter Miljøministeriets opfattelse ikke behøver en nærmere definition derudover.

Definitioner

DI påpeger, at definitionerne i regulativerne og producentansvarsbekendtgørelserne ikke er enslydende. *Genvindingsindustrien* og *DI* efterlyser desuden en ensartet beskrivelse af definitionerne. *Genvindingsindustrien* ønsker, at der indføres en ensartet definition af bygge- og anlægsaffald.

Affald Danmark, KL og Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste påpeger, at definitionerne fra affaldsbekendtgørelsen fremstår med henvisninger, uden at det er klart, at det er affaldsbekendtgørelsens bilag, der henvises til. *Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste* mener desuden, at definitionerne bør skrives helt ud, så henvisninger undgås.

Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste mener, at definitionen af WEEE bør fremgå af definitionsafsnittet i regulativerne.

Affald Danmark og *RenoSam* påpeger, at det er overflødigt, at regulativerne medtager alle affaldsbekendtgørelsens definitioner, og at der i den særlige del henvises til affaldsbekendtgørelsens definitioner, når disse er medtaget i regulativerne.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig med *DI* i, at der skal sikres enslydende definitioner. Det er dog ikke det samme som, at en ordning ikke kan omfatte en delmængde af en defineret fraktion.

Den nye bekendtgørelse om sortering og genanvendelse af bygge- og anlægsaffald indeholder en definition af bygge- og anlægsaffald, som medtages i standardregulativerne.

Det er tydeliggjort, at de indsatte definitioner refererer til bilag i affaldsbekendtgørelsen og ikke til bilag til regulativerne.

Definitionen af WEEE (elskrot) er tilføjet definitionsbestemmelsen i standardregulativerne.

Miljøministeriet mener, at der af hensyn til systematik og overblik bør være størst mulig sammenfald mellem affaldsbekendtgørelsens definitioner og definitionerne i regulativerne.

Benyttelsespligt

KL mener, at der mangler en henvisning til ordninger for ikke-genanvendeligt farligt affald i bestemmelsen om benyttelsespligt.

KL påpeger, at virksomhederne bør være forpligtet til at overholde bestemmelserne i den kommunale ordning for genbrugspladser, hvis de vælger at benytte den.

DI mener, at regulativerne klart bør beskrive virksomhedernes fritagelsesmuligheder. *DI* mener, at virksomheder, der har en aftale med en godkendt indsamler om afhentning af dagrenovationslignende affald med en passende frekvens, skal kunne undtages fra benyttelsespligten.

Affald Danmark og *RenoSam* mener, at det er vigtigt, at det fremgår tydeligt af regulativet, hvem der er forpligtet til at benytte de kommunale ordninger. *Affald Danmark* mener, at det er særligt relevant at tage stilling til, om der skal være benyttelsespligt for dagrenovationslignende affald for virksomheder.

Affald Danmark mener, at det generelt bør fremgå, at virksomhederne har ret til at eksportere deres affald til nyttiggørelse, og at der mangler et afsnit om retten til og grundlaget for fritagelse for ordninger for farligt affald. *Affald Danmark* foreslår, at virksomhederne får mulighed for fritagelse fra ordninger for farligt affald, hvis virksomheden har en alternativ ordning, der er ligeså god.

Affald Danmark mener, at det skal fremgå, at virksomhederne skal henvende sig til kommunen, hvis der skal ske konkret anvisning, som virksomhederne skal følge.

Miljøministeriets bemærkninger

Bestemmelsen om benyttelsespligt er i overensstemmelse med affaldsbekendtgørelsens tilsvarende bestemmelse.

Miljøministeriet er enig med *KL* i, at virksomhederne bør være forpligtede til at overholde bestemmelserne for genbrugspladsordningen, hvis de benytter den, og at regulativerne skal medvirke til at sikre dette.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at regulativerne allerede beskriver virksomhedernes fritagelsesmuligheder. Hvis en kommune etablerer en ordning, der ikke omhandler kildesorteret genanvendeligt affald, vil virksomhederne som udgangspunkt være forpligtet til at benytte den kommunale ordning, medmindre der er tale om farligt affald, og der konkret er opnået fritagelse herfor.

Efter affaldsbekendtgørelsen gælder benyttelsespligten som udgangspunkt for alle kommunale ordninger, der ikke omhandler kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald. Forudsætningen for benyttelsespligten er dog, at der er etableret en ordning, og at det fremgår under den enkelte ordning, hvem der er omfattet.

Det fremgår allerede af regulativets § 5.1, at virksomhederne er berettiget til at eksportere sit affald efter gældende regler, selv om der måtte være etableret en kommunal ordning. Det fremgår ligeledes allerede af regulativet, at der kan opnås fritagelse fra benyttelsespligten for så vidt angår farligt affald, hvis virksomheden godtgør, at det farlige affald kan håndteres miljømæssigt forsvarligt ved virksomhedens foranstaltning.

Miljøministeriet skal påpege, at det allerede følger af erhvervsaffaldsregulativets § 5.1, at virksomheden skal rette henvendelse til kommunen med henblik på konkret anvisning, hvis den frembringer noget affald, der ikke er genanvendeligt eller reguleret af en kommunal ordning.

Sortering

Affald Danmark mener, at *minimum* bør slettes i bestemmelsen med krav om kildesortering, da der efter *Affald Danmarks* opfattelse ikke kan stilles krav om kildesortering i andre fraktioner end dem, der er etableret ordninger til. *RenoSam* mener, at bestemmelsen er overflødig.

Miljøministeriets bemærkninger

"Minimum" er slettet.

Opbevaring af affald

Assens Kommune stiller sig undrende over for, at det generelt anføres, at borgere og grundejere skal opbevare deres affald i den dertil egnede beholder, da der også er mulighed for at angive dette under den enkelte ordning. *KL* mener ikke, at dette bør være et generelt krav.

Affald Danmark og *RenoSam* mener, at det generelle krav til opbevaring af affald alene bør henvise til, at affaldet skal opbevares miljømæssigt forsvarligt. Øvrige forskrifter om affaldets opbevaring bør alene angives under den enkelte ordning, da disse krav varierer alt afhængigt af ordningens type og fraktionen omfattet heraf.

Affald Danmark påpeger, at materialer, der kan blæse væk eller er støvende, skal opbevares i lukkede beholdere og lukkede poser.

Assens Kommune mener, at forbuddet mod oplagring af affald bør modificeres af en frist for, hvornår oplagret affald skal håndteres, da det efter kommunens opfattelse ikke er hensigtsmæssigt, at der skal ske håndtering af affaldet straks.

Dansk Byggeri mener, at beholder bør suppleres af container.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig med *KL* og *Assens Kommune* i, at det er overflødigt at stille et generelt krav om, at affald skal opbevares i den dertil indrettede beholder. Kravet er udgået.

Miljøministeriet er således også enig med *RenoSam* og *Affald Danmark* i, at det er tilstrækkeligt, at lovens generelle krav om forsvarlig opbevaring af affaldet gengives. I forlængelse heraf er det også overflødigt at stille krav om lukkede beholdere og poser ved affald, der kan give anledning til støv.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at beholder også dækker container.

Kapacitet og fælles beholdere

KL mener, at bestemmelsen om borgeres og grundejeres pligt til at sikre tilstrækkelig kapacitet er for generelt formuleret, og at bestemmelsen kun bør gælde dagrenovation.

RenoSam påpeger, at bestemmelser om beholderkapacitet og fælles opsamling bør fastlægges under den enkelte ordning.

RenoSam påpeger desuden, at § 5.5 i regulativerne kan forstås således, at kommunerne kun kan godkende fælles beholdere, hvis affaldsproducenterne ansøger herom. *RenoSam* påpeger, at det er nødvendigt for kommunerne at tilrettelægge ordninger i eksempelvis etageejendomme, så der benyttes fælles beholdere.

KL påpeger, at det ikke er hensigtsmæssigt, at § 5.5 er formuleret på en måde, så virksomhederne har krav på at have fælles beholdere med andre virksomheder.

DI mener, at det er uklart, hvad der menes med den sidste sætning i § 5.5.

Assens Kommune mener, at det bør være muligt at indgive ansøgning om fælles beholder til kommunens forsyningsselskab.

Odense Kommune påpeger, at kommunerne bør have mulighed for at bestemme, at en borger, grundejer eller virksomhed skal have fælles beholdere.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er Miljøministeriets opfattelse, at der mest hensigtsmæssigt bør være bestemmelser om pligten til at sikre fornøden kapacitet og muligheden for fælles beholdere i regulativets generelle del. Efter Miljøministeriets opfattelse kan dette dog præciseres og normeres nærmere under den enkelte ordning.

Miljøministeriet er enig med *Affald Danmark* i, at borgere og grundejere ikke skal kunne godtgøre, at eksempelvis flasker er afleveret i kuber på offentligt tilgængelige pladser. Miljøministeriet skal imidlertid påpege, at bestemmelsen efter sin formulering ikke gælder generelt, men derimod kun bringes i anvendelse, når kommunalbestyrelsen finder anledning til at anmode en borger eller grundejer om at godtgøre, at affaldet er håndteret i overensstemmelse med de kommunale ordninger.

Miljøministeriet er enig med *RenoSam* og *Odense Kommune* i, at den eksisterende formulering kan misforstås sådan, at kommunalbestyrelsen kun kan træffe beslutning om fælles beholdere, hvis affaldsproducenterne ansøger herom. Bestemmelserne er derfor omformuleret således, at det klart fremgår, at kommunalbestyrelsen har mulighed for at træffe beslutning om fælles beholdere uden ansøgning. Miljøministeriet er ligeledes enig med *KL* i, at erhvervsaffaldsregulativet bør formuleres på samme måde.

Formuleringen af den sidste sætning i regulativernes § 5.5 tager sigte på, at uanset eventuelle fælles beholdere er det den enkelte affaldsproducent, der kan gøres ansvarlig for affaldets håndtering efter reglerne.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at regulativernes § 5.5 ikke er til hinder for, at der indgives ansøgning til et kommunalt forsyningsselskab. Det er imidlertid ikke muligt at delegere kompetencen til at træffe afgørelse til et kommunalt aktieselskab.

Udenlandske virksomheder

Affald Danmark og *RenoSam* mener, at udenlandske virksomheders pligt til at lade sig registrere hos kommunen alene gælder, hvis de benytter kommunale ordninger, og at det bør fremgå tydeligere, at det ikke er kommunen, der har pligt til at registrere virksomhederne, men derimod virksomhederne, der har pligt til at lade sig registrere.

KL mener, at det bør tilføjes, at kravet gælder for virksomheder, der producerer affald i Danmark.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er Miljøministeriets opfattelse, at det fremgår med tilstrækkelig tydelighed, at det påhviler de udenlandske virksomheder at lade sig registrere hos kommunalbestyrelsen. Det er præciseret, at det alene er affaldsproducerende virksomheder, som er omfattet af bestemmelsen.

Gebyrer

RenoSam påpeger, at gebyrfsnittet stort set er afskrift fra affaldsbekendtgørelsen, og at det derfor ikke bør medtages i regulativerne. *RenoSam* foreslår, at dispensationer medtages her.

Affald Danmark og *KL* påpeger, at de i regulativerne fastlagte gebyrbestemmelser ikke giver kommunalbestyrelsen mulighed for at beskrive gebyrstrukturen for de kommunale ordninger i medfør af affaldsbekendtgørelsens § 52, stk. 1.

KL påpeger, at ikke alle kommuner har de ordninger, der er nævnt under øvrige ordninger i § 7.3 i husholdningsregulativet, og at kommunerne derfor ikke skal fastsætte gebyrer herfor.

KL mener ikke, at der er hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at opkræve gebyrer samlet hos ejer- og andelsforeninger.

Affald Danmark mener også, at gebyrprincipperne for sæргеbyrer bør fremgå af regulativerne. *Affald Danmark* mener desuden, at der bør fastlægges en obligatorisk tekst om den del af det administrative gebyr, der dækker affaldsdatamodellen og affaldsregistret.

Arbejdstilsynet mener, at sæргеbyrer kun bør anvendes for at tilgodese arbejdsmiljømæssige hensyn. Det er generelt *Arbejdstilsynets* opfattelse, at kommunerne ikke anvender de opkrævede sæргеbyrer til at sikre, at reglerne om arbejdsmiljø overholdes.

Affald Danmark mener ikke, at virksomhederne bør pålægges at oplyse kommunalbestyrelsen, hvis der sker ændringer, der kan påvirke gebyrfastsættelsen. *Affald Danmark* og *KL* mener, at det er tilstrækkeligt, hvis ændringer oplyses, når det er relevant for den pågældende ordning, og at medarbejdere indberettes til CVR-registret.

Assens Kommune spørger ligeledes, om sæргеbyrer kan anvendes til finansiering af håndtering af henkastet affald.

Affald Danmark mener, at det bør fremgå af regulativet, hvornår der skal opkræves gebyr.

KL mener, at der bør fastsættes regler om for sen betaling og ubenyttede/ubeboede boliger, og om der skal ske refusion af affaldsgebyr ved ophør eller fraflytning fra kommunen.

Odense Kommune mener, at det skal fremgå tydeligt, at der ikke kan ske fritagelse fra sæргеbyr.

Miljøministeriets bemærkninger

Sammenfaldet mellem gebyrbestemmelserne i affaldsbekendtgørelsen og regulativerne er ikke tilfældige. Bestemmelserne er justeret i lyset af justeringerne i affaldsbekendtgørelsen, og der henvises til afsnittet om gebyrer.

Det er ikke meningen, at gebyrstrukturen skal beskrives ud over det, som fremgår af standardregulativerne. Det er imidlertid intentionen, at gebyrstørrelserne for de etablerede ordninger skal fremgå af et særskilt gebyrblad, og at kommunalbestyrelsen skal kunne dokumentere sammensætningen på anmodning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3.

Det følger af affaldsbekendtgørelsens §§ 25-34 og §§ 36-38, at der skal etableres en række ordninger, og kommunerne skal derfor fremadrettet som minimum fastsætte de gebyrer, der fremgår af regulativernes gebyrbestemmelser.

Det er almindeligt antaget i statsforvaltningens praksis og retspraksis, at den eksisterende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 5, rummer mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan vælge at opkræve affaldsgebyrer samlet hos ejerforeningen eller hos hvert enkelt medlem af ejerforeningen. Det fremgår af bemærkningerne til den kommende § 48, stk. 6, at der ikke er tilsigtet ændringer i forhold til den eksisterende bestemmelse for så vidt angår husholdningerne.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at det er unødvendigt at angive i regulativerne, at gebyrerne for affaldsdatamodellen og affaldsregistret kan henføres til det administrative gebyr, da dette følger af affaldsbekendtgørelsens 53, stk. 2.

Miljøministeriet er enig med Arbejdstilsynet i, at opkrævning af sæргеbyrer skal afspejle de omkostninger, som der er forbundet med løsningen af den ekstraopgave, som sæргеbyret begrundes i. Hvis det drejer sig om en besværlig adgangsvej, bør sæргеbyret således anvendes til de ekstraudgifter der måtte være til ekstra mandskab eller lignende.

Miljøministeriet er enig med Affald Danmark og KL i, at det ikke er nødvendigt at pålægge virksomhederne at indberette ændringer i antallet af ansatte, da dette skal fremgå af CVR-registret. Der er justeret i overensstemmelse hermed.

Håndteringen af henkastet affald kan efter Miljøministeriets opfattelse ikke gebyrfinansieres. Der henvises til afsnittet om gebyrer.

Miljøministeriet er enig med Affald Danmark i, at det bør fremgå af regulativet, hvornår der skal opkræves gebyr. Dette vil blive tilrettet i overensstemmelse med justeringen af affaldsbekendtgørelsen.

Miljøministeriet er ikke enig med Odense Kommune i, at det bør fremgå, at der ikke kan ske fritagelse for sæргеbyr. Et sæргеbyr pålægges kun en affaldsproducent, hvis der er en særlig anledning hertil, og selve sæргеbyrets natur udelukker derfor en fritagelse.

Klageadgang m.v.

Genvindingsindustrien, Landbrug & Fødevarer, Affald Danmark og DI mener, at der skal være klageadgang over kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til regulativet, herunder særlig kommunernes klassificering af affaldet. *DI* mener, at klageafskæringen kan være i strid med Århus-konventionen.

Affald Danmark mener desuden, at der kun bør angives, hvordan klageadgangen er for afgørelser truffet i henhold til regulativet, og at klageadgangen efter miljøbeskyttelsesloven ikke bør angives.

KL mener ikke, at der i § 8 bør stå indskærpelser, når der står afgørelser i den bestemmelse i miljøbeskyttelsesloven, som indskærpelsen meddeles efter.

Indenrigs- og Socialministeriet foreslår en ændret formulering af bestemmelsen om muligheden for at indbringe spørgsmål for statsforvaltningen.

KL mener, at det bør overvejes, om muligheden for at indbringe en sag for statsforvaltningen bør nævnes. *KL* påpeger, at statsforvaltningen ikke er en klageinstans.

Miljøministeriets bemærkninger

En afgørelse efter affaldsbekendtgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. affaldsbekendtgørelsens § 94. En afgørelse efter et regulativ anses som en afgørelse med hjemmel i affaldsbekendtgørelsen, og klageafskæringen slår derfor igennem.

Eftersom indskærpelser af regulativet meddeles med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, og andre afgørelser på affaldsområdet kan træffes med hjemmel i både regulativ, affaldsbekendtgørelsen og miljøbeskyttelsesloven, finder Miljøministeriet det naturligt at gengive klagemulighederne efter miljøbeskyttelsesloven. Miljøministeriet finder det derfor passende at gengive dels klageafskæringen, men også at statsforvaltningen har mulighed for at påse en lang række spørgsmål pga. klageafskæringen. Formuleringen af muligheden for at indbringe spørgsmål for statsforvaltningen i overensstemmelse med det af Indenrigs- og Socialministeriet foreslåede.

Bemyndigelsesbeskrivelse

RenoSam påpeger, at bestemmelserne om bemyndigelse ikke bør fremgå af regulativerne, da det intet har med borgere og virksomheder at gøre. *RenoSam* mener, at afsnittet bør udgå.

Odense Kommune finder det overflødigt at angive i hvilket omfang, der er delegeret kompetence til udvalg og forvaltning.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er Miljøministeriets opfattelse, at det bør gøres tilgængeligt for borgeren, grundejeren eller virksomheden, om kommunalbestyrelsen har delegeret sin kompetence til andre kommunale enheder, hvorved der skabes mulighed for at påse, om en afgørelse er truffet af et kompetent organ.

Jord

Genvindingsindustrien mener, at jord bør være omfattet af standardregulativerne.

Affald Danmark påpeger, at jord er omfattet af affaldsbekendtgørelsen, når det er affald. *Affald Danmark* spørger, om det også skal være omfattet af regulativerne. *KL* ønsker afklaret, om jord er omfattet af regulativerne.

Miljøministeriets bemærkninger

Det er Miljøministeriets opfattelse, at jord som affald har en sådan særlig karakter, at det bør reguleres i et særskilt regulativ.

Særlig del

Affald Danmark mener, at strukturen med i den særlige del at opbygge regulativerne efter fraktioner giver problemer i de kommuner, som har flere fraktioner i samme ordning. Det vil medføre mange gentagelser.

Affald Danmark og *RenoSam* anbefaler, at bestemmelserne om, hvem de enkelte ordninger gælder for, flyttes op til starten af hvert afsnit i stedet for at stå til sidst. *Affald Danmark* foreslår endvidere, at overskriften ændres til "Benyttelsespligt".

Affald Danmark foreslår, at bestemmelserne om genbrugspladser i henholdsvis husholdnings- og erhvervsaffaldsregulativet bedre afstemmes med hinanden.

Affald Danmark og KL stiller spørgsmål til, hvorvidt teksten om, hvem der kan aflevere affald på genbrugsstationen, åbner mulighed for, at håndværkere kan repræsentere borgere, og om man kan komme fra en anden kommune med affaldet. Foreslår endvidere, at bestemmelserne udbygges med valgfri tekst med krav om sygesikringsbevis ved adgangen, som nogle kommuner har.

RenoSam anfører, at der skal være mulighed for at fastsætte særlige regler for den enkelte genbrugsplads. Nogle kommuner har mere end én genbrugsplads, hvor der pga. forskelle i f.eks. kapacitet, trafiksikkerhed m.v. kan være behov for forskellige regler. *RenoSam* kommer ligeledes med forslag til supplerende vejledning til friteksten.

Assens Kommune, Horsens Kommune, KL, RenoSam og Affald Danmark mener, at bestemmelserne om hvem, hvilke køretøjer, hvilke typer og hvor store mængder affald der kan afleveres, skal tænkes grundigt igennem. Flere af parterne foreslår konkrete formuleringer. *Affald Danmark* anfører endvidere, at der kan være brug for adgangskontrol i forhold til, om virksomheden hører til genbrugsstationens opland. *Affald Danmark* foreslår desuden, at der til bestemmelsen om, at kommunen udsteder kvittering ved aflevering af affald, tilføjes "efter henvendelse fra virksomheden".

KL bemærker, at der i teksten anvendes begreber, som ikke findes i definitionerne (f.eks. genbrugsmaterialer), og at "henvisninger" fra pladspersonalet bør ændres til "anvisninger".

KL anfører, at formuleringerne bør afspejle, at kommunerne skal sikre, at husholdninger har adgang til en genbrugsplads – ikke at de er forpligtet til at etablere en genbrugsplads. Ligeledes skal formuleringerne afspejle, at der skal gives adgang for udenlandske virksomheder efter betaling. I forhold til formulering om ordensreglement skal det ligeledes tilpasses, at genbrugspladsen ikke nødvendigvis er beliggende i kommunen.

Miljøministeriets bemærkninger

Strukturen med i den særlige del at opbygge regulativerne efter fraktioner fastholdes. Projektets styregruppe har taget en beslutning herom tidligt i processen i erkendelse af, at det ikke vil være muligt at gøre alle kommuner tilfredse (nogle kommuner har i dag opbygget deres regulativer efter ordninger og andre efter fraktioner).

Miljøministeriet er enig i, at bestemmelserne om, hvem de enkelte ordninger gælder for, med fordel kan flyttes op i begyndelsen af hvert afsnit i stedet for at stå til sidst.

Det er ikke intentionen i paradigmet, at håndværkere kan repræsentere en borger.

Genbrugspladsernes miljøgodkendelse sætter en naturlig ramme for, hvilke muligheder der er for at håndtere affaldet på de enkelte genbrugspladser. Der vil være plads i friteksten til at formulere sådanne informationer. Kommunerne vil endvidere som led i tilsynet med, hvem der anvender genbrugspladsen, kunne fastsætte bestemmelser om eventuelle adgangskrav til genbrugspladsen (f.eks. i form af sygesikringsbevis), idet det dog forudsættes, at sådanne lokale regler opfylder bekendtgørelsens bestemmelse om, at virksomheder m.v. skal have samme adgang til genbrugspladserne som husholdningerne i kommunerne.

Miljøministeriet er enig i, at formuleringerne i paradigmet skal afspejle, at kommunerne skal sikre, at husholdninger har adgang til en genbrugsplads, og ikke at de er forpligtede til at etablere en.

Ligeledes bør det fremgå, at udenlandske virksomheder har adgang mod betaling. Dette er derfor tydeliggjort.

Det er til gengæld ikke tanken, at kommunen i regulativerne yderligere skal normere forhold omkring hvilke køretøjer, herunder trailere, der har adgang til genbrugspladsen. Det er fastsat i affaldsbekendtgørelsen, at køretøjer op til 3.500 kg har adgang.

Formuleringerne om genbrugspladserne i husholdningsaffalds- og erhvervsaffaldsregulativerne er afstemt.

Særlig del - Husholdningsaffald

§ 12 Ordning for dagrenovation

Affald Danmark mener ikke, at bestemmelsen om beholdere (§ 12.3) åbner mulighed for, at kommunerne kan have ordninger (f.eks. affaldsøer), hvor det er kommunen, der opstiller og vedligeholder beholderne. *KL* mangler en mulighed for, at ejeren selv anskaffer og vedligeholder beholderen. *KL* spørger i øvrigt, hvor kommunerne skal skrive om vedligeholdelse af beholdere og udstyr.

Assens Kommune bemærker til bestemmelsen om kapacitet for beholdere (§ 12.4), at der foruden kommunalbestyrelsens mulighed for ved overfyldning at tilmelde yderligere beholdere, også skal være mulighed for at ændre beholderstørrelsen – dette gælder også i erhvervsaffaldsregulativets særlige del. *KL* mener, at teksten skal ændres, så kommunalbestyrelsen har retten til at foretage en opmelding, evt. efter et varsel – gør sig ligeledes gældende i begge regulativer.

Assens Kommune anbefaler, at bestemmelsen om anvendelse og fyldning af beholdere (§12.6) i begge regulativer suppleres med formulering om, at støvende affald og uetisk affald skal emballeres i tætte poser eller beholdere.

I bestemmelserne om, hvem ordningen gælder for (§12.9), anfører *Assens Kommune*, at der bør overvejes større konsensus i teksten om undtagelser for benyttelsespligten. *KL* synes, at den obligatoriske tekst skal flyttes op som et forslag til en fritekst.

KL mener, at det bør præciseres, at indsamlingsordninger for husholdningsaffald også kan gælde for kommunale institutioner eller at indsamlingsordninger, for disse skal fastsættes i § 22 i erhvervsaffaldsregulativet.

Affald Danmark mener, at bestemmelsen skal udbygges til ikke blot at gælde ubebyggede grunde, men også ubenyttede ejendomme. *Affald Danmark* foreslår videre, at de valgfrie tekster til hvem, der er omfattet af ordningen, genovervejes for at sikre, at virksomheder i boligejendomme ikke også er omfattet.

§ 13 Ordning for papiraffald og § 14 Ordning for affald af andet papir og pap

Odense Kommune, *Hvidovre Kommune*, *RenoSam* og *Affald Danmark* anbefaler, at § 13 og § 14 opdeles i henholdsvis en ordning for papir og en ordning for pap.

KL foreslår, at § 13 og § 14 slås sammen, da mange kommuner indsamler affaldstyperne sammen.

§ 19 Ordning for PVC-affald

KL bemærker, at man skal være opmærksom på, at formuleringerne ikke indirekte legaliserer, at PVC-affald kan anbringes i dagrenovationen.

§ 21 Ordning for farligt affald

Hvidovre Kommune og Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste gør opmærksom på fejl i bestemmelsen: "EE-affald" skal erstattes med "farligt affald".

Affald Danmark bemærker, at det skal være muligt at skelne mellem forskellige ordninger for forskellige typer affald, ligesom der bør være en forpligtelse for borgerne til at håndtere farligt affald miljømæssigt forsvarligt og ikke at hælde det i kloakken.

§ 22 Ordning for affald af elektriske og elektroniske produkter (WEEE)

Hvidovre Kommune og KL anbefaler, at man bruger danske ord i stedet for at bruge "WEEE". *Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste* bemærker, at ordene "WEEE" og "EE" ikke anvendes entydigt.

Affald Danmark bemærker videre, at det skal være muligt at beskrive flere ordninger, ligesom regulativet bør tage højde for nye sorteringskrav i en kommende revision af WEEE-bekendtgørelsen.

§ 23 Ordning for bærbare batterier og akkumulatorer

Affald Danmark gør opmærksom på, at der under friteksten om afhentning af batterier og akkumulatorer bør stå "frivillig af udfylde" frem for "skal udfyldes".

Affald Danmark bemærker, at krav om klare plastposer på genbrugspladserne er mindst lige så relevant at anvende ved indsamling af batterier.

§ 24 Ordning for genanvendeligt bygge- og anlægsaffald

Hvidovre Kommune undrer sig over, at denne paragraf findes, idet de er af den opfattelse, at der skal laves et særskilt regulativ for bygge- og anlægsaffald.

KL bemærker, at afsnittet naturligvis bør være afstemt med kravene i kommende bekendtgørelse på området.

Miljøministeriets bemærkninger

Paradigmerne åbner mulighed for, at kommunerne kan vælge mellem en række forskellige valgmuligheder i forhold til anskaffelse af beholdere, herunder både muligheder for, at det er kommunen, der leverer beholderne, og hvor det er ejeren, der selv anskaffer og vedligeholder beholderen. Det bemærkes, at der er fritekstmulighed for kommunen til selv at formulere, hvem der har ansvaret for at anskaffe og vedligeholde beholderne.

I forhold til bestemmelserne om beholdernes kapacitet er den obligatoriske tekst ændret til en valgfri/fritekst. Samme gør sig gældende for teksten om ubebyggede grunde.

I § 12.6 tilføjes der til de valgfrie tekster en formulering om, at støvende affald og uetisk affald skal emballeres i tætte poser eller beholdere.

Det vil være muligt at tage nærmere stilling til, hvem ordningen gælder for i friteksten, hvis den valgfri tekst ikke er egnet hertil.

Miljøministeriet er enig i, at der skal være bedre mulighed for at opdele § 13 og 14 i henholdsvis en ordning for papiraffald og en ordning for papaffald. I forhold til de kommuner, som måtte indsamle papir og pap sammen, vil det være nødvendigt at udfylde paragrafferne i begge afsnit, idet det skal bemærkes, at det kan gøres ganske kort i det ene afsnit ved at henvise til det andet.

I forhold til PVC-affald er det op til den enkelte kommune nærmere at definere, hvad der er omfattet af ordningen, samt hvad den består i, idet der gøres opmærksom på, at kommunen er forpligtet til at sikre, at det genanvendelige PVC-affald bliver genanvendt, og at det ikke-genanvendelige PVC-affald bliver deponeret.

I § 21 om ordningen for farligt affald er fejlen om EE-affald rettet, og i § 23.8 om afhentning af batterier og akkumulatorer er status ændret fra "skal udfyldes" til "frivillig at udfylde". For eventuelle krav til batterier og akkumulatorer henvises i øvrigt til batteribekendtgørelsen.

Det vil i beskrivelsen af ordningen være muligt for kommunen at skelne mellem forskellige ordninger for forskellige typer affald. Miljøministeriet er enig i, at det kan være fornuftigt med en valgfri tekst om, at borgerne skal håndtere farligt affald miljømæssigt forsvarligt og ikke hælde det i kloakken. Igen gøres der opmærksom på, at kommunen også i friteksten vil have mulighed for at tilføje en sådan formulering.

Miljøministeriet er ikke enig i, at der i bestemmelserne om elektriske og elektroniske produkter så vidt muligt skal anvendes danske ord. Det er Miljøministeriets opfattelse, at WEEE er den gængse betegnelse for elskrot. Nye krav medtages i det omfang, at de er gældende for paradigmernes ikrafttræden.

Paradigmet for husholdningsaffald indeholder et afsnit om bygge- og anlægsaffald, fordi der i bekendtgørelse om bygge- og anlægsaffald er krav om, at kommunerne skal etablere en ordning for den del af affaldet, som ikke er kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald.

Særlig del - Erhvervsaffald

KL bemærker, at der i afsnittene om forbrændingseget, deponeringseget og ikke genanvendeligt farligt affald (og et evt. kommende afsnit om sortering) skal være mulighed for, at virksomheden kan se, hvor/til hvilket anlæg, de kan aflevere affaldet. Der er ligeledes behov for, at modtageanlæggenes ansvar og pligter fremgår af regulativerne.

§ 12 Ordning for dagrenovationslignende affald

Assens Kommune og KL mener, at bestemmelsen om, at to virksomheder kan dele en beholder (§ 12.3), skal ændres til, at to eller flere virksomheder efter anmodning til kommunalbestyrelsen eller forsyningselskab kan dele en beholder.

Affald Danmark stiller i bestemmelserne om, hvem ordningen gælder for (§12.9), forslag om at udbygge valgmulighederne for kommunerne til, hvem den pågældende ordning skal gælde for.

RenoSam antager, at friteksten i bestemmelserne om tilmelding/afmelding (§12.10) åbner mulighed for at beskrive eventuelle fritagelsesbestemmelser.

§ 14 Ordning for ikke-genanvendeligt farligt affald

RenoSam synes, at overskriften skal ændres til "ordning for farligt affald", idet det fremgår af affaldsbekendtgørelsen, at kildesorteret genanvendeligt affald ikke er omfattet af de kommunale regulativer.

Med henvisning til affaldsbekendtgørelsens bilag 3 for definitionen af farligt affald er eksplosivt affald indeholdt. *Assens Kommune og KL* finder ikke, at den type affald bør være reguleret af erhvervsaffaldsregulativet.

Idet der henvises til det igangværende udredningsarbejde vedrørende PCB i byggeaffald, anfører *Dansk Byggeri*, at ordningen for ikke-genanvendeligt farligt affald bør tage højde for mulige resultater af dette udredningsarbejde.

Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste synes, at det bør præciseres i bestemmelserne, at virksomhederne maksimalt må aflevere 200 kg farligt affald pr. år til genbrugsstationerne (affaldsbekendtgørelsen).

KL opfordrer til, at der i § 14.1 henvises mere præcist til, hvor genanvendelsesregistret findes. *KL* anfører videre, at det er forkert at medtage en grænseværdi for farligt genanvendeligt affald. Den del af affaldet er ikke omfattet af afsnittet.

Affald Danmark anfører, at den generelle ordning for farligt affald ofte vil bestå af flere ordninger – både indsamlingsordninger og anvisningsordninger. Det skal sikres, at regulativet åbner mulighed for at beskrive forskellige ordninger. Endvidere mener *Affald Danmark* ikke, at der skal være benyttelsespligt for virksomheder på genbrugsstationerne, hvorfor der ikke bør stå en obligatorisk tekst om, at virksomhederne skal aflevere farligt affald mindst én gang årligt. Til gengæld bør der tilføjes en generel forpligtelse for virksomhederne til at håndtere det farlige affald miljømæssigt forsvarligt.

KL mener ikke, at der er hjemmel til at skrive, at affaldet skal afleveres på genbrugspladsen mindst én gang om året. *KL* gør videre opmærksom på, at "oplagsplads" og "standplads" bruges i flæng.

KL opfordrer til, at det fastlægges, hvem ordningen gælder for, hvis den ikke gælder for alle, der producerer ikke-genanvendeligt farligt affald.

Affald Danmark og KL mener ikke, at forpligtelsen for virksomhederne til at indgå aftale med virksomheder, der indsamler olieaffald med henblik på regenerering til baseolie, er omfattet af regulativet, men af affaldsbekendtgørelsen.

§ 15.2 Ordning for klinisk risikoaffald

Assens Kommune bemærker, at klinisk risikoaffald hverken bør kunne afleveres på genbrugspladser eller apoteker. Det bør ligeledes præciseres, at sundhedspersonale kun kan aflevere dele af det kliniske risikoaffald (f.eks. kanyler og andet skærende eller stikkende klinisk risikoaffald).

KL beder om, at ordet "afhentning" slettes i § 15.1.

RenoSam opfordrer til, at begrebet "ikke-genanvendeligt" fjernes. Det samme gør sig i øvrigt gældende i ordningen for "ikke-genanvendeligt" PVC-affald.

§ 16 Ordning for tømning af olie- og benzinudskillere

KL synes, at afsnittet helt skal udgå, da der ikke er pligt til en sådan ordning i affaldsbekendtgørelsen.

§ 18 Ordning for forbrændingseget affald

Affald Danmark og KL anfører, at definitionen af forbrændingseget affald ikke er præcis, idet den også omfatter genanvendeligt affald. Affald Danmark supplerer desuden med forslag til udbygning af § 18.2 om, hvilke anlæg kommunen anviser forbrændingseget affald til.

RenoSam mener, at det skal overlades til den enkelte kommune selv at definere, hvad der forstås ved forbrændingseget affald.

KL henviser til, at der er fejl i formuleringen om afbrænding af haveaffald m.v., idet kommunalbestyrelsen selv kan bestemme, hvorvidt det skal gælde eller ej.

§ 19 Ordning for affald til deponering

Affald Danmark anbefaler, at afsnittet tilrettes deponeringsbekendtgørelsen. RenoSam foreslår, at overskriften ændres til "Ordning for deponeringseget affald".

RenoSam mener, at det skal overlades til den enkelte kommune selv at definere, hvad der forstås ved deponeringseget affald.

KL bemærker, at imprægneret træ ikke bør fremgå som eksempel på deponiaffald, og at det bør tilføjes til afsnittet, at affald til deponering ikke omfatter farligt affald til specialbehandling.

Andre ordninger

Endelig anfører Affald Danmark, at der bør være standardafsnit for kommunale ordninger for WEEE og batterier fra erhverv, idet virksomheder har adgang til de ordninger, som stilles til rådighed i kommunen.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig i, at det i bestemmelserne om forbrændingseget, deponeringseget og ikke-genanvendeligt farligt affald skal være muligt at se, hvilke anlæg virksomheden kan aflevere sit affald til. I det omfang, at de valgfrie tekster ikke opfylder kommunernes behov, vil der være mulighed for selv at formulere fritekst.

I ordningen fra dagrenovationslignende affald er bestemmelsen om fælles beholdere ændret til, at to eller flere virksomheder kan dele.

Miljøministeriet er ikke enig i, at "ikke-genanvendeligt" skal fjernes i bestemmelserne om ordningerne for farligt affald, klinisk risikoaffald og PVC-affald, idet det vurderes at give anledning til signalforvirring om, hvad ordningerne omfatter.

Eksplodivt affald er undtaget fra ordningen for farligt affald.

Det vil i beskrivelsen af ordningen for ikke-genanvendeligt farligt affald være muligt for kommunen i friteksten at skelne mellem forskellige ordninger for affaldet.

Den obligatoriske tekst om, at op til 200 kg farligt genanvendeligt affald kan afleveres på genbrugspladserne, og at det skal ske mindst én gang årligt, er fjernet. Det samme gælder bestemmelserne om indsamling af olieaffald til regenerering.

Der er tilføjet en formulering om, at virksomhederne skal håndtere det farlige affald miljømæssigt forsvarligt. Sprogbrugen af "standplads" og "oplagsplads" er konsekvensrettet.

Det er kommunerne, der fastsætter, hvem ordningen gælder for.

I forhold til beskrivelsen af ordningen for klinisk risikoaffald gør Miljøministeriet igen opmærksom på, at det er valgfrie tekster, som er oplistet. Såfremt kommunen ikke finder, at ordlyden opfylder kommunens behov, er der mulighed for selv at definere en fritekst. I § 15.1 er ordet "afhentning" slettet.

§ 16 om ordning for tømning af olie- og benzinudskillere udgår, da der i henhold til bekendtgørelsen ikke er pligt til en sådan ordning. De kommuner, som måtte ønske et sådant afsnit, kan selv oprette det i systemet.

Fejl i formulering omkring afbrænding af haveaffald, parkaffald m.v. er rettet.

Overskriften i § 19 er rettet til "Ordning for deponeringsegnet affald". Kommunerne kan i friteksfeltet om, hvad der er deponeringsegnet affald, supplere den obligatoriske definition med eksempler på deponeringsegnet affald.

Miljøministeriet er enig i, at imprægneret træ ikke bør fremgå som eksempel på deponeringsegnet affald, og at det kan være relevant at tilføje, at ordningen ikke omfatter farligt affald til specialbehandling.

Hvor det er relevant, er der tilføjet afsnit til regulativerne i overensstemmelse med kravene i WEEE-bekendtgørelsen og batteri-bekendtgørelsen.